

TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

**TÜRK ENDÜSTRİ İLİŞKİLERİNDE
ÜÇLÜ SOSYAL DİYALOG
KURUM - KURULUŞLAR
İLGİLİ MEVZUAT**

Enis BAĞDADIÖĞLU
TÜRK-İŞ
Araştırma Müdür Yardımcısı

Naci ÖNSAL
TÜRK-İŞ
Genel Sekreter Yardımcısı

TÜRK-İŞ

Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu

Bayındır Sokak No. 10

Yenişehir - Ankara

Tel : (0.312) 433 31 25 (4 hat)

Faks : (0.312) 433 68 09 - 433 85 80

<http://www.turkis.org.tr>

e-posta: turkis@turkis.org.tr

Kasım 2010

ISBN: 978-605-88567-4-5

Baskı:

Aydoğdu Ofset

Tel: (0.312) 395 81 44 (pbx)

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
SUNUŞ	5
ÖNSÖZ	7
Giriş	7
Sendikaların İşlevi	7
Sosyal Diyalog	8
Türkiye’de Sosyal Diyalogun Kurumsal Yapısı	10
Sonuç	10
ASGARİ ÜCRET TESPİT KOMİSYONU	13
ÇALIŞAN ÇOCUKLAR ULUSAL YÖNLENDİRME KOMİTESİ	19
ÇALIŞMA MECLİSİ	20
ÇALIŞMA ve SOSYAL GÜVENLİK EĞİTİM ve ARAŞTIRMA MERKEZİ (ÇASGEM)	22
DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI ÖZEL İHTİSAS KOMİSYONLARI	29
EKONOMİK VE SOSYAL KONSEY	35
İAŞE BEDELİ TESPİT KURULU	40
İL İSTİHDAM VE MESLEKİ EĞİTİM KURULLARI	43
İNSAN HAKLARI DANIŞMA KURULU	51
İŞ GÜVENLİĞİ UZMANLIĞI EĞİTİM KOMİSYONU	62
İŞÇİ ÜCRETLERİNDEN CEZA OLARAK KESİLEN PARALARI KULLANMAYA YETKİLİ KURUL	69
İŞGÜCÜ PİYASASI BİLGİ DANIŞMA KURULU	73
İŞYERLERİNDE İŞİN DURDURULMASINA VEYA İŞYERLERİNİN KAPATILMASINA KARAR VERMEYE YETKİLİ KOMİSYON	80
KENT KONSEYİ	86
MESLEKİ BİLGİ, REHBERLİK VE DANIŞMANLIK HİZMETLERİ İŞBİRLİĞİ PROTOKOLÜ VE MUTABAKAT BELGESİ	94
MESLEK DANIŞMA KOMİSYONU (MEDAK)	96

MESLEKİ EĞİTİM VE KÜÇÜK SANAYİ DESTEKLEME VAKFI (MEKSA)	100
MESLEKİ YETERLİLİK KURUMU	101
MİLLİ PRODÜKTİVİTE MERKEZİ	112
ÖZÜRLÜ VE ESKİ HÜKÜMLÜ ÇALIŞTIRMAYAN İŞVERENLERDEN CEZA OLARAK KESİLEN PARALARI KULLANMAYA YETKİLİ KOMİSYON ...	130
ÖZÜRLÜLER ŞURASI	135
ÖZÜRLÜLER YÜKSEK KURULU	141
REKLAM KURULU.....	144
RESMİ ARABULUCULAR SEÇİCİ KURULU	154
SİGARA VE SAĞLIK ULUSAL KOMİTESİ	156
SOSYAL GÜVENLİK KURUMU ASGARİ İŞÇİLİK TEHLİKE SINIFI BELİRLEME KOMİSYONU.....	158
SOSYAL GÜVENLİK KURUMU ASGARİ İŞÇİLİK TESPİT KOMİSYONU	180
SOSYAL GÜVENLİK KURUMU GENEL KURULU VE YÖNETİM KURULU	191
SOSYAL GÜVENLİK YÜKSEK DANIŞMA KURULU	207
SOSYAL SİGORTA YÜKSEK SAĞLIK KURULU	210
TOZLA MÜCADELE KOMİSYONU	217
TÜRK PATENT ENSTİTÜSÜ DANIŞMA KURULU	220
TÜRKİYE - AB KARMA İSTİŞARE KOMİTESİ	224
TÜRKİYE HALK SAĞLIĞI EĞİTİMİ MİLLİ KOMİTESİ (TUHSEM)	225
TÜRKİYE İŞ KURUMU GENEL KURUL VE YÖNETİM KURULU	227
ULUSAL İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONSEYİ	234
ÜÇLÜ DANIŞMA KURULU	235
VERGİ KONSEYİ	239
YATIRIM ORTAMININ İYİLEŞTİRİLMESİ KOORDİNASYON KURULU	248
YUNUS EMRE VAKFI DANIŞMA KURULU	251
YÜKSEK HAKEM KURULU	253

SUNUŞ

Endüstri ilişkileri Sistemi'nin aktörleri işçiler ve sendikaları işverenler ve devletin işçi - işveren ilişkilerinde uzmanlaşmış birimleridir.

Bu üçlü arasındaki kurumsal ilişkiler "Endüstri İlişkileri Sistemi"ni oluşturur.

Günümüzde sistemin aktörleri "Sosyal taraflar" hatta kimilerince "Sosyal ortaklar" olarak tanımlanmaktadır.

Türk Endüstri İlişkileri Sistemi içinde bu üç tarafın zorunlu yada gönüllü olarak bir araya geldikleri kurum ve kuruluşlar da az değildir.

Arkadaşlarımız bu kitapta, üçlü sosyal diyalog kurum ve kuruluşlarını kısaca tanıtmışlar ve ilgili mevzuatı da devamına ekleyerek şimdiye kadar yapılmamış bir çalışmayı gerçekleştirmişlerdir.

Bu yayın ile bir noksanlığın giderildiğini düşünüyoruz. Önemli olan bu kurum ve kuruluşları amaçlarına uygun olarak işleterek gerçek anlamda sosyal diyalogu kurmaktadır.

TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu

ÖNSÖZ

Giriş

Günümüzde çağdaş endüstri ilişkileri sistemlerini tanımlayan kavram “sosyal diyalog” olmaktadır. Sorunlara ortak çözüm bulmaya dayalı, soruna değil çözüme odaklı, barışçı modeli benimseyen yaklaşımlar giderek ön plana çıkmaktadır.

Endüstri ilişkileri alanında zıtlasma ve dar çıkar yaklaşımları yerini işbirliği ve birlikte iş yapma kültürüne bırakmaktadır. Bu işbirliği modellerinin bütün dünyada değişik düzeylerde ve farklı konularda sağlıklı ve kalıcı çözümler ürettiği görülmektedir.

Kuşkusuz, gönüllülük esasına dayalı, karşılıklı çıkar ve özverilerin paylaşıldığı, birbiriyle bütünleşmiş üçlü ve ikili sosyal diyalogların oluşması ve başarısı, ekonomik ve siyasal sistemle uyumlu bir endüstri ilişkilerini gerekli kılmaktadır.

Toplumsal gelişmeyi sağlayan sosyal politikaların uygulanması sorumluluğu ‘sosyal devlet’ anlayışında toplanmaktadır. Ekonomik alanda oluşan katma değerın üretimi oluşturan kesimler arasında adil paylaşımını ve refahın toplumun tüm kesimlerine yansımalarının sağlanması sosyal barış için gerekli yaklaşımdır.

Sosyal devlet anlayışı ve bu kapsamda uygulanan sosyal politikaların temelinde, hiç kuşku yok ki, sendikaların verdiği mücadelenin tarihi rolü bulunmaktadır. Toplumı oluşturan farklı sınıf ve kurum arasındaki farklı çıkarlar farklı görüşleri de beraberinde getirmektedir. Her yurttaş veya toplumsal kesim, sosyal ve ekonomik sorunlar için ortaya koyduğu çözüm yollarını örgütlü olarak ortaya koyma hakkına sahiptir.

Modern toplum örgütlü toplumdur ve modern toplumun kurumları içerisinde sendikalar ekonomik ve toplumsal değişimin en önemli aktörlerinden birisi olarak görev üstlenmişlerdir.

Sendikaların İşlevi

Sendikalar, işçilerin hak ve özgürlüklerini, ekonomik çıkarlarını geliştirme ve koruma ya da diğer bir ifadeyle işçinin emeğini ve ekmeğini savunma örgütüdür.

Ülke ekonomisinin sürdürülebilir kalkınma süreci içinde olması esastır. Ulusal gelirin sürekli olarak artması, yaşama standartlarındaki yükselmenin de kaynağıdır. Ancak ulusal gelirin oluşturulması ve ekonomik

gelişmenin sağlanması kadar önemli olan bir sorun da, yaratılan gelirin üretimi gerçekleştiren kesimler arasında nasıl bölüşüldüğüdür. Bu durum, bölüşüm olayının sadece ekonomik değil ve fakat aynı zamanda siyasal, sosyal ve kültürel boyutunu da ortaya koymaktadır.

Dolayısıyla, özünde ekonomik içerikli olmakla birlikte bölüşüm sorunu, özellikle ekonomik temele dayalı sınıflı toplum yapısında, demokratik yapının temel ilgi alanı olmakta ve en çok tartışılması gereken gündem maddesi olmaktadır. Bu yönüyle sendikaların demokrasinin yerleşmesinde ve bölüşümün adil ve dengeli dağılımında, refahın paylaşılmasında önemli işlevleri bulunmaktadır.

Kuşkusuz işçilerin sendikal örgütlenme içinde olmalarının temel nedeni, yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi, geliştirilmesi ve korunmasıdır. Bireysel mücadeleyle elde edemeyeceği hak ve çıkarlarını topluca kazanmak amacı ön plandadır.

Ancak bireysel hak ve özgürlüklerden başlayan arayış sosyal ve siyasal özgürlüklere kadar uzanan bütünüyle kapsayıcı bir şekilde özgürlükleri ve giderek demokrasiyi savunmakla eş anlamlı duruma gelmiştir.

Bu noktada demokrasiyi savunmak işçi hareketi açısından bir tercih değil bir zorunluluk olmaktadır.

Çalışma yaşamını düzenleyen kurallar, demokratik toplumun varlığını belirleyen temel kriterlerdir. Sivil toplum örgütlenmesine Anayasa ve ona bağlı olarak çıkarılan yasalar düzeyinde getirilen kısıtlamalar siyasal ve sosyal dengelerin sağlıklı biçimde oluşmasına engel olmaktadır.

Bu süreçte sosyal diyalog mekanizmaları –çelişki gibi algılsa da önem kazanmaktadır. Yeniliklere açık, gelişmeleri ve dönüşümleri sağlıklı değerlendiren, sorunlara ortak çözüm bulmak için çaba gösteren sosyal tarafların varlığı, uyumsuzluğu ve çatışmayı değil, uyumu ve barışı ön plana çıkaracaktır.

Kuşkusuz sosyal diyalog sosyal taraflar arasında gerçekleşecek bir süreçtir. Sosyal tarafların olmadığı veya yeterince temsil edilmediği bir yapıda, sosyal diyalogun varlığı ve başarısı tartışma konusu olmaktadır.

Sosyal Diyalog

Sosyal diyalogun taraflarından biri yeterli düzeyde örgütlenemiyorsa ve üstelik güçlü olan kesim bunun gerçekleşmemesi için engeller yaratıyorsa, eşitliğe dayalı bu ilişkinin gerçekleşmesi ve demokratik bir kurumsallaşmanın sağlanması mümkün değildir.

Katılımcı demokrasinin yerleşik olduğu çoğu ülkede sosyal diyalog mekanizmaları önemli işlevler yerine getirmekte, toplumu ilgilendiren konularda, baskıcı ve müdahaleci yöntem ile karar alınması yerine, ikna ve uzlaşma kültürü zemininde çözüm arayışlarını geçerli kılmaktadır.

Sosyal diyalog, ikili (işçi ve işveren sendikaları); üçlü (işçi ve işverene sendikaları ve Hükümet); çoklu (işçi-işveren-hükümet yanı sıra çeşitli meslek kuruluşları ve sivil toplum örgütleri) yapılarıdaki karşılıklı etkileşimi ifade etmektedir.

Demokratik rejimin temel unsurlarından birisi “çoğulculuk” ise bir diğeri de “hoşgörü ve uzlaşma”dır. Bu unsurların bir arada bulunması ancak ilgili kesimlerin veya kişilerin arasında bir diyalog imkanı olmasıyla mümkün olmaktadır.

Toplumsal uzlaşma, diyalog ve kurumsallaşma ile mümkündür. Bunun gerçekleşmesi için kesimlerin diyalogu ve kurumsallaşmayı benimsemesi, daha da önemlisi serbestçe örgütlenmesi gerekir. Çünkü örgütlenme düzeyinin düşük olması temsil gücünü zayıflatmaktadır. Bu durum, işbirliği uygulamalarının kurumsallaşmasını, karşılıklı güveni ve işbirliği imkanlarını zorlamaktadır.

Kimi ülkelerde geçerli olan temel yozlaşmalardan birisi de, çoğunluğu eline geçiren bir kesimin dilediği her kararı alabileceği biçimindeki düşünce anlayışıdır. Bu durum siyasal alanda söz konusu olabileceği gibi ekonomik ve sosyal alanda da görülmektedir.

Sosyal diyalogun ve uzlaşma kültürümüzün eksikliği çalışmalara da yansımaktadır. Çoğulculuk yaklaşımı yerine çoğunluk baskısı egemen olabilmektedir. Bazı durumlarda, Türkiye’de örneğinde görüldüğü üzere, sosyal diyalog konusunda kavram kargaşası yaşanmakta, katılımıda çoğulculuk ilkesi çoğu zaman çoğunluk haklarının dikkate alınmamasını beraberinde getirmektedir.

Sosyal diyalog birçok farklı düzeyde olmaktadır. Öncelikle devlet-işçi-işveren temsilcilerinden oluşan ekonomik ve sosyal konseylerin yanı sıra çok çeşitli konularda oluşturulan birçok komite ve uzmanlık kuruluşunda da üçlü yapı söz konusu olmaktadır. Ayrıca işçi ve işveren temsilcilerinin yer aldığı çok çeşitli sektör komiteleri bulunmaktadır. İşçi temsilciliği müessesine nitelik kazandıran, işçi ve işveren temsilcilerinden oluşan bilgi ve danışma kurulları bulunmaktadır.

Güçlü bir sosyal diyalog, sosyal taraflar arasında etkin ve düzenli, işlevsel ikili görüşmeler ve dolayısıyla sağlıklı endüstri ilişkileri demektir. Sosyal diyalog mekanizmalarına katılım, ortak noktalarda uzlaşma, dayanışma ve sorumluluk üstlenme birçok soruna çözüm getirecek yaklaşımlar olacaktır.

Türkiye’de Sosyal Diyalogun Kurumsal Yapısı

Ülkemizde çoklu, üçlü ve ikili sosyal diyalog imkanı sağlayan birçok düzenleme, kurumsal yapı bulunmaktadır.

Türkiye’de, işçi ve işveren kuruluşlarının ulusal düzeyde bir araya gelerek toplantılar yapmalarına yönelik kurumsal bir yapı mevcut değildir. Ancak, sosyal taraflar arasında kurumsal olmayan toplantılar -hiç kuşku yok ki- yapılmakta ve ortak çalışmalar (proje, seminer, toplantı, vb) yapılmaktadır.

İşçi ve işveren sendikaları işkolu düzeyinde kurulup faaliyette bulunmalarına karşın bu düzeyde toplu pazarlık yoktur. Ancak sosyal tarafların işyeri düzeyinde toplu pazarlığın yanı sıra bazı danışma yükümlülükleri bulunmaktadır. İşyeri düzeyinde sosyal diyalog kurumsal yapıları İş Kanunu ile düzenlenmiştir.

Türkiye’de sektörel diyalog mekanizmaları, toplu iş sözleşmesi gibi formal yapıda düzenlenenler dışında pek uygulama alanı bulmamaktadır.

Toplu iş sözleşmesindeki düzenlemeler ise genelde iş yasasının zorunlu kıldığı kurullar olmaktadır. Toplu iş sözleşmesinin hemen hemen tümünde “işverenin sevk ve idare hakkı ile sorumluluğu” başlıklı bir madde yer almakta ve işverenin, işin tanzimi ve işyerinin sevk ve idaresiyle ilgili kararlar almaya ve bunları uygulamaya yetkili olduğu kabul edilmektedir.

Sonuç

Bireysel olarak sendikal hakların karşılanması, sendika üyeliğinin özgürce kullanılmasının koşullarının varlığı, işyerlerinde ve işletmelerde kurulan temsile dayalı kurullar, ikili yapılardan başlayarak, sosyal diyalog kültürünün yaygınlaşmasına ve kurumsallaşmasına aracılık edecek uygulamalardır.

Emek, sınıf, sınıf mücadelesi, ekonomik ve sosyal haklar, eşitlik, temel hak ve özgürlükler, sosyal devlet gibi kavramlara bugün her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır. Küresel ekonominin dayattığı ve tetiklediği eşitsizlikler ve sorunlar karşısında sendikal örgütlenme ve sendikal mücadele öncelikli konudur.

Sosyal diyalogu gerçekleştirecek temel yaklaşımı belirleyecek olan, emeğin temel haklarının karşılanması ve ekonomik ve sosyal kazanımlarının korunması doğrultusunda atılacak somut adımlardır.

Sendikalar, sosyal adaleti, toplumsal ve ekonomik gelişmeyi sağlamanın, ülke ve halk olarak çağdaş uygarlık düzeyine çıkmanın temel anah-

tarı ve vazgeçilmez aracıdır. Sendikal örgütlenmenin güçlü olduğu ülkelerde çıkar çatışması, sömürü yarışı, dengesiz gelir dağılımı, toplumsal huzursuzluk, bireysel düşünce ve kargaşa en alt düzeydedir. Bu gibi toplumlarda sosyal adalet ilkelerine dayalı, toplumsal yaşamın disiplinine bağlı huzur ve güven ortamının geliştiği bilinen bir gerçektir.

Ülkemizin kalkınmasının, ulusal bütünlüğün sağlanmasının, kültürel değerlerin korunmasının, demokrasinin geliştirilip yerleştirilmesinin temelinde örgütlülüğün yaygınlaştırılması bulunmaktadır.

Sendikal örgütlenme hakkına saygı duyulduğu ve örgütlenmenin yaygınlaştığı oranda sosyal taraflar arasında “sosyal diyalog” ile sorunlara birlikte çözüm getirme anlayışı güç kazanacak ve yerleşecektir.

ASGARI ÜCRET TESPİT KOMİSYONU

İşçilere normal bir çalışma günü karşılığı ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücret asgari ücrettir.

Bu ücreti, iş sözleşmesi ile çalışan ve iş yasaları kapsamında olan ve olmayan her türlü işçinin ekonomik ve sosyal durumlarının düzenlenmesi için Asgari Ücret Tespit Komisyonu belirler.

Komisyon, ücretin belirlenmesinde; ülkenin içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik durumu, ücretliler geçinme endekslerini, bu endeksler yoksa geçinme endekslerini, fiilen ödenmekte olan ücretlerin genel durumu ve geçim şartlarını da göz önünde bulundurmakla yükümlüdür.

Komisyon, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının tespit edeceği üyelerden birinin başkanlığında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü veya yardımcısı, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü veya yardımcısı, Türkiye İstatistik Kurumu Ekonomik İstatistikler Dairesi Başkanı veya yardımcısı, Hazine Müsteşarlığı temsilcisi, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığından konu ile ilgili dairenin başkanı veya yetki vereceği bir görevli ile Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ)'in değişik işkolları için seçecekleri beş, bünyesinde en çok işvereni bulunduran işveren kuruluşundan değişik işkolları için seçeceği beş temsilciden kurulur.

Komisyon, Bakanlığın çağrısı üzerine toplanır ve Bakanlıkça hazırlanacak gündeme göre çalışır. Bakanlık çağrısını en geç iki yılda bir yapar.

Komisyon en az on üyenin katılımı ile toplanır ve üye oylarının çoğunluğu ile karar verir. Karara katılmayan üye isterse katılmama gerekçesini belirtir. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Komisyonun her toplantıda aldığı kararlar karar defterine yazılır ve başkan ve üyelerce imzalanır.

Komisyonun asgari ücretin belirlenmesine ilişkin kararı kesindir. Komisyon bu kararını, toplanan bilgi ve belgelere göre hazırlanacak bir gerekçeye dayandırmak zorundadır.

Komisyon, ücretin belirlenmesinde konuyla ilgili bütün kamu kurum ve kuruluşları ve üniversiteler ile işbirliği yapabilir, işçi ve işveren kuruluşlarının bu konudaki öneri ve görüşlerini alabilir. Ayrıca komisyon, gerektiğinde uzman kişilerin bilgisine başvurabilir.

Komisyondaki görüşmeler ve komisyon çalışmaları gizlidir. Başkan, üyeler ve raportörler, işbirliği yapan kişi ve kuruluşlar bu görevleri dolayısıyla öğrendikleri her türlü bilgi ve belgeleri gizlemekle yükümlüdürler.

Komisyunun sekreteryaya ve raportörlük hizmetleri Bakanlık Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilir. Alınan kararlar Başkan tarafından kamuoyuna duyurulur.

Kararlar Resmi Gazetede yayımlanır ve yayımlandığı tarihi izleyen ayın ilk gününden itibaren yürürlüğe girer.

Komiyon Başkan ve Üyelerine on toplantı gününü aşmamak üzere huzur hakkı ödenir.

İlgili Mevzuat:

- 1) Anayasa Md. 55
- 2) 4857 sayılı İş Kanunu Md. 39
- 3) 01.08.2004 tarihli Asgari Ücret Yönetmeliği

Anayasa Md. 55:

Ücret emeğin karşılığıdır.

Devlet çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alır.

(Değişik:3.10.2001-4709/21 md.)Asgari ücretin tespitinde çalışanların geçim şartları ile ülkenin ekonomik durumunda göz önünde bulundurulur.

4857 sayılı İş Kanunu Md. 39:

MADDE 39 - İş sözleşmesi ile çalışan ve bu Kanunun kapsamında olan veya olmayan her türlü işçinin ekonomik ve sosyal durumlarının düzenlenmesi için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca Asgari Ücret Tespit Komisyonu aracılığı ile ücretlerin asgari sınırları en geç iki yılda bir belirlenir.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının tespit edeceği üyelerden birinin başkanlığında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü veya yardımcısı, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü veya yardımcısı, Devlet İstatistik Enstitüsü Ekonomik İstatistikler Dairesi Başkanı veya yardımcısı, Hazine Müsteşarlığı temsilcisi, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığından konu ile ilgili dairenin başkanı veya yetki vereceği bir görevli ile bünyesinde en çok işçiyi bulunduran en üst işçi kuruluşundan değişik işkolları için seçecekleri beş, bünyesinde en çok işvereni bulunduran işveren kuruluşundan değişik işkolları için seçeceği beş temsilciden kurulur. Asgari Ücret Tespit Komisyonu en az on üyesinin katılımıyla toplanır. Kurul, üye oylarının çoğunluğu ile karar verir. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır.

Komiyon kararları kesindir. Kararlar Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girer.

Komiyonun toplanma ve çalışma şekli, asgari ücretlerin tespiti sırasında uygulanacak esaslar ile başkan, üye ve raportörlere verilecek huzur hakları Maliye Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının birlikte hazırlayacakları yönetmelikte belirtilir.

Asgari Ücret Tespit Komisyonunun sekretarya hizmetleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yerine getirilir.

01.08.2004 tarihli Asgari Ücret Yönetmeliği:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, asgari ücretin tespiti sırasında uygulanacak esaslar, Komisyonun toplanma ve çalışma şekli ile komisyonun başkan, üye ve raportörlerine verilecek huzur hakkına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – Bu Yönetmelik hükümleri, iş sözleşmesi ile çalışan ve 4857 sayılı İş Kanununun kapsamında olan veya olmayan, her türlü işçinin çalıştığı bütün işkollarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – Bu Yönetmelik, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
 - b) Bakan: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanını,
 - c) Komisyon: Asgari Ücret Tespit Komisyonunu,
 - d) Asgari ücret: İşçilere normal bir çalışma günü karşılığı ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücreti,
 - e) Ücret: Asgari ücreti,
 - f) İşkolu: 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 60 ıncı maddesi gereğince çıkarılan İşkolları Tüzüğünde belirtilen işkollarını,
 - g) Başkan: Bakan tarafından tespit edilen komisyon üyelerinden herhangi bir üyeyi,
 - h) Üye: Asgari Ücret Tespit Komisyonunda görevlendirilen veya seçilen temsilcileri,
 - i) Raportör: Bakanlık tarafından altı kişiyi geçmemek üzere Çalışma Genel Müdürlüğü bünyesinden görevlendirilen personeli,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Ücretin Belirlenmesine İlişkin İlke ve Esaslar

Ücrette Eşitlik İlkesi

MADDE 5 – Bu Yönetmeliğin 7 nci maddesinin birinci fıkrası hükmü saklı kalmak şartıyla, asgari ücretin belirlenmesinde dil, ırk, cinsiyet, siyasal düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplere dayalı herhangi bir ayırım yapılamaz.

Ücretin Belirlenmesi

MADDE 6 – Komisyon, asgari ücreti bütün işkollarını kapsayacak şekilde belirler. Ücretin, bir günlük olarak belirlenmesi esastır. Aylık, haftalık, saat başına, parça başına veya yapılan iş tutarına göre ücret ödenen durumlarda gerekli ayarlamalar buna göre yapılır.

Ücretin Belirlenmesindeki Esaslar

MADDE 7 – Ücret en geç iki yılda bir olmak üzere işçilerin 16 yaşını doldurmuş olup olmadıklarına göre ayrı ayrı belirlenir.

Komisyon, ücretin belirlenmesinde; ülkenin içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik durumu, ücretliler geçinme indekslerini, bu indeksler yoksa geçinme indekslerini, fiilen ödenmekte olan ücretlerin genel durumunu ve geçim şartlarını göz önünde bulundurur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Komisyonun Kuruluşu, Görev, Yetki ve Sorumluluğu

Komisyonun Kuruluşu ve Toplantı Esasları

MADDE 8 – Komisyon; Bakanlığın tespit edeceği üyelerden birinin başkanlığında;

- a) Bakanlık Çalışma Genel Müdürü veya yardımcısı,
- b) Bakanlık İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü veya yardımcısı,
- c) Devlet İstatistik Enstitüsü Ekonomik İstatistikler Dairesi Başkanı veya yardımcısı, (İşgücü, Hizmetler, Fiyat İstatistikleri ve İndeksler Dairesi Başkanlığı)
- d) Hazine Müsteşarlığı temsilcisi,
- e) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığından konu ile ilgili dairenin başkanı veya yetki vereceği bir görevli,
- f) Bünyesinde en çok işçiyi bulunduran en üst işçi kuruluşunun değişik işkolları için seçeceği beş temsilci,
- g) Bünyesinde en çok işvereni bulunduran işveren kuruluşunun değişik işkolları için seçeceği beş temsilciden,

kurulur.

Komisyon, Bakanlığın çağrısı üzerine toplanır ve Bakanlıkça hazırlanan gündeme göre çalışır.

Komisyon, en az on üyenin katılımı ile toplanır ve oylarının çoğunluğu ile karar verir. Karara katılmayan üye, isterse katılmama gerekçesini belirtir. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Komisyonun her toplantıda aldığı kararlar karar defterine yazılır ve başkan ve üyelerce imzalanır.

Komisyonun ücretin belirlenmesine ilişkin kararı kesindir. Bu kararın, toplanan bilgi ve belgelere göre hazırlanacak bir gerekçeye dayandırılması zorunludur.

Komisyonun Görev, Yetki ve Sorumluluğu

MADDE 9 – Komisyon, ücretin belirlenmesinde konuyla ilgili bütün kamu kurum ve kuruluşları ve üniversiteler ile işbirliği yapabilir, işçi ve işveren kuruluşlarının bu konudaki öneri ve görüşlerini alabilir. Ayrıca Komisyon, gerektiğinde uzman kişilerin bilgisine başvurabilir.

Komisyonadaki görüşmeler ve komisyonun çalışmaları gizlidir. Başkan, üyeler ve raportörler ile bu maddenin kapsamına giren kişi ve kuruluşlar bu görevleri dolayısıyla öğrendikleri her türlü bilgi ve belgeleri gizlemekle yükümlüdür.

Alınan kararlar Başkan tarafından kamuoyuna duyurulur.

Sekreteryaya ve Raportörlük Hizmetleri

MADDE 10 – Komisyonun sekreteryaya ve raportörlük hizmetleri Bakanlık Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ücretin Yürürlüğü, İşverenin Sorumluluğu, İşçi ve İşveren Temsilcilerinde Aranan Nitelikler

Ücretin Yürürlüğü

MADDE 11 – Komisyonca belirlenen ücretler Resmi Gazete’de yayımlanır ve yayımlandığı tarihi izleyen ayın ilk gününden itibaren yürürlüğe girer.

İşverenin Sorumluluğu

MADDE 12 – İşçilere, Komisyonca belirlenen ücretlerden düşük ücret ödenemez. İş sözleşmelerine ve toplu iş sözleşmelerine bunun aksine hükümler konulamaz.

İşverenler tarafından, işçilere sağlanan sosyal yardımlar sebebiyle asgari ücretten herhangi bir indirim yapılamaz.

İşverenler yayımlanan asgari ücretleri işyerlerinde işçilerin kolayca görebilecekleri bir yerde ilan etmek zorundadır.

İşçi ve İşveren Temsilcilerinde Aranan Nitelikler

MADDE 13 – Komisyona seçilecek işçi ve işveren temsilcilerinin:

- Asgari ilköğretim mezunu olması,
- 21 yaşını doldurmuş bulunması,
- Yüz kızartıcı bir suçtan dolayı hüküm giymemiş olması gerekir.

İşçi ve İşveren Temsilcilerinin Yedekleri

MADDE 14 – Bünyesinde en çok işçi ve işvereni bulunduran en üst derecedeki işçi ve işveren kuruluşlarının değişik işkollarından seçecekleri her temsilci için birer yedek temsilci seçilir. Asıl temsilcilerin toplantıya katılması asıldır. Ancak, asıl temsilcilerin görevlerini yapmalarına geçici veya sürekli bir engelin ortaya çıkması halinde, komisyona yedekleri katılır.

İşçi Temsilcilerinin Güvencesi

MADDE 15 – Komisyonun işçi temsilcisi üyelerinden işçi olanların, komisyondaki görevleri süresince, iş sözleşmesinden ve toplu iş sözleşmesinden doğan hakları devam eder.

Huzur Hakkı

MADDE 16 – Her toplantı günü için komisyon başkanına 1100, üyelerine 1000, raportörlere ise 800 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucunda bulunan miktarda huzur hakkı ödenir. Ancak, her asgari ücret tespitinde on toplantı gününden fazla huzur hakkı ödenmez.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Son Hükümler

Yürürlükten Kaldırılan Hükümler

MADDE 17 – 12/2/1972 tarihli ve 14097 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Asgari Ücret Yönetmeliği” değişiklikleriyle birlikte yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 18 – Sayıştay görüşü alınan bu Yönetmelik, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 19 – Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı birlikte yürütölür.

ÇALIŞAN ÇOCUKLAR ULUSAL YÖNLENDİRME KOMİTESİ

Ulusal Yönlendirme Komitesi, ülkemizde uygulanacak (IPEC) projelerinin çocuk işçiliği açısından ülke politikasına ve şartlarına uygunluğuna karar vermek üzere oluşturulmuş bir üst kuruldur.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının Başkanlığında; ilgili bakanlık temsilcileri, ILO'da temsil yetkisi bulunan işçi ve işveren kuruluşları, gönüllü kuruluşların temsilcisi, (dönüşümlü olarak birer yıllığına seçilirler) öğretim üyelerinden bir temsilciden oluşur. Toplantıya ILO ve (UNICEF) ile toplantıya katılmasına gerek duyulan Birleşmiş Milletler Kuruluşlarının temsilcileri gözlemci olarak katılırlar.

Çocuk işçiliği konusunda yapılan çalışmalarla ilgili olarak kurumlar arası bilgi alışverişinde bulunmak, çalışmaları ve deneyimleri paylaşmak, çocuk işçiliğini önlemeye yönelik çözüm önerilerinde bulunmak amacıyla "Danışma Grubu" oluşturulmuştur.

Danışma Grubu; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Tarım Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Türkiye İstatistik Kurumu, Diyanet İşleri Başkanlığı, GAP-BKİ, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, ÇASGEM, Üniversite temsilcisi, TİSK, TESK, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), HAK-İŞ, DİSK, Türkiye Belediyeler Birliği, Ankara Büyükşehir Belediyesi, Sivil Toplum Kuruluşları, ILO, UNICEF temsilcilerinden oluşmaktadır. Danışma Grubu yılda en az bir kere toplanır.

Komitenin ve Grubun sekreteryaya hizmetlerini ÇSGB Çalışan Çocuklar Dairesi yürütür.

İlgili Mevzuat:

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile ILO-IPEC arasında 24.09.1996 tarihinde imzalanan iki antlaşma:

Türkiye'de 1990 yılında ILO/IPEC programına katılan ilk altı ülkeden biridir. ILO-IPEC ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı 10.06.1992 tarihinde ve 24.09.1996 tarihinde imzalanan iki Antlaşma ile 31.12.2001 tarihine kadar ortak çalışma yapılması kararlaştırılmıştır.

Bu anlaşma metninde Bakanlığın ve ILO'nun görevleri ve sorumlulukları belirtilmiş, Türkiye'de yürütülen çalışmaların koordinasyonu ve yürütülmesi için ulusal bir yapı oluşturulmuştur.

ÇALIŞMA MECLİSİ

Çalışma Meclisi, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca tespit edilen gün ve gündeme göre toplanıp, gündemdeki konular hakkında inceleme ve görüşmelerde bulunarak düşüncelerini bildiren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının sürekli kuruludur.

Çalışma Meclisi yılda en az bir kez Bakanın veya Müsteşarın Başkanlığında,

- İş Teftiş Kurulu Başkanı
- Çalışma Genel Müdürü
- İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü
- Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı
- Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanı
- Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar
- Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürü
- Diğer Bakanlıklardan birer temsilci
- Devlet Planlama Teşkilatından bir temsilci
- İşveren Sendikaları Konfederasyonundan üç temsilci,
- Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ)'dan iki temsilci
- Diğer İşçi Sendikaları Konfederasyonları ve Kamu Görevlileri Sendikaları Konfederasyonlarından birer temsilci
- Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonundan üç temsilci
- Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden üç temsilci
- Gündemdeki konularla ilgili olarak çağırılan kamu ve özel kurum ve kuruluşları ile meslek odaları ve sivil toplum örgütleri temsilcilerinin katılımı ile toplanır.

Çalışma Meclisinin sekreteryası işleri Çalışma Genel Müdürlüğüne yerine getirilir.

İlgili Mevzuat:

3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Md. 26

Çalışma Meclisi

MADDE 26 – (Değişik fıkra: 04/10/2000 – KHK/618, md. 23; İptal : Anayasa M. 31/10/2000– E:2000/62, K:2000/35 S. K.; Değişik fıkra: 16/07/2003 – 4947 S.K./22. md.) Çalışma Meclisi;

Bakanın veya Bakanlık Müsteşarının başkanlığında, İş Teftiş Kurulu Başkanı, Çalışma Genel Müdürü, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanı, Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü, bakanlıklardan ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığından iştirak edecek birer temsilciden,

Üniversitelerin iş hukuku, sosyal ekonomi, çalışma ekonomisi, sosyal siyaset, iş fizyolojisi, iş sağlığı ve güvenliği ve gündemindeki konularla ilgili dallardan Yükseköğretim Kurulunca seçilecek beş öğretim üyesinden,

İşveren sendikaları konfederasyonlarından üç, en fazla üyeye sahip işçi sendikaları konfederasyonundan iki, diğer işçi ve kamu görevlileri sendikaları konfederasyonlarından birer, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan üç, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden üç temsilci ile gündemindeki konularla ilgili olarak çağırılan kamu ve özel kurum ve kuruluşları ile meslek odaları ve sivil toplum örgütleri temsilcilerinden,

Meydana gelir.

Bakanlıklardan ve Devlet Planlama Teşkilatından iştirak edecek birer temsilci,

Üniversitelerin iş hukuku, sosyal ekonomi, sosyal siyaset, iş fizyolojisi, iş sağlığı, işçi sağlığı ve iş güvenliği, iş mühendisliği ve gündemdeki konularla ilgili dallarından Yüksek Öğretim Kurulunca seçilecek beş öğretim üyesi,

En fazla işçiyi ve işvereni temsil eden konfederasyonlarda her iş kolundan seçilecek işçi ve işverenden meydana gelir.

Çalışma Meclisi, Bakanlıkça tespit edilen gün ve gündeme göre toplanıp, gündemdeki konular hakkında inceleme ve görüşmelerde bulunarak düşüncelerini bildirmekle görevlidir.

Çalışma Meclisinin Ankara dışından gelen işçi temsilcileri meclis toplantılarına katıldıkları sürece izinli sayılırlar.

Çalışma Meclisinin sekreteryaya işleri Çalışma Genel Müdürlüğüne yerine getirilir.

(Ek fıkra: 16/07/2003 – 4947 S.K./22. md.) Çalışma Meclisi yılda en az bir defa toplanır.

ÇALIŞMA ve SOSYAL GÜVENLİK EĞİTİM ve ARAŞTIRMA MERKEZİ (ÇASGEM)

ÇASGEM'in amacı; çalışma hayatı ve sosyal güvenlik konularında ulusal ve uluslararası düzeyde eğitim, araştırma, inceleme, yayın, dokümantasyon ve danışmanlık faaliyetlerinde bulunmaktır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi (ÇASGEM) 29.02.1960 günlü Resmi Gazetede yayımlanan 7460 Sayılı Yasa ile kurulmuştur.

Yasanın 1 inci maddesinde amaç "Çalışma Hayatı ve Sosyal Güvenlik konularında Ulusal ve Uluslararası düzeyde eğitim, araştırma, inceleme, yayın, dokümantasyon ve danışmanlık faaliyetlerinde bulunmak" olarak düzenlenmiştir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı olarak oluşturulan ÇASGEM'in görev ve yetkileri şu şekilde belirlenmiştir:

- Çalışma hayatı, sosyal güvenlik, iş sağlığı ve güvenliği, işçi işveren ilişkileri, istihdam, verimlilik, toplam kalite yönetimi, iş piyasası etütleri, ergonomi, çevre, ilk yardım, iş istatistikleri ve benzeri konular ile işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere görevlendirilecek işyeri hekimi, mühendis, teknik eleman, hemşire ve diğer sağlık personeline iş sağlığı ve güvenliği konusunda gerektiğinde Bakanlık birimleri veya ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte, eğitim programları hazırlamak, eğitim vermek veya eğitim hizmeti satın almak, sertifikalandırmak, bu konularla ilgili araştırmalar yapmak veya yaptırmak,
- Bakanlık, bağlı kuruluşları ile ilgili kuruluşlarının personeli ile özel veya kamu sektöründe faaliyet gösteren işyerlerindeki işçi, işveren veya yönetici personel için eğitim, seminer ve konferanslar tertip etmek veya bu konularda tertiplenmiş eğitim, konferans ve seminerlere iştirak etmek,"
- Çalışma mevzuları ile ilgili araştırmalar ve incelemeler yapmak ve bu mevzularda vesaik toplamak;
- Alakalıların talebi veya muvafakati ile işyerlerinin çalışma mevzuları ve iş verimi ile ilgili meselelerini inceleyerek istişare ve tavsiyelerde bulunmak;
- İmkanları nispetinde istatistikler hazırlamak;
- Türkçe ve yabancı dillerde gayesi ile alakalı derleme ve neşriyat yapmak.

ÇASGEM Kanununun 3. maddesinde; Eğitim Merkezi, bu kanunda yazılı vazife ve gayelerini tahakkuk ettirmek için memleket içinde ve dışındaki resmi ve hususi daire ve müesseselerle temas ve işbirliği mevzularında vekâletin muvafakatini istihsal etmek kaydıyla re`sen muhabere ve temaslarda bulunabilir denmektedir. Bu vesile ile Enstitünün görevlerini yerine getirirken diğer resmi ve özel kuruluşlar ile işbirliği yapabileceği, gerekli hallerde ise Bakanlığın izni dâhilinde yurt dışında temaslarda bulunabileceği belirtilmiştir.

Kanununun 4. maddesinde; Eğitim Merkezinin, ikinci ve üçüncü maddelerde yazılı hususlara matuf faaliyetleri Türkiye ile Yakın ve Orta - Doğu memleketleri için olduğu gibi, imkânlarının müsaadesi nispetinde, diğer yabancı memleketleri de şümulü dâhiline alabilir denmekte ve bu vesile ile Enstitünün sadece Türkiye ve Yakın ve Orta Doğu Ülkeleri ile değil bütçesi elverdiği takdirde diğer yabancı memleketlerle de işbirliği halinde çalışabileceği hükme bağlanmıştır.

ÇASGEM, 1955 yılında Yakın ve Orta Doğu Çalışma Enstitüsü (YODÇE) adıyla İstanbul'da kurulmuştur.

YODÇE, Uluslararası Çalışma Örgütü (UÇÖ) ve Türkiye Hükümeti arasında 17.01.1955 tarihinde, 5 Eylül 1951 tarih ve 6114 sayılı Kanuna dayanarak hazırlanan 13 Sayılı Ek Anlaşma ile kurulmuş ve aynı gün faaliyetine başlamıştır.

Ek Antlaşma, Türkiye Hükümeti ile 5 Eylül 1951 de Birleşmiş Milletler, Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Teşkilatı, Uluslararası Çalışma Örgütü ve Dünya Sağlık Örgütü arasında imzalanan Esas Antlaşma uyarınca akt edilmiştir. Adı belirtilen kuruluşlar ile hükümet arasındaki esas antlaşmanın amacı; Hükümet dairesinde ve hükümet tarafından ele alınmış bulunan çalışma şartları, işçi sağlığı ve iş güvenliği, işçi-işveren ilişkileri, işgücü ve sosyal güvenlik mevzularının düzenlenmesi ve denetimi işlerinde görevli bulunanların bu sahalardaki bilgilerini arttırmak ve uzmanlık edinmelerini mümkün kılmak için Türkiye'de bir çalışma enstitüsü kurulması arzusudur.

13 Sayılı Ek Anlaşmanın 1.maddesinin 2. Fıkrasında Enstitünün gerçekleştirilmesi planlanan hizmetlerin hangi noktalar etrafında toplanacağı belirtilmiştir. Buna göre;

- Ek anlaşmanın başlangıç kısımlarında belirtilen; çalışma şartları, işçi sağlığı ve iş emniyeti, işçi-işveren münasebetleri, iş gücü ve sosyal güvenlik mevzularının düzenlenmesi ve denetimi konularında görevli devlet dairelerinin gelişmesi konusunda devletin yetkili makamları ile görüşmek suretiyle incelemeler yapmak ve bunlarla ilgili programların hazırlanmasına yardımcı olmak,

- İlgili memurların yetiştirilmelerini sağlamak için izlenecek usulleri idarenin çalışma şartlarına uyumlaştırmak amacıyla gerekli incelemeleri yapmak,
- Çalışma servislerince uygulanan usul ve esaslar hakkında çalışma sorunları ile görevli memurlar için merkezde uygun gelişme kurlarını düzenlemek,
- Talep halinde, vesaik temin etmek ve danışmanlık hizmetinde bulunmak veya ilgili dairelerde öğretici denemeler ve gösteriler düzenlemek veya teknik döküman, dinleme ve görsel malzeme, el kitapları ve eğitim örnekleri sağlamak suretiyle öğrenilen usul ve esasların ilgili daireler tarafından uygulanmasına yardım etmek olarak belirlenmiştir.

Beş yıllık uluslararası dönemin ardından 17 Ocak 1960 tarihinde YODÇE, Türk idaresine geçmiştir. YODÇE'nin Türkiye Hükümeti'ne devrolunması ile ilgili olarak 27 Şubat 1960 tarihinde 7460 Sayılı Kanun ile kurumun Teşkilat Kanunu çıkartılmış ve adı geçen kanunda Enstitünün görevleri ayrıntılı bir şekilde tespit edilmiştir.

Enstitü 1972 yılında Ankara'ya nakledilmiştir. Bu naklin en temel sebebi Çalışma Bakanlığı ve bağlı kuruluşların Ankara'da oluşu ve bunun yanında Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (UÇÖ) İstanbul'da yer alan Faaliyet Merkezinin de Ankara'ya taşınmış olmasıdır.

Daha sonraki süreçte kurum 09.01.1985 tarih ve 3146 sayılı Kanunla, Bakanlığın bağlı kuruluşları arasında yer almış ve bağımsız bütçeye kavuşmuştur. 2003 senesine kadar ağırlıklı olarak iş sağlığı ve güvenliği ile iş mevzuatı eğitimleri düzenleyen kuruluşun adı, 16.07.2003 tarihinde 4947 sayılı kanun ile 7460 sayılı YODÇEM Teşkilat Kanunu'nda yapılan değişiklik sonucu, "**Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi**" (ÇASGEM) olarak değiştirilmiştir.

YODÇE'nin 1960'da Türkiye Cumhuriyeti'ne devredilmesinden sonra geçirmiş olduğu en ciddi değişikliklerden biri bu dönemde olmuştur. Bu değişiklik ile birlikte kuruma yeni kadrolar ihdas edilmiş, bütçesi artırılmış ve yeni görevler verilmiştir. En önemli değişikliklerden biri; 2003 yılına kadar sadece eğitim enstitüsü ya da eğitim merkezi olarak anılan kurumun adına "eğitim" faaliyetlerine ek olarak "araştırma" faaliyeti de eklenmiş ve kurumun görevi; "çalışma yaşamında eğitim ve araştırma" olarak belirlenmiştir.

ÇASGEM bir eğitim merkezi olarak çalışma yaşamıyla ilgili her türlü kurum, kuruluş ve kişilerle ve aynı zamanda kurumun faaliyet alanına üniversite bölümleri ile işbirliği halinde çalışmaktadır. Bu kapsamda ÇASGEM, konfederasyonlar ve sendikalarla etkin bir işbirliği içinde olmaktadır.

Üniversite bölümleri ile işbirliği halinde çalışmaktadır. Bu kapsamda ÇASGEM, konfederasyonlar ve sendikalarla etkin bir işbirliği içinde olmaktadır.

İlgili Mevzuat

7460 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Kanunu

MADDE 1 – (Değişik 16/07/2003-4947/31 md.)

Bu Kanunun amacı; Çalışma Hayatı ve Sosyal Güvenlik konularında Ulusal ve Uluslar arası düzeyde eğitim, araştırma, inceleme , yayın, dokümantasyon ve danışmanlık faaliyetlerinde bulunmak amacıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezinin kurulmasına , teşkilat, görev ve yetkilerine ilişkin esasları düzenlemektir.

MADDE 2 – Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezinin vazife ve gayeleri aşağıda gösterilmiştir:

- a) (Değişik 15/05/2008-5763/33 md.) Çalışma hayatı, sosyalgüvenlik, iş sağlığı ve güvenliği, işçi işveren ilişkileri, istihdam,verimlilik, toplam kalite yönetimi, iş piyasası etütleri, ergonomi, çevre, ilk yardım, iş istatistikleri ve benzeri konular ile işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere görevlendirilecek işyeri hekimi, mühendis, teknik eleman, hemşire ve diğer sağlık personeline iş sağlığı ve güvenliği konusunda gerektiğinde Bakanlık birimleri veya ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte, eğitim programları hazırlamak, eğitim vermek veya eğitim hizmeti satın almak, sertifikalandırmak, bu konularla ilgili araştırmalar yapmak veya yaptırmak,
- b) (Değişik 15/05/2008-5763/33 md.) Bakanlık, bağlı kuruluşları ile ilgili kuruluşlarının personeli ile özel veya kamu sektöründe faaliyet gösteren işyerlerindeki işçi, işveren veya yönetici personel için eğitim işyerlerindeki işçi, işveren veya yönetici personel için eğitim, seminer ve konferanslar tertip etmek veya bu konularda tertiplenmiş eğitim, konferans ve seminerlere iştirak etmek,”
- c) Çalışma mevzuları ile ilgili araştırmalar ve incelemeler yapmak ve
- d) bu mevzularda vesaik toplamak;
- e) Alakalıların talebi veya muvafakati ile işyerlerinin çalışma mevzuları ve iş verimi ile ilgili meselelerini inceleyerek istişare ve tavsiyelerde bulunmak;
- f) İmkanları nispetinde istatistikler hazırlamak;
- g) Türkçe ve yabancı dillerde gayesi ile alakalı derleme ve neşriyat yapmak.

(27.02.1960 tarihli ve 7460 Sayılı Yakın ve Orta Doğu Çalışma Eğitim Merkezi Teşkilat Kanununun adı “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Teşkilat Kanunu” ve bu Kanunda geçen “İcra Vekilleri Heyeti” ibaresi “Bakanlar Kurulu” “Çalışma Vekaleti” ibaresi” Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı”, “Çalışma Vekili” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı”, “Yakın ve Orta Doğu Çalışma Eğitim Merkezi” ibaresi “Eğitim ve Araştırma Merkezi”, Öğretmenler Kurulu” ibaresi “Danışma Kurulu”, “Eğitim Merkezi Müdürü” ibaresi “Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanı” ve “Eğitim

Merkezi Müdür Muavini" ibaresi "Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkan Yardımcısı" olarak değiştirilmiştir.)

MADDE 3 – Eğitim ve Araştırma Merkezi, bu kanunda yazılı vazife ve gayelerini tahakkuk ettirmek için memleket içinde ve dışındaki resmi ve hususi daire ve müesseselerle temas ve işbirliği mevzularında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının muvafakatini istihsal etmek kaydıyla re'sen muhabere ve temaslarda bulunabilir.

MADDE 4 – Değişik 16/7/2003-4947/41 md. b) bendi ile yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5 – Eğitim ve Araştırma Merkezinin İdare organları Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanı ile Danışma Kurulundan müteşekkildir.

MADDE 6 – Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanı, Eğitim ve Araştırma Merkezinin amiri olup, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı tarafından tayin edilir. Eğitim ve Araştırma Merkezinin Başkanı aşağıdaki yazılı vazifeleri ifa eder:

- a) Eğitim ve Araştırma Merkezinin işlerini bu kanunun hükümleri dairesinde yürütmek ve idari, mali ve diğer her türlü muamelelerini tedvir etmek;
- b) Sekizinci maddede yazılı Danışma Kurulunu toplantıya davet etmek ve bu Kurul tarafından alınan kararlar hakkında gerekli muameleyi yapmak,

(Değişik 16/07/2003-4947/41 md. b) bendi ile (c) ve (d) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.)

MADDE 7 – Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkan Yardımcısı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı tarafından tayin olunur. Başkanın gayubetinde kendisine vekalet eder. Başkan tarafından verilen vazifeleri ifa eyler.

MADDE 8 – (Değişik 16/07/2003-4947/33 md.) Danışma Kurulu, Bakanın görevlendireceği Müsteşar Yardımcısının başkanlığında; Başkan, Çalışma Genel Müdürlüğü, Dış İlişkiler ve Yurt Dışı İşçi Hizmetleri Genel Müdürlüğü, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünden en az Genel Müdür Yardımcısı düzeyinde birer temsilci, İş Teftiş Kurulu Başkanının görevlendireceği bir Baş İş Müfettişi, Bakanlık Personel Dairesi Başkanı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Koordinasyon Daire Başkanı, Sosyal Sigortalar Kurumu Sigorta İşleri Genel Müdür Yardımcısı, Sosyal Sigortalar Kurumu Sağlık İşleri Genel Müdür Yardımcısı, Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdür Yardımcısı, Türkiye İş Kurumu Genel Müdür Yardımcısı ile Üniversitelerin İş Hukuku, Sosyal Politika, İş Sağlığı ve Güvenliği ile ilgili dallarında çalışanlar arasından Yüksek Öğretim Kurulunca görevlendirilecek iki öğretim üyesinden oluşur.

Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları Eğitim ve Araştırma Merkezinin teklifi ve Bakanlığın onayı ile çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.

MADDE 9 – Danışma Kurulunun görevleri şunlardır:

(Değişik 16/07/2003-4947/34 md.)

- a) Eğitim ve Araştırma Merkezi ile ilgili Yönetmelikler hakkında görüş bildirmek,
- b) Eğitim ve Araştırma Merkezinin eğitim, araştırma, danışmanlık, yayın ve diğer faaliyetlerini yönlendirmek,
- c) Eğitim ve Araştırma Merkezinin yıllık faaliyetlerini değerlendirmek,
- d) Eğitim ve Araştırma Merkezinin çalışmalarının etkinliğini artırıcı önerilerde bulunmak,

MADDE 10 – Danışma Kurulu, üyelerinin ekseriyeti ile toplanır ve kararlar toplantıda hazır bulunan üyelerin ekseriyeti ile verilir.

Reylerin müsavatı halinde kurul Başkanının bulunduğu tarafın reyi müteberdir.

MADDE 11 – Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanı ile Başkan Yardımcısının, Üniversite veya yüksek okul mezunu olmaları, İngilizce, Fransızca veya Almanca dillerinden birini bilmeleri şarttır.

(Değişik 16/07/2003-4947/41 md. b) bendi ile ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.)

MADDE 12 – (Değişik 16/07/2003-4947/41 md. b) bendi)

Eğitim ve Araştırma Merkezinin idari ve teknik personeli Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanının teklifi üzerine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca tayin edilir.

(Değişik 16/07/2003-4947/35 md.) Eğitim ve Araştırma Merkezinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim Uzmanı çalıştırılabilir. 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 nci maddesinde belirtilen şartlara sahip Merkezin ihtiyaç duyduğu alanlarda en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş ve sınavın açıldığı tarihte otuzbeş yaşından gün almamış olanlar arasında yapılacak özel yarışma sınavı sonucunda başarılı bulunanlar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim Uzman Yardımcılığı kadrolarına atanırlar

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim Uzman Yardımcılarında aranacak nitelikler seçilme usul ve esasları ve diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.

MADDE 13 – Eğitim ve Araştırma Merkezi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının muvafakati ile Türk veya yabancı profesör, öğretmen, konferansçı, mütehassıs ve teknik elemanlar istihdam edebilir.

MADDE 14 – İkinci maddede yazılı gayelerle tertip edilecek seminerler için, bu kanunun ikinci maddesinin (a) fıkrasında gösterilen yerler ile bunlara mümasil yabancı daire, müessese ve iş yerlerinden Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanlığınca lüzum görülen sayıda stajyer talep edilebilir.

MADDE 15 – (Değişik 15/05/2008-5763/34 md.) Eğitim ve Araştırma Merkezi tarafından düzenlenen eğitim ve seminerlere katılanlar, gerektiğinde sınava tabi tutulurlar ve başarılı olanlara sertifika veya katılım belgesi verilir

MADDE 16 – Eğitim ve Araştırma Merkezi haricinden getirilecek yabancı profesör, mütehassıs, öğretmen, konferansçı ve teknik elamanlara verilecek ücret, yevmiye ve yol-luklar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca tasvip edilecek bir mukavele ile tesbit olunur.

Eğitim ve Araştırma Merkezi haricinden muvakkat olarak tanzif edilecek Türk mütehassıs ve konferançılara verilecek ücretler talimatname ile tesbit edilir. Üniversite ve yüksek okullar öğretim üyelerinin 3656 Sayılı Kanunun 4609 Sayılı kanunla değiştirilen 18 inci maddesi hükümleri dahilinde Eğitim ve Araştırma Merkezinde bir vazife almış olmaları, mahsus kanunlar ve almakta oldukları tazminatlarına hanel getirmez.

MADDE 17 – Türkiye'deki işyerleri ile resmi daire ve müesseselerden seminerlere iştirak edecek stajyerlerin, staj müddetince çalıştıkları yerler ile olan alakaları devam eder ve bunların kanundan ve akitten doğan her türlü hakları mahfuz tutulur.

MADDE 18 – Eğitim ve Araştırma Merkezinde tertip edilecek seminerlere gönderilecek Türk tabiyetindeki stajyerlere yol parası ile zaruri masrafları ve Eğitim ve Araştırma Merkezinde kaldıkları müddete ait yevmiyeleri, muvakkat vazife ile gönderilen memurlar misilli, Harcırah Kanunu hükümleri dairesinde ödenir.

MADDE 19 – Eğitim ve Araştırma Merkezinde aylıklı kadroları ekli (1) sayılı cetvelde gösterilmiş ve bu kadrolar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Kuruluş ve Görevleri hakkındaki 4841 Sayılı Kanunun 6050 Sayılı Kanunla değiştirilen (1) Sayılı cetvelinin vilayetler kuruluşu kısmına eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1 – 1960 Mali yılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının bütçesinin 203 üncü ve 416 ncı tertiplerindeki tahsisattan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezinin maaş, ücret ve diğer masraflarını karşılamak üzere Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca lüzumlu görülecek miktarlarını mezkûr bütçenin alakalı tertiplerine aktarmaya Maliye Bakanı mezundur.

GEÇİCİ MADDE 2 – Bu kanuna bağlı (2) sayılı cetvelde yazılı kadrolar 1960 mali yılı Muvazenei Umumiye Kanununa bağlı (D) işaretli cetvelin ilgili kısımlarına eklenir.

GEÇİCİ MADDE 3 – A-Yakın ve Orta Doğu Çalışma ve Eğitim Merkezi Müdürü ile Yakın ve Orta Doğu Çalışma ve Eğitim Merkezi Müdür Yardımcısı kadro unvanlı görevlerde bulunanların görevleri, bu kanunun yayımı tarihinde sona erer. Bunlar en geç bir yıl içerisinde durumlarına uygun boş kadrolara atanırlar. Atama işlemi yapılmıyaya kadar kurumca ihtiyaç duyulan işlerde görevlendirilebilirler. Bunlar, yeni bir kadroya atanıyaya kadar, eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge ve her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali haklarını almaya devam ederler. Söz konusu personelin, atandıkları yeni kadroların aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali hakları toplamının net tutarı, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer mali hakları toplamı net tutarından az olması halinde, aradaki fark giderilinceye kadar atandıkları kadrolar da kaldıkları sürece her hangi bir kesintiye tabi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir.

B- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Yakın ve Orta Doğu Çalışma Eğitim Merkezinde an az beş yıl fiili hizmeti bulunan ve eğitim durumları ile diğer koşulları uygun personel, Eğitim ve Araştırma Merkezince açılacak ilk Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim Uzman Yardımcılığı yarışma sınavlarına, sınavın açıldığı tarihte kırk yaşını doldurmamış olmaları kaydıyla girebilirler. Açılacak ilk yarışma sınavlarına başvurmayanlar veya başvurdukları halde her ne sebeple olursa olsun girmeyenler bu haklarını kaybederler.

C- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte kadro ve görev unvanları değişmeyenler, yeni kadrolarına atanmış sayılırlar.

MADDE 20 – Bu kanun 29.02.1960 tarihinde mer'iyete girer.

MADDE 21 – Bu kanunun hükümlerini icraya Bakanlar Kurulu memurdur.

DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI ÖZEL İHTİSAS KOMİSYONLARI

Kaynakların verimli kullanılması ve kalkınmanın hızlandırılması amacıyla ülkenin ekonomik, sosyal ve kültürel planlama hizmetlerinin bir bütünlük içerisinde etkin, düzenli ve süratli olarak görülebilmesi için Devlet Planlama Teşkilatı kurulmuştur.

Devlet Planlama Teşkilatı Başbakan'a bağlı olup, Başbakan bu Teşkilatın yönetimi ile ilgili yetkilerini gerekli gördüğü takdirde bir Devlet Bakanı vasıtasıyla kullanabilmektedir.

540 Sayılı Devlet Planlama Teşkilatının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin "İşbirliği" başlıklı 24 üncü maddesinde "Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı bilgi toplamada, planların hazırlanmasında ve uygulamanın izlenmesinde, bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları, kamu iktisadi teşebbüsleri ve kamu kurumu niteliğindeki kuruluşlar ve özel kesim üst düzey kuruluşları ile yakın işbirliği içinde bulunur" denilmektedir.

İlgili maddede ayrıca "Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, kalkınma planlarının ve yıllık programların hazırlanması, uygulanması ve izlenmesi safhalarında gerekli olan verileri, bunların toplanmasında ve değerlendirilmesindeki amaç ve zaman aralıkları ile bu verilerin sunulma şeklini tespit eder" ifadesine yer verilmektedir.

Kalkınma Planlarının hazırlık sürecinde 29 Eylül 1961 tarihli ve 1722 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulmuş olan "Devlet Planlama Teşkilatı Özel İhtisas Komisyonlarıyla Koordinasyon Komisyonlarının Kuruluş ve Çalışmaları Hakkında Tüzük" çerçevesinde Özel İhtisas Komisyonları (ÖİK) kurulması, katılımcı plancılık anlayışının önemli bir unsuru olagelmiştir.

Kalkınma Planının Hazırlanması başlıklı 26 ıncı maddede "Başbakan veya ilgili Bakan, Bakanlar Kurulunun onayladığı esaslar ve hedefler çerçevesinde kalkınma planı ve yıllık programların hazırlanması konusunda Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığına direktif verir" denilmekte ve bu doğrultuda çalışmalar yapılmaktadır.

Nitekim Dokuzuncu Kalkınma Planı hazırlıkları kapsamında Özel İhtisas Komisyonları oluşturulmasına ilişkin 2005/18 sayılı Başbakanlık genelgesi çıkarılmıştır.

Genelge ile plan hazırlıkları uygulamasında, belirli konu başlıkları altında, alanlarında uzman çeşitli kamu, özel kesim ve sivil toplum kuruluş-

ları temsilcileri ile akademik çevreler bir araya gelmesi ve koordinasyonu DPT Müsteşarlığı tarafından yürütülen Komisyonların çalışmalarından elde edilen sonuçlar ve değerlendirmelerin Planların oluşumunda dikkate alınacağı ifade edilmekte ve Dokuzuncu Kalkınma Planı çalışmalarında da aynı yaklaşım benimsenerek, ekli listede yer alan Özel İhtisas Komisyonları kurulacağı öngörülmüştür.

Bu kapsamda oluşturulan Dokuzuncu Kalkınma Planı Özel İhtisas Komisyonları Listesi şu şekilde olmuştur:

1. Dış Ticaret
2. Hizmet Ticaretinin Serbestleştirilmesi
3. Rekabet Hukuku ve Politikaları
4. Fikri Mülkiyet Hakları
5. Devlet Yardımları
6. Finansal Hizmetler (Mali Piyasalar, Finans Kurumları, Bankacılık, Sigortacılık)
7. Kamu Harcama ve Kontrol Sistemlerinin İyileştirilmesi, Kamu İhaleleri
8. Kamuda İyi Yönetişim
9. Vergi
10. İşgücü Piyasası
11. Sosyal Güvenlik
12. Gelir Dağılımı ve Yoksullukla Mücadele
13. Sanayi Politikaları (Girişimcilik, Yenilik, Teknoloji, Kalite ve Verimlilik dahil)
14. KOBİ
15. Bölgesel Gelişme
16. Kırsal Kalkınma
17. Yerleşme ve Şehirleşme
18. Bilgi ve İletişim Teknolojileri
19. Bilim ve Teknoloji
20. Adalet Hizmetleri ve Güvenlik
21. Enerji
22. Çevre
23. Gıda Güvenliği, Bitki ve Hayvan Sağlığı

24. Gıda Sanayi
25. Toprak ve Su Kaynaklarının Kullanımı ve Yönetimi
26. Bitkisel Üretim
27. Hayvancılık
28. Ormancılık
29. Balıkçılık
30. Demiryolu Ulaşımı
31. Denizyolu Ulaşımı
32. Havayolu Ulaşımı
33. Karayolu Ulaşımı
34. Kent İçi Ulaşım
35. Otomotiv Sanayi
36. Havayolu, Denizyolu ve Demiryolu Taşıtları İmalat Sanayileri
37. Ana Metal Sanayi
38. Makine ve Metal Eşya Sanayi
39. Elektronik ve Elektrikli Makineler Sanayi
40. Savunma Sanayi
41. Madencilik
42. Tekstil, Deri ve Giyim Sanayi
43. İçki, Tütün ve Tütün Ürünleri Sanayi
44. Kimya Sanayi
45. İlaç Sanayi
46. Petrol ve Petrol Ürünleri Sanayi
47. Taş ve Toprağa Dayalı Sanayiler
48. Kültür
49. Turizm
50. Eğitim (Okul Öncesi, İlk ve Orta Öğretim)
51. Yükseköğretim
52. Sağlık
53. Kadın, Aile, Çocuk ve Gençlik
54. Teknik İşbirliği
55. Dış Ekonomik İlişkiler

Başbakanlık Genelgesinde, Dokuzuncu Kalkınma Planı için kurulacak Komisyonların yapacakları çalışmaların, ülkenin gelişme potansiyelinin belirlenmesine, yönlendirilmesine, AB ile bütünleşme sürecinin kararlılıkla sürdürülerek tamamlanmasına, AB müzakere sürecinin olası sorunlarına ilişkin çözüm önerileri getirilmesine ve Plana ilişkin ilke ve politikaların tespit edilmesine yardımcı olacağı belirtilmiştir.

Özel İhtisas Komisyonlarının çalışma usulleri, katılımcı sayısı ve profilinin, bütün katılımcılardan azami düzeyde fayda sağlayıcı bir anlayışla tasarlanmasının, elde edilen sonuçların Plan metnine girdi sağlamasına esas olacağı da vurgulanmaktadır.

Bu esaslar doğrultusunda, ekli listedeki Özel İhtisas Komisyonlarında görev alacak kişiler DPT Müsteşarlığı tarafından ilgili kurumlardan yazı ile talep edilmekte, söz konusu kurumlar ise ilgili komisyonlarda görev yapacak katılımcıların isim, unvan ve iletişim bilgilerini DPT Müsteşarlığına bildirmektedir.

İlgili Mevzuat

05.07.2005 tarih, 2005/18 Sayılı Başbakanlık Genelgesi

DOKUZUNCU KALKINMA PLANI (2007-2013)

ÖZEL İHTİSAS KOMİSYONLARI TOPLANTI VE ÇALIŞMA ESASLARI

Dokuzuncu Kalkınma Planına temel teşkil edecek ÖİK çalışmalarının çeşitli alanlarda birbirleriyle tutarlı bir amaç, politika ve öncelikler seti sunan, makro politikaların yanı sıra, temel gelişme eksenlerini ve ana sektörleri kapsayan nitelikte olması beklenmektedir.

ÖİK raporlarında konuyla ilgili uzun dönemli gelişme eğilimleri, tahminler ve stratejiler konusunda öneri ve değerlendirmelere yer verecek olan Komisyon çalışmaları, ülkemizin beşeri ve iktisadi varlıklarını etkin bir şekilde değerlendirerek;

- istikrarlı bir ortamda sürdürülebilir büyümenin sağlanması,
- ekonomide rekabet gücünün artırılması,
- insan kaynaklarının geliştirilmesi,
- sosyal içermenin güçlendirilmesi,
- bölgesel gelişmişlik farklarının azaltılması,
- kamuda iyi yönetişimin yaygınlaştırılması,
- fiziki alt yapının iyileştirilmesi

şeklinde özetlenebilecek temel gelişme eksenlerini ve AB perspektifini esas alacaktır.

Avrupa Birliğine katılım müzakere süreciyle çakışacak olan Dokuzuncu Kalkınma

Planı, sürdürülebilir yüksek büyüme sağlanmasında izlenecek ana strateji ve politikaları belirleyen temel bir araç olacaktır. Bu doğrultuda izlenecek politikalarla, bir yandan halkımızın refahı artırılırken, diğer yandan gelişmişlik düzeyi bakımından Avrupa Birliği ortalamalarına yakınsama sağlanması hedeflenmektedir. Dokuzuncu Kalkınma Planı, AB'ye üyelik sürecinin gerektirdiği makro ve sektörel stratejiler ile Katılım Öncesi Ekonomik Program gibi strateji dokümanları ve programların temel dayanağını teşkil edecek ve tüm planlama çalışmalarını yönlendirici bir işleve sahip olacaktır. Bu nedenle, ÖİK raporları AB'ye üyeliğin gerektirdiği stratejiler ve programlar ile müzakere sürecinde ihtiyaç duyulabilecek bilgi alt yapısını güçlendirebilecek nitelikte olmalıdır.

I. Çalışma Esasları

Her ÖİK için DPT bünyesinden belirlenen koordinatörler, Komisyonun DPT Müsteşarlığı içi ve dışındaki ilişkilerinin yürütülmesinden sorumlu olacaktır.

Ayrıca, DPT Müsteşarlığı tarafından, ÖİK raporuna yönelik ön hazırlıkları başlatmak amacıyla, her ÖİK için, 1'i DPT'den olmak üzere, en fazla 3 raportör önceden atanacaktır.

Raportörler DPT Koordinatörünün bilgisi dahilinde gerekli bilgileri komisyon üyelerinden temin etme hususunda yetkilidirler. Toplantıların tamamını takip edecek olan raportörler, gerekli notları tutacaklar, yazılı görüşleri, tartışmaları ve farklı görüşleri de içerecek şekilde bütün bilgi ve belgeleri toplayacaklar ve bunları ÖİK raporlarına yansıtacaklardır.

Raporların ÖİK El Kitabında verilen format çerçevesinde şekillendirilmesi esas olacaktır.

Komisyon Başkanı ve Raportörlerin görevleri şunlardır:

- a) Raportörler ilk ÖİK toplantısına kadar durum analizi, veri seti ve uluslar arası yükümlülükleri (AB ve Dünya Ticaret Örgütü'ne karşı yükümlülükler vb.) içeren bir ön rapor hazırlayacaklardır.
- b) İlk toplantıdan sonra, bir taslak rapor hazırlayacaklar ve bu raporu daha sonra komisyon üyelerine sunacaklardır.
- c) Komisyon üyeleri tarafından incelenen taslak rapor Komisyon Başkanının başkanlık edeceği ikinci toplantıda tartışılacaktır. İkinci toplantının, komisyon çalışmalarının neticelendirilmesinde yeterli olması durumunda, bu toplantıdan sonra; değilse, üçüncü toplantıdan sonra, raportör toplantı sonuçlarına göre raporu nihai hale getirecek ve Komisyon Başkanına ve Koordinatörlere iletacaktır. Komisyon Başkanı, Koordinatörlerin de görüşlerini alarak, raporun toplantılarda varılan sonuçlarla ve istenen formatla tutarlılığını inceleyecek, tutarlı ise ilgili koordinatöre gönderecektir.

Raporun toplantılarda varılan sonuçlarla ve istenen formatla tutarlı olmaması durumunda, Komisyon Başkanı gerekli düzeltmeleri Raportöre yaptırdıktan sonra Koordinatöre iletacaktır. ÖİK raporları en geç 15 Ocak 2006 tarihine kadar tamamlanacak ve ilgili koordinatör aracılığı ile DPT Müsteşarlığı Ekonomik Modeller ve Stratejik Araştırmalar Genel Müdürlüğüne ulaştırılacaktır.

II. ÖİK Toplantıları

ÖİK'lar temel olarak 2 toplantı yapacaklar, ancak, gerekli görüldüğü takdirde ilave 1 toplantı daha düzenleyebileceklerdir. Bunun dışında, Komisyonlar gerekli gördükleri sayıda ilave toplantı yapabileceklerdir. Ancak, ÖİK çalışmalarının sadece belirtilen 3 toplantısına ilişkin harcamalar DPT bütçesinden ödenebilecektir. Komisyonların, tahsis edilen otelde gerçekleştirilecek, bu toplantıların haricinde ek toplantı yapma ihtiyacı duymaları

halinde, DPT Müsteşarlığı ve ilgili kamu, özel veya sivil toplum kuruluşlarının salonları kullanılacaktır. Ancak, bu toplantılar için ulaşım, konaklama vb. masrafların DPT bütçesinden ödenmesi öngörülmemiştir.

Otelde gerçekleştirilecek toplantılar moderatör başkanlığında çalıştay şeklinde veya ilgili komisyon tarafından belirlenecek diğer bir yöntemle gerçekleştirilecektir. İlk toplantının sonunda bir başkan seçilecek, ikinci ve yapıldığı takdirde üçüncü toplantı bu başkan tarafından yönetilecektir. Şayet moderatör kullanılmayacaksa, tüm toplantıları, ilk toplantının başlangıcında seçilecek bir başkan yönetecektir.

Toplantıların ilki 26 Eylül – 28 Ekim 2005 tarihleri arasında, ikincisi ise her bir Komisyon toplantısının ilkinden yaklaşık 1 ay sonra başlayacak şekilde gerçekleştirilecektir. Yapılması halinde üçüncü toplantı buna göre ayarlanacaktır. İlk toplantı 2 gün, ikinci ve yapılması halinde üçüncü toplantılar ise 1'er gün sürecektir. Toplantılar, takvim günü esasına göre ve hafta sonları dahil gerçekleştirilecektir.

Ankara'dan katılacak katılımcıların, toplantıların sağlıklı yürütülmesi ve verimli geçmesi açısından, mümkün olduğunca otelde konaklaması yerinde olacaktır.

EKONOMİK VE SOSYAL KONSEY

Ekonomik ve Sosyal Konsey, ekonomik ve sosyal politikaların oluşturulmasında toplumsal uzlaşma ve işbirliği sağlamak, sürekli ve kalıcı bir ortam yaratarak danışma niteliğinde ortak görüş belirlemek amacıyla oluşturulmuştur.

Konseyin Başkanı Başbakan'dır. Başbakanın toplantılara katılmaması halinde görevlendireceği Başbakan Yardımcısı toplantılara başkanlık eder.

Konseyin Başkanlık Divanı Başkanı, üç Başkan Yardımcısı ve Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) Müsteşarından oluşur.

Bir yıl süreyle dönüşümlü olarak görev yapmak üzere üç Başkan Yardımcısı; Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu tarafından bir, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu ile Türkiye Ziraat Odaları Birliği tarafından bir, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu ile Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu tarafından bir olarak belirlenir.

Ekonomik ve Sosyal Konsey aşağıdaki kuruluşlardan oluşmuştur:

- Başbakan,
- Başbakan Yardımcıları,
- Devlet Planlama Teşkilatından Sorumlu Devlet Bakanı,
- Hazine Sorumlu Devlet Bakanı,
- Dış Ticaret Müsteşarlığından Sorumlu Devlet Bakanı,
- Devlet Personel Başkanlığından Sorumlu Devlet Bakanı,
- Maliye Bakanı,
- Tarım ve Köy İşleri Bakanı,
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı,
- Sanayi ve Ticaret Bakanı,
- Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı,
- Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı,
- Gümrük Müsteşarı,
- Devlet Personel Başkanı
- Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği*
- Kamu Görevlileri Adına En çok Üyeye Sahip Konfederasyon*

- Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu*
- Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu*
- Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu*
- Türkiye Ziraat Odaları Birliği*
- Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu*
- Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu*

(* 3'er temsilci)

Başbakan tarafından belirlenecek diğer Hükümet temsilcileri ile kamu görevlileri konseyi oluşturur.

Konsey üç ayda bir Başkanın daveti ile olağan veya Başbakanca belirlenmiş olanlar dışında kalan temsilcilerin üçte birinin yazılı istemleri üzerine olağanüstü toplanabilir. Toplantı yeter sayısı Başbakanca belirlenecek olanlar dışında kalan temsilcilerin salt çoğunluğudur.

Konseyin sekreteryaya hizmetleri Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı tarafından yerine getirilir. Sekreteryaya Konseyi oluşturan kuruluşların birer temsilcisinin katılımı ile Konseyin gündemini belirler.

Konsey, ihtiyaç duyulan konularda görüş bildirmek üzere geçici ve daimi nitelikli çalışma kuralları oluşturabilir.

Konsey toplantılarına ilişkin usul ve esaslar ile çalışma kurulları kuruluş ve çalışma esasları yönetmelikle belirlenir.

Konseyin görev ve yetkileri şunlardır;

- a) Toplumdaki ekonomik ve sosyal birimlerin, Hükümetin ekonomik ve sosyal politikalarının oluşturulmasına katılımlarını sağlamak, Hükümet ile toplumsal kesimler arasında ve toplumsal kesimlerin kendi aralarındaki uzlaşma ve işbirliğini güçlendirecek çalışmalar yapmak,
- b) Oluşturduğu görüş, öneri ve raporları Hükümete, Türkiye Büyük Millet Meclisine, Cumhurbaşkanına ve kamuoyuna sunmak, görüş bildirilirken uzlaşılan ve uzlaşılamayan hususları ayrı ayrı belirtmek,
- c) Sürekli ve geçici nitelikte çalışma kurulları kurmak ve üyelerini belirlemek, bu kurulların raporlarını görüşmek,
- d) Türkiye- Avrupa Birliği Karma İstişari Komitesi üyelerini Avrupa Birliği Ekonomik ve Sosyal Komitesinin yapısı ve özelliklerini dikkate alarak belirlemek ve Komitenin çalışmalarını izlemek,

- e) Amaçları doğrultusunda ulusal ve uluslararası düzeyde seminer ve toplantılar düzenlemek, uygun görülecek toplantılara temsilci göndermek,
- f) Ekonomik ve sosyal konularda yayınlar ve araştırmalar yapmak ve yaptırmak

Ayrıca Konsey, Hükümetin istemi üzerine, ekonomik ve sosyal nitelikli her türlü konuda, ekonomik ve sosyal yaşamı doğrudan etkileyen yasa tasarıları ve kalkınma planı ile yıllık programların hazırlanması sırasında görüş bildirebilir

İlgili Mevzuat

4641 sayılı Ekonomik ve Sosyal Konseyin Kuruluşu, Çalışma ve Yöntemleri Hakkında Kanun

Amaç ve Kapsam

MADDE 1 – Bu Kanunun amacı, ekonomik ve sosyal politikaların oluşturulmasında, toplumsal uzlaşma ve işbirliğini sağlayacak, sürekli ve kalıcı bir ortam yaratarak, istişari mahiyette ortak görüş belirlemek için oluşturulan Ekonomik ve Sosyal Konsey'in kuruluşunu, çalışma esas ve yöntemlerini düzenlemektir.

Kuruluş

MADDE 2 – Ekonomik ve Sosyal Konsey;

Başbakanın başkanlığında, Başbakan yardımcıları, Devlet Planlama Teşkilâtından sorumlu Devlet Bakanı, Hazineden sorumlu Devlet Bakanı, Dış Ticaret Müsteşarlığından sorumlu Devlet Bakanı, Devlet Personel Başkanlığından sorumlu Devlet Bakanı, Maliye Bakanı, Tarım ve Köyişleri Bakanı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, Sanayi ve Ticaret Bakanı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarı, Gümrük Müsteşarı, Devlet Personel Başkanı ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonu, Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunu temsil eden üçer temsilciden ve Başbakan tarafından belirlenecek diğer Hükümet temsilcileri ve sivil toplum kuruluşları temsilcileri ile kamu görevlilerinden oluşur.

Konseyin Görev ve Yetkileri

MADDE 3 – Konsey'in görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Toplumdaki ekonomik ve sosyal birimlerin, Hükümetin ekonomik ve sosyal politikalarının oluşturulmasına katılımlarını sağlamak, Hükümet ile toplumsal kesimler arasında ve toplumsal kesimlerin kendi aralarındaki uzlaşma ve işbirliğini güçlendirecek çalışmalar yapmak,
- b) Oluşturduğu görüş, öneri ve raporları Hükümete, Türkiye Büyük Millet Meclisine, Cumhurbaşkanına ve kamuoyuna sunmak, görüş bildirilirken uzlaşılan ve uzlaşılamayan hususları ayrı ayrı belirtmek,

- c) Sürekli ve geçici nitelikte çalışma kurulları kurmak ve üyelerini belirlemek, bu kurulların raporlarını görüşmek,
- d) Türkiye-Avrupa Birliği Karma İstişari Komitesi üyelerini Avrupa Birliği Ekonomik ve Sosyal Komitesinin yapısı ve özelliklerini dikkate alarak belirlemek ve Komitenin çalışmalarını izlemek,
- e) Amaçları doğrultusunda ulusal ve uluslararası düzeyde seminer ve toplantılar düzenlemek, uygun görülecek toplantılara temsilci göndermek,
- f) Ekonomik ve sosyal konularda yayınlar ve araştırmalar yapmak ve yaptırmak.

Ayrıca, Konsey, Hükümetin istemi üzerine, ekonomik ve sosyal nitelikli her türlü konuda, ekonomik ve sosyal yaşamı doğrudan etkileyen kanun tasarıları ve kalkınma planı ile yıllık programların hazırlanması sırasında görüş bildirebilir.

Konsey Başkanı

MADDE 4 – Konsey Başkanı, Başbakan'dır. Başbakanın toplantılara katılmaması halinde görevlendireceği Başbakan Yardımcısı toplantılara başkanlık eder.

Konsey Başkan Yardımcıları

MADDE 5 – Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu tarafından bir, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu ile Türkiye Ziraat Odaları Birliği tarafından bir, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu ile Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu tarafından bir kişi olmak üzere üç Başkan yardımcısı belirlenir.

Başkan yardımcıları bir yıl süreyle ve dönüşümlü olarak görev yaparlar.

Başkanlık Divanı

MADDE 6 – Başkanlık Divanı; Konsey Başkanı , üç Konsey Başkan Yardımcısı ve Konsey Sekreteryasından sorumlu Müsteşardan oluşur.

Toplantılar

MADDE 7 – Konsey, üç ayda bir Başkanın daveti ile olağan, Başkanın daveti veya Başbakanca belirlenecek olanlar dışında kalan temsilcilerin üçte birinin yazılı istemleri üzerine olağanüstü toplanabilir. Toplantı yeter sayısı, Başbakanca belirlenecek olanlar dışında kalan temsilcilerin salt çoğunluğudur.

Konsey toplantılarının gündemine ilişkin hazırlıklar, Konseyi oluşturan kuruluşlardan birer temsilcinin katılımı ile sekreteryaya tarafından yapılır ve toplantı gündemi Başkanlık Divanı tarafından belirlenir, sekreteryaya tarafından temsilcilerine duyurulur.

Toplantılara ilişkin diğer esas ve yöntemler yönetmelikle düzenlenir.

Çalışma Kurulları

MADDE 8 – Konsey, ihtiyaç duyulan konularda görüş bildirmek üzere geçici ve daimî nitelikli çalışma kurulları oluşturabilir.

Çalışma kurulları, gerektiğinde geçici nitelikli çalışma grupları oluşturabilirler.

Çalışma kurulları ile çalışma grupları, çalışmalarına ve toplantılarına, bilgi ve veri sağlamak ve görüş oluşturulmasına katkıda bulunmak amacıyla, Başbakanlık, ilgili Bakanlık veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcilerini davet edebilir. Kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcileri, toplantılara katılmak ve Devlet sırrı dışındaki tüm bilgi ve verileri sağlamakla yükümlüdür.

Çalışma kurulları, gündemi ile ilgili konularda meslek örgütlerini, diğer sivil toplum örgütlerini ve konuyla ilgili uzmanları toplantıya çağırabilir.

Çalışma kurulları ile çalışma gruplarının kuruluş, çalışma esas ve yöntemleri yönetmelikle düzenlenir.

Sekretarya Hizmetleri

MADDE 9 – Konseyin sekretarya hizmetleri, Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı tarafından yerine getirilir.

Sekretarya, Konseyin tüm büro hizmetlerini yürütmekle görevlidir.

Konsey toplantıları ile çalışma kurulları ve çalışma grupları toplantıları Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı tarafından düzenlenir. Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarı bu hizmetlerin yürütülmesinden sorumludur.

Malî Hükümler

MADDE 10 – Konseyin giderleri için her yıl Devlet Planlama Teşkilâtı bütçesine yeterli ödenek konulur.

Yönetmelikler

MADDE 11 – Bu Kanunda öngörülen yönetmelikler, Konseye katılanların görüşleri alınarak, Başbakanlık tarafından çıkarılır.

GEÇİCİ MADDE 1 – Bu Kanunda çıkarılması öngörülen yönetmelikler Kanunun yayımı tarihinden itibaren 3 ay içerisinde çıkarılır.

Yürürlük

MADDE 12 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 13 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

İAŞE BEDELİ TESPİT KURULU

İaşe Bedeli Tespit Kurulu, iaşe servisi kurulması, mecburi olmayan veya iaşenin zaruri sebeplerle uygulanamadığı gemilerde çalışan gemi adamlarına işverenler tarafından iaşe karşılığı olarak verilecek günlük iaşe bedelini belirlemek üzere oluşturulmuştur.

Kurul, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının (ÇSGB) görevlendireceği bir yetkilinin başkanlığında;

Konuyla ilgili bir müfettişi, Ulaştırma, Sanayi ve Ticaret, Sağlık Bakanlıklarından birer temsilci, Deniz Ticaret Odasından bir, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) ile en fazla gemi işvereni bulunduran işveren konfederasyonundan ikişer üyeden oluşur.

Kurul, üye sayısı çoğunluğu ile her yıl toplanır. Kararların oy çokluğu ile alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır.

Kurulun sekreterlik işlerini ÇSGB İşçi Sağlığı Daire Başkanlığı yürütür.

İlgili Mevzuat:

- 1) 854 sayılı Deniz İş Kanunu Md. 35, 36
- 2) 20.12.1989 tarihli Gemi Adamlarının İkamet Yerleri, Sağlık ve İaşelerine Dair Yönetmelik

854 sayılı Deniz İş Kanunu

MADDE 35 – İKAMET YERLERİ VE İAŞE HAKKINDA

Değişik: 4/7/1988 - KHK - 336/1 md.; Aynen kabul: 7/2/1990-3612/53 md.)

Bu Kanuna tabi gemilerde gemiadamları tahsis edilen yatma, dinlenme ve yemek yerleriyle gemide bulundurulacak ilaç, tıbbi alet ve malzeme ve revirlerde bulunması gereken şartlar ve gemiadamlarına verilecek iaşe maddelerinin ölçü ve nitelikleri bu şart ve niteliklerinden hangilerinin önemleri bakımından esasa ilişkin ve 1 inci derecede ve hangilerinin ise ikinci derecede sayılacakları ve iaşe ile ilgili ne çeşit kurullar kurulacağı ve bu kurulların görev ve yetkileri Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Sağlık ve Sosyal Yardım ve Ulaştırma Bakanlıkları tarafından beraberce hazırlanacak bir yönetmelikle gösterilir. Gemiadamı, işveren veya işveren vekili tarafından sağlanacak iaşenin yukarıda sözü geçen yönetmelikte gösterilen ölçülerden noksan olması halinde aradaki farkın bedelini veya iaşenin hiç verilmemesi halinde tamamının bedelini işveren veya işveren vekilinden isteyebilir. Şu kadar ki gemiadamının iddiasını, tazminde esas teşkil edecek iaşe ve şartlardaki aksamanın vuku bulduğu günde durumu işveren veya işveren vekiline veya kaptana bildirmesi şarttır.

MADDE 36 – İSTİSNA

35'inci maddede sözü geçen tüzük hükümleri:

- a) 500 grostonilatodan daha küçük gemiler,
 - b) Balık avı ve benzeri işlerde çalışan gemiler,
 - c) Romorkörler,
 - d) Yüzer vinçler,
- İçin uygulanmaz.

20.12.1989 tarihli Gemi Adamlarının İkamet Yerleri, Sağlık ve İaşe-lerine Dair Yönetmelik

BİRİNCİ BÖLÜM Genel Hükümler

Amaç

MADDE 1- Bu Yönetmeliğin amacı, 854 sayılı Deniz İş Kanununa tabi gemilerde; gemi adamlarına tahsis edilen yatma, dinlenme ve yemek yerleriyle gemide bulundurulması zaruri olan ilaç, tıbbi alet ve malzeme ve revirlerde bulunması gerekli şartları, gemi adamlarına verilecek iaşe maddelerinin ölçü ve nitelikleri, bu şart ve özelliklerden hangilerinin önemleri bakımından esasa dair ve birinci derecede mecburi, mecburi olmayan veya zaruri sebeplerle tatbik edilemeyen iaşenin işveren veya vekili tarafından nakden ödenmesini sağlamak maksadı ile İaşe Bedeli Tespit Kurulunun kurulması ve bu Kurulun görev ve yetkilerini belirlemektedir.

İKİNCİ BÖLÜM

İaşe Mükellefiyetinin Nakden Karşılanması, Kurulların Meydana Gelmesi, Görev ve Yetkileri

İaşe Mükellefiyetinin Nakden Karşılanması

MADDE 7 – Limanlar içinde şehir hatlarında, körfezlerde, göllerde ve akarsularda yolcu ve yük nakleden gemilerde, mavna, şat benzerlerinde ve Deniz İş Kanununa tabi diğer gemilerde iaşe servisi kurulmadığı takdirde gemi adamlarına işveren tarafından iaşe mükellefiyeti nakden ödenmek suretiyle yerine getirilir. Ödenecek bedele esas; bir gemi adamının yaptığı göreve göre alması mecburi normal günlük gıdasını sağlayacak para miktarıdır. Bu miktar, hizmet akitleriyle ve toplu iş sözleşmeleriyle tespit edilen ücretlerden ayrı olarak hesaplanır.

İaşe bedeli, en geç haftalık veya aylık olarak işlendikten sonra ve nakden ödenir. Ödenen iaşe bedelleri, 854 sayılı Deniz İş Kanununun 31 inci maddesine göre tutulmakta olan Ücret Defterlerinde ayrıca belirtilir.

İaşe Bedeli Tespiti Şekli

MADDE 8 – İaşe Servisi kurulması mecburi olmayan veya iaşenin zaruri sebeplerle uygulanmadığı gemilerde çalışan gemi adamlarına işverenler tarafından iaşe karşılığı olarak verilecek günlük iaşe bedeli, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının çağrısı üzerine toplanacak ve bu Yönetmeliğin 9 uncu maddesine göre oluşturulacak Kurul tarafından, sahil muntıklarının özelliklerine göre veya yurt çapında en geç bir yılda bir tespit edilir.

İaşe Bedeli Tespit Kurulu

MADDE 9 – Kurul, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının görevlendireceği bir yetkilinin başkanlığında aşağıdaki temsilcilerden teşekkül eder.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında konuyla ilgili bir iş Müfettişi,

Ulaştırma Bakanlığında 1 Temsilci

Sanayi ve Ticaret Bakanlığında 1 Temsilci

Sağlık Bakanlığında 1 Temsilci

Deniz Ticaret Odasından 1 Temsilci

En fazla gemi adamını bulunduran en üst işçi

Kuruluşundan 2 Temsilci

(Temsilcilerinden biri gemi iaşe kurulu üyelerinden birisi olacaktır.)

En fazla gemi işverenini bulunduran en üst işveren

Kuruluşundan 2 Temsilci

Kurul, üye sayısının çoğunluğu ile toplanır, Kurulda kararlar mevcut temsilci oylarının çoğunluğu ile verilir. Oyların eşitliği halinde Başkanın oyunun bulunduğu tarafa itibar edilir.

Kurulun Sekreterlik İşleri

MADDE 10 – Kurulun sekreterlik işleri İşçi Sağlığı Daire Başkanlığınca yürütülür. Kurulun kararları karar defterine yazılır. Kararlar, Başkan ve üyelerce imzalandıktan sonra Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının onayı ile kesinleşir ve Resmi Gazete’de yayımlandığı tarihi takip eden aybaşında yürürlüğe girer.

Kurul İçin Gereken Bilgilerin Toplanması

MADDE 11 – Kurul, iaşe bedelinin tespitinde gemi adamlarının gemide istenen niteliğe uygun yiyeceklerin besin değeri, bileşimleri, satınalma, depolama, koruma usulleri ile ilgili bilgileri ve gerekli görülen diğer bilgileri sekreterlik kanalı ile toplar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İaşe Servisi, İaşe Kurulu ve İaşe Tesisleri

İaşe Servisi

MADDE 12 – 7 nci maddede belirtilenler dışında olan 854 sayılı Deniz İş Kanununa tabi gemilerde iaşe servisi kurulması mecburidir. Bu mecburiyetin yerine getirilmesi aşağıdaki maddelerdeki esaslara göre yapılır.

İaşe Kurulu

MADDE 13 – Her gemide bir İaşe Kurulu kurulur. Kurul, işveren veya vekili olan kaptan adına 1 inci gemi zabiti başkanlığında aşağıdaki kişilerden meydana gelir:

- Gemi doktoru veya sağlık memuru,
- Gemi aşçısı,
- Kumanyacı,
- İki tayfa temsilcisi.

Temsilci tayfalar ve yokluğunda onlara vekalet edecek olan iki yedeği, gemi tayfalarının salt çoğunluğunun bulunduğu bir toplantıda en çok altı ay süre ile seçilir. Temsilci tayfaların asıl ve yedeklerinin isimleri Gemi İaşe İzleme Defterine kaydedilir. Kaptan, temsilci tayfaların süresinde seçilmesini sağlamak mecburiyetindedir.

İL İSTİHDAM VE MESLEKİ EĞİTİM KURULLARI

İlin işgücü, istihdam ve mesleki eğitim ihtiyacını tespit etmek veya ettirmek, mesleki ve teknik eğitim okul ve kurumları ile işletmelerde yapılacak mesleki eğitim ve istihdam konularında etkinlik ve verimliliği artırmak amacıyla yerel düzeyde politikalar oluşturmak, plan yapmak ve kararlar almak, ilgili kurum ve kuruluşlara görüş ve önerilerde bulunmak üzere illerde İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulu kurulur.

Kurul valinin başkanlığında aşağıda sayılan üyelerden oluşur:

- a) Belediye Başkanı, büyükşehir belediyesi bulunan illerde Büyükşehir Belediye Başkanı veya genel sekreteri veya yardımcısı.
- b) İl Özel İdaresi Genel Sekreteri
- c) İl Milli Eğitim Müdürü
- d) İl Sanayi ve Ticaret Müdürü
- e) İŞKUR İl Müdürü
- f) İl Ticaret ve /veya Sanayi Odası Başkanı
- g) İşçi, işveren konfederasyonları ile Türkiye Sakatlar Konfederasyonundan birer temsilci
- h) İl Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği Başkanı
- i) İlde bulunan fakülte veya yüksek okulların Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü veya Mesleki Teknik Eğitim Bölümlerinden valinin belirleyeceği bir öğretim üyesi

İl istihdam ve mesleki eğitim kurullarının görevleri şunlardır:

- a) İlin istihdam ve mesleki eğitim politikasını oluşturmak
- b) İlin muhtelif sektör ve branştaki işgücü ve mesleki eğitim ihtiyacını belirlemek üzere işgücü piyasa analizleri yapmak-yaptırmak, bu amaçla gerektiğinde ilgili alan uzmanlarından komisyonlar oluşturmak, bunların görev tanımları çerçevesinde hazırladıkları raporları değerlendirmek ve yayımlamak, gerektiğinde ilgili Bakanlık ve kurullara sunmak
- c) Milli Eğitim Bakanlığınca gönderilen mesleki eğitim çerçeve programlarının işgücü piyasası araştırma sonuçlarına göre ilin ihtiyaçları doğrultusunda düzenlenmesi için görüş bildirmek
- d) Mesleki eğitim uygulamalarında ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümüne yardımcı olmak

- e) Mesleki eğitim, iş gücü ve istihdam konularında kurum ve kuruluşlardan gelecek görüş ve önerileri incelemek, değerlendirmek ve sonuçlandırmak
- f) İl düzeyinde istihdamı koruyucu, geliştirici ve işsizliği önleyici tedbirleri belirlemek ve gereği için ilgili kurum ve kuruluşlara bildirmek
- g) İşgücü piyasası araştırma sonuçları da dikkate alınarak İl Milli Eğitim Müdürlüğü ve Kurum tarafından hazırlanan işgücü geliştirme faaliyetlerine ilişkin planları onaylamak ve bunların uygulama sonuçlarını izlemek
- h) Bu madde hükümlerinin il seviyesinde eksiksiz yerine getirilmesi için gerekli tedbirleri almak

Kurul kararları bağlayıcıdır. Kurul, alınan kararlara ilişkin eylem planı hazırlar, sorumlu kurum ve kuruluşları belirler, uygulamaları ve sonuçlarını takip eder.

Kurul, üç ayda bir toplanır. Kurulun sekreteryası görevi Kurum İl Müdürlüğü ile İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından kendi görev alanları ile sınırlı kalmak kaydıyla müştereken yürütülür. Alınan kararların uygulanmasının takibi ile diğer faaliyet ve işgücü piyasasına yönelik araştırmalar, Yürütme Kurulu tarafından yerine getirilir.

İşgücü yetiştirme faaliyetleri ve sonuçları; Kurul başkanının onayıyla, Kurum, İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Kurul üyesi işçi ve işveren konfederasyonları tarafından belirlenecek birer üyeden oluşan Denetim Kurulu tarafından denetlenir. Denetimler için, ihtiyaç halinde birden fazla Denetim Kurulu oluşturulabilir. Denetim raporları Kurula bildirilir.

Kurul tarafından her yıl faaliyet raporu düzenlenir. Düzenlenen rapor, Kurum Yönetim Kurulu tarafından değerlendirildikten sonra ilgili bakanlıklara gönderilir.

Kurul, Yürütme Kurulu ve Denetim Kurulu üyelerine, 6245 sayılı Harcırah Kanunu doğrultusunda günlük harcırah ödenir.

Kurulun yönetim ve denetim faaliyetleri, işgücü piyasası araştırma ve planlama çalışmaları için Kurum tarafından ödenek tahsis edilir. Bu ödeneğin miktarı, aktif işgücü programları için Kurum tarafından İl Müdürlüğüne tahsis edilen toplam ödeneğin yüzde beşini geçemez.

İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulu, Yürütme Kurulu ve Denetleme Kurulunun çalışma usul ve esasları Milli Eğitim, Sanayi ve Ticaret ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıkları ile Kurum tarafından müştereken çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Bu Kanunda İl İstihdam Kurullarına yapılan atıflar ile 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununda İl Mesleki Eğitim Kuruluna yapılan atıflar İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kuruluna yapılmış sayılır.

3308 sayılı Kanunun bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz.

İlgili Mevzuat:

- 1) 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu Md. 4, 13
- 2) 21.10.2008 tarihli İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulları Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu

İKİNCİ BÖLÜM Kurumun Organları

Organlar

MADDE 4 – Kurum aşağıdaki organlardan oluşur:

- a) Genel Kurul.
- b) Yönetim Kurulu.
- c) Genel Müdürlük.
- d) İl İstihdam Kurulları.

Kurum teşkilatı ekli (1) sayılı listede gösterilmiştir.

İl İstihdam Kurulları ve Görevleri

MADDE 13 – İl istihdam kurulları, illerde valinin başkanlığında, belediye başkanı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlüğü bulunan yerlerde bölge müdürü, il milli eğitim müdürü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu il müdürü, Gençlik ve Spor il müdürü, Sanayi ve Ticaret il müdürü, Kurum il müdürü ve ilçe şube müdürleri, il Ticaret ve/veya Sanayi Odası Başkanları, il Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği başkanı, il Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi başkanı, il Organize Sanayi Bölgeleri müdürleri, ilde bulunan fakülte veya yüksek okullardan belirlenecek en fazla üç öğretim üyesi, Türkiye Sakatlar Konfederasyonu tarafından belirlenecek bir temsilci, il mahalle ve köy muhtarlarından birer temsilci, valinin ilin istihdam yapısını dikkate alarak davet edeceği eğitim kurumları, sivil toplum örgütleri ile diğer kurum ve kuruluş temsilcileri ve o ilde en çok üyeye sahip işçi ve işveren konfederasyonlarının birer temsilcisinden oluşur. İl istihdam kurulları her yıl Eylül ayı içinde olağan toplantısını yapar. Kurul, başkanın çağrısı üzerine her zaman olağanüstü toplantı yapabilir. Kurulun sekretarya görevi Kurum il müdürlüklerince yerine getirilir.

İl istihdam kurullarının görevleri şunlardır:

- a) İl düzeyinde istihdamı koruyucu, geliştirici ve işsizliği önleyici tedbirleri saptamak.
- b) İl istihdam politikasının oluşturulmasına yardımcı olmak, işgücü yetiştirme etkinliklerini yönlendirmek üzere yerel düzeyde geçerli olacak ilke ve politikaları belirlemek.
- c) Kurum il müdürlüğü tarafından hazırlanan yıllık işgücü eğitim plânlarını inceleyerek varsa gerekli değişiklikleri yapmak.

d) Eğitim plânı uygulaması ile ilgili olarak yöredeki işgücü yetiştirme ve istihdam etkinliklerini izleyip değerlendirmek.

İl müdürlükleri, il istihdam kurulu çalışmalarını rapor halinde Genel Müdürlüğe bildirirler.

21.10.2008 tarihli İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulları Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, il istihdam ve mesleki eğitim kurullarının oluşumu ile çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, il düzeyinde; istihdam ve mesleki eğitim politikalarının oluşturulmasını, istihdamı koruyucu, geliştirici ve işsizliği önleyici tedbirler ile uygulanacak aktif işgücü programlarının belirlenmesi, istihdam etkinliklerinin ve mesleki eğitim uygulamalarının izlenmesi ve değerlendirilmesine yönelik çalışmaları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 13 üncü ve 32 nci maddeleri ile 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 6 ncı maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Denetim kurulu : Kurum tarafından yürütülen işgücü yetiştirme faaliyetlerini denetlemek üzere oluşturulan il istihdam ve mesleki eğitim denetim kurullarını,
 - b) Genel Müdürlük: Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğünü,
 - c) İl müdürlüğü: Türkiye İş Kurumu il müdürlüklerini,
 - ç) Kurul: İl istihdam ve mesleki eğitim kurullarını,
 - d) Kurul başkanı: İl valisini,
 - e) Kurum: Türkiye İş Kurumunu,
 - f) Mesleki Eğitim Kurulu: 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 4 üncü maddesine göre kurulan Kurulu,
 - g) Yüklenici: Üzerine ihale yapılan ve sözleşme imzalanan istekliyi,
 - ğ) Yürütme kurulu : İl istihdam ve mesleki eğitim yürütme kurullarını,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurulun Oluşumu, Görevleri ve Toplantı Zamanı

Kurulun Oluşumu

MADDE 5 – (1) Kurul; valinin başkanlığında, belediye başkanı, büyükşehir belediyesi bulunan illerde büyükşehir belediye başkanı veya genel sekreteri ya da genel sekreter yardımcısı, il özel idaresi genel sekreteri, il millî eğitim müdürü, il sanayi ve ticaret müdürü,

Kurum il müdürü, il ticaret ve sanayi odası başkanı veya başkanları, işçi konfederasyonlarından birer temsilci, işveren konfederasyonlarından birer temsilci, Sakatlar Konfederasyonundan bir temsilci, il esnaf ve sanatkârlar odaları birliği başkanı, ilde bulunan yüksek öğretim kurumlarının çalışma ekonomisi ve endüstri ilişkileri bölümü veya mesleki teknik eğitim bölümlerinden valinin belirleyeceği bir öğretim üyesinden oluşur.

(2) Kurulun gündem maddesindeki konularla ilgili olarak kurul başkanının gerekli görmesi hâlinde konuyla ilgili kurum ve kuruluşlardan bir temsilci kurula bilgi vermek veya görüş bildirmek amacıyla çağrılabilir.

Kurulun Görevleri

MADDE 6 – (1) Kurulun görevleri şunlardır:

- a) İlin istihdam ve mesleki eğitim politikasını oluşturmak,
- b) İlin muhtelif sektör ve branştaki işgücü ve mesleki eğitim ihtiyacını belirlemek üzere işgücü piyasası analizleri yapmak-yaptırmak, il düzeyinde işgücü piyasası bilgi sistemi ile izleme – değerlendirme sistemini oluşturup uygulamak, bu amaçla gerektiğinde ilgili alan uzmanlarından komisyonlar oluşturmak, bunların görev tanımları çerçevesinde hazırladıkları raporları değerlendirmek, yayınlamak ve gerektiğinde ilgili Bakanlık, kamu kurum ve kuruluşlarına sunmak,
- c) Millî Eğitim Bakanlığınca gönderilen mesleki ve teknik eğitim çerçeve programlarının işgücü piyasası araştırma sonuçlarına göre ilin ihtiyaçları doğrultusunda düzenlenmesi için görüş bildirmek,
- ç) Mesleki ve teknik eğitim uygulamalarında ortaya çıkan uyumsuzlukların çözümüne yardımcı olmak,
- d) Mesleki eğitim, işgücü ve istihdam konularında kurum ve kuruluşlardan gelecek görüş ve önerileri incelemek, değerlendirmek ve sonuçlandırmak,
- e) İl düzeyinde istihdamı koruyucu, geliştirici ve işsizliği önleyici tedbirleri belirlemek ve gereği için ilgili kurum ve kuruluşlara bildirmek
- f) İşgücü piyasası araştırma sonuçları da dikkate alınarak İl Millî Eğitim Müdürlüğü ve Kurum tarafından hazırlanan işgücü yetiştirme faaliyetlerine ilişkin planları onaylamak ve bunların uygulama sonuçlarını izlemek,
- g) Mesleki ve teknik eğitimin geliştirilmesine ilişkin tam gün tam yıl eğitim uygulaması ile ilgili görüş bildirmek,
- ğ) İşgücü ihtiyaç analizleri sonuçlarını da dikkate alarak, ilde bulunan tüm mesleki ve teknik eğitim veren okul veya kurumların bünyesinde yer alacak alan ve dalların belirlenmesi, kısa, orta ve uzun vadede ilin mesleki ve teknik eğitim okul yatırımlarının planlanması ile beraber eğitimi yapılacak alan ve dal ihtiyaçlarını belirleyerek, Millî Eğitim Bakanlığına görüş sunmak,
- h) Deprem, sel ve yangın gibi doğal afet sonucu yörede faal durumdaki işletmelerin eğitim olanakları dikkate alınarak, işletmede mesleki eğitime alınacak ve beceri eğitimi yapacak öğrenci sayısının belirlenmesine ilişkin oranların oluşturulması konusunda 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 18 inci maddesine göre görüş bildirmek,
- ı) Çıkraklık ve mesleki eğitim kapsamı dışında çocuk çalıştırılmasının önüne geçilmesi konusunda gerekli çalışmaları yapmak,
- i) Bu madde hükümlerinin il seviyesinde eksiksiz yerine getirilmesi için gerekli tedbirleri almak.

Kurul Toplantıları

MADDE 7 – (1) Kurul; her yıl Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında toplanır. Ayrıca, başkanın çağrısı üzerine olağanüstü de toplanabilir.

(2) Kurul, üye sayısının salt çoğunluğu ile toplanır.

(3) Kurul gündemi, kurul başkanının görüşü alınarak yürütme kurulunca hazırlanır.

(4) Toplantı tarihi, gündemi ve yeri Kurul üyelerine, toplantı tarihinden on gün önce hazırlanan dokümanlarla birlikte sekreteryaya tarafından bildirilir.

(5) Gündem dışı önerilerin gündeme alınıp alınmamasına kurul tarafından karar verilir.

(6) Bir önceki toplantıda alınan kararların uygulama sonuçlarına ilişkin hususlar toplantı gündemlerinde yer alır.

Kurul Kararları

MADDE 8 – (1) İl istihdam ve mesleki eğitim kurulu tarafından alınan kararlar bağlayıcıdır. Kurul, alınan kararlara ilişkin eylem planı hazırlar, sorumlu kurum ve kuruluşları belirler, uygulamaları ve sonuçlarını takip eder. Alınan kararlarda sorumlu olarak belirlenen kurum ve kuruluşun ildeki en üst düzeydeki yetkilisi bu kararlara ilişkin yapılan çalışmalar hakkında kurula bilgi verir.

(2) Kararlar toplantıya katılan üyelerin oy çokluğuyla alınır. Oyların eşitliği hâlinde kurul başkanının kullandığı oy yönünde çoğunluk sağlanmış sayılır.

(3) Kurul Başkanı, alınan kararlar ve gerçekleştirmeler hakkında basın yoluyla kamuoyuna bilgi verir. Alınan kararlar ayrıca valilik ile ilgili kurum ve kuruluşların resmi web sitesinde yayınlanır.

(4) Kurul tarafından her yıl faaliyet raporu düzenlenir. Düzenlenen rapor izleyen yılın şubat ayı içerisinde Kuruma ve Mesleki Eğitim Kurulunda değerlendirilmek üzere Millî Eğitim Bakanlığına gönderilir. Kurumca hazırlanan nihai rapor Kurum Yönetim Kurulunca değerlendirildikten sonra Mart ayı içerisinde ilgili bakanlıklara gönderilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kurulun Organları ve Görevleri

Yürütme Kurulu

MADDE 9 – (1) 5 inci maddede sayılan kurum ve kuruluş temsilcisinden oluşan beş kişilik yürütme kurulu, kurulun icra organıdır. İl müdürlüğü ve il millî eğitim müdürlüğünün dışındaki diğer üç kurum ve kuruluş, kurul üyesi olan kurum ve kuruluşlar arasından iki yılda bir, kurulun ilk olağan toplantısında, toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile belirlenir.

(2) Yürütme kurulunda temsil edilecek kurum ve kuruluşlar, kurul üyesi dışında bir personelini Yürütme Kurulu üyeliği için görevlendirebilir.

Yürütme Kurulu Başkan ve Yardımcısının Seçimi

MADDE 10 – (1) Yürütme Kurulu, kendi üyeleri arasından Başkan ve Başkan Yardımcısını belirler.

(2) Başkan ve yardımcısının görev süresi iki yıldır. Görev süreleri dolmadan başkan veya yardımcısının bu görevlerinden ayrılmaları hâlinde kalan süre için yerlerine yenileri seçilir.

Yürütme Kurulunun Görevleri

MADDE 11 – (1) Yürütme Kurullarının görevleri şunlardır:

- a) Kurulun ilin istihdam ve mesleki eğitim politikasını oluşturabilmesi için gerekli bilgi ve dokümanları hazırlamak,
 - b) İşgücü piyasası araştırmalarını da dikkate alarak yerel düzeyde istihdam ve mesleki eğitim politika önerilerini belirlemek,
 - c) Kurumca belirlenecek metodoloji çerçevesinde, ilin işgücü piyasası analizlerini yapmak/yaptırmak konusunda Kurulun vereceği görevleri yerine getirmek,
 - ç) Millî Eğitim Bakanlığınca gönderilen mesleki ve teknik eğitim çerçeve programlarının işgücü piyasası araştırma sonuçlarına göre, ilin ihtiyaçları doğrultusunda düzenlenmesi için Kurula görüş ve öneriler sunmak,
 - d) Mesleki ve teknik eğitim uygulamalarında ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümü için Kurula görüş ve öneriler sunmak,
 - e) Mesleki ve teknik eğitim, işgücü ve istihdam konularında kurum ve kuruluşlardan gelen görüş ve öneriler doğrultusunda gerekli çalışmaları yaparak Kurula görüş sunmak,
 - f) Kurul tarafından alınan kararlar ile il düzeyinde uygulanmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilen istihdamı koruyucu, geliştirici ve işsizliği önleyici tedbirlerin uygulanmasını izlemek, gerektiğinde kurumlar arasında koordinasyonu sağlamak,
 - g) Kurulda alınan kararlara ilişkin eylem planları hazırlayarak Kurulun onayına sunmak ve onaylanan eylem planları doğrultusunda sorumlu kuruluşlar tarafından hazırlanan faaliyet planlarının uygulanmasını izlemek, uygulama sonuçları hakkında Kurula bilgi vermek,
 - ğ) İl Millî Eğitim Müdürlüğü ve Kurum tarafından hazırlanan işgücü yetiştirme faaliyetlerine ilişkin planları inceleyerek Kurulun onayına sunmak,
 - h) Kurul toplantıları için gündem hazırlamak,
 - ı) Yıllık faaliyet raporlarını hazırlayarak Kurulun onayına sunmak.
- (2) Yürütme Kurulu, işletmelerin sektörel düzeyde ihtiyaç duyduğu konular başta olmak üzere il düzeyinde istihdam ve eğitim konularında inceleme ve araştırma yapmak üzere alt komisyonlar oluşturulmasını Kurula önerebilir.

Yürütme Kurulu Toplantıları

MADDE 12 – (1) Yürütme kurulu, ayda iki kez bir önceki toplantıda belirlenen gün ve saatte toplanır. İhtiyaç olması halinde olağanüstü de toplanabilir.

Denetim Kurulu

MADDE 13 – (1) Kurum kaynaklarından yürütülmekte olan işgücü yetiştirme faaliyetleri ve sonuçları Millî Eğitim Bakanlığı ve Kurumun denetim yetkisi saklı kalmak kaydıyla kurul başkanının onayı ile denetim kurulu tarafından denetlenir.

(2) Denetim kurulu , kurul başkanının onayı ile; il müdürlüğü, il millî eğitim müdürlüğü ile kurul üyesi işçi ve işveren konfederasyonlarını temsilen belirlenecek birer üyeden oluşur.

(3) Kurum tarafından aynı anda fiilen yürütülen işgücü yetiştirme faaliyetlerinin sayısının ondan fazla olması hâlinde birden fazla denetim kurulu oluşturulabilir.

(4) Denetim kurulu , iki denetim arası bir aydan az olmamak üzere işgücü yetiştirme kursu süresince en fazla üç kez denetim yapar. Denetimler en az üç üye ile yapılır. Denetimlerde Kurum tarafından düzenlenecek denetim formu kullanılır.

(5) Denetim kurulunca hazırlanan denetim raporları il müdürlüğüne ve yapılacak ilk toplantıda Kurula sunulur. İl Müdürlüğü tarafından gerekli görülmesi hâlinde raporda belirtilen eksikliklerin tamamlanması ve tavsiyelerin yerine getirilmesi için raporun bir özeti yükleniciye tebliğ edilir. Yüklenici tebligatta belirtilen hususları verilen süre içerisinde tamamlar. Konusu suç teşkil eden hususlar gecikmeksizin kurul başkanına bildirilir ve kurul başkanının onayı ile yetkili mercilere suç duyurusunda bulunulur.

(6) Denetim raporlarında, denetimi yapılan yüklenicilerde hizmet sözleşmesinde belirtilen hususlara ilişkin tespit edilen eksiklikler, uygun bulunmayan işlem ve hareketler, eğitimin durdurulması veya kapatılmasına ilişkin öneriler de dâhil olmak üzere alınması gerekli görülen önlem ve öneriler ile varsa suç sayılan hususlar belirtilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Sekreteryaya

MADDE 14 – (1) Kurulun sekreteryaya hizmetleri il müdürlüğü ile il millî eğitim müdürlüğüne kendi görev alanları ile sınırlı olmak üzere müştereken yürütülür. Bu amaçla müştereken çalışacak yeterli sayıda personel görevlendirilir.

(2) Kurulun toplantı organizasyonlarına ilişkin sekreteryaya hizmetleri il müdürlüğü tarafından yürütülür.

Toplantılara katılım ve üyeliğin sona ermesi

MADDE 15 – (1) Kurulda temsil edilen kurum ve kuruluşlarca, belirlenen temsilcinin toplantılarda bulunamayacağı zamanlarda yerine katılacak kişi il müdürlüğüne bildirilir.

(2) Üyelerin mazeretsiz olarak kurul, yürütme kurulu ve denetleme kurulu toplantılarına üst üste iki kez katılmamaları hâlinde bu durum başkan tarafından kurumlarına bildirilir. Bir yıl içerisinde mazeretsiz olarak üç toplantıya katılmayan üyenin yerine yeni üye görevlendirilmesi kurumlarından istenir.

(3) Herhangi bir nedenle üyeliği sona erenler, onbeş gün içinde il müdürlüğüne bildirilir.

Atıflar

MADDE 16 – (1) 4904 sayılı Kanunda il istihdam kurullarına yapılan atıflar ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununda il mesleki eğitim kuruluna yapılan atıflar ile ilgili diğer mevzuatta yapılan atıflar il istihdam ve mesleki eğitim kuruluna yapılmış sayılır.

Yürürlükten Kaldırılan Yönetmelik

MADDE 17 – (1) 16/9/2006 tarihli ve 26291 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye İş Kurumu İl İstihdam Kurulları Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Millî Eğitim, Sanayi ve Ticaret Bakanları ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı müştereken yürütür.

İNSAN HAKLARI DANIŞMA KURULU

İnsan Hakları Danışma Kurulu, İnsan haklarına ilişkin olarak ilgili devlet kuruluşları ile sivil toplum kuruluşları arasında iletişim sağlamak ve insan haklarını kapsayan ulusal ve uluslararası konularda danışma organı olarak görev yapmak üzere, Başbakanın görevlendireceği bir Devlet Bakanına bağlı olarak oluşturulmuştur.

Kurul, aşağıda sayılan kuruluş temsilcileri ve kişilerden oluşur.

- a) Başbakanlık, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı ile Jandarma Genel Komutanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Avrupa Birliği Genel Sekreterliği, Emniyet Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü ve Özürlüler İdaresi Başkanlığından asgari genel müdür yardımcısı veya müstakil daire başkanı düzeyinde birer temsilci,
- b) Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü İnsan Hakları Merkezinden bir temsilci,
- c) Adli Tıp Kurumundan bir temsilci,
- d) Üye sayısı yüzbinin üstünde olan memur ve işçi sendikaları konfederasyonlarından birer temsilci,
- e) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK), Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ve Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonundan (TİSK) birer temsilci,
- f) Türkiye Barolar Birliğinden bir temsilci,
- g) Bünyelerinde insan hakları birimi bulunan ve Üst Kurul tarafından belirlenen altı il barosundan birer temsilci,
- h) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden (TOBB) ve Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden (TZOB) birer temsilci,
- i) Türk Tabipler Birliğinden bir temsilci,
- j) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden bir temsilci,
- k) Türkiye Gazeteciler Cemiyeti ve Basın Konseyinden birer temsilci,
- l) Yurtdışında Yaşayan Vatandaşlar Danışma Kurulundan iki temsilci,
- m) İnsan Hakları alanında faaliyet gösteren ve Üst Kurul tarafından belirlenen sivil toplum kuruluşlarından birer temsilci,
- n) Çalışmalarında insan hakları konularına yer veren on öğretim üyesi,

- o) Uluslararası mahkemelerde daha önce görev yapmış Türk uzmanlardan iki kişi,
 - p) Yazı ve çalışmalarında insan hakları konularına yer veren araştırmacı veya yazarlardan beş kişi,
- (a-m) bentlerindeki temsilciler kuruluşlarınca, (n,o ve p) bentlerindeki üyeler Üst Kurul tarafından belirlenir.”

Kurulun görevleri şunlardır;

- a) İnsan haklarının geliştirilmesi ve korunmasına ilişkin konularda görüş bildirmek, tavsiyelerde bulunmak, öneriler ve raporlar sunmak,
- b) Yürürlükteki mevzuatın ve yasa tasarılarının insan hakları temel ilkeleri, uluslar arası belgeler ve mekanizmalarla uyumlu hale getirilmesi için uygun gördüğü konularda görüş bildirmek, idari önlemlerin alınmasını tavsiye etmek,
- c) İnsan haklarına ilişkin olarak ilgili Devlet kuruluşları ile üniversiteler ve sivil toplum kuruluşları arasında iletişim sağlamak,
- d) İnsan haklarını kapsayan ulusal ve uluslararası konularda danışma organı olarak görev yapmak,
- e) Üst kurul tarafından görüşülmesi istenilen hususları ele almak, gerekli çalışmaları yapmak ve görüş sunmak,
- f) İnsan hakları ihlallerinin ulusal düzeydeki genel durumu ve işkence yasağı, ifade özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğü ve diğer temel insan hakları konuları hakkında Bakana ve Üst Kurula raporlar sunmak,
- g) Irkçılık, her türlü ayrımcılık ve yabancı düşmanlığı dahil insan haklarına ilişkin uluslar arası konularda Bakana ve Üst Kurula görüş bildirmek.

Kurul, Şubat, Haziran, Ekim aylarının ilk haftasında düzenli olarak toplanır. Gerekli hallerde Bakanın veya Kurul Başkanının çağrısı ile de toplanabilir. Kurul kendi üyeleri arasından bir Başkan iki Başkan Yardımcısı seçer. Kurul üyelerinin görev süresi üç yıldır.

İlgili Mevzuat:

1) 4643 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü ile Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Eki Cetvellerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Md. Ek 5, Geçici 2

2) 23.11.2003 tarihli İnsan Hakları Danışma Kurulunun Kuruluş Görev ve İşleyişi ile İlgili Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik

4643 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü ile Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Eki Cetvellerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun

EK MADDE 5 – İnsan haklarına ilişkin olarak ilgili Devlet kuruluşları ile sivil toplum kuruluşları arasında iletişim sağlamak ve insan haklarını kapsayan ulusal ve uluslararası konularda danışma organı olarak görev yapmak üzere, Başbakanın görevlendireceği bir Devlet bakanına bağlı olarak İnsan Hakları Danışma Kurulu oluşturulmuştur. Danışma Kurulu, insan hakları ile ilgili bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile meslek kuruluşları temsilcileri, insan hakları alanında faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşları temsilcileri ve bu alanda yayınları ve çalışmaları bulunan kişilerden oluşur. Danışma Kuruluna, kendi üyeleri arasından seçeceği bir başkan başkanlık eder. Danışma Kurulunun sekreteryaya hizmetleri İnsan Hakları Başkanlığınca yerine getirilir. Danışma Kurulunun giderleri Başbakanlık bütçesinden karşılanır

GEÇİCİ MADDE 2 – İnsan Hakları Üst Kurulu, İnsan Hakları Danışma Kurulu ve insan hakları ihlâli iddialarını araştırmak üzere oluşturulacak heyetlerin kuruluş, görev ve işleyişleri ile ilgili usul ve esaslar, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren dört ay içerisinde Başbakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

23.11.2003 tarihli İnsan Hakları Danışma Kurulunun Kuruluş Görev ve İşleyişi ile İlgili Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik:

İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Hukuki Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı; toplumda ve kamu görevlilerinde insan hakları bilincini geliştirmek, insan haklarını korumak, ihlal iddialarını incelemek ve araştırmak, insan hak ve özgürlüklerinin kullanılmasının önündeki engeller ile hak ihlallerine yol açan sosyal, siyasi, hukuki ve idari nedenleri incelemek, araştırmak ve bunların çözümüne ilişkin önerilerde bulunmak üzere, illerde “İl İnsan Hakları Kurulu” ile ilçelerde “İlçe İnsan Hakları Kurulu”nun kuruluş, görev ve çalışma esaslarını belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – Bu Yönetmelik il ve ilçe İnsan Hakları Kurullarının kuruluş, görev ve çalışma esaslarına ilişkin iş ve işlemleri kapsar.

Hukuki Dayanak

MADDE 3 – Bu Yönetmelik 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilâtı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun ek 6 ncı maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu Yönetmelikte;

- a) ..Bakanlık.. : Başbakanın görevlendireceği insan haklarından sorumlu Başbakan Yardımcılığını veya Devlet Bakanlığını,
- b) Bakan : Başbakan tarafından görevlendirilen insan haklarından sorumlu Başbakan Yardımcısını veya Devlet Bakanını,
- c) Başkanlık : Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığını,
- d) İl Kurulu : İl İnsan Hakları Kurulunu,
- e) İl Masası : İl İnsan Hakları Danışma ve Başvuru Masasını,
- f) İlçe Kurulu : İlçe İnsan Hakları Kurulunu,
- g) İlçe Masası : İlçe İnsan Hakları Danışma ve Başvuru Masasını,
- h) Sivil Toplum Kuruluşu : Çalışmaları gönüllülük esasına dayalı, tüzüklerinde ve çalışma programlarında insan hakları konularına yer verilen dernek, vakıf gibi tüzel kişiliğe sahip kuruluşları,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluşu

İl Kurulu

MADDE 5 – Bu Yönetmelikte belirtilen görevleri yerine getirmek üzere İl Kurulu, vali veya valinin görevlendireceği bir vali

yardımcısının başkanlığında;

- a) Büyükşehir statüsü bulunan illerde büyükşehir belediye başkanı veya başkan yardımcısı, diğer illerde il belediye başkanı veya başkan yardımcısı,
- b) İl Genel Meclisinin kendi üyeleri arasından seçeceği bir temsilci,
- c) Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grubu bulunan siyasi partilerin il başkanları veya görevlendirecekleri bir temsilci,
- d) Üniversite rektörleri veya bu konuda görevlendirecekleri bir öğretim üyesi ya da elemanı,
- e) Valilik tarafından belirlenecek kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan bir avukat veya hukuk fakültesi mezunu bir kamu görevlisi,
- f) Baro temsilcisi,
- g) Tabip odasından bir temsilci,
- h) Ticaret veya sanayi odasından valilik tarafından belirlenecek bir temsilci,
- i) Valilik tarafından belirlenecek diğer meslek odaları veya sendikalardan bir temsilci,
- j) Mahalli televizyon, gazete, radyo gibi kuruluşlardan başvuranlar arasından valilik tarafından belirlenecek bir temsilci,

- k) Muhtarlar derneği başkanı, yoksa mahalle muhtarlarından başvuranlar arasında valilik tarafından belirlenecek bir temsilci,
- l) Okul-aile birliklerinden başvuranlar arasında valilik tarafından belirlenecek bir temsilci,
- m) Sivil Toplum Kuruluşlarından başvuranlar arasında valilik tarafından belirlenecek en az üç temsilciden, oluşur.

Kurul başkanı gerekli gördüğü durumlarda ilgili kamu veya özel kuruluş temsilcilerini veya kişileri de toplantıya çağırabilir.

İlçe Kurulu

MADDE 6 – Bu Yönetmelikteki görevleri yerine getirmek üzere İlçe Kurulu, kaymakamın başkanlığında;

- a) İlçe belediye başkanı veya başkan yardımcısı,
- b) İl Genel Meclisinin ilçeden seçilen üyeleri arasında seçeceği bir temsilci,
- c) Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grubu bulunan siyasi partilerin ilçe başkanları veya görevlendirecekleri bir temsilci,
- d) Fakülte veya yüksekokulun bu konuda görevlendirecekleri bir öğretim üyesi veya elemanı,
- e) Kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan bir avukat veya hukuk fakültesi mezunu bir kamu görevlisi,
- f) İlçede görev yapan avukatlardan başvuranlar arasında kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci,
- g) İlçede görev yapan doktorlardan başvuranlar arasında kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci,
- h) Kaymakamlık tarafından belirlenecek meslek odalarından veya sendikalardan bir temsilci,
- i) Mahalli televizyon, gazete, radyo gibi kuruluşlardan başvuranlar arasında kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci,
- j) Muhtarlar derneği başkanı, yoksa mahalle muhtarlarından başvuranlar arasında kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci,
- k) Okul-aile birliklerinden başvuranlar arasında kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci,
- l) Sivil Toplum Kuruluşlarından başvuranlar arasında kaymakamlık tarafından belirlenecek en az iki temsilciden, oluşur.

Kurul Başkanı gerekli gördüğü durumlarda ilgili kamu veya özel kuruluş temsilcilerini veya kişileri de toplantıya çağırabilir.

Danışma ve Başvuru Masaları

MADDE 7 – İllerde valilik yazı işleri müdürlüğünde, ilçelerde kaymakamlık yazı işleri müdürlüğünde herkesin kolayca ulaşabileceği bir danışma ve başvuru masası oluşturulur. Masaya gelen başvurularla ilgilenmek üzere illerde vali, ilçelerde kaymakam tarafından sürekli bir memur görevlendirilir. Masa görevlisinin hukuk formasyonuna sahip olması veya halkla ilişkiler konusunda uzman olması göz önünde bulundurulur.

Komisyonlar

MADDE 8 – En az üç üyeden oluşmak üzere, İl ve İlçe Kurulları bünyesinde;

- a) Halkla ilişkiler ve iletişim faaliyetleri,
- b) İnsan hakları eğitimi ve insan hakları bilincini geliştirme,
- c) İnsan hakları ihlallerini araştırma, inceleme ve değerlendirme, konularında birer komisyon oluşturulur.

Gerekli görülen hallerde diğer konularda da komisyonlar oluşturulabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Görevleri

Genel Görevler

MADDE 9 – İl ve İlçe Kurulları;

- a) İllerde Bakanlık, Başkanlık, Valilik, İl Masası, İl Kurulu üyeleri ve İlçe Kurulları tarafından İl Kurulunun gündemine getirilen; ilçelerde de Bakanlık, Başkanlık, Valilik, İl Kurulu, Kaymakamlık, İlçe Masası ve İlçe Kurulu üyeleri tarafından İlçe Kurulu gündemine getirilen konuları değerlendirmek,
- b) İnsan hakları ihlal iddialarını incelemek ve araştırmak,
- c) İnsan haklarının korunması ve insan hak ve özgürlüklerinin kullanılmasının önündeki engeller ile hak ihlallerine yol açan sosyal, siyasi, hukuki ve idari sebepleri incelemek, araştırmak ve bunların çözümüne ilişkin valilik veya kaymakamlık makamına önerilerde bulunmak,
- d) Her türlü ayrımcılığın önlenmesi için gerekli çalışmaları yapmak,
- e) İdarenin uygulamalarında vatandaşlara hoşgörü ve nezaketle yaklaşılmasını sağlamak amacıyla gerekli çalışmaları yapmak,
- f) Ayda bir tüm çalışmaları özet olarak, ilçelerde İl Kuruluna, illerde Başkanlığa bildirmek, ile görevlidir.

Halkla İlişkiler ve İletişim

MADDE 10 – İl ve İlçe Kurulları;

- a) İl ve İlçe Masaları kurmak,
- b) İnsan haklarına ilişkin ihbar, dilek, talep ve şikayeti olan kişilerin, insan hakları kurullarına başvurularını kolaylaştırmak için, bütün kamu kurum ve kuruluşları ile şehrin önemli noktalarına “İnsan Hakları Başvuru Kutuları” koymak ve bu kutuların valilik ve kaymakamlık tarafından görevlendirilen personel marifetiyle mümkün olan en kısa sürede açılmasını ve içindekilerin bir tutanakla masa başkanlığına teslim edilmesini sağlamak,
- c) Telefon ve elektronik postayla ihbar imkanını sağlayacak tedbirleri almak, bu amaçla herkesin danışma ve başvuru masalarına ulaşılabilceği telefon ve elektronik mektup adreslerini yazılı ve görsel basın aracılığıyla halka duyurmak,
- d) Kurulların çalışmalarıyla ilgili olarak halkı bilgilendirmek, bu amaçla yazılı ve görsel basın kuruluşlarıyla işbirliği yapmak ve internet imkanından yararlanmak,
- e) Kurulların görev ve çalışmalarında sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliğini geliştirmek,

- f) Sivil toplum kuruluşlarının insan hakları konularında çalışmalar yapmalarını teşvik etmek ve desteklemek, ile görevlidir.

Bilgilendirme, Bilinçlendirme ve Eğitim

MADDE 11 – İl ve İlçe Kurulları;

- a) Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında yer alan insan hakları konularında her türlü çalışmayı yaparak, kurul üyeleri, uygulayıcılar ve vatandaşların bilinçlendirilmesini sağlamak amacıyla etkinlikler düzenlemek,
- b) Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyanname metni ve insan hakları konusunda taraf olduğumuz uluslararası sözleşmeleri kurul üyelerine, kamu kurum ve kuruluşlarına ve vatandaşlara dağıtmak,
- c) İnsan hakları ile ilgili kitap, broşür ve mevzuat metinlerini temin ederek kurul üyelerine, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına ve vatandaşlara dağıtmak,
- d) İnsan hakları konusunda, levha, afiş, broşür ve panolar hazırlanarak veya temin edilerek halkın görebileceği yerlere asmak,
- e) İnsan hakları bilincinin yaygınlaştırılması amacıyla, köy ve mahalle muhtarlıklarıyla diyalogu geliştirmek,
- f) İnsan hakları konusunda panel, konferans, seminer, konser, tiyatro, slayt ve film gösterisi gibi etkinlikler düzenlemek,
- g) Yerel radyo ve televizyon kanallarında uzmanların katılımıyla insan hakları konusunda programlar düzenleyerek aydınlatıcı bilgiler verilmesini sağlamak,
- h) İlk ve orta dereceli okullarda insan hakları öğrenci kolu kurulmasını ve insan haklarına saygı bilincini yerleştirmek için etkinlikler düzenlenmesini teşvik etmek,
- i) Fakültelerin ve yüksekokulların insan hakları alanındaki faaliyetlerini desteklemek,
- j) Çevre bilincini yaygınlaştırmak amacıyla bilgilendirme ve bilinçlendirme çalışmaları yapmak,
- k) Kütüphanelere insan hakları konulu kitap, dergi ve broşür gibi kaynakları temin ederek halkın kullanımına sunulmasını sağlamak,
- ile görevlidir.

Araştırma ve İzleme

MADDE 12 – İl ve İlçe Kurulları;

- a) İnsan haklarıyla ilgili konularda üniversiteler, kamu kurumları, sivil toplum kuruluşları ve diğer kurumlarla işbirliği yaparak araştırma yapılması, yaptırılması ve rapor hazırlanmasını sağlamak,
- b) Kadın, çocuk, hasta ve özürlü hakları ile ilgili araştırmalar yapılması ve çözümler üretilmesini teşvik etmek,
- c) İnsan hakları ihlaline neden olan çevre ve trafik sorunları ile ilgili araştırmalar yapılması ve çözümler üretilmesini teşvik etmek,
- d) İlköğretim çağına geldiği halde çeşitli sebeplerle okula gidemeyen çocuklarla ilgili araştırmalar yapılmasını sağlamak,
- e) Sokak çocuklarının sorunlarının çözümüne, çocuk işçiliğinin ve çocuk dilenciliğinin önlenmesine yönelik çalışmalar yapılmasını sağlamak,

- f) İnsan hakları uygulamalarını yerinde görmek amacıyla ilgili kurum ve kuruluşlara ziyaretler gerçekleştirmek,
- g) İnsan hakları uygulamalarının teşvik edilmesi amacıyla örnek kurum ve kuruluşlar ile kamu görevlilerinin tespit edilerek ödüllendirilmesini sağlamak,
- h) Karakol ve nezarethane denetleme formlarını inceleyerek varsa aksaklıkların giderilmesi hususunda ilgililere tavsiyelerde bulunmak,
- i) Nezarethane koşullarının iyileştirilmesi ve ilgili mevzuata uygun hale getirilmesi hususunda tavsiyelerde bulunmak,
- j) Sanık haklarının etkin bir şekilde uygulanmasını sağlamaya yönelik araştırma ve inceleme yapmak, ile görevlidir.

İhlal İddialarını İnceleme ve Karara Bağlama

MADDE 13 – İl ve İlçe Kurulları; insan hakları ihlali iddiaları ile ilgili başvuruları incelemek ve araştırmak, inceleme ve araştırma sonuçlarını değerlendirmek, ulaşılan sonuçları konusuna göre Cumhuriyet savcılıklarına ya da ilgili idari makamlara iletmek ve sonucunu takip etmekle görevlidir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Çalışma Usul ve Esasları

Kurul Toplantı Esasları

MADDE 14 – Kurullar aşağıdaki usul ve esaslara göre çalışır;

- a) Kurullar ayda bir defa toplanır. Ancak gerekli görülen durumlarda, başkanın çağırısı üzerine ayda birden fazla da toplanabilir.
- b) Kurul toplantılarına illerde vali veya valinin görevlendireceği bir vali yardımcısı, ilçelerde kaymakam başkanlık eder.
- c) Kurul, üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır ve toplantıya katılan üyelerin salt çoğunluğu ile karar verir.
- d) Kararlara itirazı olan üyelerin karşı oy gerekçeleri, karar altında özet olarak kaydedilir.
- e) Kurul Başkanı ve üyeleri; kendileri, alt ve üst soylarından biri ve eşleri ile ilgili olan konuların görüşüldüğü toplantılara katılamazlar.
- f) Toplantıya katılmayan üyelerin mazeretleri toplantı tutanağında belirtilir. Kurul toplantılarına katılmakta özen göstermeyen üyelerin kurum ve kuruluşları uyarılır ve üç defa üst üste kurul toplantılarına katılmayanların üyeliği düşmüş sayılır.
- g) Gündem, kurul başkanı tarafından üyelerin teklifleri de dikkate alınarak hazırlanır ve toplantıdan önce kurul üyelerine dağıtılır.
- h) Toplantılar nedeniyle üyelere herhangi bir ücret ödenmez.

Sekretarya Hizmeti

MADDE 15 – Kurulun sekretarya hizmetleri, illerde ve ilçelerde yazı işleri müdürlükleri tarafından yürütülür. Zorunlu masraflar valilik

ve kaymakamlık tarafından karşılanır. Komisyonların çalışma usul ve esasları

MADDE 16 – Komisyonlar toplantılarını çalışma şartlarına göre belirleyecekleri aralıklarla gerçekleştirir. Komisyonlar çalışmalarını yaparken diğer kurul üyelerinin bilgi ve görüşüne de başvurabilir. Komisyonlar yapacakları çalışmaları araştırma, inceleme ve değerlendirme raporlarını kurul gündemine getirmek üzere kurul başkanına sunar. Başvuruların alınması

MADDE 17 – Masalar başvuruların alınmasında aşağıdaki usul ve esaslara uyar;

- a) Başvuruların mümkün olduğunca kolaylaştırılması esas olup, başvurular dilekçeyle, telefonla, elektronik posta veya şehrin değişik yerlerine konulan İnsan Hakları Başvuru Kutuları aracılığıyla veya sözlü olarak yapılabilir.
- b) Elektronik posta mesajları ve İnsan Hakları Başvuru Kutuları mümkün olan en kısa sürede açılır.
- c) Başvuru sahibinden başvuruyla ilgili bilgi ve belgeler alınır.
- d) Dilekçeyle yapılan başvurularda, başvuru sahibine başvurunun tarih ve sayısını gösteren bir alındı belgesi verilir.
- e) Masaya gelen tüm başvurular, takibinin yapılması amacıyla dosyalanır, takip defterine kaydedilir; her başvuruya bir kayıt numarası verildikten sonra en kısa sürede kurul başkanına iletilir.

Başvuruların Değerlendirilmesi ve Sonuçlandırılması

MADDE 18 – Başvuruların değerlendirilmesi ve sonuçlandırılmasında aşağıdaki usul ve esaslara uyulur;

- a) İl ve İlçe Kurullarına yapılan başvurular, İl ve İlçe Masaları aracılığıyla kurul gündemine getirilir.
- b) İl ve İlçe Masalarına gelen her başvuru kurulda görüşülür ve başvurularla ilgili ne tür işlemler yapılacağına karar verilir.
- c) Başvurular, konularına göre ilgili kanunlarda belirtilen zamanaşımı süreleri göz önünde tutularak değerlendirilir.
- d) Kurulda alınan kararlar ve yapılan işlemler yazılı olarak başvuru sahibine en geç otuz gün içerisinde bildirilir ve gerekli hallerde ara bilgi de verilir.
- e) Kurul, gerekli gördüğü hallerde re'sen veya başvuru sahibinin isteği üzerine, başvuru sahibini veya temsilcisini dinleyebilir.
- f) Başvuru hakkında karar verilmesine imkan vermeyen eksiklikler söz konusu ise, eksikliklerin tamamlanması için ara karar alınır.
- g) Bakanlık ve Başkanlık tarafından iletilen konular ilgili kurulda öncelikle görüşülerek sonuçlandırılır ve sonucundan Bakanlığa veya Başkanlığa bilgi verilir.
- h) Başvuru sahibine verilecek yanıtta, hakları konusunda kendisine başvurabileceği yasal yollar hakkında bilgi verilir.
- i) Kurul kararları, ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından geciktirilmeksizin öncelikle ele alınıp sonuçlandırılır. Raporlama

MADDE 19 – Kurullar tarafından faaliyetleri ile ilgili aylık rapor hazırlanır. Hazırlanan raporlar dönemi izleyen ayın ilk 10 günü içerisinde valilik kanalıyla Başkanlığa gönderilir. Ayrıca kurullar, Dünya İnsan Hakları Günü ve Haftası programı çerçevesinde yapılan faaliyetleri içerir bir raporu bir ay içerisinde valilik kanalıyla Başkanlığa gönderir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Yürürlükten Kaldırılan Hükümler

MADDE 20 – 2/11/2000 tarihli ve 24218 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan “İnsan Hakları Kurullarının Görev, Kuruluş ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik” yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 21 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 22 – Bu Yönetmelik hükümlerini insan haklarından sorumlu Bakan yürütür.

— • —

Başbakanlıktan:

İnsan Hakları Danışma Kurulunun Kuruluş, Görev ve İşleyişi ile İlgili Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

MADDE 1 – 15/8/2001 tarihli ve 24494 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan İnsan Hakları Danışma Kurulunun Kuruluş, Görev ve İşleyişi ile İlgili Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin değişik 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

MADDE 4 – Kurul aşağıda sayılan kuruluş temsilcileri ve kişilerden oluşur:

- a) Başbakanlık, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı ile Jandarma Genel Komutanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Avrupa Birliği Genel Sekreterliği, Emniyet Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü ve Özürlüler İdaresi Başkanlığından asgari genel müdür yardımcısı veya müstakil daire başkanı düzeyinde birer temsilci,
- b) Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü İnsan Hakları Merkezinden bir temsilci,
- c) Adli Tıp Kurumundan bir temsilci,
- d) Üye sayısı yüzbinin üstünde olan memur ve işçi sendikaları konfederasyonlarından birer temsilci,
- e) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK), Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ve Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonundan (TİSK)
- f) Türkiye Barolar Birliğinden bir temsilci,
- g) Bünyelerinde insan hakları birimi bulunan ve Üst Kurul tarafından belirlenen yedi il barosundan birer temsilci,
- h) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden (TOBB) ve Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden (TZOB) birer temsilci,
- i) Türk Tabipler Birliğinden bir temsilci,
- j) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden bir temsilci,

- k) Türkiye Gazeteciler Cemiyeti ve Basın Konseyinden birer temsilci,
- l) Yurtdışında Yaşayan Vatandaşlar Danışma Kurulundan iki temsilci,
- m) İnsan Hakları alanında faaliyet gösteren ve Üst Kurul tarafından belirlenen sivil toplum kuruluşlarından birer temsilci,
- n) Çalışmalarında insan hakları konularına yer veren on öğretim üyesi,
- o) Uluslararası mahkemelerde daha önce görev yapmış Türk uzmanlardan iki kişi,
- p) Yazı ve çalışmalarında insan hakları konularına yer veren araştırmacı veya yazarlardan beş kişi,

(a-m) bentlerindeki temsilciler kuruluşlarınca, (n,o ve p) bentlerindeki üyeler Üst Kurul tarafından belirlenir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmelikte geçen “Devlet Bakanı” ibareleri, “Bakan” şeklinde değiştirilmiştir.

Yürürlük

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Kurulun bağlı olduğu Bakan yürütür.

İŞ GÜVENLİĞİ UZMANLIĞI EĞİTİM KOMİSYONU

İş Güvenliği Uzmanlığı Eğitim Komisyonu, mühendis ve teknik elemanların, işyerlerinde iş güvenliği uzmanı olarak görevlendirilmesi için gerekli olan sertifika eğitim programlarının hazırlanması, uygulanması, sınav komisyonunun teşekkülü ve sınavın yapılaş şekli usul ve esaslarını belirler.

Komisyon; İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürünün başkanlığında, İş Teftiş Kurulu Başkanlığından iş sağlığı ve güvenliği alanında görevli bir müfettiş, İş Sağlığı ve Güvenliği Merkezinden teknik branşta bir eleman, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu ve Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ)'dan birer üye ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından görevlendirilecek iş güvenliği konusunda çalışmaları olan bir öğretim üyesinden oluşur.

Komisyon, her yıl Ocak ayında ilk olağan toplantısını yaparak yıllık çalışma programını belirler. Bakanlık (ÇSGB) gerektiğinde Komisyonu olağanüstü toplantıya çağırabilir. Toplantıların gündemi üyelere toplantı tarihinden 15 gün önce bildirilir. Komisyonun sekreteryası işleri Genel Müdürlük tarafından yürütülür.

Komisyon, kararlarını salt çoğunlukla alır. Oyların eşitliği halinde, başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Komisyon kararı, karar defterine yazılır ve üyeler tarafından imzalanır.

Komisyon tarafından belirlenen sertifika eğitim programı ve sınavı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi (ÇASGEM) tarafından yürütülür.

İlgili Mevzuat:

- 1) 4857 sayılı İş Kanunu Md. 81
- 2) 20.01.2004 tarihli İş Güvenliği ile Görevli Mühendis veya Teknik Elemanların Görev, Yetki ve Sorumlulukları ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

4857 sayılı İş Kanunu Md. 81:

MADDE 81 – (Değişik madde: 15/05/2008-5763 S.K/4.md.)

İşverenler, devamlı olarak en az elli işçi çalıştırdıkları işyerlerinde alınması gereken iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin belirlenmesi ve uygulanmasının izlenmesi, iş kazası ve

meslek hastalıklarının önlenmesi, işçilerin ilk yardım ve acil tedavi ile koruyucu sağlık ve güvenlik hizmetlerinin yürütülmesi amacıyla, işyerindeki işçi sayısı, işyerinin niteliği ve işin tehlike sınıf ve derecesine göre;

- a) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi oluşturmakla,
 - b) Bir veya birden fazla işyeri hekimi ile gereğinde diğer sağlık personelinin görevlendirilerek,
 - c) Sanayiden sayılan işlerde iş güvenliği uzmanı olan bir veya birden fazla mühendis veya teknik elemanı görevlendirmekle,
- yükümlüdürler.

İşverenler, bu yükümlülüklerinin tamamını veya bir kısmını, bünyesinde çalıştırdığı ve bu maddeye dayanılarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen vasıflara sahip personel ile yerine getirebileceği gibi, işletme dışında kurulu ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alarak da yerine getirebilir. Bu şekilde hizmet alınması işverenin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

İşyeri sağlık ve güvenlik biriminde görevlendirilecek işyerihekimleri, iş güvenliği uzmanları ve işverence görevlendirilecek diğer personelin nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, eğitimleri ve belgelendirilmeleri, görevlerini nasıl yürütecekleri, işyerinde kurulacak sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına ilişkin hususlar ile bu birimlerde bulunması gereken personel, araç, gereç ve teçhizat, görevlendirilecek personelin eğitim ve nitelikleri Sağlık Bakanlığı, Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mimar Mühendis Odaları Birliğinin görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Kanuna veya kanunun verdiği yetkiye dayanılarak kurulan kamu kurum ve kuruluşlarında ilgili mevzuatına göre çalıştırılmakta olan hekimlere, üçüncü fıkrada öngörülen eğitimler aldıkları suretiyle ve aslî görevleri kapsamında, çalışmakta oldukları kurum ve kuruluşların asıl işveren olarak çalıştırdıkları işçilerin işyeri hekimliği hizmetleri görürdür. Bu kurum ve kuruluşların diğer personel için oluşturulmuş olan sağlık birimleri, işyeri sağlık ve güvenlik birimi olarak da kullanılabilir.

20.01.2004 tarihli İş Güvenliği ile Görevli Mühendis veya Teknik Elemanların Görev, Yetki ve Sorumlulukları ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı; iş güvenliği ile görevli mühendis veya teknik elemanların nitelikleri sayısı, görev, yetki ve sorumlulukları, eğitimleri ve çalışma şartları ile ilgili usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – Bu Yönetmelik, sanayiden sayılan, devamlı olarak en az elli işçi çalıştıran ve altı aydan fazla sürekli işlerin yapıldığı işyerlerini kapsar.

Hukuki Dayanak

MADDE 3 – Bu Yönetmelik, 22/05/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 82 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu Yönetmelikte geçen;

Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,

Genel Müdürlük: İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünü,

İş Güvenliği Uzmanı: Bakanlık tarafından sertifikalandırılmış, iş güvenliği ile görevli mühendis veya teknik elemanı,

Mühendis: Üniversitelerin kimya, makine, maden, jeoloji, metalürji, endüstri, elektrik, elektronik, inşaat, fizik, jeofizik, bilgisayar, tekstil, petrol, uçak, gemi, çevre, gıda mühendisliği ve mimarlık bölümleri ile ziraat fakültelerinin tarım makineleri bölümünden mezun olanları,

Teknik Eleman: Üniversitelerin; iş sağlığı ve güvenliği bölümleri, kimyagerlik, fizik, jeofizik ve jeoloji bölümleri ile Teknik Eğitim Fakültelerinden mezun olanları,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

İşverenin ve Çalışanın Yükümlülükleri

İşveren Yükümlülükleri

MADDE 5 – İşverenler, işyerlerinde sağlıklı ve güvenli bir çalışma ortamının tesis edilmesi, sağlık ve güvenlik risklerinin önlenmesi ve koruyucu hizmetlerin yürütülmesi için gerekli tedbirlerin belirlenmesi, bu tedbirlerin uygulanması ve uygulamaların izlenmesi işlerini yürütmek üzere, işyerinin risk grubuna ve işçi sayısına göre bir veya daha fazla iş güvenliği uzmanını görevlendirmek ve bu görevlerin yapılması için gerekli yer araç-gereç ve personeli temin etmekle yükümlüdürler.

İşverenler, işyerinde görev yapan iş güvenliği uzmanının çalışma şartları ile yetki ve sorumlulukları konusunda çalışanları bilgilendirmekle yükümlüdür.

İşverenler, iş güvenliği uzmanının görevini etkili bir şekilde yapmasının sağlamak için işletme içinde gerekli planlama ve düzenlemeleri yapmasına imkan sağlar.

İşverenler, işyerinde başka bir görevi yürüten mühendis veya teknik elemanı iş güvenliği uzmanlığı sertifikasına sahip olması şartı ile iş güvenliği uzmanı olarak görevlendirebilirler. İş güvenliği uzmanlarının, bu Yönetmelikte belirtilen görevlerinin eksiksiz olarak yerine getirebilmeleri için bu konu ile ilgili yeterli çalışma süresi sağlanır. İş güvenliği uzmanları bu süre içerisinde başka bir işle görevlendirilemezler.

Çalışanın Yükümlülükleri

MADDE 6 – Çalışanlar, sağlıklı ve güvenli bir çalışma ortamının oluşması için bu konuda hazırlanan talimat ve prosedürlere uymakla yükümlüdürler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İş Güvenliği Uzmanının Nitelikleri

İş Güvenliği Uzmanının Nitelikleri

MADDE 7 – İş Güvenliği uzmanı olarak görevlendirilecek mühendis veya teknik elemanların Bakanlıkça verilen iş güvenliği uzmanlık sertifikasına sahip olmaları gerekir. Sertifika Sınıfları

MADDE 8 – İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifika sınıfları aşağıda belirtilmiştir:

A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifikası:

- a) İş sağlığı ve güvenliği alanında en az üç yıl teftiş yapmış iş müfettişleri ile Bakanlık İş Sağlığı ve Güvenliği Merkezi Müdürlüğünde iş sağlığı ve güvenliği alanında en az on yıl çalışmış mühendis veya teknik elemanlara istekleri halinde,
 - b) Kamu kurum ve kuruluşlarında veya özel sektörde iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili olarak en az sekiz yıl görev yaptığını belgeleyen ve Bakanlıkça açılacak sınavda başarılı olan mühendis veya teknik elemanlara,
- verilir

Sınavda başarılı olamayanlar ikinci kez sınava girme hakkına sahiptirler. Ancak, ikinci sınavda da başarılı olamayanlar üçüncü kez sınava girebilmek için sertifika eğitim programına katılmak zorundadırlar.

B Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifikası;

Kamu kurum ve kuruluşlarında veya özel sektörde iş güvenliği ile ilgili olarak en az üç yıl görev yaptığını belgeleyen ve Bakanlıkça açılacak sertifika eğitim programına katılan ve sınavda başarılı olmak kaydı ile A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifikası verilir.

C Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifikası:

Bakanlıkça düzenlenen sertifika eğitim programlarına katılan ve eğitim sonunda düzenlenecek sınavda başarılı olan mühendis veya teknik elemanlara verilir.

C Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifikası ile en az üç yıl görev yaptıklarını belgeleyen ve Bakanlıkça düzenlenen eğitime katılarak yapılacak sınavda başarılı olanlara B Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifikası verilir.

İş güvenliği uzmanlarının sertifikalarını aldıkları tarihten itibaren, 5 yıllık periyotlarla, Bakanlıkça düzenlenen bilgi yenileme eğitimine katılmaları zorunludur. Bu eğitime katılmayan iş güvenliği uzmanlarının sertifikaları geçersiz sayılır.

Eğitim ve Sınav

MADDE 9 – Mühendis veya teknik elemanların, işyerlerinde iş güvenliği uzmanı olarak görevlendirilebilmesi için gerekli olan sertifika eğitim programlarının hazırlanması, uygulanması sınav komisyonun teşekkülü ve sınavın yapılış şekli ile ilgili usul ve esaslar, İş Güvenliği Uzmanlığı Eğitim Komisyonu tarafından belirlenir. Eğitimin süresi, teorik ve pratik olarak 120 saatten az olamaz.

Komisyon, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürünün başkanlığında, İş Teftiş Kurulu Başkanlığından iş sağlığı ve güvenliği alanında görevli bir müfettiş, İş Sağlığı ve Güvenliği Merkezinden teknik branşta bir eleman, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu ve en çok üyeye sahip işçi sendikaları konfederasyonundan birer üye ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından görevlendirilecek iş güvenliği konusunda çalışmaları olan bir öğretim üyesinde oluşur.

Komisyon, her yıl Ocak ayında ilk olağan toplantısını yaparak yıllık çalışma programını belirler. Bakanlık gerektiğinde Komisyonu olağanüstü toplantıya çağırabilir. Toplantıların gündemi üyelere toplantı tarihinden 15 gün önce bildirilir. Komisyonun setreteryaya işleri Genel Müdürlük tarafından yürütülür.

Komisyon, kararlarını salt çoğunlukla alır. Eşitlik halinde Başkanın oyu kararı belirler. Komisyon kararı, karar defterine yazılır ve üyeler tarafından imzalanır.

Komisyon tarafından belirlenen sertifika eğitim programı ve sınavı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi (ÇASGEM) tarafından yürütülür.

Görev Alanları

MADDE 10 – Sertifikaya sahip iş güvenliği uzmanlarından:

A Sınıfı Sertifikaya sahip olanlar bütün işyerlerinde,

B Sınıfı Sertifikaya sahip olanlar 1 nci, II inci, III üncü ve IV üncü risk gruplarında yer alan işyerlerinde,

C Sınıfı Sertifikaya sahip olanlar I inci, II inci ve III üncü risk gruplarında yer alan işyerlerinde,

görev yaparlar.

İşyerinde birden fazla iş güvenliği uzmanının görevlendirilmesi halinde, en az bir iş güvenliği uzmanında yukarıda belirtilen şartlar aranır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İş Güvenliği Uzmanlarının Çalışma Şartları, Görev, Yetki ve Sorumlulukları ve Görevlendirilmeleri

İş Güvenliği Uzmanının Hizmet Süresi

MADDE 11 – İş güvenliği uzmanları, bu Yönetmelikte belirtilen görevleri eksiksiz yerine getirmek için:

I inci Risk Grubunda yer alan işyerlerinde;ayda en az 1 iş günü,

II inci Risk Grubunda yer alan işyerlerinde;ayda en az 2 iş günü

III üncü Risk Grubunda yer alan işyerlerinde;ayda en az 3 iş günü,

IV üncü Risk Grubunda yer alan işyerlerinde;ayda en az 4 iş günü,

V inci Risk Grubunda yer alan işyerlerinde;ayda en az 5 iş günü,

gitmek zorundadırlar.

Bir iş güvenliği uzmanı, yukarıda belirtilen sürelere uymak kaydı ile , en fazla on iş-yeri ile sözleşme yapabilir.

İşyerlerinin iş sağlığı ve güvenliği açısından hangi risk grubuna gireceği hususunda, 16/12/2003 tarihli ve 25318 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan, İşyeri Sağlık Birimleri ve İşyeri Hekimlerinin Görevleri ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 21 nci maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca belirlenen risk grupları esas alınır.

İş Güvenliği Uzmanının Görevleri

MADDE 12 – İş güvenliği uzmanı aşağıda belirtilen görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.

- a) İş Sağlığı ve Güvenliği Mevzuatına uygun olarak işyerinde gerekli çalışmaların yapılmasını sağlamak,
- b) İşyerindeki tehlikelerin tanımlanmasını ve risk değerlendirmesinin yapılmasını, tehlikelerin ortadan kaldırılmasını ve risklerin kontrol altına alınmasını sağlamak için önerilerde bulunmak, bu hususlarla ilgili işveren rapor vermek,

- c) İşin ve işyerinin özelliklerine uygun olarak tehlikeleri kaynağında yok etmeye yönelik tedbirlere öncelik vererek gerekirse ölçümlere dayalı değerlendirme yapmak, alınması gerekli güvenlik önlemleri konusunda, çalışanların veya temsilcilerinin görüşünü de alarak işverene önerilerde bulunmak ve uygulamaların takibini yapmak,
- d) İşyerinde yapılacak periyodik kontrol, bakım ve ölçümleri planlamak, hazırlanan planların uygulanmasını sağlamak,
- e) Risk değerlendirme sonuçlarını da dikkate alarak, ani veya yakın tehlike durumları ve kazaların potansiyelini tanımlayan ve bunlara ilişkin risklerin nasıl önleneceğini gösteren acil durum planlarını hazırlamak ve gerekli tatbikatların yapılmasını sağlamak.
- f) Yangın ve patlamaların önlenmesi, yangın ve patlam durumunda önlemlerin alınması, yangından korunma teçhizatı ve araçlarının kontrol edilmesi, yangın ekiplerinin oluşturulması, yangın tatbikatı gibi yangından korunma ve yangınla mücadele çalışmalarını yönetmek ve ilgili kayıtların tutulmasını sağlamak,
- g) İş Sağlığı ve Güvenliği Kurulu toplantılarına katılmak, kurula işyerinin sağlık ve güvenlik durumu ile ilgili bilgi vermek ve önerilerde bulunmak,
- h) İşyeri Sağlık Birimi ile işbirliği içinde çalışarak işyerinin sağlık ve güvenlik durumunu, işyerinde olabilecek kaza ve meslek hastalıklarını işyeri hekimi ile değerlendirmek değerlendirme sonuçlarına göre önleyici faaliyet planlarını yapmak ve uygulanmasını sağlamak,
- i) İşyerinde meydana gelen kaza veya meslek hastalıklarının tekrarlanmaması için inceleme ve araştırma yaparak düzeltici faaliyet planlarını yapmak ve uygulanmasının sağlamak,
- j) İşyerinde yapılan inceleme ve araştırmalar için yöntemler geliştirmek, bu yöntemlerle ilgili çalışanları bilgilendirmek, her incelemeden sonra inceleme formlarını doldurmak ve gereği için işverene bildirerek sonuçlarını takip etmek, formların değerlendirme ve izlenmesi amacıyla muhafazasını sağlamak,
- k) İşyerine yeni bir sistem kurulması veya makine ya da cihaz alınması halinde; kurulacak sistem veya alınacak makine ya da cihaz ile ilgili olarak risk değerlendirmesi yaparak sağlık ve güvenlik yönünden aranan özellikleri belirlemek ve bu özelliklere uygun sistemin kurulması, makine veya cihazın alınması için işverene rapor vermek,
- l) Uygun nitelikteki kişisel koruyucuların seçimi, sağlanması, kullanılması, bakımı ve test edilmesi ile ilgili bilgi ve önerileri hakkında işveren rapor vermek,
- m) İşyerinde sağlıklı ve güvenli bir çalışma ortamının oluşturulması ve geliştirilmesi amacıyla verilecek eğitimin kimlere verileceği , kapsamı, kimlerin vereceği, süresi ve eğitimin sürükliliğinin sağlanması konusunda işverene önerilerde bulunmak

İş Güvenliği Uzmanının Yetkileri

MADDE 13 – İş güvenliği uzmanı, bağımsız çalışma ilkesi uyarınca bu Yönetmelik hükümlerinin yerine getirirken hiçbir şekilde engellenemez, grevini yapmaktan alıkonulamaz.

İşyerinde çalışanların yaşamı ile ilgili yakın tehlike oluşturan bir husus tespit ettiğinde dehal üst yönetimi bilgilendirerek işin geçici olarak durdurulmasının sağlar.

Üretim planlamalarında karar alma sürecine katılır.

Görevi gereği işyerinin bütün bölümlerinde iş sağlığı ve güvenliği konusunda inceleme, araştırma ve çalışanlarla görüşme yapar.

Gerektiğinde konu ile ilgili kurum veya kuruluşlar ile işbirliği yapar.

İş Güvenliği Uzmanının Sorumlulukları

MADDE 14 – İş güvenliği uzmanları;

- a) Yönetmelikte belirtilen görevlerini yapmakla,
- b) Bu görevlerini yaparken, işin normal akışını mümkün olduğu kadar aksatmamak, durdurmamak, güçleştirmemek, verimli bir çalışma ortamının sağlanmasına katkıda bulunmakla,
- c) İşverenin ve işyerinin meslek sırları, ekonomik ve ticari durumları ile ilgili bilgileri gizli tutmakla ,
sorumludurlar.

İş Güvenliği Uzmanının Görevlendirilmesi Madde 15-İşverenler, bu Yönetmelikte belirtilen niteliklere haiz iş güvenliği uzmanı veya uzmanları ile sözleşme yaparlar, Yapılan sözleşmenin bir nüshası Genel Müdürlüğe gönderilir.

Sözleşme, ekteki örneğe uygun olarak düzenlenir.

I inci, II nci ve III üncü Risk Gruplarında yer alan ve 500 ve daha fazla işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak en az bir iş güvenliği uzmanı görevlendirilir.

IV üncü ve V inci Risk Gruplarında yer alan ve 300 ve daha fazla işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak en az bir iş güvenliği uzmanı görevlendirilir.

Görevlendirilecek iş güvenliği uzmanlarının, işyerinde yapılan esas işin niteliğine uygun meslekten olmasına özen gösterilir.

Bildirim Yükümlülüğü

MADDE 16 – Sözleşmenin herhangi bir nedenle geçerliliğini yitirmesi halinde, bu durum taraflarca üç iş günü içinde Genel Müdürlüğe bildirilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Son Hükümler

GEÇİCİ MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden itibaren bir yıl süre ile iş güvenliği ile görevli mühendis veya teknik elemanlar için iş güvenliği uzmanlığı sertifikası şartı aranmaz.

Yürürlük

MADDE 17 – Bu Yönetmelik, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

İŞÇİ ÜCRETLERİNDEN CEZA OLARAK KESİLEN PARALARI KULLANMAYA YETKİLİ KURUL

İşçi Ücretlerinden Ceza Olarak Kesilen Paraları Kullanmaya Yetkili Kurul, işçi ücretlerinden ceza olarak kesilen paraların nerelere ne kadar verileceğini belirlemek amacıyla kurulmuştur.

Kurul, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının başkanlığında

- a) Müsteşar veya görevlendirilecek Müsteşar Yardımcısı,
- b) Çalışma Genel Müdürü, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanından veya yerlerine vekalet edenlerden,
- c) Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) yönetim kurulunca seçilecek iki işçi temsilcisinden,
- d) En fazla üyeye sahip işveren konfederasyonu yönetim kurulunca seçilecek iki işveren temsilcisinden, teşekkül eder.

Bakanın toplantıya katılmaması halinde kurula, Müsteşar ve Müsteşar Yardımcısı başkanlık eder.

İşçi ve İşveren konfederasyonları seçtikleri temsilci sayısı kadar yedek temsilci seçerler. Asıl ve yedek temsilcilerin görev süreleri iki yıl olup, yeniden seçilebilirler.

Kurul, her yıl Ocak ayında en az altı üyenin katılması ile toplanır.

Oy çokluğu ile karar alır, oyların eşitliği halinde kararı başkanın oyu sağlar. Kararlar imzalanır ve karar defterine yapıştırılır. Kurulun sekreterya hizmetlerini Çalışma Genel Müdürlüğü yürütür. Çalışma Genel Müdürlüğü, karara göre işlem yapmak ve sonuçlarını izlemekle görevlidir.

İlgili Mevzuat:

- 1) 4857 sayılı İş Kanun Md. 37
- 2) 05.03.2004 tarihli İşçi Ücretlerinden Ceza Olarak Kesilen Paraları Kullanmaya Yetkili Kurulun Teşekkülü ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik

4857 sayılı İş Kanun Md. 37:

MADDE 37 – İşveren işyerinde veya bankaya yaptığı ödemelerde işçiye ücret hesabını gösterir imzalı veya işyerinin özel işaretini taşıyan bir pusula vermek zorundadır Bu pusulada ödemenin günü ve ilişkin olduğu dönem ile fazla çalışma, hafta tatili, bayram ve genel tatil ücretleri gibi asıl ücrete yapılan her çeşit eklemeler tutarının ve vergi, sigorta primi, avans mahsubu, nafaka ve icra gibi her çeşit kesintilerin ayrı ayrı gösterilmesi gerekir.

Bu işlemler damga vergisi ve her çeşit resim ve harçtan muaftır.

05.03.2004 tarihli İşçi Ücretlerinden Ceza Olarak Kesilen Paraları Kullanmaya Yetkili Kurulun Teşekkülü ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, 4857 sayılı İş Kanununun 38 inci maddesi uyarınca işçi ücretlerinden ceza olarak kesilen paraları kullanmaya yetkili kurulun teşekkülü ve çalışma esaslarını belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – İşçi ücretlerinden ceza olarak kesilen paraların nerelere ve ne kadar verileceği hakkında karar vermeye yetkili kurulun, kimlerden teşekkül edeceği, nasıl ve hangi esaslara göre çalışacağı bu Yönetmelikte belirtilmiştir.

Dayanak

MADDE 3 – Bu Yönetmelik, 10/6/2003 tarihli ve 25134 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 38 inci maddesine dayanılarak çıkarılmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık : Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
 - b) Bakan : Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanını,
 - c) Kurul : Yönetmeliğin 5 inci maddesi uyarınca teşekkül eden kurulu,
 - d) Ceza Parası : İşverenin toplu iş sözleşmesi veya iş sözleşmelerinde gösterilen sebeplerle işçi ücretlerinden ceza olarak yaptığı kesintileri,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Kurulun Teşekkülü

MADDE 5 – Kurul, Bakanın Başkanlığında;

- a) Müsteşar veya görevlendirilecek Müsteşar Yardımcısı,

- b) Çalışma Genel Müdürü, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanından veya yerlerine vekalet edenlerden,
 - c) En fazla üyeye sahip işçi konfederasyonu yönetim kurulunca seçilecek iki işçi temsilcisinden,
 - d) En fazla üyeye sahip işveren konfederasyonu yönetim kurulunca seçilecek iki işveren temsilcisinden,
- teşekkül eder.

Bakanın toplantıya katılmaması halinde kurula, Müsteşar veya Müsteşar Yardımcısı başkanlık eder.

İşçi ve işveren konfederasyonları seçtikleri temsilci sayısı kadar yedek temsilci seçerler. Asıl ve yedek temsilcilerin görev süreleri iki yıl olup, yeniden seçilebilirler.

Kurulun Toplanması

MADDE 6 – Kurul, yardıma ilişkin projeleri incelemek ve karar vermek üzere her yıl Ocak ayında toplanır.

Bakan, gerekli görmesi halinde kurulu olağanüstü toplantıya çağırabilir.

Kurulun nerede, hangi gün ve saatte toplanacağı Bakanlıkça kurul üyelerine toplantıdan en az onbeş gün önce duyurulur.

Kurulun Toplanma ve Karar Yeter Sayısı

MADDE 7 – Kurul, en az altı üyenin katılması ile toplanır. Kararlar mevcut üye oylarının çoğunluğu ile verilir. Oyların eşitliği halinde Başkan oyu kararı sağlar.

Kurulun Sekreteryası İşleri

MADDE 8 – Kurulun sekreteryası işleri, Çalışma Genel Müdürlüğüne yürütülür.

Kurulun her toplantıda aldığı kararlar Başkan ve üyelerce imzalanır. Kararın bir nüshası Karar Defterine yapıştırılır.

Çalışma Genel Müdürlüğü, kurul kararlarına göre işlem yapmak ve sonuçlarını izlemekle görevlidir.

Ceza Paralarının Kullanılacağı Yerler

MADDE 9 – Toplanan ceza paraları, işçilerin;

- a) Mesleki eğitimleri,
- b) İş sağlığı ve güvenliği konularındaki eğitimleri,
- c) Sosyal hizmetleri,

için kullanılır. Ayrıca, eğitim tesislerinin yapımı, tefrişi ve işletilmesi için harcanır.

Yarımdan Faydalanacak Kuruluşlar

MADDE 10 – Ceza paraları 9 uncu maddede belirtilen amaçlar için kullanılmak üzere;

- a) 2821 sayılı Sendikalar Kanunu uyarınca kurulmuş bulunan sendika ve konfederasyonlara,
- b) İşçilerin mesleki eğitimi veya iş sağlığı ve güvenliği konularında faaliyet gösteren kamu kuruluşlarına,

- c) İşçilerin sosyal hizmetleri ile ilgili faaliyet gösteren kamu kuruluşlarına yardım niteliğinde verilir.

Yardım İsteğinde Usul

MADDE 11 – Yardım isteğinde bulunan teşekkül ve kuruluşlar, bu yardımların kullanılacağı eğitim ve sosyal hizmet faaliyetleri için yapılan plan, proje ve programlarını, Kurulun Ocak ayındaki toplantısı ile ilgili istekleri için, en geç bir önceki yılın 30 Kasım tarihine kadar Bakanlıkta olacak şekilde göndermek veya vermek zorundadırlar.

Kurul, ancak uygun bulduğu plan, proje ve programların gerçekleşmesi için yardım kararı verir.

Kararların alınmasında; plan, proje ve programların amacı, gerçekleşme süresi ve faydalanacak işçi sayısı göz önünde tutulur.

İzleme

MADDE 12 – Bakanlık, yardımların kurul kararındaki esaslara göre yapılıp yapılmadığını, amaçlarına uygun olarak kullanılıp kullanılmadığını izler ve sonucundan kurula bilgi verir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Yürürlük ve Yürütme**

Yürürlük

MADDE 13 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 14 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

İŞGÜCÜ PİYASASI BİLGİ DANIŞMA KURULU

İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulu, işgücü piyasası ile ilgili bilgi ihtiyaçlarının tespit edilmesi, derlenmesi ve dağıtılması faaliyetlerinin izlenmesi ve geliştirilmesi, işgücü piyasasına ilişkin ortak veri tabanının oluşturulması, çeşitli kurum ve kuruluşlarca oluşturulmuş ve oluşturulacak veri tabanlarının uyumlaştırılması ve geliştirilmesi, veri üretiminde norm ve standart birliğinin sağlanması için ilgili kurum ve kuruluşlar arasında sürekli diyalog ve işbirliği ortamı oluşturmak amacıyla tavsiyelerde bulunmak üzere kurulmuştur.

Danışma kurulu; Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Bağ-Kur Genel Müdürlüğü, Milli Prodüktivite Merkezi, Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü, Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Memur Sendikaları Konfederasyonu, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu ve Türkiye Ziraat Odaları Birliği temsilcilerinden oluşur. Bu kurum ve kuruluşlar Kurulda birer üye ile temsil edilir.

Toplantılara İş Kurumu Genel Müdürü veya görevlendireceği bir Genel Müdür Yardımcısı başkanlık eder.

Toplantılara gündem gereği, gerekli görülen kuruluşların temsilcileri ve belirli konularda kendi alanlarında uzman kişiler çağrılabilir.

Danışma Kurulu, Nisan ve Ekim aylarında olmak üzere altı ayda bir olağan toplanır. Gerekliğinde Başkanın daveti üzerine olağanüstü toplantı yapar.

Toplantılar salt çoğunlukla yapılır. Toplantı günü ve gündemi Kurum tarafından üyelere en az on gün önceden duyurulur. Toplantı yeri Kurum merkezidir. Kurum merkezi dışında da toplantı yapılabilir.

Danışma Kurulu toplantılarında yapılan müzakereler tutanakla tespit edilir ve rapora bağlanır.

Danışma Kurulunun icra organı Yürütme komitesidir.

Yürütme Komitesi, Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu en fazla üyeye sahip, İşveren Sendikaları Konfederasyonu ve Kamu Görevlileri Sendikaları Konfederasyonu ile Türkiye Ziraat Odaları Birliği temsilcilerinden oluşur. Bu kurum ve kuruluşlar Komitede birer üye ile temsil edilir.

Toplantılara İş Kurumu Genel Müdürü veya görevlendireceği bir Genel Müdür Yardımcısı başkanlık eder.

Danışma Kurulu ve Yürütme Komitesinin sekreteryaya hizmetleri İş Kurumu tarafından yerine getirilir.

İlgili Mevzuat:

- 1) 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu Md. 32
- 2) 02.03.2004 tarihli İşgücü Piyasası Danışma Kurulu Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu Md. 32:

MADDE 32 –

Bu Kanun ile ilgili olarak;

- a) Genel Kurul, Yönetim Kurulu ve il istihdam kurullarının toplanma, çalışma usul ve esasları,
- b) Kurumun merkez ve taşra teşkilatına ait birimlerin görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esaslar,
- c) İşgücü yetiştirme ve uyum hizmetlerine ilişkin usul ve esaslar,
- d) Kurum işlemlerinin bilgi işlem ve internet ortamında yapılması ve arşivlenmesine ilişkin usul ve esaslar,
- e) Müfettiş yardımcılarının işe alınmaları, yetiştirilmeleri, müfettişliğe atanmaları ile Teftiş Kurulunun çalışmasına ilişkin usul ve esaslar,

- f) Hukuk Müşavirliğinin çalışmasına ilişkin usul ve esaslar,
 - g) İstihdam ve Meslek uzmanları ile yardımcılarının mesleğe alınması için yapılacak yarışma ve yeterlik sınavları ile çalışma usul ve esasları,
 - h) İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulu çalışma usul ve esasları,
 - i) Özel istihdam bürolarının seçimi, izin verilmesi ile büroların çalışma ve denetim usul ve esasları,
 - j) Masraf karşılıklarına ilişkin usul ve esaslar,
 - k) Kamu kurum ve kuruluşlarında işçi olarak istihdam edilecek özürsüzlüler ve eski hükümlülere uygulanacak sınavlara ilişkin usul ve esaslar,
 - l) Bütçe ve muhasebe işlemleri ile idari işlere ilişkin usul ve esaslar,
- Yönetmeliklerle belirlenir.

DÖRDÜNCÜ KISIM **Geçici ve Son Hükümler**

BİRİNCİ BÖLÜM **Geçici Hükümler**

GEÇİCİ MADDE 1 –

- a) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonraki ilk Genel Kurul 2003 yılının Kasım ayı içinde yapılır.
- b) Kurum Yönetim Kurulu ve Fon Yönetim Kurulu üyelerinin görevleri, bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla sona erer. Bu Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen Yönetim Kurulu en geç üç ay içerisinde teşekkül eder. Bu süre içinde mevcut Kurum Yönetim Kurulu ile Fon Yönetim Kurulu görevlerine devam ederler.
- c) Bu Kanun ile yapılan yeni düzenleme sebebiyle Kurum memurlarından Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, I. Hukuk Müşaviri, Teftiş Kurulu Başkanı ve Daire Başkanı olarak görev yapanlar en geç bir yıl içerisinde durumlarına uygun yeni kadrolara atanıncaya kadar şahsa bağlı kadroya atanmış sayılırlar. Diğer Kurum memurlarından (atamayla gelen yönetim kurulu üyeleri ile iptal edilen şahsa bağlı kadroda olanlar hariç) aylık aldıkları kadro ve görev unvanları değişmeyenler yeni kadrolarına atanmış sayılırlar.
- d) Kadro ve görev unvanları değişenler veya kaldırılanlar Kurumun merkez veya taşra teşkilatında, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde yeni bir kadroya atanırlar. Atama işlemi yapıncaya kadar Kurumca ihtiyaç duyulan işlerde görevlendirilebilirler. Bunlar yeni bir kadroya atanıncaya kadar eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer mali haklarını almaya devam ederler. Söz konusu personel ile şahsa bağlı kadroda bulunanların atandıkları yeni kadroların aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer mali hakları toplamının net tutarı, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer mali hakları toplamı net tutarından az olması halinde aradaki fark, giderilinceye kadar atandıkları kadroda kaldıkları sürece herhangi bir kesintiye tabi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir.

- e) Bu Kanunun öngördüğü düzenlemeler Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde yapılır. Bu düzenlemeler yapılmaya kadar, Türkiye İş Kurumuna ait hizmetler; Kanunun yayımı tarihinden önce bu görevleri yürüten merkez ve taşra teşkilatı tarafından yürütülmeye devam olunur.

02.03.2004 tarihli İşgücü Piyasası Danışma Kurulu Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, işgücü piyasası ile ilgili bilgi ihtiyaçlarının tespit edilmesi, derlenmesi ve dağıtılması faaliyetlerinin izlenmesi ve geliştirilmesi, işgücü piyasasına ilişkin ortak veri tabanının oluşturulması, çeşitli kurum ve kuruluşlarca oluşturulmuş ve oluşturulacak veri tabanlarının uyumlaştırılması ve geliştirilmesi, veri üretiminde norm ve standart birliğinin sağlanması için ilgili kurum ve kuruluşlar arasında sürekli diyalog ve işbirliği ortamı oluşturmak amacıyla tavsiyelerde bulunacak İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulunu oluşturmak ve bu Kurulun çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – Bu Yönetmelik, işgücü piyasası ile ilgili veri üreten veya kullanan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki kuruluşlar, işçi, işveren ve kamu çalışanları sendikaları konfederasyonları, meslek kuruluşları ve benzeri kuruluşlar tarafından üretilen ve kullanılacak işgücü piyasası bilgilerini kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – Bu Yönetmelik, 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 3 üncü maddesinin (b) bendi ile 32 nci maddesinin (h) bendine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu Yönetmelikte geçen;

Danışma Kurulu: İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulunu,

Yürütme Komitesi: İşgücü Piyasası Bilgi Yürütme Komitesini,

Kurum: Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğünü,

İşgücü Piyasası Bülteni: İşgücü Piyasasındaki eğilimleri gösteren temel bilgilerin duyurulması için Kurum tarafından çıkarılacak olan bülteni,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Danışma Kurulu ve Yürütme Komitesinin Oluşumu, Görevleri, Toplantıları Danışma Kurulunun Oluşumu

MADDE 5 – Danışma Kurulu; Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı,

Dış Ticaret Müsteşarlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Bağ-Kur Genel Müdürlüğü, Milli Prodüktivite Merkezi, Türkiye ve Orta-doğu Amme İdaresi Enstitüsü, Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Memur Sendikaları Konfederasyonu, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu ve Türkiye Ziraat Odaları Birliği temsilcilerinden oluşur. Bu kurum ve kuruluşlar Kurulda birer üye ile temsil edilir.

Toplantılara Kurum Genel Müdürü veya görevlendireceği bir Genel Müdür Yardımcısı başkanlık eder.

Toplantılara gündem gereği, gerekli görülen kuruluşların temsilcileri ve belirli konularda kendi alanlarında uzman kişiler çağrılabilir.

Danışma Kurulunun Görevleri

MADDE 6 – Danışma Kurulu aşağıdaki görevleri yerine getirir:

- a) İşgücü piyasasına ilişkin oluşturulmuş ve oluşturulacak veri tabanlarının uyumlaştırılması, ulusal ve uluslararası alandaki norm ve standart birliğinin sağlanması amacıyla önerilerde bulunmak,
- b) İşgücü piyasası bilgi kullanıcılarının istatistik alanındaki ihtiyaçlarını dikkate alarak, ilgili kurum ve kuruluşlara önerilerde bulunmak,
- c) İşgücü piyasasında ihtiyaç duyulan konularda işgücü piyasası veri üreticilerine önerilerde bulunmak,
- d) İşgücü piyasasındaki eğilimleri gösteren temel bilgilerin duyurulması için İşgücü Piyasası Bülteni hazırlanması konusunda Kuruma önerilerde bulunmak,
- e) Kuruluşların kendi amaç ve fonksiyonları doğrultusunda oluşturacağı, işgücü piyasası veri tabanları konusunda kuruluşlara önerilerde bulunmak,
- f) İşgücü piyasasına ait verilerin toplanması ve dağıtılmasındaki öncelikler konusunda veri üreticilerine önerilerde bulunmak,
- g) Ülkenin istihdam ve eğitim ihtiyaçlarını etkileyecek uzun dönemli işgücü piyasası gelişmeleri konusunda araştırma programlarının düzenlenmesi ve uygulanması konusunda ilgili kuruluşlara önerilerde bulunmak,
- h) Çalışma programını ve takviminibelirlemek.

Danışma Kurulu Toplantıları

MADDE 7 – Danışma Kurulu, Nisan ve Ekim aylarında olmak üzere altı ayda bir olağan toplantı yapar. Gerekliğinde Başkanın daveti üzerine olağanüstü toplantı yapar.

Toplantılar salt çoğunlukla yapılır. Toplantı günü ve gündemi Kurum tarafından üyelere en az on gün önceden duyurulur. Toplantı yeri Kurum merkezidir. Kurum merkezi dışında da toplantı yapılabilir.

Danışma Kurulu toplantılarında yapılan müzakereler tutanakla tespit edilir ve rapora bağlanır.

Yürütme Komitesinin Oluşumu

MADDE 8 – Yürütme Komitesi, Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği, en fazla üyeye sahip İşçi Sendikaları Konfederasyonu, İşveren Sendikaları Konfederasyonu ve Kamu Görevlileri Sendikaları Konfederasyonu ile Türkiye Ziraat Odaları Birliği temsilcilerinden oluşur. Bu kurum ve kuruluşlar Komitede birer üye ile temsil edilir.

Toplantılara Kurum Genel Müdürü veya görevlendireceği bir Genel Müdür Yardımcısı başkanlık eder.

Yürütme Komitesinin Görevleri

MADDE 9 – Yürütme Komitesi aşağıdaki görevleri yerine getirir:

- a) Danışma Kurulunun çalışma programı ve takvimi ile olağan ve olağanüstü toplantı ihtiyaçlarını dikkate alarak, Danışma Kurulunun ve Yürütme Komitesinin toplantılarının tarihini ve gündemini belirlemek,
- b) Danışma Kurulu tavsiye ve önerilerinin uygulanması için gerekli çalışmaları yapmak,
- c) Danışma Kurulu toplantı tutanaklarına ve konu ile ilgili raporlara nihai şeklini vermek,
- d) Danışma Kurulu tavsiye ve önerilerini takip etmek ve bu konularda Danışma Kuruluna rapor sunmak,
- e) İhtiyaç duyulan konularda çalışma yapmak üzere Danışma Kurulu üyeleri arasından alt çalışma grupları oluşturmak.

Yürütme Komitesi Toplantıları

MADDE 10 – Yürütme Komitesi, ilki Ocak ayı olmak üzere iki ayda bir olağan toplantı yapar. Gerekliğinde Başkanın daveti üzerine olağanüstü toplantı yapar.

Toplantılar salt çoğunlukla yapılır. Toplantı günü ve gündemi Kurum tarafından üyelere en az on gün önceden duyurulur. Toplantı yeri Kurum merkezidir. Kurum merkezi dışında da toplantı yapılabilir.

Yürütme Komitesi toplantı sonuçları rapora bağlanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Sekreteryaya

MADDE 11 – Danışma Kurulu ve Yürütme Komitesinin sekreteryaya hizmeti Kurum tarafından yerine getirilir.

GEÇİCİ MADDE 1 – Bakanlar Kurulunun 06/4/1993 tarihli ve 93/4299 sayılı kararıyla kabul edilen İkraz Anlaşması çerçevesinde Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankasından sağlanan kredi ile yürütülerek tamamlanan İstihdam ve Eğitim Projesi kapsamında Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığının koordinatörlüğünde görev ifa etmiş bulunan İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulu tarafından yapılan çalışmalara ait bilgi ve belgelerin birer örneği, Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığınca bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden itibaren üç ay içinde Danışma Kuruluna aktarılır.

Danışma Kurulu, birinci fıkrada sözü edilen İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulunun yaptığı çalışmaları ve aldığı kararları dikkate alır.

Yürürlük

MADDE 12 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 13 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

İŞYERLERİNDE İŞİN DURDURULMASINA VEYA İŞYERLERİNİN KAPATILMASINA KARAR VERMEYE YETKİLİ KOMİSYON

Komisyon işyerlerinde işin nasıl durdurulacağı, yeniden çalışmaya nasıl izin verileceği, işyerinin nasıl kapatılacağı ve açılacağı, acil durumlarda işin durdurulmasına veya işyerinin kapatılmasına karar verilinceye kadar alınacak tedbirleri karara bağlamak üzere oluşturulmuştur.

Komisyon, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (ÇSGB) bölge müdürünün başkanlığında, iki müfettiş, bir işçi ve bir işveren temsilcisinden teşekkül eder.

Komisyona katılacak müfettişlerden biri, işin durdurulmasını veya işyerinin kapatılmasını teklif eden müfettiştir.

Komisyona işçi temsilcisi olarak, her bölge müdürlüğü görev alanı ve her işkolu için, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) yönetim kurulunca, konfederasyonca bu Tüzükte belirlenen süreler içinde seçim yapılmadığı takdirde, işkolunda en çok üyeye sahip işçi sendikası yönetim kurulunca, bir asıl, bir yedek üye seçilir. Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) veya işkolu sendikasıca seçim yapılmaması veya seçilen üyenin veya yedeğinin komisyona katılmaması halinde, işyerinde çalışan işçiler arasından, işçilerce seçilen temsilci, komisyona üye olarak katılabilir.

İşveren temsilcisi olarak, her bölge müdürlüğü görev alanı ve her işkolu için, kendisine mensup işveren sayısı en yüksek olan işveren sendikaları konfederasyonu yönetim kurulunca, konfederasyonca bu Tüzükte belirlenen süreler içinde seçim yapılmadığı takdirde, işkolunda en çok üyeye sahip işveren sendikası yönetim kurulunca, bir asıl, bir yedek üye seçilir. İşveren sendikaları konfederasyonu veya sendikasıca seçim yapılmaması veya seçilen, üyenin veya yedeğinin komisyona katılmaması halinde, işveren veya vekili komisyona üye olarak katılabilir.

Askeri işyerleri ile yurt emniyeti için gerekli maddeler imal olunan işyerlerinde görev yapacak komisyonun yapısı, çalışma şekil ve esasları, Milli Savunma, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarınca birlikte hazırlanacak bir yönetmelikte belirtilir.

İşçi ve işveren temsilcilerinin görev süreleri iki yıldır. Sürenin bitiminden itibaren 6 iş günü içinde yeniden seçim yapılır. Seçilenler, seçimi takip eden 6 iş günü içinde bölge müdürlüklerine bildirilir. Süresi bitenler yeniden seçilebilirler. Seçilenlerin göreve başlamasına kadar eski temsilcilerin görevleri devam eder.

Aranan nitelikleri yitirenlerle ölüm, çekilme gibi sebeplerle ayrılanların yerlerine yedekleri gelir. Yedekleri yoksa, bölge müdürünce yapılacak bildirim üzerine 6 iş günü içinde yenileri seçilir.

Yerlerine gelenler, ayrılanların sürelerini tamamlarlar.

İlgili Mevzuat:

1) 4857 sayılı İş Kanunu Md. 79

2) 26,04.1987 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan “İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına Dair Tüzük

4857 sayılı İş Kanunu Md. 79:

Bir işyerinin tesis ve tertiplerinde, çalışma yöntem ve şekillerinde, makine ve cihazlarında işçilerin yaşamı için tehlikeli olan bir husus tespit edilirse, bu tehlike giderilinceye kadar işyerlerini iş sağlığı ve güvenliği bakımından denetlemeye yetkili iki müfettiş, bir işçi ve bir işveren temsilcisi ile Bölge Müdüründen oluşan beş kişilik bir komisyon kararıyla, tehlikenin niteliğine göre iş tamamen veya kısmen durdurulur veya işyeri kapatılır. Komisyona kıdemli iş müfettişi başkanlık eder. Komisyonun çalışmaları ile ilgili sekretarya işleri bölge müdürlüğü tarafından yürütülür.

Askeri işyerleri ile yurt emniyeti için gerekli maddeler üretilen işyerlerindeki komisyonun yapısı, çalışma şekil ve esasları Milli Savunma Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca birlikte hazırlanacak bir yönetmelikle belirtilir.

Bu maddeye göre verilecek durdurma veya kapatma kararına karşı işverenin yerel iş mahkemesinde altı iş günü içinde itiraz etmek yetkisi vardır.

İş mahkemesine itiraz, işin durdurulması veya işyerinin kapatılması kararının uygulanmasını durdurmaz.

Mahkeme itirazı öncelikle görüşür ve altı iş günü içinde karara bağlar. Kararlar kesindir.

Bir işyerinde çalışan işçilerin yaş, cinsiyet ve sağlık durumları böyle bir işyerinde çalışmalarına engel teşkil ediyorsa, bunlar da çalışmaktan alıkonulur.

Yukarıdaki fıkralar gereğince işyerlerinde işçiler için tehlikeli olan tesis ve tertiplerin veya makine ve cihazların ne şekilde işletilmekten alıkonulacağı ve bunların ne şekilde yeniden işletilmelerine izin verilebileceği, işyerinin kapatılması ve açılması, işin durdurulmasına veya işyerinin kapatılmasına karar verilinceye kadar acil hallerde alınacak önlemlere ilişkin hususlar ile komisyonda görev yapacak işçi ve işveren temsilcilerinin nitelikleri, seçimi, komisyonun çalışma şekil ve esasları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanacak bir yönetmelikte gösterilir.

Bir işyerinin kurulmasına ve işletilmesine izin verilmiş olması 78 inci maddede öngörülen yönetmelik hükümlerinin uygulanmasına hiçbir zaman engel olamaz.

Bu maddenin birinci fıkrası gereğince makine, tesisat ve tertibat veya işin durdurulması veya işyerinin kapatılması sebebiyle işsiz kalan işçilere işveren ücretlerini ödemeye

veya ücretlerinde bir düşüklük olmamak üzere meslek veya durumlarına göre başka bir iş vermeye zorunludur.

26.04.1987 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan “İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına Dair Tüzük:

BİRİNCİ BÖLÜM Kapsam ve Deyimler

Kapsam

MADDE 1 - İşyerlerinde işin nasıl durdurulacağı,yeniden çalışmaya nasıl izin verileceği, işyerinin nasıl kapatılacağı ve açılacağı,acil durumlarda işin durdurulmasına veya işyerinin kapatılmasına karar verinceye kadar alınacak tedbirler,işin durdurulmasına veya işyerinin kapatılmasına karar verecek komisyonda görev yapacak işçi ve işveren temsilcilerinin nitelikleri, seçimi, komisyonun çalışma şekil ve esasları bu Tüzükte gösterilmiştir.

Deyimler

MADDE 2 - Bu Tüzükte bölge müdürlüğü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürlüğü,müfettiş,işyerlerini işçi sağlığı ve iş güvenliği bakımından teftişe yetkili müfettiş anlamında kullanılmıştır.

İKİNCİ BÖLÜM Komisyonun Kuruluşu ve Çalışma Esasları

Komisyonun Kuruluşu

MADDE 3 - İşyerlerinde işin durdurulmasına ve işyerinin kapatılmasına karar vermeye yetkili komisyon,bölge müdürünün başkanlığında,iki müfettiş,bir işçi ve bir işveren temsilcisinden teşekkül eder.

Komisyonla katılacak müfettişlerden biri,işin durdurulmasını veya işyerinin kapatılmasını teklif eden müfettiştir.

Komisyonla işçi temsilcisi olarak,her bölge müdürlüğü görev alanı ve her işkolu için,kendisine mensup işçi sayısı en yüksek olan işçi sendikaları konfederasyonu yönetim kurulunca,konfederasyonca bu Tüzükte belirlenen süreler içinde seçim yapılmadığı takdirde,işkolunda en çok üyeye sahip işçi sendikası yönetim kurulunca,bir asıl,bir yedek üye seçilir. İşçi sendikaları konfederasyonu veya sendikasıncı seçim yapılmaması veya seçilen üyenin veya yedeğinin komisyonla katılmaması halinde, işyerinde çalışan işçiler arasından,işçilerce seçilen temsilci, komisyonla üye olarak katılabilir.

İşveren temsilcisi olarak, her bölge müdürlüğü görev alanı ve her işkolu için, kendisine mensup işveren sayısı en yüksek olan işveren sendikaları konfederasyonu yönetim kurulunca,konfederasyonca bu Tüzükte belirlenen süreler içinde seçim yapılmadığı takdirde,işkolunda en çok üyeye sahip işveren sendikası yönetim kurulunca,bir asıl,bir yedek üye seçilir. İşveren sendikaları konfederasyonu veya sendikasıncı seçim yapılmaması veya seçilen,üyenin veya yedeğinin komisyonla katılmaması halinde,işveren veya vekili komisyonla üye olarak katılabilir.

Askeri işyerleri ile yurt emniyeti için gerekli maddeler imal olunan işyerlerinde görev yapacak komisyonun yapısı,çalışma şekil ve esasları, Milli Savunma Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarınca birlikte hazırlanacak bir yönetmelikte belirtilir.

Temsilcilerin Nitelikleri

MADDE 4 - Komisyona işçi veya işveren temsilcisi olarak seçilebilmek için aşağıdaki nitelikleri taşımak gerekir:

- A) Türk vatandaşı olmak,
- B) Medeni hakları kullanmaya ehil olmak,
- C) Okur-yazar olmak.

Süreler

MADDE 5 - İşçi ve işveren temsilcilerinin görev süreleri iki yıldır.Sürenin bitiminden itibaren 6 iş günü içinde yeniden seçim yapılır.Seçilenler,seçimi takip eden 6 iş günü içinde bölge müdürlüklerine bildirilir. Süresi bitenler yeniden seçilebilirler. Seçilenlerin göreve başlamasına kadar eski temsilcilerin görevleri devam eder.

4 üncü maddede yazılı nitelikleri yitirenlerle ölüm,çekilme gibi sebeplerle ayrılanların yerlerine yedekleri gelir.Yedekleri yoksa,bölge müdürünce yapılacak bildirim üzerine 6 iş günü içinde yenileri seçilir.

Yerlerine gelenler, ayrılanların sürelerini tamamlarlar.

Komisyunun toplantıya çağırılması

MADDE 6 - Müfettiş, işin durdurulmasını veya işyerinin kapatılmasını gerektiren bir durumun varlığını raporla bildirirse, bölge müdürü, komisyonu, yazılı olarak toplantıya çağırır.

Çağrı yazısında,toplantının günü,saati,yeri ve işin durdurulmasını veya işyerinin kapatılmasını gerektiren sebepler belirtilir.

Toplantı

MADDE 7 - Bölge müdürünün ve müfettişlerin toplantıya katılması mecburidir.

İşçi veya işveren temsilcilerinin veya yedeklerinin katılmaması,komisyonun toplanmasını ve karar almasını engellemez.

Kararlar

MADDE 8 - Kararlar oyçokluğuyla alınır. Oyların eşitliği halinde, başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Kararların gerekçeli yazılması ve toplantıya katılanlarca imzalanması gerekir.

İşin durdurulmasına karar verildiği sırada,işveren,işin durdurulduğu bölümde durdurma sebeplerini gidermek için çalışma talebinde bulunursa, çalışmaya izin verildiği, gerekirse süre de belirlenerek,işin durdurulmasına dair karara yazılır.

İşyerinin kapatılmasına karar verildiği sırada işveren,kapatma sebeplerini gidermek için işyerinde çalışma talebinde bulunursa,çalışmaya izin verildiği işyerinin kapatılmasına dair karara yazılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İşin Durdurulması

İşin Durdurulacağı Haller

MADDE 9 - İşçi sağlığı ve işgüvenliği ile ilgili tüzüklerde öngörülen birinci derecedeki şartlar yerine getirildikten sonra yetkili makamdan izin alınarak kurulan ve işletilmeye başlanan bir işyerinin tesis ve tertiplerinde,makine ve cihazlarında, çalışma metod ve şekillerinde işçilerinin hayatı için tehlikeli olan bir husus tesbit edilirse, giderilinceye

kadar,komisyonca,tehlikenin niteligine göre,işin tamamen veya kısmen durdurulmasına karar verilir.

Karar, işverene tebliğ edilir.

Kararın Uygulanması

MADDE 10 - İş, gerekirse güvenlik kuvvetlerinin de yardımıyla müfettişçe, komisyon kararına uygun olarak durdurulur; durdurulan bölüm mühürlenir.

8 inci maddenin ikinci fıkrasında öngörülen hallerde çalışma yapılacak yerler mühürlenmez.

Durumu belirleyen bir tutanak düzenlenir. Durdurmayla ilgili belgeler bölge müdürlüğünde saklanır.

Mühürlerin Geçici Olarak Kaldırılması

MADDE 11 - İşveren, durdurma sebeplerini gidermek için mühürlerin kaldırılmasını dilekçeyle komisyondan isteyebilir. Komisyon,gerekirse süre de belirleyerek,mühürlerin kaldırılmasına karar verir; mühürler müfettişçe sökülür.

Durumu belirleyen bir tutanak düzenlenir. İlgili belgeler bölge müdürlüğünde saklanır.

Durdurma Kararının Kaldırılması

MADDE 12 - İşverence,işin durdurulmasına dair kararda işçilerin hayatı için tehlikeli olduğu belirtilen hususların giderildiğinin bölge müdürlüğüne bildirilmesi halinde, müfettişçe durum derhal incelenir ve sonucu raporla komisyona bildirilir.Komisyon,tehlikeli halin giderilip giderilmediğine göre,durdurma kararının kaldırılmasına veya sürdürülmesine karar verir.

Karar, işverene tebliğ edilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **İşyerinin Kapatılması**

İşyerinin Kapatılacağı Haller

MADDE 13 - Kurma izni ve işletme belgesi alınmadan açılmış olan veya geçici işletme belgesi alındığı halde işçi sağlığı ve işgüvenliğiyle ilgili tüzüklerde öngörülen ikinci derecedeki şartların verilen süre içinde yerine getirilmediği görülen işyerlerinde,işçilerin hayatı için tehlikeli bir husus tesbit edilirse, komisyonca,işyerinin kapatılmasına karar verilir.

Karar, işverene tebliğ edilir.

Kararın Uygulanması

MADDE 14 - Bölge müdürü,kapatma kararını bir yazıyla mülkiye amirine gönderir. Mülkiye amirinin emri üzerine,güvenlik kuvvetlerince,çalışmadan alıkonulacak tedbirler alınarak işyeri kapatılır ve mühürlenir.

8 inci maddenin üçüncü fıkrasında öngörülen hallerde çalışma yapılacak yerler mühürlenmez.

Durumu belirleyen bir tutanak düzenlenir ve bölge müdürlüğüne gönderilir.

İşyerinin Geçici Olarak Açılması

MADDE 15 - İşverenin,kapatma sebeplerini gidermek amacıyla yapacağı çalışmalar için işyerinin açılmasını bölge müdüründen yazılı olarak istemesi halinde, talep mülkiye amirine intikal ettirilir.Mülkiye amirince verilecek emir üzerine, üretim yapılmamak şartıyla güvenlik kuvvetlerince işyeri geçici olarak açılır.

Kapatılan işyerinin açılması

MADDE 16 - Kapatılan işyeri için kurma izni ve işletme belgesi alındığında, durum bölge müdürlüğünce mülkiye amirine bildirilir. Mülkiye amirinin emri üzerine, güvenlik kuvvetlerince, mühür sökülerek işyeri açılır.

Durumu belirleyen bir tutanak düzenlenir ve bölge müdürlüğüne gönderilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Acil Haller

Acil Hallerde Yapılacak işlemler

MADDE 17 - İşçilerin hayatı için tehlikeli olan husus, işin durdurulması veya işyerinin kapatılması kararının alınmasına kadar geçecek süre beklenmeden tedbir alınmasını gerektirecek nitelikte ise, müfettişçe, durumu ve alınması gereken tedbirlerin niteliğini belirten bir rapor düzenlenir, birer örneği mülkiye amirine, bölge müdürüne ve işverene verilir.

Mülkiye amirinin emriyle güvenlik kuvvetlerince tehlikeyi giderecek tedbirler alınır. Durumu belirleyen bir tutanak düzenlenir ve bölge müdürlüğüne gönderilir.

Bölge müdürü, komisyonu, Tüzüğün 9 uncu veya 13 üncü maddesine göre işlem yapılmak üzere derhal toplantıya çağırır.

Durum, müfettişçe, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Başkanlığına da telgrafla bildirilir.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

İlamların Yerine Getirilmesi

MADDE 18 - İş mahkemelerinin işin durdurulması kararlarının kaldırılmasına dair kararları, bölge müdürünce yerine getirilir. İşyerinin kapatılması kararlarının kaldırılmasına dair kararları ise, bölge müdürlüğünce mülkiye amirine intikal ettirilir. Mülkiye amirinin emriyle işyeri güvenlik kuvvetlerince açılır.

Bunlara dair tutanaklar bölge müdürlüğünde saklanır.

Yürürlükten Kaldırılan Hükümler

MADDE 19 - Bakanlar Kurulu'nun 31/1/1973 tarihli ve 7/5736 sayılı kararıyla yürürlüğe konulmuş olan işyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına İlişkin Tüzük yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 - İşçi ve işveren kuruluşları, 3 üncü maddede öngörülen temsilci seçimlerini, Tüzüğün yürürlüğe girdiği günü takip eden 90 gün içinde yapmak ve ilgili bölge müdürlüklerine bildirmek mecburiyetindedirler.

Seçim sonuçlarının bölge müdürlüklerine bildirilmesine kadar Bakanlar Kurulunun 31/1/1973 tarihli ve 7/5736 sayılı kararıyla yürürlüğe konulmuş olan İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına İlişkin Tüzük hükümlerine göre teşekkül etmiş komisyonlar, bu Tüzükte öngörülen işlemleri yapmaya yetkilidirler.

Yürürlük

MADDE 20 - 25/8/1971 tarihli ve 1475 sayılı İş Kanununun 29/7/1983 tarihli ve 2869 sayılı Kanunla değiştirilen 75 inci maddesinin (D) bendine dayanılarak hazırlanmış ve Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük hükümleri, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 21 - Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

KENT KONSEYİ

Kent konseyi: Merkezi yönetimin, yerel yönetimin, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının ve sivil toplumun ortaklık anlayışıyla, hemşerilik hukuku çerçevesinde bulunduğu; kentin kalkınma önceliklerinin, sorunlarının, vizyonlarının sürdürülebilir kalkınma ilkeleri temelinde belirlendiği, tartışıldığı, çözümlerin geliştirildiği ortak aklın ve uzlaşmanın esas olduğu demokratik bir yönetim mekanizmasıdır.

Konsey, Genel Kurul, Yürütme Kurulu, Meclisler ve Çalışma Gruplarından oluşur.

Kent Konseyi (Genel Kurul),

- a) Mahallin en büyük mülki idare amiri veya temsilcisi,
- b) Belediye başkanı veya temsilcisi,
- c) Sayısı 10'u geçmemek üzere illerde valiler, ilçelerde kaymakamlar tarafından belirlenecek kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcileri,
- ç) Mahalle sayısı yirmiye kadar olan belediyelerde bütün mahalle muhtarları, diğer belediyelerde belediye başkanının çağrısı üzerine toplanan mahalle muhtarlarının toplam muhtar sayısının yüzde 30'unu geçmemek ve 20'den az olmamak üzere kendi aralarından seçecekleri temsilcileri,
- d) Beldede teşkilatını kurmuş olan siyasi partilerin temsilcileri,
- e) Üniversitelerden ikiden fazla olmamak üzere en az bir temsilci,
- f) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, noterlerin, baroların ve ilgili dernekler ile vakıfların temsilcileri,
- g) Kent konseyince kurulan meclis ve çalışma gruplarının birer temsilcisinden oluşur.

Kent konseyinin görevleri;

- a) Yerel düzeyde demokratik katılımın yaygınlaştırılmasını, hemşerilik hukuku ve ortak yaşam bilincinin geliştirilmesini, çok ortaklı ve çok aktörlü yönetim anlayışının benimsenmesini sağlamak,
- b) Sürdürülebilir gelişmenin sağlanması ve bu konuda ortaya çıkan sorunların çözümüne yönelik planların hazırlanması ve uygulanmasını sağlamak,
- c) Kente ilişkin temel stratejiler ve faaliyet planlarının belirlenmesinde, uygulama ve izleme süreçlerinde tüm kenti kapsayan ortak bir aklın oluşturmaya katkıda bulunmak,

- ç) Yerellik ilkesi çerçevesinde katılımcılığı, demokrasiyi ve uzlaşma kültürünü geliştirmek,
- d) Kentin kimliğine ilişkin tarihi, kültürel, doğal ve benzeri değerlere sahip çıkmak ve geliştirmek,
- e) Kent kaynaklarının etkili, verimli ve adil kullanımına katkıda bulunmak,
- f) Sürdürülebilir kalkınma anlayışına dayalı kentin yaşam kalitesini geliştiren, çevreye duyarlı ve yoksulluğu giderici programları desteklemek,
- g) Sivil toplumun gelişmesine ve kurumsallaşmasına katkıda bulunmak,
- ğ) Çocukların, gençlerin, kadınların ve engellilerin toplumsal yaşamdaki etkinliklerini arttırmak ve yerel karar alma mekanizmalarında aktif rol almalarını sağlamak,
- h) Kent yönetiminde saydamlık, katılım, hesap verebilirlik, öngörülebilirlik ilkelerinin uygulanmasına katkıda bulunmak,
- ı) Kent konseyinde oluşturulan görüşlerin değerlendirilmek üzere ilgili belediyeye gönderilmesini sağlamaktır.

Kent Konseyi Başkanı Genel Kurul tarafından seçilir. Görev süresi birinci dönem için iki, ikinci dönem için üç yıldır. Kent konseyi üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Oy çokluğu ile karar alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır.

Kent konseyinin sekreteryaya hizmetleri ile ilgili belediye tarafından önerilecek ve Yürütme Kurulu tarafından kabul edilecek görevliler tarafından yerine getirilir.

İlgili Mevzuat:

- 1) 5393 sayılı Belediye Kanunu Md. 76
- 2) 08.10.2006 tarihli Kent Konseyi Yönetmeliği

5393 sayılı Belediye Kanunu Md. 76:

Kent konseyi, kent yaşamında; kent vizyonunun ve hemşehrilik bilincinin geliştirilmesi, kentin hak ve hukukunun korunması, sürdürülebilir kalkınma, çevreye duyarlılık, sosyal yardımlaşma ve dayanışma, saydamlık, hesap sorma ve hesap verme, katılım ve yerinden yönetim ilkelerini hayata geçirmeye çalışır.

Belediyeler kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, noterlerin, varsa üniversitelerin, ilgili sivil toplum örgütlerinin, siyasî partilerin, kamu kurum ve kuruluşlarının ve mahalle muhtarlarının temsilcileri ile diğer ilgililerin katılımıyla oluşan kent konseyinin faaliyetlerinin etkili ve verimli yürütülmesi konusunda yardım ve destek sağlar.

Kent konseyinde oluşturulan görüşler belediye meclisinin ilk toplantısında gündeme alınarak değerlendirilir. Kent konseyinin çalışma usul ve esasları İçişleri Bakanlığınca hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.

08.10.2006 tarihli Kent Konseyi Yönetmeliği:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; kent yaşamında, kent vizyonunun ve hemşerilik bilincinin geliştirilmesi, kentin hak ve hukukunun korunması, sürdürülebilir kalkınma, çevreye duyarlılık, sosyal yardımlaşma ve dayanışma, saydamlık, hesap sorma ve hesap verme, katılım, yönetim ve yerinden yönetim ilkelerini hayata geçirmeye çalışan kent konseylerinin çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik; kent konseylerinin oluşumunu, yönetim ilkelerini, organlarını, görev ve yetkileri ile çalışma usul ve esaslarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik; 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 76 ncı maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Belediye: Kent konseyi oluşumuna yardım ve destek sağlayan belediyeyi,
- b) Kent konseyi: Merkezi yönetimin, yerel yönetimin, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının ve sivil toplumun ortaklık anlayışıyla, hemşerilik hukuku çerçevesinde bulunduğu; kentin kalkınma önceliklerinin, sorunlarının, vizyonlarının sürdürülebilir kalkınma ilkeleri temelinde belirlendiği, tartışıldığı, çözümlerin geliştirildiği ortak aklın ve uzlaşmanın esas olduğu demokratik yapılar ile yönetim mekanizmalarını,
- c) Meclisler ve çalışma gurupları: Kadın ve gençlik meclisleri başta olmak üzere kent konseyinin görev alanlarında, yönetim anlayışına dayalı ve sürdürülebilir kalkınma içinde çeşitli toplum kesimlerinin kent yönetimine katkıda bulunmalarını, kaliteli ve yaşanabilir bir kentin yönetiminde aktif rol almalarını hedefleyen ve gönüllülük esasında oluşmuş ortak yapıları,
- ç) Yerel gündem 21 programı: Birleşmiş Milletler Rio Yeryüzü Zirvesinde 1992 yılında kabul edilen ve 21 inci yüzyılın gündemini belirleyen Gündem 21 başlıklı Eylem Planının 28 inci bölümü uyarınca, yerel yönetimlerin öncülüğünde, sivil toplumun

ve diğerk ortakların, birlikte kendi sorunlarını ve önceliklerini belirleyerek, kentleri için Yerel Gündem 21 olarak adlandırılan 1997 yılından itibaren uygulanan Türkiye Yerel Gündem 21 Programını,

- d) Yönetişim: Saydamlık, hesap verebilirlik, katılım, çalışma uyumu, yerindenlik ve etkinlik gibi kriterlere dayanan, çok aktörlü ve toplumsal ortaklıklara dayalı yönetim anlayışını,
- e) YG21: Yerel Gündem 21'i ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kent Konseyinin Oluşumu, Görevleri ve Çalışma İlkeleri

MADDE 5 – (Başlığı ile değişik:R.G.6/6/2009-27250)

(1) Kent Konseyleri belediye teşkilatı olan yerlerde, mahalli idareler genel seçim sonuçlarını izleyen 3 ay içinde, 8 inci maddede belirtilen üyelerden oluşur.

(2) Kent konseyi genel kurulu ilk toplantısını yapmak üzere belediye başkanının çağrısı ile toplanır. Belediye başkanının başkanlığında toplanan genel kurul, toplantıyı idare etmek üzere üyeleri arasından en az üç kişiden oluşan divan kurulunu seçer.

(3) Divan kurulunun oluşturulmasından sonra, kent konseyi yürütme kurulu ve kent konseyi başkanı seçilir.

Kent Konseyinin Görevleri

MADDE 6 – (1) Kent konseyinin görevleri;

- a) Yerel düzeyde demokratik katılımın yaygınlaştırılmasını, hemşerilik hukuku ve ortak yaşam bilincinin geliştirilmesini, çok ortaklı ve çok aktörlü yönetim anlayışının benimsenmesini sağlamak
- b) (Değişik:R.G.6/6/2009-27250) Sürdürülebilir gelişmenin sağlanması ve bu konuda ortaya çıkan sorunların çözümüne yönelik planların hazırlanması ve uygulanmasını sağlamak
- c) Kente ilişkin temel stratejiler ve faaliyet planlarının belirlenmesinde, uygulama ve izleme süreçlerinde tüm kenti kapsayan ortak bir aklın oluşturmasına katkıda bulunmak
- d) Yerellik ilkesi çerçevesinde katılımı, demokrasiyi ve uzlaşma kültürünü geliştirmek
- e) Kentin kimliğine ilişkin tarihi, kültürel, doğal ve benzeri değerlere sahip çıkmak ve geliştirmek,
- f) Kent kaynaklarının etkili, verimli ve adil kullanımına katkıda bulunmak
- g) Sürdürülebilir kalkınma anlayışına dayalı kentin yaşam kalitesini geliştiren, çevreye duyarlı ve yoksulluğu giderici programları desteklemek
- h) Sivil toplumun gelişmesine ve kurumsallaşmasına katkıda bulunmak,
- i) Çocukların, gençlerin, kadınların ve engellilerin toplumsal yaşamdaki etkinliklerini arttırmak ve yerel karar alma mekanizmalarında aktif rol almalarını sağlamak,
- j) Kent yönetiminde saydamlık, katılım, hesap verebilirlik, öngörülebilirlik ilkelerinin uygulanmasına katkıda bulunmak,

- k) Kent konseyinde oluşturulan görüşlerin değerlendirilmek üzere ilgili belediyeye gönderilmesini sağlamaktır.

Çalışma İlkeleri

MADDE 7 – (1) Kent konseyi, aşağıdaki ilkeler temelinde çalışmalarını sürdürür.

- a) YG21 süreci kapsamında, kentine sahip çıkma, aktif katılım ve çözümde ortaklık ilkelerinin bütünlüğünde, kentlerin yaşanabilir bir geleceğe taşınmasına katkıda bulunmak
- b) Türkiye Cumhuriyeti Devletinin imzaladığı ve onayladığı Birleşmiş Milletler Zirveleri ile diğer uluslar arası sözleşmelerde kent ve kent yaşamına yönelik temel ilkeleri hayata geçirmek
- c) Kent vizyonunun ve hemşerilik bilincinin geliştirilmesi, kentin hak ve hukukunun korunması, sürdürülebilir kalkınma, çevreye duyarlılık, sosyal yardımlaşma ve dayanışma, saydamlık, hesap sorma ve hesap verme, katılım ve yerinden yönetim ilkelerini ön planda tutmak
- ç) Kent konseyi, uluslararası gelişmeleri ve ülke koşullarını gözeterek, tarafsız bir yaklaşımla görüş ve önerilerini oluşturmak,
- d) Katılımcılığı ve ortak akla dayanan uzlaşmayı esas almak,
- e) Değişimi ve yenilikleri önceden fark ederek sonuç odaklı çalışma kültürünü benimsemektir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kent Konseyi Üyeliği ve Organları (Değişik Başlık:R.G.6/6/2009-27250)

Kent Konseyi Üyeliği

Madde 8 – (Başlığı ile değişik:R.G.6/6/2009-27250)

(1) Kent konseyi; merkezi yönetimi, yerel yönetimi, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarını ve sivil toplumu ortaklık anlayışı ile buluşturmak üzere aşağıda belirtilen kişi, kurum ve kuruluş temsilcilerinden oluşur:

- a) Mahallin en büyük mülki idare amiri veya temsilcisi,
- b) Belediye başkanı veya temsilcisi,
- c) Sayısı 10'u geçmemek üzere illerde valiler, ilçelerde kaymakamlar tarafından belirlenecek kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcileri,
- d) Mahalle sayısı yirmiye kadar olan belediyelerde bütün mahalle muhtarları, diğer belediyelerde belediye başkanının çağrısı üzerine toplanan mahalle muhtarlarının toplam muhtar sayısının yüzde 30'unu geçmemek ve 20'den az olmamak üzere kendi aralarından seçecekleri temsilcileri,
- e) Beldede teşkilatını kurmuş olan siyasi partilerin temsilcileri,
- f) Üniversitelerden ikiden fazla olmamak üzere en az bir temsilci, üniversite sayısının birden fazla olması durumunda her üniversiteden birer temsilci,
- g) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, noterlerin, baroların ve ilgili dernekler ile vakıfların temsilcileri,
- h) Kent konseyince kurulan meclis ve çalışma gruplarının birer temsilcisi.

Organları

MADDE 9 – (1) Kent konseyi aşağıdaki organlardan oluşur.

- a) Genel Kurul
- b) Yürütme Kurulu
- c) Meclisler ve çalışma grupları
- d) (Ek:R.G.6/6/2009-27250) Kent konseyi başkanı

Genel Kurul

MADDE 10 – (Değişik:R.G.6/6/2009-27250)

(1) Genel kurul, kent konseyinin en yetkili organı olup 8 inci maddede sayılan üyelerden oluşur. Genel kurul, her yıl ocak ve eylül aylarında yapacağı iki toplantıdan az olmamak üzere, üyelerin salt çoğunluğu ile toplanır

(2) Genel kurula kent konseyi başkanı başkanlık eder. Başkanın bulunmaması halinde yürütme kurulunun en yaşlı üyesi toplantıya başkanlık eder

(3) Genel kurul; yürütme kurulunun, meclislerin ve çalışma gruplarının seçim ve çalışma esaslarını, bu Yönetmelik hükümlerine aykırı olmamak kaydıyla, çalışma yönergesi ile belirler.

Yürütme Kurulu

MADDE 11 – (1) (Değişik:R.G.6/6/2009-27250) Yürütme kurulu, genel kurul tarafından birinci dönem için iki, ikinci dönem için üç yıl görev yapmak üzere seçilen, kadın ve gençlik meclis başkanlarının da yer aldığı en az yedi kişiden oluşur.

Yürütme kuruluna kent konseyi başkanı, bulunmaması halinde yürütme kurulunun en yaşlı üyesi başkanlık eder.

(2) Yürütme kurulu, genel kurulun gündemini tespit eder ve genel kurul tarafından oluşturulan görüşleri ilgili belediyeye sunar ve uygulamayı izler.

Kent Konseyi Başkanı

MADDE 11/A – (Ek:R.G.6/6/2009-27250)

(1) Kent konseyi başkanı genel kurul tarafından seçilir. Kent konseyi başkanının görev süresi, yürütme kurulunun görev süresiyle paralel olmak üzere ilk dönem için iki yıl, ikinci dönem için üç yıldır

(2) Kent konseyi başkanının seçimi için ilk oylamada üye tamsayısının üçte iki ve ikinci oylamada üye tamsayısının salt çoğunluğu aranır. İkinci oylamada salt çoğunluk sağlanamazsa, bu oylamada en çok oy alan iki aday için üçüncü tur oylama yapılır. Üçüncü oylamada en fazla oyu alan aday, başkan seçilmiş olur.

(3) Kent konseyi başkanının seçimi, kent konseyinin ilk toplantısının birinci birleşimde tamamlanır.

(4) Kent konseyi başkanının izin, hastalık veya başka bir sebeple görevi başında bulunmadığı hallerde, bu süre içinde kendisine yürütme kurulunun en yaşlı üyesi vekalet eder.

Meclisler ve Çalışma Grupları

MADDE 12 – (1) Kent konseyleri, görev alanına giren konularda meclis ve çalışma gurupları oluşturabilir.

(2) Meclislerin ve çalışma guruplarının çalışma usul ve esasları genel kurulca belirlenir.

(3) Meclislerde ve çalışma guruplarında oluşturulan görüşler, kent konseyi genel kurulunda görüşülerek kabul edildikten sonra değerlendirilmek üzere ilgili belediye meclisine sunulur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Toplantı ve Görüşme Usulü

MADDE 13 – (1) Kent konseyi organları, çalışma yönergelerinde belirlenen yer ve zamanlarda üye tam sayısının salt çoğunluğu ile olağan olarak toplanır ve katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. Oylamada eşitlik çıkması halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluk sayılır

(2) Genel kurul, yürütme kurulu başkanı tarafından doğrudan veya 8 inci maddede öngörülen katılımcı sayısının üçte birinin teklifi üzerine olağan üstü toplantıya çağırılabilir.

Görüşlerin İlanı

MADDE 14 – (1) Kent konseyi genel kurulunca oluşturulan görüşler, belediye meclisinin ilk toplantısında değerlendirildikten sonra belediye tarafından kent konseyine bildirilir ve uygun araçlarla kamuoyuna duyurulur.

Genel Sekreterlik

MADDE 14/A – (Ek:R.G.6/6/2009-27250)

(1) Kent konseyi genel sekreteri, belediye başkanı tarafından önerilen üç aday arasından yürütme kurulu tarafından seçilir

(2) Kent konseyi genel sekreteri, 6 ncı maddede belirtilen görevlerin yerine getirilmesini koordine eder. Meclisler, çalışma gurupları ve benzeri yapılar arasındaki çalışma uyumunu ve koordinasyonu sağlar

(3) Genel sekreter, kent konseyi başkanına ve yürütme kuruluna karşı sorumludur.

Sekreterya Hizmetleri

MADDE 15 – (1) Kent konseyinin sekreterya hizmetleri, ilgili belediye tarafından önerilecek ve yürütme kurulu tarafından kabul edilecek görevliler tarafından yerine getirilir.

(2) (Değişik:R.G.6/6/2009-27250) Sekreterya hizmetlerini yürüten personel, bu çalışmalarında genel sekretere karşı sorumludur.

Yönerge Çıkarma

MADDE 16 – (1) Kent konseyi genel kurulu bu Yönetmeliğe aykırı olmamak kaydıyla uygulama yönergeleri çıkarabilir.

Kent Konseyinin Mali Yapısı

MADDE 16/A – (Ek:R.G.6/6/2009-27250)

(1) Belediyeler kent konseylerine, bütçelerinde ödenek ayırmak suretiyle aynı ve nakdi yardım yapar ve destek sağlar.

GEÇİCİ MADDE – (1) YG21 Programının uygulandığı yerlerde, kent konseyi veya benzeri adlarla oluşturulmuş yapılanmalar bu Yönetmelik hükümlerine uygun hale getirilir. Kent konseyi bulunmayan belediyelerde ilk toplantı, belediye başkanının çağırısı ile yapılır.

(2) Kent konseyi ve benzeri adlarla oluşturulmuş mevcut yapılanmalara ve ilk toplantıya ilişkin işlemler bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç bir yıl içerisinde tamamlanır.

(3) Kent konseyi ilk toplantısını, belediye başkanının çağrı yazısında bildirilen gündemle, ilan edilen yer ve tarihte yapar. Bu toplantıda yürütme kurulu oluşturulur.

Yürürlük

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri Bakanı yürütür.

MESLEKİ BİLGİ, REHBERLİK VE DANIŞMANLIK HİZMETLERİ İŞBİRLİĞİ PROTOKOLÜ VE MUTABAKAT BELGESİ

Protokol, 26.10.2004 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Devlet Planlama Müsteşarlığı, Yüksek Öğretim Kurumu, Türkiye İstatistik Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB), Milli Prodüktivite Merkezi arasında imzalandı. Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) ile ÇSGB arasında 17.09.1992 tarihinde imzalanmış bulunan "Meslek Danışmanlığı Hizmetlerinde İşbirliği Protokolü" yürürlükten kalkmış oldu

Gelişen ihtiyaçlar ve talepler doğrultusunda çok taraflı katılımın sağlandığı ve yaşam boyu rehberlik kavramını da içine alacak şekilde güncelleştirilen bu Protokolle;

- b) Eğitim, istihdam ve iş piyasasındaki mesleki rehberlik hizmetlerinin bir bütünlük içinde sistemleştirilmesi;
- c) AB uyum sürecinde bu hizmetler için ortaya konan standartlara ulaşmak için kurumlar arası iş ve güç birliğinin sağlanması;
- d) Yaşam boyu öğrenme doğrultusunda, yaşam boyu rehberlik hizmetlerinin sosyal tarafları ile ilgili tüm tarafları da kapsayacak şekilde yeniden yapılanması; ve,
- e) Eğitim ve istihdamda verimliliğin artırılması amaçlanmıştır.

Protokol ortaklarının müşterek çabaları ile geliştirilecektir.

Mesleki Bilgi Rehberlik ve Danışmanlık Hizmetleri Mutabakat Belgesi'nde Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu'un (TÜRK-İŞ) görevleri şu şekilde yer almaktadır:

"Madde 16- Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ)

16.1. Meslek ve iş piyasası bilgisi sağlama

16.1.1. Meslek ve iş piyasasına ilişkin verilen MBS'ye aktarılmasını sağlar.

16.1.2. İl düzeyinde TÜRK-İŞ Temsilcileri yoluyla MBRD hizmetlerinin geliştirilmesine destek sağlar.

16.1.3. Merkezi ve yerel düzeyde iş gücü piyasası ihtiyaç analizleri yapılırken İŞKUR yerel birimlerine destek sağlar.

16.1.4. Protokol taraflarının gerçekleştireceği iş yaşamını ve işyerini tanıma uygulamalarına destek sağlar (kariyer fuarına destek, meslek tanıtım seminerleri, kariyer günleri, meslek tanıtım günleri, sektöre ğrenci ziyareti vb.).

16.1.5. MBRD hizmetleri kamuoyu bilinci oluşturmaya yönelik görsel ve yazılı basınla yapılan çalışmalarda destek sağlar.

16.2. Tüm vatandaşlar ve özellikle çalışanlar için MBRD hizmeti alma hakkını savunma ve uygulamalara yansıtılmasını destekleme.

16.2.1. MBRD hizmetleri kapsamında çalışanların mesleki gelişimlerini desteklemek amacıyla kurumsal ya da Protokol taraflarının destek ve koordinasyonunda hizmet içi eğitimler sağlar.

16.2.2 MBRD hizmetleri konusundaki yeni gelişmeleri takip eder ve çalışanların bilgi sahibi olması amacıyla gerekli düzenlemeleri yapar.

16.3. MBRD hizmetleri ile meslek standartlarının geliştirilmesine ilişkin çalışmalar arasında bağlantı sağlama ve kurumsallaştırılmasını destekleme.

16.3.1. MBRD hizmetleri kapsamında yapılacak olan mevzuat düzenlemelerine destek sağlar. Bu konuda yapılacak uygulamalar hakkında çalışanları bilgilendirir.

MESLEK DANIŞMA KOMİSYONU (MEDAK)

4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu'nun "Kurumun Görevleri " başlıklı 3 üncü maddesinde "İş ve meslek analizleri yapmak, yaptırmak, iş ve meslek danışmanlığı hizmetleri vermek, verdirmek, işgücünün istihdam edilebilirliğini artırmaya yönelik işgücü yetiştirme, mesleki eğitim ve işgücü uyum programları geliştirmek ve uygulamak, istihdamdaki işgücüne eğitim seminerleri düzenlemek" düzenlemesi yer almaktadır.

Anılan yasanın 9 uncu maddesinde, ana hizmet birimleri arasında yer alan İşgücü Uyum Dairesi Başkanlığı görevleri ise şu şekilde belirlenmiştir:

"İş ve meslek analizleri yapmak, yaptırmak, meslekleri tanımlamak ve sınıflandırarak yayınlamak, meslek ya da alan seçme aşamasında olan öğrencilere mesleki rehberlik hizmetleri sunmak, yetişkinlere iş ve meslek danışmanlığı hizmetleri vermek, verdirmek, ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yaparak, yaşam boyu eğitim anlayışı içerisinde meslek edindirme, meslek geliştirme ve meslek değiştirme kursları düzenlemek, istihdamında güçlük çekilen grupların istihdamını kolaylaştırıcı mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyon hizmetleri vermek, verdirmek, işsizliğin yoğun olduğu dönemlerde ve yerlerde toplum yararına çalışma programları düzenlemek, istihdamdaki işgücüne eğitim seminerleri vermek ve aktif işgücü piyasası politikaları çerçevesinde benzeri işgücü uyum programlarını uygulamak."

İş ve İşçi Bulma Kurumu ile Dünya Bankası tarafından yürütülen İstihdam ve Eğitim Projesinin "Meslek Danışmanlığı Hizmetlerinin Geliştirilmesi Bölümü" kapsamında Kurum çalışmalarını güçlendirilmesini sağlamak bakımından 1992 tarihinde Meslek Danışma Komisyonu (MEDAK) oluşturulmuş ve sekreteryaya hizmetleri ve başkanlığı İş ve İşçi Bulma Kurumu tarafından yürütülmeye başlanmıştır.

Mesleki Danışma Komisyonu'nun görevi şu şekildedir:

- Mesleki bilgi ve danışmanlık hizmetlerinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasına ilişkin tüm hususları gözden geçirmek ve tavsiyelerde bulunmak.
- Kurum tarafından oluşturularak, Kurum şube müdürlükleri ve okullarda kullanılacak mesleki enformasyon, mesleki değerlendirme ve meslek danışmanlığı standartlarını gözden geçirmek ve tavsiyelerde bulunmak
- MEDAK üyesi kuruluşlar, kendi organizasyonları dahilinde mesleki bilgi inceleme komiteleri organize etmek, bunların çalışmalarını sağlamak.

MEDAK'ın Yeni Oluşumu

26/10/2004 tarihinde imzalanan Mesleki Bilgi Rehberlik ve Danışmanlık Hizmetleri İşbirliği Protokolü'nde MEDAK'ın oluşumu aşağıdaki şekilde tanımlanmıştır.

Başkanlığı ve sekretaryası İŞKUR tarafından yürütülen MEDAK;

- Taraflar arasında gerekli işbirliği ve koordinasyonu sağlar.
- Komisyon, bu Protokolün yürürlüğe girmesinden itibaren, beşinci madde de belirtilen taraflarla çalışmalarını sürdürür.
- Çalışmaların özelliğine göre başka kamu veya özel kurum ve kuruluşlar, ihtiyaç duyulması halinde, MEDAK'a davet edilir.
- Protokol taraflarınca MEDAK için daimi temsilci üye/üyeler ile mazeret halleri için yedek üye / üyeler görevlendirilir.
- MEDAK en az üç ayda bir toplanır.
- Toplantılarda kararlar görüş birliği temelinde alınır. Ancak, bunun mümkün olmadığı durumlarda karara, daimi üyelerin salt çoğunluğunun oyu ile varılır.

MEDAK'ta MEB, YÖK, DPT, TÜİK, İŞKUR, MYK, MPM, KOSGEB, ÖSYM, TOBB, TESK, TİSK, TÜRK-İŞ temsilcileri ve yetkililerinden oluşan 24 üye bulunmaktadır. Üç ayda bir toplanan Komisyon bugüne kadar gerçekleştirilen 60 toplantıda toplam 750'ye ulaşan bilgi dosyasını onaylamıştır.

Mesleki Danışma Komisyonu (MEDAK), başkanlığı ve sekretaryası Türkiye İş Kurumu (İŞKUR) tarafından yürütülen, Mesleki Bilgi, Rehberlik ve Danışmanlık Hizmetleri İş Birliği Protokolü'nün tarafları arasında gerekli işbirliği ve koordinasyonu sağlayan bir komisyon olarak yer almaktadır:

“8.1.4. Tüm taraflar arasında işbirliği ve koordinasyonu sağlama ve geliştirme.

8.1.4.1. Başkanlığı ve sekretaryası İŞKUR tarafından yürütülen MEDAK olağan toplantıları dışında, gerektiği durumlarda tarafların toplanmasını ve gündemin tartışılmasını sağlar.

8.1.4.2. İllerde MBRD hizmetlerine ilişkin işbirliği ve koordinasyonun etkin bir şekilde sağlanması, resmi ve özel okullarda, İŞKUR' da vb. yerlerde yürütülecek MBRD hizmetlerinin planlanması, uygulanması ve sonuçlarının değerlendirilmesi için yapılacak çalışmaların İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulu'nun gündemine alınmasını ve görüşülmesini sağlar.

8.1.4.3. İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulunda, MBRD Hizmetleri kapsamında alınan kararların planlanması, uygulanması, izlenmesi, sonuçlarının takip edilmesi ile okullarda yapılacak MBRD hizmetlerini organize etmek üzere iş ve meslek danışmanlığı hizmeti sunulan illerde sekreteryası İŞKUR İl Müdürlüğü tarafından yapılan bir MBRD Hizmetleri Alt Çalışma Grubu oluşturulur.

Bu alt çalışma grubu;

- İŞKUR İl Müdürü/İl Müdür Yrd/Şube Müdürü, iş ve meslek danışmanları ile meslek bilgi merkezi görevlileri,
- İl Milli Eğitim Müdürlüğü Özel Eğitim Rehberlik ve Psikolojik Danışma Bölümü görevlileri,
- Birden fazla Rehberlik ve Araştırma Merkezi olan illerdeki tüm Rehberlik ve Araştırma Merkez Müdürleri ile ilköğretim, orta öğretim ve mesleki teknik eğitim okullarını temsilen birer rehber öğretmen, İl düzeyinde örgütlenme durumu dikkate alınarak protokole taraf kurum ve kuruluşların temsilcilerinden oluşur.

MBRD çalışmalarını planlamak, uygulamak ve izlemek üzere alt çalışma grubu; her yılın ekim ve şubat aylarında toplanır. Her toplantıda bir önceki dönemde yapılan çalışmalar gözden geçirilir, değerlendirilir, bir sonraki dönemde yapılacak çalışmalar planlanır ve raporlaştırılır.

Hazırlanan bu raporların bir nüshası MEDAK'ta görüşülmek üzere İŞKUR Genel Müdürlüğüne gönderilir.

8.1.4.4. MBRD hizmetlerinin geliştirilmesi amacı ile il istihdam ve mesleki eğitim kurullarında alınan kararlar MEDAK'ta paylaşılır.

8.1.4.5. Tüm tarafların katılımı ile MBRD hizmetlerine ilişkin ortak dil ve terminoloji oluşturulması çalışmasında yer alır.

8.1.4.6. MEDAK'ın mesleki rehberlik alanında politika ve uygulama stratejileri oluşturulmasında aktif rol almasını sağlar.

8.1.4.7. MBRD hizmetleri kapsamında geliştirilen materyal ve programlar gerekli koşulların sağlanması kaydıyla protokol taraflarınca paylaşılır.

8.1.4.8. İŞKUR, hayat boyu eğitim ve rehberlik anlayışı çerçevesinde Euroguidance (Avrupa Rehberlik Ağı) faaliyetlerini planlar ve yürütür, kurumlar arası iş birliği ve etkinliklere tüm tarafların katılımını sağlar. Bu bağlamda Mutabakat Belgesi'ne taraf kurum ve kuruluşlar İŞKUR'a,

- Euroguidance faaliyetlerinin yürütülmesinde ihtiyaç duyulacak olan her türlü kurumsal ve teknik desteği verir.

- Euroguidance faaliyetlerinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması konusunda yardımcı olur.”

Mesleki Bilgi Rehberlik ve Danışmanlık Hizmetleri Mutabakat Belgesi’nde MEDAK’ın görevleri şu şekilde yer almaktadır:

“Madde 17- Başkanlığı ve sekreteryası İŞKUR tarafından yürütülen MEDAK, taraflar arasında gerekli iş birliği ve koordinasyonu sağlar. Komisyon, MBRD Hizmetleri İşbirliği Protokolü’nün tarafları ile çalışmalarını sürdürür. Bu kapsamda;

17.1. Protokol taraflarınca MEDAK için daimî temsilci üye/üyeler ile mazeret halleri için yedek üye/üyeler görevlendirilmesini sağlar.

17.2. Çalışmaların özelliğine göre protokol tarafları dışında diğer kamu veya özel kurum/ kuruluşlar MEDAK’ a davet edilir.

17.3. MEDAK en az üç ayda bir toplanır. Toplantılarda kararlar görüş birliği temelinde

alınır. Ancak bunun mümkün olmadığı durumlarda karara, daimi üyelerin salt çoğunluğunun oyu ile varılır.

17.4. MEDAK, MBRD hizmetlerinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasına ilişkin tüm

hususları gözden geçirir ve bu konuda karar alınmasını sağlar.

17.5. İŞKUR meslek bilgi merkezlerinde kullanıma sunulacak meslek bilgi dosyalarını

onaylar.

17.6. MBRD hizmetlerinin geliştirilmesi amacı ile il istihdam ve mesleki eğitim kurullarında alınan kararlar MEDAK’ta paylaşılır.”

MESLEKİ EĞİTİM VE KÜÇÜK SANAYİ DESTEKLEME VAKFI (MEKSA)

Mesleki Eğitim ve Küçük Sanayi Destekleme Vakfı (MEKSA), özel hukuk hükümlerine göre 1985 yılında kurulmuş kamuya yararlı bir vakıftır. Amacı, mesleki eğitim ile istihdam arasında bir bağ kurulmasıdır. İşgücü piyasasının ihtiyaç ve standartlarını dikkate alan, uygulamalı bir mesleki eğitim modelinin benimsenmesi ve yayılması için çalışmaktadır.

MEKSA Yönetim Kurulu;

Mesleki Eğitim ve Küçük Sanayi Destekleme Vakfı (MEKSA), özel hukuk hükümlerine göre 1985 yılında kurulmuş kamuya yararlı bir vakıftır. Kuruluşundan bu yana Türkiye’de işgücü piyasasının ihtiyaç ve standartlarını dikkate alan, uygulamalı bir meslek eğitimi modelinin benimsenmesi ve yayılması için çaba harcamaktadır. Ulaşmak istediği hedef, mesleki eğitim ile istihdam arasında bir bağ kurulmasıdır.

Bu amaçla “İşletmeler üstü eğitim merkezleri” kurulmakta, donatılmakta ve işletilmektedir. Bu tür çalışma, mesleki eğitim ve istihdamla ilgilenen bütün kuruluşların katılımını ve katkısını gerektirdiği için, bu nitelikteki kuruluşlar MEKSA Vakfı ile işbirliği yapmakta ve Yönetim Kurumu’nda temsil edilmektedir. Bunlar aşağıdaki kurum ve kuruluşlardır:

- Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği
- Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu
- Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ)
- Milli Eğitim Bakanlığı Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü
- Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü
- Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı
- Türkiye Halk Bankası Genel Müdürlüğü
- Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Kredi ve Kefalet Koop. Birlikleri Merkez Birliği
- Berlin Uluslararası İşbirliği Kurumu

İlgili Mevzuat:

Vakıf Senedi

MESLEKİ YETERLİLİK KURUMU

Mesleki Yeterlilik Kurumu, ulusal ve uluslararası meslek standartlarını temel alarak, teknik ve mesleki alanlarda ulusal yeterliliklerin esaslarını belirlemek; denetim, ölçme ve değerlendirme, belgelendirme ve sertifikalandırmaya ilişkin faaliyetleri yürütmek için gerekli ulusal yeterlilik sistemini kurmak ve işletmek üzere kurulmuş; özel hukuk hükümlerine tabi, kamu tüzel kişiliğini haiz, idari ve mali özerkliğe sahip, özel bütçeli bir kurum olup; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın (ÇSGB) ilgili kuruluşudur.

Kurum, Genel Kurul, Yönetim Kurulu ve hizmet birimlerinden oluşur.

Genel Kurul, Kurumun en üst karar organı olup, aşağıda belirtilen üyelerden oluşur:

- a) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında iki üye
- b) Milli Eğitim Bakanlığında üç üye
- c) Maliye Bakanlığında bir üye
- ç) Bayındırlık ve İskan Bakanlığında bir üye
- d) Sağlık Bakanlığında bir üye
- e) Tarım ve Köyişleri Bakanlığında bir üye
- f) Sanayi ve Ticaret Bakanlığında bir üye
- g) Kültür ve Turizm Bakanlığında bir üye
- ğ) Üniversitelerin çalışma ekonomisi, işletme ve mesleki eğitim ile ilgili alanlarından Yükseköğretim kurulu tarafından belirlenecek üç öğretim üyesi
- h) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığında bir üye
- ı) Avrupa Birliği Genel Sekreterliğinden bir üye
- i) Türkiye İş Kurumundan bir üye
- j) Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığında bir üye
- k) Türk Standartları Enstitüsünden bir üye
- l) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden dört üye
- m) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan dört üye
- n) Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden bir üye

- o) Türkiye Seyahat Acenteleri Birliğinden bir üye
- ö) Türkiye İhracatçılar Meclisinden bir üye
- p) En fazla üyeye sahip üç işçi sendikaları konfederasyonundan ikişer üye
- r) En fazla üyeye sahip işveren sendikaları konfederasyonundan üç üye

Genel kurul üyelerinden, Yükseköğretim Kurulu dışındaki kamu kurum ve kuruluşları temsilcileri kurum veya kuruluşun bağlı veya ilgili olduğu bakan, öğretim üyeleri Yükseköğretim Kurulu, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları temsilcileri ise yetkili organları tarafından görevlendirilebilir. Genel kurul üyelerinin görev süresi üç yıldır. Görev süresi dolan üyeler yeniden görevlendirilebilir. Herhangi bir nedenle boşalan üyelik için kalan süreyi tamamlamak üzere en geç bir ay içinde aynı usulle görevlendirme yapılır.

Genel kurul, her yıl Ekim ayında olağan toplanır. Genel Kurul, üyelerin beşte birinin isteği veya Yönetim Kurulunun talebi üzerine olağanüstü toplantıya çağrılabilir. Olağan ve olağanüstü Genel kurul için toplantı yeter sayısı üye tam sayısının salt çoğunluğudur. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz. Genel kurul karar yeter sayısı, katılanların salt çoğunluğudur.

Yönetim Kurulu, kurumun yürütme organıdır. Yönetim kurulu, bir asıl ve bir yedek üyesi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, bir asıl ve bir yedek üyesi Milli Eğitim Bakanlığı, bir asıl ve bir yedek üyesi Yükseköğretim Kurulu, bir asıl ve bir yedek üyesi kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, bir asıl ve bir yedek üyesi işçi sendikaları konfederasyonları ve bir asıl ve bir yedek üyesi de işveren sendikaları konfederasyonları temsilcileri arasından toplam altı asıl ve altı yedek üye olmak üzere Genel Kurul tarafından seçilir.

Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıl olup görev süresi dolan üyeler yeniden seçilebilir. Yönetim kurulu, üyeleri arasından salt çoğunlukla bir başkan ve bir başkan vekili seçer.

Yönetim kurulu üyesi seçilebilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Yasasının 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartları taşımak ve Kurumun faaliyet alanına giren konularda yeterli bilgiye ve en az on yıllık mesleki tecrübeye sahip olmak şarttır.

Yönetim Kurulu üyelerinin görev süreleri dolmadan herhangi bir nedenle görevlerine son verilemez. Ancak, yasalarla kendilerine verilen görevleriyle ilgili olarak işlediği suçlardan dolayı haklarındaki mahkumiyet

kararı kesinleşenler ve altı aydan fazla süre ile hastalık, kaza veya başka bir nedenle görevini yapamaz durumda olan veya görev süresinin kalan kısmında görevine devam edemeyeceği, altı aylık süre beklenmeksizin tam teşekküllü bir hastaneden alınacak heyet raporu ile tevsik edilenlerin Yönetim Kurulu üyelikleri herhangi bir işleme gerek kalmadan sona erer.

Geçerli mazereti olmaksızın bir takvim yılında toplam üç toplantıya katılmayan veya bir toplantıya katıldığı ve karşı oy kullanmadığı halde Yönetim kurulu kararlarını süresi içinde imzalamayan veya karşı oy gerekçesini süresi içinde yazmayan Yönetim Kurulu üyeleri, üyelikten çekilmiş sayılır. Bu durum Yönetim Kurulu kararı ile tespit edilir.

Yönetim kurulu üyeliklerinde bir boşalma olması halinde boşalan üyeliğin yedek üyesi boşalan üyeliği doldurur ve yerine geldiği üyenin kalan görev süresini tamamlar.

Yönetim Kurulu, Başkanın belirleyeceği tarihlerde haftada en az bir kez, Başkanın çağrısı veya Yönetim Kurulu üyelerinin üçte birinin yazılı istemi üzerine ise her zaman toplanabilir. Başkanın bulunmadığı hallerde toplantılara başkan vekili başkanlık eder.

Yönetim Kurulu üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır ve toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır.

Yönetim Kurulu üyeleri, Yönetim Kurulunun ibrası hariç olmak üzere, Genel Kurul toplantılarında oy kullanabilirler.

Yönetim Kurulu Başkan ve üyelerine huzur hakkı ödenir.

İlgili Mevzuat:

5544 sayılı Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanunu:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve Kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı; ulusal ve uluslararası meslek standartlarını temel alarak, teknik ve meslekî alanlarda ulusal yeterliliklerin esaslarını belirlemek; denetim, ölçme ve değerlendirme, belgelendirme ve sertifikalandırmaya ilişkin faaliyetleri yürütmek için gerekli ulusal yeterlilik sistemini kurmak ve işletmek üzere Meslekî Yeterlilik Kurumunun kurulması, çalışma usûl ve esaslarının belirlenmesi ile ulusal yeterlilik çerçevesiyle ilgili hususların düzenlenmesini sağlamaktır.

(2) Tabiplik, diş hekimliği, hemşirelik, ebelik, eczacılık, veterinerlik, mühendislik ve mimarlık meslekleri ile en az lisans düzeyinde öğrenimi gerektiren ve mesleğe giriş şartları kanunla düzenlenmiş olan meslekler bu Kanun kapsamı dışındadır.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
- b) Bakan: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanını,
- c) Kurum: Meslekî Yeterlilik Kurumunu,
- ç) Ulusal meslekî yeterlilik sistemi: Teknik ve meslekî eğitim standartlarının ve bu standartları temel alan yeterliliklerin geliştirilmesi, uygulanması ve bunlara ilişkin yetkilendirme, denetim, ölçme ve değerlendirme, belgelendirme ve sertifikalandırmaya ilişkin kural ve faaliyetleri,
- d) Ulusal yeterlilik çerçevesi: Avrupa Birliği tarafından benimsenen yeterlilik esasları ile uyumlu olacak şekilde tasarlanan ve ilk, orta ve yüksek öğretim dahil, tüm teknik ve meslekî eğitim/öğretim programları ile örgün, yaygın ve ilgili kurumların iznine dayalı programlarla kazandırılan yeterlilik esaslarını,
- e) Ulusal meslek standartları: Bir mesleğin başarı ile icra edilebilmesi için, Kurum tarafından kabul edilen, gerekli bilgi, beceri, tavır ve tutumların neler olduğunu gösteren asgari normları,
- f) Yetkilendirilmiş kurum: Türk Akreditasyon Kurumu veya Avrupa Birliği ile çok taraflı tanıma anlaşması imzalamış akreditasyon kurumlarından akredite edilmiş personel belgelendirme kurum ve kuruluşlarını,
- g) Eğitim ve öğretim kurumları: Genel orta ve yüksek eğitim-öğretim dahil, tüm teknik ve meslekî okullar ile örgün ve yaygın eğitim kurumları ve bunların dışındaki, izinle muhtelif programlar sunan ve meslekî yeterlilikler kazandıran kurumların tümünü ifade eder

İKİNCİ BÖLÜM

Meslekî Yeterlilik Kurumu, Kurumun Görev ve Yetkileri ile Organları

Meslekî Yeterlilik Kurumu

MADDE 3 – (1) Bu Kanunla kendisine verilen görevleri yerine getirmek ve Kanunda belirtilen hususlar dışında özel hukuk hükümlerine tâbi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğini haiz, idarî ve malî özerkliğe sahip ve özel bütçeli Meslekî Yeterlilik Kurumu kurulmuştur. Kurumun kısa adı MYK'dir.

(2) Kurum, Bakanlığın ilgili kuruluşudur.

Kurumun Görev ve Yetkileri

MADDE 4 – (1) Kurumun görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Ulusal meslekî yeterlilik sistemi ile ilgili yıllık gelişme planlarını hazırlamak, geliştirmek, uygulamasını yapmak veya yaptırmak, denetlemek; bunlara ilişkin düzenlemeleri yapmak.
- b) Standartları belirlenecek meslekleri belirlemek ve bu standartları hazırlayacak kurum ve kuruluşları tespit etmek.
- c) 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa tâbi teknik ve meslekî eğitim veren yüksek öğretim kurumlarında ulusal meslek standartlarına uygun eğitim ve öğretimin yapılabilmesi için Yükseköğretim Kurulu ile; orta öğretim düzeyindeki meslekî ve teknik eğitim veren öğretim kurumlarında ulusal meslek standartlarına uygun eğitim ve öğretimin yapılabilmesi için Millî Eğitim Bakanlığı ile işbirliği yapmak.

- ç) Ulusal meslek standartlarını temel alarak, teknik ve meslekî alanlarda ulusal yeterliliklerin esaslarını belirlemek.
- d) Ulusal meslekî yeterlilikler alanındaki eğitim ve öğretim kurumlarını ve programlarını akredite edecek kurumları belirlemek.
- e) Sınav ve belgelendirme sistemi kapsamında; yeterliliği belgelendirecek yetkilendirilmiş kurumları belirlemek ve sınavlarda başarılı olanlara sertifika verilmesini sağlamak.
- f) Türkiye’de çalışmak isteyen yabancıların sahip oldukları meslekî yeterlilik sertifikalarının doğruluğunu belirlemek.
- g) Ulusal meslekî yeterlilik standartlarını dünyadaki ve teknolojideki gelişmelere uygun olarak geliştirmek, yeterlilik standartlarını yükseltmek ve uluslararası alanda tanınmalarını sağlamak.
- ğ) Meslekî alan ve sektörler arasındaki yatay ve dikey geçişler için gerekli yeterliliklerin belirlenmesini sağlamak. h) Diğer ülkelerdeki benzer kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak, hizmet satın almak, projeler geliştirmek ve uygulamak, eğitim, araştırma, konferans, seminer ve yayın faaliyetlerinde bulunmak.
- h) Hayat boyu öğrenmeyi desteklemek ve teşvik etmek.
- i) Faaliyet alanına giren sair her türlü çalışmayı yapmak.

Kurumun Organları

MADDE 5 – (1) Kurum; Genel Kurul, Yönetim Kurulu ve hizmet birimlerinden oluşur.

Genel Kurul

MADDE 6 – (1) Genel Kurul, Kurumun en üst karar organı olup, aşağıda belirtilen üyelere oluşur:

- a) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında iki üye.
- b) Millî Eğitim Bakanlığında üç üye.
- c) Maliye Bakanlığında bir üye.
- ç) Bayındırlık ve İskân Bakanlığında bir üye.
- d) Sağlık Bakanlığında bir üye.
- e) Tarım ve Köyişleri Bakanlığında bir üye.
- f) Sanayi ve Ticaret Bakanlığında bir üye.
- g) Kültür ve Turizm Bakanlığında bir üye.
- ğ) Üniversitelerin çalışma ekonomisi, işletme ve meslekî eğitim ile ilgili alanlarından Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenecek üç öğretim üyesi.
- h) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığında bir üye.
- ı) Avrupa Birliği Genel Sekreterliğinden bir üye.
- i) Türkiye İş Kurumundan bir üye.
- j) Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığından bir üye.
- k) Türk Standartları Enstitüsünden bir üye.

- l) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden dört üye.
- m) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan dört üye.
- n) Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden bir üye.
- o) Türkiye Seyahat Acenteleri Birliğinden bir üye.
- ö) Türkiye İhracatçılar Meclisinden bir üye.
- p) En fazla üyeye sahip üç işçi sendikaları konfederasyonundan ikişer üye.
- r) En fazla üyeye sahip işveren sendikaları konfederasyonundan üç üye.

(2) Genel Kurul üyelerinden, Yükseköğretim Kurulu dışındaki kamu kurum ve kuruluşları temsilcileri kurum veya kuruluşun bağlı veya ilgili olduğu bakan, öğretim üyeleri Yükseköğretim Kurulu, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları temsilcileri ise yetkili organları tarafından görevlendirilir. Genel Kurul üyelerinin görev süresi üç yıldır. Görev süresi dolan üyeler yeniden görevlendirilebilir. Herhangi bir nedenle boşalan üyelik için kalan süreyi tamamlamak üzere en geç bir ay içinde aynı usûlle görevlendirme yapılır.

(3) Genel Kurul, her yıl Ekim ayında olağan toplanır. Genel Kurul, üyelerin beşte birinin isteği veya Yönetim Kurulunun talebi üzerine olağanüstü toplantıya çağrılabilir. Olağan ve olağanüstü Genel Kurul için toplantı yeter sayısı üye tam sayısının salt çoğunluktur. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz. Genel Kurul karar yeter sayısı, katılanların salt çoğunluğudur.

(4) Genel Kurul, üyeler arasından seçilen bir başkan ve iki kâtip üyeden oluşan Başkanlık Divanı tarafından yönetilir.

Genel Kurulun Görevleri

MADDE 7 – (1) Genel Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu üyelerini seçmek.
- b) Yönetim Kurulu tarafından hazırlanan bütçeyi aynen veya değiştirerek kabul etmek.
- c) Yönetim Kurulunun bir önceki yıla ait faaliyet raporunu, bir sonraki yıla ait çalışma programını ve malî raporlarını görüşerek karara bağlamak.
- ç) Yönetim Kurulunu ibra etmek.
- d) Yönetim Kurulunca önerilecek personel planlamasını onaylamak.
- e) Kurumun ihtiyacı olan taşınmazların kiralanması veya satın alınması konularında Yönetim Kuruluna yetki vermek.
- f) Gerektiğinde uluslararası kuruluşlara üye olunması ve Kurumun uluslararası kuruluşlar nezdinde temsil edilmesi konusunda Yönetim Kuruluna yetki vermek.
- g) Üyelerin aidat miktarını belirlemek.
- ğ) Kanunla verilen diğer görevleri yerine getirmek.

Yönetim Kurulu

MADDE 8 – (1) Yönetim Kurulu, Kurumun yürütme organıdır. Yönetim Kurulu, bir asıl ve bir yedek üyesi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, bir asıl ve bir yedek üyesi Millî Eğitim Bakanlığı, bir asıl ve bir yedek üyesi Yükseköğretim Kurulu, bir asıl ve bir yedek üyesi kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, bir asıl ve bir yedek üyesi işçi

sendikaları konfederasyonları ve bir asıl ve bir yedek üyesi de işveren sendikaları konfederasyonları temsilcileri arasından toplam altı asıl ve altı yedek üye olmak üzere Genel Kurul tarafından seçilir.

(2) Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıl olup görev süresi dolan üyeler yeniden seçilebilir. Yönetim Kurulu, üyeleri arasından salt çoğunlukla bir başkan ve bir başkan vekili seçer.

(3) Yönetim Kurulu üyesi seçilebilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartları taşımak ve Kurumun faaliyet alanına giren konularda yeterli bilgiye ve en az on yıllık meslekî tecrübeye sahip olmak şarttır.

(4) Yönetim Kurulu üyelerinin görev süreleri dolmadan herhangi bir nedenle görevlerine son verilemez. Ancak, kanunlarla kendilerine verilen görevleriyle ilgili olarak işlediği suçlardan dolayı haklarındaki mahkûmiyet kararı kesinleşenler ve altı aydan fazla süre ile hastalık, kaza veya başka bir nedenle görevini yapamaz durumda olan veya görev süresinin kalan kısmında görevine devam edemeyeceği, altı aylık süre beklenmeksizin tam teşekküllü bir hastaneden alınacak heyet raporu ile tevsik edilenlerin Yönetim Kurulu üyelikleri herhangi bir işleme gerek kalmadan sona erer.

(5) Geçerli mazereti olmaksızın bir takvim yılında toplam üç toplantıya katılmayan veya bir toplantıya katıldığı ve karşı oy kullanmadığı halde Yönetim Kurulu kararlarını süresi içinde imzalamayan veya karşı oy gerekçesini süresi içinde yazmayan Yönetim Kurulu üyeleri, üyelikten çekilmiş sayılır. Bu durum Yönetim Kurulu kararı ile tespit edilir.

(6) Yönetim Kurulu üyeliklerinde bir boşalma olması halinde boşalan üyeliğin yedek üyesi boşalan üyeliği doldurur ve yerine geldiği üyenin kalan görev süresini tamamlar.

(7) Yönetim Kurulu, Başkanın belirleyeceği tarihlerde haftada en az bir kez, Başkanın çağrısı veya Yönetim Kurulu üyelerinin üçte birinin yazılı istemi üzerine ise her zaman toplanabilir. Başkanın bulunmadığı hallerde toplantılara başkan vekili başkanlık eder.

(8) Yönetim Kurulu üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır ve toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. Oyların eşit olması halinde Başkanın oyu yönünde karar verilmiş sayılır.

(9) Yönetim Kurulu üyeleri, Yönetim Kurulunun ibrası hariç olmak üzere, Genel Kurul toplantılarında oy kullanabilirler.

Yönetim Kurulunun Görevleri

MADDE 9 – (1) Yönetim Kurulunun görevleri şunlardır:

- a) Meslek standardı geliştirmek, sınav ve belgelendirme faaliyetinde bulunmak üzere başvuruda bulunan kuruluşların başvurularını incelemek ve sonuçlandırmak.
- b) Standardı tespit edilerek, sınav ve belgelendirme uygulaması yapılacak meslekleri belirlemek.
- c) Yapılacak sınavlarda başarı gösterenlere verilecek Meslekî Yeterlilik Kurumu Yeterlilik Belgesini onaylamak.
- ç) Kurumca hazırlanan yönetmelik taslaklarını inceleyerek yayımlanmak üzere ilgili mercilere iletmek.
- d) Kurumun bir önceki yıla ait faaliyet raporu, bir sonraki yıla ait çalışma programı, malî rapor ve personel planlaması ile bütçesini hazırlayarak Genel Kurulun onayına sunmak.

- e) Hizmet birimlerinin oluşumuna karar vermek.
- f) İlgili mevzuat çerçevesinde, Kurum personelinin işe alınması, işten çıkarılması, terfi ettirilmesi, ödüllendirilmesi ve benzeri tasarruflarda bulunmak, Kurumda çalışanların, ücret, harcırah, malî ve sosyal hakları ile ilgili esasları belirleyerek Genel Kurula sunmak.
- g) Hazırlatılacak meslek standartlarının, sınav ve belgelendirme uygulamalarının uluslararası normlara uygunluğunu sağlamak.
- ğ) Gerekli görülen hallerde Ankara dışında büro veya temsilcilik açılmasına karar vermek veya ilgili kurum ve kuruluşlara Kurumun faaliyet alanına giren konularda yetki vermek.
- h) Kurumun görevleri ile ilgili olarak ihtiyaç duyulan konularda araştırma, teknik inceleme, etüt, proje ve bunlarla ilgili her türlü mal ve hizmetlerin sağlanması gibi işleri yerli ve yabancı gerçek ve tüzel kişilere yaptırmak ve bu konularla ilgili mal ve hizmet satın alınmasına karar vermek.
- ı) Şikayet ve itirazların incelenme usûl ve esaslarını belirlemek.
- i) Genel Kurulca verilen diğer görevleri yapmak.

Hizmet Birimleri

MADDE 10 – (1) Kurum hizmet birimleri; ana hizmet birimleriyle danışma ve yardımcı hizmet birimlerinden oluşur.

Ana Hizmet Birimleri

MADDE 11 – (1) Kurumun ana hizmet birimleri şunlardır:

- a) Meslek Standartları Dairesi Başkanlığı.
- b) Sınav ve Belgelendirme Dairesi Başkanlığı.

Meslek Standartları Dairesi Başkanlığı

MADDE 12 – (1) Meslek Standartları Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Meslek standartlarının geliştirilmesinde izlenecek yöntemleri belirlemek.
- b) Standart geliştirmek, güncelleştirmek, standart geliştirmek üzere Kuruma yapılan başvuruları incelemek ve inceleme sonuçlarını rapora bağlamak.
- c) Meslek standardı geliştirmek üzere yetkilendirilmiş kuruluşların çalışmalarının belirlenen kriterlere uygun olup olmadığını izleyerek rapora bağlamak.
- ç) Meslek standartlarının geliştirilmesi ile ilgili araştırma yapmak, yayın hazırlamak, uygulamalar sonucu elde edilen veriler çerçevesinde sistemde yapılması gereken değişiklikleri tespit etmek.
- d) Başkan tarafından verilen görevler ile mevzuatta öngörülen benzeri görevleri yapmak.

Sınav ve Belgelendirme Dairesi Başkanlığı

MADDE 13 – (1) Sınav ve Belgelendirme Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Sınav soru bankalarının oluşturulmasında ve sınav ve belgelendirme çalışmalarında izlenecek yöntemleri geliştirmek.

- b) Sınav soru bankası kurmak, güncelleştirmek, sınav ve belgelendirme faaliyetlerinde bulunmak üzere Kuruma yapılan başvuruları incelemek ve inceleme sonuçlarını rapora bağlamak.
- c) Sınav ve belgelendirme yapmak üzere onaylanan kuruluşların çalışmalarının belirlenen kriterlere uygun olup olmadığını izleyerek rapora bağlamak.
- ç) Çalışma konularıyla ilgili araştırma yapmak, yayın hazırlamak, uygulamalar sonucu elde edilen veriler çerçevesinde sistemde yapılması gereken değişiklikleri tespit etmek.
- d) Başkan tarafından verilen görevler ile mevzuatta öngörülen benzeri görevleri yapmak.

Danışma ve Yardımcı Hizmet Birimleri

MADDE 14 – (1) Kurumun danışma ve yardımcı hizmet birimleri şunlardır:

- a) Hukuk Müşavirliği.
- b) İdarî ve Malî İşler Dairesi Başkanlığı.

Hukuk Müşavirliği

MADDE 15 – (1) Hukuk Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

- a) Başkanlık ve diğer birimlerden sorulan hukukî konular ile hukukî, malî, idarî ve cezaî sonuçlar doğuracak işlemler hakkında görüş bildirmek.
- b) Kurumun menfaatlerini koruyucu, anlaşmazlıkları önleyici hukukî tedbirleri zamanında almak, anlaşma ve sözleşmelerin bu esaslara uygun olarak yapılmasına yardımcı olmak.
- c) Kurum görüşü istenen veya Kurumca hazırlanan kanun, tüzük ve yönetmelik tas-laklarını hukukî açıdan inceleyerek görüşlerini bildirmek.
- ç) Adlî, idarî davalar ile icra takiplerinde mahkemeler, hakemler, icra daireleri ile dava ve icra işleriyle ilgili sair merciler nezdinde Kurumu temsil etmek.
- d) Başkan tarafından verilen ve mevzuatta öngörülen benzeri görevleri yapmak.

İdarî ve Malî İşler Dairesi Başkanlığı

MADDE 16 – (1) İdarî ve Malî İşler Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Kurumun danışma, personel, bilgi işlem, muhasebe, dokümantasyon ve benzeri faaliyetlerini yürütmek.
- b) Başkan tarafından verilen görevler ile mevzuatta öngörülen benzeri görevleri yapmak.

(2) Daire başkanlıkları Başkana bağlı olarak çalışır.

Temsil Yetkisi

MADDE 17 – (1) Kurum, Yönetim Kurulu Başkanı, yokluğunda başkan vekili tarafından temsil edilir.

Başkan

MADDE 18 – (1) Yönetim Kurulu Başkanı Kurumun da Başkanıdır.

(2) Başkan, Kurum hizmetlerinin yürütülmesinden ve Kurumun tüm birimleri arasında koordinasyonun sağlanmasından sorumludur.

(3) Başkanın 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartları taşıması ve en az lisans düzeyinde eğitim yapmış olması, Kurumun faaliyet alanına giren konularda yeterli bilgiye ve en az on yıllık tecrübeye sahip olması şarttır.

Başkanın Görev ve Yetkileri

MADDE 19 – (1) Başkanın görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu toplantılarının gündemini hazırlamak ve Yönetim Kurulu üyelerine bildirmek.
- b) Yönetim Kurulu kararlarının yayımlanmasını veya tebliğini sağlamak, bu kararların gereğinin yerine getirilmesini temin etmek ve uygulanmasını izlemek.
- c) Hizmet birimlerinden gelen önerilere son şeklini vererek Yönetim Kuruluna sunmak.
- ç) Kurumun stratejilerine, amaç ve hedeflerine uygun olarak, Kurumun yıllık bütçesi ile malî tablolarını hazırlamak.
- d) Hizmet birimlerinin uyumlu, verimli, disiplinli ve düzenli bir biçimde çalışmasını sağlamak.
- e) Yıllık faaliyet raporlarını hazırlamak, amaç ve hedeflere, performans ölçütlerine göre faaliyetlerin değerlendirmesini yapmak, yaptırmak ve bunları Yönetim Kuruluna sunmak.
- f) Kurumun faaliyet gösterdiği alanda strateji, politikalar ve ilgili mevzuat ile kurum ve çalışanların performans ölçütleri hakkında çalışma ve değerlendirme yapmak.
- g) Kurumun diğer kuruluşlarla ilişkilerini yürütmek.
- ğ) Yönetim Kurulu tarafından atanması öngörülenler dışındaki kurum personelini atamak.
- h) Başkan adına imzaya yetkili personelin görev ve yetki alanını belirlemek.
- ı) İdarî konulardaki diğer görevleri yerine getirmek.

(2) Başkan, Yönetim Kuruluna ilişkin olmayan görev ve yetkilerinden bir bölümünü, sınırlarını açıkça belirlemek ve yazılı olmak kaydıyla, alt kademelere devredebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sektör Komiteleri, Standartlar, Eğitim, Sınav ve Belgelendirme

Sektör Komiteleri

MADDE 20 – (1) Kurum tarafından görevlendirilen kurum ve kuruluşlarca hazırlanan meslek standartlarının ulusal meslek standardı olarak kabul edilebilmesi için gerekli incelemeyi yaparak Yönetim Kurulunun onayına sunmak üzere sektör komiteleri kurulur.

(2) Sektör komiteleri Millî Eğitim Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Yükseköğretim Kurulu, meslekle ilgili diğer bakanlıklar, işçi ve işveren kuruluşları, meslek kuruluşları ve Kurumun birer temsilcisinden oluşur. Ayrıca çalışmalara üniversitelerin ilgili bölümlerinden öğretim üyeleri de danışman olarak davet edilebilir.

(3) Sektör komitelerinin kurulması ve çalışmaları ile ilgili usûl ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Ulusal Meslek Standartlarının Hazırlanması ve Yürürlüğe Konulması

MADDE 21 – (1) Meslek standartları, Kurum tarafından görevlendirilen kurum ve kuruluşlara hazırlatılır. Meslek standartları, meslekî yeterlilik düzeyleri ile ilgili uluslararası belgelere uygun olmak zorundadır. Bu standartlar sektör komitelerinde incelenir ve uygun bulunanlar Yönetim Kuruluna sunulmak üzere Başkanlığa verilir.

(2) Yönetim Kurulu tarafından onaylanan meslek standartları Resmî Gazetede yayımlandıktan sonra ulusal meslek standardı niteliğini kazanır.

(3) Yürürlükte olan meslek standartları en geç beş yılda bir yeniden değerlendirilir. Gerekli görülen meslek standartları, standart hazırlama usûlüne göre yenilenir. Değişikliklerin kabulü ve yayımlanması ikinci fıkrada belirtilen usûle tâbidir.

Sınav

MADDE 22 – (1) Meslekî yeterlilik düzeyi, Kurum tarafından yetkilendirilmiş personel belgelendirme kurum ve kuruluşları tarafından yapılacak sınavla belirlenir.

(2) Sınavlarla ilgili esas ve usûller ile teorik sınavdan muaf tutulacak meslekler ve kişiler Kurum tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu gereğince edinilmiş belgeler, sahiplerinin üç yıl içinde müracaatları halinde bu Kanun kapsamında belirlenecek denk belge ve sertifikalar ile değiştirilir.

Yürürlük

MADDE 32 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 33 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür

MİLLİ PRODÜKTİVİTE MERKEZİ

Milli Prodüktivite Merkezi (MPM) tüzel kişiliği haiz, bütün işlemlerinde özel hukuk hükümlerine tabi ve merkezi Ankara'da olan kamu kurumu niteliğinde bir kuruluştur.

Kurumun denetimini Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurumu yapar. Kurumun organları Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu ve Danışma Kuruludur.

Genel Kurul, üniversitelerin ilgili bölümlerinden, Başbakanlık, Milli Savunma, Maliye, Milli Eğitim, Bayındırlık, Ticaret, Gümrük ve Tekel, Tarım, Ulaştırma, Çalışma, Sanayi, Enerji ve Tabii Kaynaklar, İmar ve İskan, Köy İşleri Bakanlıkları ile Bakanlıklara bağlı veya denetlemelerine tabi teşekküller arasından, Türkiye Ticaret Odası, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinden, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonundan, Veteriner Odalarından, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ)' den üye adedi itibariyle en çok temsil kabiliyetini haiz ve en üst işveren teşekkülünden istenecek temsilciler ile doğal üyelere oluşur. Her yıl ilan edilen günde toplanır.

Yönetim Kurulu MPM'nin yürütme organıdır. Genel Sekreter Yönetim Kurulunun doğal üyesidir. Genel Sekreter ile birlikte Yönetim Kurulu yedi kişidir. Hükümet, İşçi, İşveren gruplarından en az birer temsilcinin Yönetim Kuruluna girmesi şarttır. Yönetim Kurulu Başkanını kendi arasından seçer. (Seçimle gelen üyelerin yarısı her yıl kura usulü ile belirlenerek değişir).

MPM'nin gelirleri Maliye Bakanlığı bütçesine konulacak ödenek yanında Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) ve işveren konfederasyonlarının, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonunun bir evvelki yılda sağlanan fiili gelirlerinin yüzde ikisi oranında takibeden yılın bütçelerine koyacakları ve o yılın Haziran ve Ekim aylarında iki eşit taksit halinde ödeyecekleri aidatlar ile İktisadi Devlet Teşekküllerinin İdare ve denetlenmesi hakkında yasaya tabi teşekkül ve ortaklıklarla bakanlıkların teftiş ve denetlemesi altındaki birlik kurum ve ofislerin, katma bütçeli dairelerin her yıl bütçelerine koyacakları 5000 lira kesin aidat ile bir evvelki yılın bilançosuna göre tahakkuk eden safi karların binde biri kadar olan aidatlardan oluşur.

MPM'nin görevleri şunlardır:

- a) Yurt ekonomisinin verimlilik esaslarına uygun olarak gelişmesine yarayacak tedbirleri araştırmak, bu tedbirlerin uygulamaya konulmasını sağlayacak çalışmalarda bulunmak;

- b) Resmi ve Özel Sektörlerdeki kurum ve işyerlerinde verimi artıracak ve israfı önleyecek metodları tesbit etmek ve bunların uygulama imkanlarını araştırmak, uygulamayı izleyerek gerekli tavsiyelerde bulunmak;
- c) Verimlilik ile ilgili teknik yardımları sağlamak, gerekli eğitim ve danışma çalışmalarında bulunmak;
- d) Çeşitli vasıtalarla verimi artırıcı bilgileri ve modern metodları yaymak;
- e) Devlet daireleri, resmi ve özel sektör işyerleri, işçi ve işveren örgütleri, her türlü eğitim ve öğretim kurumları, üniversiteler ve başka bilim kurumları ve yabancı ülkelerde aynı maksatla kurulmuş kurumlar ile temas ve işbirliği sağlamak;
- f) Ulusal verimliliği ölçmek hususunda gerekli çalışmaları ve bu konu ile ilgili kurum ve kurullar ile işbirliği yapmak ve sonuçlarını yabancı ülkelerin sonuçları ile karşılaştırmak, bunları belirli zamanlarda yayınlamak;
- g) Verimlilik ile ilgili dernekler kurulmasını teşvik etmek, kurulan dernekler ile temas ve işbirliği sağlamak.

İlgili Mevzuat:

- 1) 580 sayılı Milli Prodüktivite Merkezi Kurulu Kanunu
- 2) 04.10.1965 tarihli Milli Prodüktivite Merkezi Organlar Yönetmeliği

580 sayılı Milli Prodüktivite Merkezi Kurulu Kanunu:

Kuruluş

MADDE 1 – Kamu Kurumu niteliğinde tüzel kişiliği haiz, bütün işlemlerinde özel hukuk hükümlerine tabi ve merkezi Ankara’da olmak üzere Milli Prodüktivite Merkezi kurulmuştur.

Milli Prodüktivite Merkezi, (MPM) remzi ile de ifade olunur.

Kurumun gelir ve giderle ilgili bütün işlemleri muhasebei umumiye, artırma, eksiltme ve ihale kanunlarına ve Sayıştayın vize ve denetimine tabi değildir.

MPM, 12/05/1964 tarihli ve 468 sayılı Kanununun 4 üncü maddesi gereğince Yüksek Denetleme Kurulu tarafından denetlenir.

Görevleri

MADDE 2 – MPM nin görevleri şunlardır:

- a) Yurt ekonomisinin prodüktivite esaslarına uygun olarak gelişmesine yarayacak tedbirleri araştırmak, bu tedbirlerin uygulamaya konulmasını sağlayacak çalışmalarda bulunmak;

- b) Resmi ve Özel Sektörlerdeki müessese ve işyerlerinde verimi artıracak ve israfı önleyecek metodları tesbit etmek ve bunların uygulama imkanlarını araştırmak, uygulamayı izleyerek gerekli tavsiyelerde bulunmak;
- c) Prodüktivite ile ilgili teknik yardımları sağlamak, gerekli eğitim ve istişare çalışmalarında bulunmak;
- d) Çeşitli vasıtalarla verimi artırıcı bilgileri ve modern metodları yaymak;
- e) Devlet daireleri, resmi ve özel sektör iş yerleri, işçi ve işveren teşekkülleri, meslek teşekkülleri, bilumum eğitim ve öğretim kurumları, üniversiteler ve başka bilim kurumları ve yabancı memleketlerde aynı maksatla kurulmuş teşekküller ile temas ve işbirliği sağlamak;
- f) Milli prodüktiviteyi ölçmek hususunda gerekli çalışmaları ve bu konu ile ilgili kurum ve kurullar ile işbirliği yapmak ve sonuçlarını yabancı memleketlerin sonuçları ile karşılaştırmak, bunları belirli zamanlarda yayınlamak;
- g) Prodüktivite ile ilgili dernekler kurulmasını teşvik etmek, kurulan dernekler ile temas ve işbirliği sağlamak.

Organları

MADDE 3 – MPM nin organları şunlardır:

- a) Genel Kurul
- b) Yönetim Kurulu
- c) Denetleme Kurulu
- d) Danışma Kurulları

Genel Kurul

MADDE 4 – Genel Kurul, MPM nin en üst yetki organı olup temsilci ve tabii üyelerden meydana gelir.

A) Temsilci üyeler:

- a) Üniversitelerin prodüktivite ile ilgili kürsülerinden ve enstitülerinden prodüktivite ile ilgili başka bilim ve eğitim kurumlarından;
- b) Başbakanlık, Milli Savunma, Maliye, Milli Eğitim, Bayındırlık, Ticaret, Gümrük ve Tekel, Tarım, Ulaştırma, Çalışma, Sanayi, Enerji ve Tabii Kaynaklar, İmar ve İskan, Köy İşleri Bakanlıkları Temsilcileri, bu Bakanlıklara bağlı veya denetlemelerine tabi teşekküller arasından;
- c) Türkiye Ticaret Odası, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinden, MPM gelirlerine katılan Oda ve Borsalardan, Ziraat Odalarından, Türk Mühendis ve Mimar Odaları birliğinden, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Teşkilatı Konfederasyonundan, Veteriner Odalarından;
- d) Üye sayısı bakımından en çok temsil kabiliyetini haiz ve en üst işçi teşekkülünden;
- e) Üye adedi itibarıyla en çok temsil kabiliyetini haiz ve en üst işveren teşekkülünden; istenecek temsilcilerden meydana gelir.

MPM nin ilk Genel Kuruluna gelecek temsilci üyelerin sayısı ve temsil edecekleri teşekkül ve makamlar bu kanuna ekli listede gösterilmiştir. Genel Kurul, sonraki toplantıları için gelecek temsilci üyelerin sayısını ve temsil edecekleri teşekkül ve makamları tesbit etmek yetkisine sahiptir.

B) Tabii üyeler:

- a) Bu maddenin (A) bendinin (b) fıkrasında yazılı bakanlıkların prodüktivite ile ilgili dairelerinin amirleri,
- b) Genel Kurulun toplandığı tarihte faaliyette bulunan Danışma Kurullarının başkanları,
- c) Prodüktivite derneklerinin başkanları,
- d) MPM nin eski başkanları,
- e) Genel Sekreter.

Genel Kurulun Toplanma Zamanı ve Yeri

MADDE 5 – Genel Kurul, yılda bir defa, ilan olunan günde üyelerin çoğunluğu ile toplanır. Toplantı gününde çoğunluk olmazsa ertesi günü gelen üyelerle toplantı yapılır.

Genel Kurulun Görevleri

MADDE 6 – Genel Kurulun görevleri şunlardır:

- a) (Değişik bent: 07/02/1990 - 3612/51 md.) Yönetim Kurulu tarafından sunulacak bütçeyi ve hizmet karşılığında alınacak ücret tarifesini ve Başbakanın tasvibine sunulacak personel kadrosunu tasdik etmek;
- b) Yönetim Kurulunun yıllık çalışma ve mali raporlarını görüşüp karara bağlamak;
- c) Yönetim Kurulu asıl ve yedek üyelerini seçmek;
- d) Denetleme Kurulu raporlarını incelemek;
- e) Yönetim ve denetleme kurullarını ibra etmek yahut ibra için tamamlayıcı inceleme yapılmasına veya haklarında gereken işleme karar vermek;
- f) Danışma kurullarını seçmek;
- g) MPM ihtiyaçları için gayrimenkul inşa edilmesine, satın alınmasına veya bunların satılmasına karar vermek;
- h) Hazırlanacak yönetmelikleri ve değişikliklerini kabul etmek;
- ı) Başka hususlarda gereken kararlar almak.

Yönetim Kurulu

MADDE 7 – Yönetim Kurulu MPM nin yürütme organıdır. Genel Kurul içinden bir yıl için seçilen ve her yıl yarısı değişen altı üyeden teşekkül eder. Ancak Hükümet işçi ve işveren gruplarından en az birer temsilcinin Yönetim Kuruluna girmesi şarttır. Yönetim Kuruluna gösterilecek adayların prodüktivite mevzuu ile ilgili olmalarına dikkat olunur. Asıl üyeler ile birlikte aynı sayıda ve aynı usullerle yedek üyeler de seçilir.

Genel Sekreter Yönetim Kurulunun tabii üyesidir.

MPM ni Yönetim Kurulunca her yıl kendi aralarından seçilen başkan temsil eder.

Görev süresi bitenler yeniden seçilebilirler.

İlk seçimden bir sene sonra ayrılacak üyeler kura ile belli olur.

Yönetim Kurulunun Yetki ve Görevleri

MADDE 8 – Yönetim Kurulunun yetki ve görevleri şunlardır:

- a) Bu kanunun ve bu kanuna göre düzenlenecek yönetmeliklerin ve Genel Kurul kararlarının verdiği yetki dairesinde MPM nin görevlerini gereği gibi yerine getirmek;

- b) MPM nin yıllık faaliyet programı ile faaliyet raporunu ve mali raporunu hazırlamak ve Genel Kurula sunmak;
- c) MPM nin yıllık bütçesini hazırlayıp Genel Kurulun tasdikına sunmak;
- d) (Değişik bent: 07/02/1990 - 3612/52 md.) Personel kadrosunu hazırlamak ve Genel Kurulun tasdikından sonra Başbakanın tasvibine sunmak;
- e) Yapılacak hizmetler karşılığı alınacak ücretleri tesbit etmek veya tarifeler yapmak ve bunları Genel Kurulun tasdikına sunduktan sonra uygulamak; tarifede bulunmayan hizmetler için fiyat tesbiti yapmak;
- f) Gelirleri toplamak ve bunları bütçe gereğince ve yönetmeliğe göre harcamak;
- g) Genel Kurulu toplantıya çağırarak;
- h) MPM nin bütün faaliyetlerini düzenlemek ve bunların en iyi şekilde uygulanması için gereken tedbirleri ve kararları almak;
- ı) Prodüktivitenin artırılması konusunda teklif ve tavsiyelerde bulunmak ve prodüktiviteye etki yapacak mevzuat hakkında mütalaa vermek;
- j) Genel sekreterleri ve gereken görevlileri tayin etmek gerektiğinde görevlerine son vermek.

Denetleme Kurulu

MADDE 9 – MPM nin hesapları ve bunlara ilişkin işlemleri Genel Kuruldaki Maliye, Ticaret ve Sanayi Bakanlıklarının temsilci üyelerinden kurulan üç kişilik bir denetleme kurulu tarafından denetlenir.

Denetleme Kurulunun Yetki ve Görevleri

MADDE 10 – Denetleme Kurulu, MPM nin hesaplarını ve bunlara ilişkin işlemlerini denetlemeye yetkili olup görevleri şunlardır:

- a) MPM nin gelirlerinin kanuna ve bu kanuna göre düzenlenecek yönetmelik esaslarına göre tahakkuk ve tahsil edilip edilmediğini kontrol etmek;
- b) MPM nin giderlerinin bütçedeki esaslara, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu kararlarına uygunluklarını araştırmak;
- c) Defterleri ve kayıtları incelemek;
- d) MPM nin bir yıllık hesapları ve bunlarla ilgili işlemleri hakkında Genel Kurula rapor vermek.

Danışma Kurulları

MADDE 11 – Merkez çalışmasının gerektiği alanlarda çalışmak üzere Genel Kurul veya zaruri hallerde Yönetim Kurulu kararları ile çalışma süreleri belli edilerek kurulan danışma kurulları bilimsel inceleme ve danışma organlarıdır. Görev ve yetkileri de ayrıca kararlarda belirtilir.

Genel Sekreter

MADDE 12 – MPM nin işleri, Yönetim Kurulunca kendi üyeleri dışından seçilerek atanan bir Genel Sekreter tarafından yürütülür.

Genel Sekreterin yüksek öğrenimini yapmış olması ve yabancı dil bilmesi şarttır.

Gelirleri

MADDE 13 – Milli Prodüktivite Merkezinin gelirleri şunlardır:

- a) Her yıl Maliye Bakanlığı bütçesine konulacak ödenek;
- b) İşveren ve işçi sendikaları birliklerinin, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Teşkilatı Konfederasyonunun bir evvelki yılda sağlanan fiili gelirlerinin yüzde ikisi oranında müteakip yılın bütçelerine koyacakları ve o yılın Haziran ve Ekim aylarında iki eşit taksitle ödeyecekleri aidatlar;
- c) İktisadi Devlet Teşekküllerinin idare ve murakabesi hakkında kanuna tabi teşekkül ve ortaklıklarla bakanlıkların teftiş ve denetlenmesi altındaki birlik kurum ve ofislerin, katma bütçeli dairelerin her yıl bütçelerine koyacakları 5 000 lira kesin aidat ile bir evvelki yılın bilançosuna göre tahakkuk eden safi karların binde birine tekabül eden orantılı aidatlar (4603 sayılı Kanuna tâbi bankalar hariç) ; *1*
- d) MPM nin istek üzerine yapacağı hizmetler karşılığı olarak gerçek ve tüzel kişilerden, tesbit olunacak esaslara göre alınacak ücretler;
- e) Yayın gelirleri;
- f) Her türlü yardım, bağış faiz ve başka gelirleri.

Zamanında ödenmiyen gelirler %10 zamlı tahsil olunur.

Gayrimenkul ve Menkul Mallar

MADDE 14 – MPM nin bu kanunda belirtilen kamu hizmetlerini ifa edebilmesi için gerekli olduğu Sanayi Bakanlığınca belirtilecek arazi ve arsalarla binalardan Hazine mülkiyetinde bulunanlar Maliye Bakanlığının tasvibi ile bedelsiz olarak MPM ne devir ve temlik edilebilirler.

7367 sayılı Kanun ile belediyelere devredilmiş olan aynı nitelikteki arazi ve arsalar için de yukardaki fıkra hükmü uygulanır.

MADDE 15 – MPM nin malları Devlet malı sayılır. Bu mallarla para ve para hükmündeki evrak ve senetleri aleyhine cürüm işleyen personel bu cürümlerinden ötürü Devlet memurları gibi ceza görür.

Yönetmelikler

MADDE 16 – MPM nin Genel Kurulunun, Yönetim Kurulunun, Denetleme Kurulunun ve Danışma Kurullarının toplanma esas ve usulleri, bütçesinin düzenlenmesi, gelirlerinin toplanması ve harcanması şekli, toplantıya katılan Yönetim ve Denetleme Kurulu üyelerine, Danışma kurulları üyelerine verilecek huzur haklarının (Beher toplantı günü için 50 lirayı ve aylık toplamı da 500 lirayı geçmemek şartıyla) miktarı, bu kanunun uygulanmasını gerektiren diğer konular Yönetim Kurulunca hazırlanıp Genel Kurul tarafından kabul edilecek yönetmeliklerde belirtilir.

Geçici Hükümler

GEÇİCİ MADDE 1 – Hali hazırda faaliyette bulunan Bakanlıklararası Prodüktivite Komitesinin hak ve vecibeleri, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren MPM ne intikal eder.

İlk Genel Kurul toplantısına kadar Bakanlıklararası Prodüktivite Komitesi bu Kanunda yazılı Yönetim Kurulu görevlerini yerine getirir.

GEÇİCİ MADDE 2 – Bu kanuna göre kurulan ve ilişik listede yazılı üyelerden teşekkül eden Genel Kurul, kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç iki ay içinde Bakanlıklararası Prodüktivite Komitesi Başkanı tarafından toplantıya çağırılır.

GEÇİCİ MADDE 3 – Bu kanunda yazılı gelirlerin toplanmasına kadar yapılacak giderler için Sümerbank emrinde bulunan 1 956 157 12 liralık Merinos Fonundan 500 000 lira faizsiz olarak kullanılmak ve en geç iki yıl sonra iade edilmek üzere MPM emrine verilir.

GEÇİCİ MADDE 4 – 16 ncı maddede yapılması öngörülen yönetmelikler, ilk Genel Kurulun toplandığı tarihten itibaren üç ay içinde yapıp Genel Kurulun tasvibine sunulur.

Son Hükümler

MADDE 17 – Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 18 – Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

04.10.1965 tarihli Milli Prodüktivite Merkezi Organlar Yönetmeliği:

Yönetmeliğin Kapsamı:

MADDE 1 – Milli Prodüktivite Merkezi'nin kuruluşu hakkındaki 580 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde belirtilen Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu ve Danışma Kurullarının:

Kuruluşu, toplanması, görev ve yetkileri ile çalışma usulleri ve bunlara ilişkin sair hususlar hakkında bu yönetmelik hükümleri uygulanır.

Bu yönetmelikte 580 sayılı Kanun KURULUŞ KANUNU, Milli Prodüktivite Merkezi "MPM" rumuzu ile ifade edilmiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Kurul

Genel Kurulun Kuruluşu:

MADDE 2 – (Değişik: RG. 31.12.2002-24980 md. 1; Değişik: RG. 08.06.2006-26192 md. 1; Değişik: RG. 23.06.2007-26561 md. 1; Değişik: RG. 31.05.2009-27244 md. 1) MPM Genel Kurulu, Temsilci Üyeler ile Tabii Üyelerden teşekkül eder.

I. Temsilci Üyeler:

A Grubu Üyeler: Üniversitelerin prodüktiviteyle ilgili kürsü ve enstitülerinden; prodüktiviteyle ilgili başka bilim ve eğitim kurumları temsilcilerinden oluşur.

Üniversitelerden istenecek temsilci üye sayısı 27'dir. Bu üyeler, Yüksek Öğretim Kurulu tarafından belirlenir.

Bilimsel kurumların adları ve temsilci sayıları aşağıda gösterilmiştir.

Bilimsel Kurumlar:

a) Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu	1
b) Türk Standartları Enstitüsü	1
c) Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü	1
ç) İhracatı Geliştirme Etüd Merkezi	1
d) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi	1

e) Türkiye Ekonomi Kurumu	1
f) Türk Kooperatifçilik Kurumu	1
g) Çevre ve Orman Bakanlığı İç Anadolu Ormanlık Araştırma Müdürlüğü	1
ğ) Türkiye Atom Enerjisi Kurumu	1
h) Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı	1

Toplam 10

B Grubu Üyeler: Başbakanlık, Milli Savunma, Maliye, Milli Eğitim, Bayındırlık ve İskan, Sanayi ve Ticaret, Tarım ve Köyişleri, Ulaştırma, Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Enerji ve Tabii Kaynaklar bakanlıkları temsilcileri ve bu bakanlıklara bağlı veya denetlemelerine tabi teşekküller arasından:

1) Bakanlıklar:

a) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı	1
b) Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu	1
c) Maliye Bakanlığı	2
ç) Sanayi ve Ticaret Bakanlığı	2
d) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı	2
e) Bayındırlık ve İskan Bakanlığı	1
f) Milli Savunma Bakanlığı	1
g) Tarım ve Köyişleri Bakanlığı	1
ğ) Ulaştırma Bakanlığı	1
h) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı	1
ı) Milli Eğitim Bakanlığı	1

Toplam 14

2) Teşekküller:

a) T.C. Ziraat Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü	1
b) Sümer Holding A.Ş. Genel Müdürlüğü	1
c) Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü	1
ç) Türkiye Petrolleri A.O. Genel Müdürlüğü	1
d) Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü	1
e) Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğü	1
f) Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Genel Müdürlüğü	1
g) Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu Genel Müdürlüğü	1
ğ) Türkiye Halk Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü	1
h) Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü	1
ı) Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Genel Müdürlüğü	1

i) Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel Müdürlüğü	1
j) Türkiye Denizcilik İşletmeleri Genel Müdürlüğü	1
k) T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü	1
l) T.C. Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü	1
m) Türk Hava Yolları A.O. Genel Müdürlüğü	1
n) Türkiye Kalkınma Bankası A.Ş.	1
o) Toprak Mahsulleri Ofisi A.Ş. Genel Müdürlüğü	1
ö) Elektrik İşleri Etüt İdaresi Genel Müdürlüğü	1

Toplam 19

C Grubu Üyeler: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden, MPM gelirlerine katılan Oda ve Borsalardan, Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan, Veteriner Hekimleri Birliğinden:

1) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği	4
2) Ticaret Odaları:	
a) Adana Ticaret Odası	1
b) Ankara Ticaret Odası	1
c) İstanbul Ticaret Odası	1
ç) İzmir Ticaret Odası	1
d) Eskişehir Ticaret Odası	1
e) Konya Ticaret Odası	1
f) Gaziantep Ticaret Odası	1
3) Sanayi Odaları:	
a) İstanbul Sanayi Odası	2
b) Ege Bölgesi Sanayi Odası	2
c) Ankara Sanayi Odası	1
ç) Konya Sanayi Odası	1
d) Adana Sanayi Odası	1
e) Eskişehir Sanayi Odası	1
f) Gaziantep Sanayi Odası	1
4) Ticaret ve Sanayi Odaları:	
a) Bursa Ticaret ve Sanayi Odası	1
b) İskenderun Ticaret ve Sanayi Odası	1
c) Mersin Ticaret ve Sanayi Odası	1
ç) Samsun Ticaret ve Sanayi Odası	1

5) Ticaret Borsaları:	
a) Adana Ticaret Borsası	1
b) Ankara Ticaret Borsası	1
c) İstanbul Ticaret Borsası	1
ç) İzmir Ticaret Borsası	1
d) Bursa Ticaret Borsası	1
6) Türk Veteriner Hekimleri Birliği	1
7) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği	5
8) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu	4
9) Türkiye Ziraat Odaları Birliği	11
10) Tüketici Dernekleri Federasyonu(TÜDEF)	2
	Toplam 52

D Grubu Üyeler: Üye sayısı bakımından en çok temsil kabiliyetini haiz ve en üst işveren teşekkülünden Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca tanzim edilen ve sendikaların iş kolları yönetmeliğinde gösterilen iş kollarından birer temsilci katılmak suretiyle:

– Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu **28**

E Grubu Üyeler: Üye sayısı bakımından en çok temsil kabiliyetini haiz ve en üst işçi teşekkülünden Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca tanzim edilen ve sendikaların iş kolları yönetmeliğinde gösterilen iş kollarından birer temsilci katılmak suretiyle:

– Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu **28**

Temsilci üyeler üçer yıl için seçilir. İlgili kuruluşlardan yazıyla sorularak ad, soyad, sıfat ve görev unvanları tespit edilir. Görev süresi dolanlar yeniden seçilebilir.

II. Tabii Üyeler:

A Grubu Üyeler:

580 sayılı Milli Prodüktivite Merkezi Kuruluş Kanununun 4 üncü maddesinin (A) bendinin (b) alt bendinde yazılı bakanlıkların prodüktiviteyle ilgili dairelerinin amirleri arasından:

- 1) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı
- 2) Hazine Müsteşarı
- 3) Dış Ticaret Müsteşarı
- 4) Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Başkanı
- 5) Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Başkanı
- 6) Kara Kuvvetleri Komutanlığı İkmal ve Bakım Daire Başkanı
- 7) Tarım Reformu Genel Müdürü
- 8) Koruma ve Kontrol Genel Müdürü
- 9) Orman Genel Müdürü
- 10) Sanayi Genel Müdürü

- 11) Küçük Sanatlar ve Sanayi Bölge ve Siteler Genel Müdürü
- 12) Karayolları Genel Müdürü
- 13) Devlet Su İşleri Genel Müdürü
- 14) Maden Tetkik Arama Enstitüsü Genel Müdürü
- 15) Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü
- 16) Sanayi Araştırma Geliştirme Genel Müdürü
- 17) Başbakanlık Devlet Personel Başkanı

B Grubu Üyeler:

MPM'nin eski başkanları

C Grubu Üye:

MPM Genel Sekreteri

Temsilci ve Tabii Üyeler Arasındaki Değişiklik:

MADDE 3 – Genel Kurulda temsili gereken teşekküllerin üye göndermek vasıf ve şartları ortadan kalkarsa, bunlar Genel Kurul toplantılarına katılamazlar.

Genel Kurula temsilci üye göndermeleri veya tabii üye olarak iştirakleri lazım gelenler, Yönetim Kurulunca Genel Kurula arz olunur.

Genel Kurul, sonraki toplantıları için gelecek temsilci üyelerin sayısını, temsil edecekleri teşekkül ve makamları Yönetim Kurulunun teklifi ile tespit eder.

Üye olarak katılmaları kabul edilenler, Genel Kurulun müteakip toplantısına çağrılır ve adları yönetmeliğe eklenir.

Temsilci ve tabii üyelerin çeşitli sebeplerle bu sıfatların kaybolması halinde de keyfiyet Yönetim Kurulunca ilk toplanacak Genel Kurulun bilgisine sunulur.

Genel Kurul Toplantısı:

MADDE 4 – Genel Kurul, her yıl Mart ayı içerisinde, Yönetim Kurulunun tespit edeceği yer, gün ve saatte Resmi Gazete ile ilan ve davetiye ile, normal olarak Ankara'da toplanır. Davet, Genel Kurul üyelerine toplantıdan en az on gün önce taahhütlü mektup yollamak suretiyle yapılır.

Mektupta toplantı gündemi açıklanır. Mektuplara ayrıca gündemle alakalı Yönetim ve Denetleme Kurulu raporları ve varsa diğer ilgili evrak nüshaları da eklenir.

Toplantıya gelenlere huzur cetveli imza ettirilir. Toplantı müteakip günler devam ederse her gün için üyelerin imzaları alınır. Üye göndermeye yetkili kuruluşların yazılı taleplerine dayanılarak toplantıya yedek üyeler veya yeniden atanan üyeler katılabilir.

Olağanüstü Toplantı:

MADDE 5 – Genel Kurul, Yönetim Kurulunca görülecek ihtiyaç üzerine veya Denetleme Kurulunca lüzum gösterildiği takdirde, olağanüstü toplantı yapar.

Genel Kurulun Açılışı, Başkan ve Başkan Vekili Seçilmesi:

MADDE 6 – Genel Kurul, toplantı gün ve saatinde üyelerin çoğunluğunun huzuru ile, Yönetim Kurulu Başkanı ve onun bulunmaması halinde Başkan Vekili tarafından açılır. Üyeler arasında açık oyla bir başkan, iki başkan vekili ve iki katip seçilir.

Bu seçim, Genel Kurul kararı ile gizli oyla da yapılabilir. Bu takdirde, Genel Kurul üyeleri arasından oyla üç kişilik tasnif kurulu da seçilir ve tasnif neticesini bu kurul tespit eder. Yönetim Kurulu Başkanı, Genel Kurul Başkanlık Divanına seçilenleri kürsüye davet eder. Keyfiyet Genel Kurul tutanağına yazılır.

Toplantı gününde çoğunluk olmazsa ertesi günü gelen üyelerle toplantı yapılır.

Genel Kurul Çalışma Usulleri:

MADDE 7 – a) Genel Kurul, gündemdeki konuları görüşüp, karara bağlar. Gündemdeki değişiklik, üyelere birinin teklifi ve mevcudun yarısından fazlasının oyu ile yapılır.

- b) Genel Kurul Başkan ve Başkan Vekillerinin nezaretinde Genel Kurulun müzakereleri özet halinde, mühim hususlar ve bilhassa kararlar aynen tespit ile, Genel Kurul tutanağına derç olunur.
- c) Genel Kurul üyelerinin konuşmaları Genel Kurul kararı ile, belli süre ile tahdit olunabilir.
- d) Genel Kurul gündeminde mevcut işler hakkında bir karar verebilmek üzere icabında kendi arasında ihtisas komisyonları seçer. Bu komisyonlar, vardıkları neticeleri Genel Kurul Başkanlığına rapor ile bildirirler.
- e) Genel Kurul kararları, umumiyetle, mevcudun çoğunluğu ile verilir. Ancak, 8 inci maddenin (g) ve (h) fıkraları için Genel Kurulca karara varılması mevcudun üçte ikisinin oyuna bağlıdır. Oylama Genel Kurulun varacağı karara göre açık veya gizli olarak yapılabilir.
- f) Genel kurulca yapılacak seçim ve alınacak bilumum kararlar Genel Kurul tutanağına yazılarak altı, Genel Kurul Başkanı ve bilfiil Başkanlık eden, Başkan Vekili ve tutanakları yazan katipler tarafından müştereken imzalanır, bu belge "Genel Kurul Tutanakları" adı ile açılacak dosyada muhafaza olunur.

Denetleme Kurulu üyeleri dilerse bu kararların birer örneği kendilerine verilir.

Genel Kurul kararları özeti, Yönetim Kurulu tarafından çoğaltılarak, üç ay içinde üyelere gönderilir.

Genel Kurulun Yetki ve Görevleri:

MADDE 8 – a) Yönetim Kurulu tarafından sunulacak bütçeyi ve hizmetler karşılığında alınacak ücret tarifelerini ve Bakanlar Kurulu'nun tasvibine sunulacak personel kadrosunu tasdik etmek.

- b) Yönetim Kurulunun yıllık çalışma ve mali raporlarını görüşüp karara bağlamak.
- c) Yönetim Kurulu asil ve yedek üyelerini seçmek.
- d) Denetleme Kurulu raporlarını incelemek
- e) Yönetim ve Denetleme Kurullarını ibra etmek veya haklarında gereken işleme karar vermek.
- f) Danışma Kurullarını seçmek.
- g) MPM ihtiyaçları için gayrimenkul inşa edilmesine, satın alınmasına veya bunların satılmasına karar vermek.
- h) Hazırlanacak yönetmelikleri ve değişikliklerini kabul etmek.
- ı) Başka hususlarda gereken kararları almak.

İKİNCİ BÖLÜM

Yönetim Kurulu

Yönetim Kurulunun Kuruluşu:

MADDE 9 – Genel Kurul tarafından ve kendi içinden seçilen altı üye ile Genel Sekreterden teşekkül eder. Genel Sekreter Yönetim Kurulunun tabii üyesidir. Yönetim Kuruluna asil üye adedi kadar yedek üye seçilir. Yönetim Kurulu asil ve yedek üyeleri gizli oyla seçilirler. Eşit oy alanlar arasında ad çekilir.

Yönetim Kurulunun Toplanması ve Başkanlık:

MADDE 10 – (Değişik: RG. 01.08.2008-26954 md. 1) Yönetim kurulu, ilk toplantısında bir yıl için yönetim kurulu üyeleri arasından bir üyeyi Başkanlığa, diğer birer üyeyi de başkan vekilliği ile muhasip üyeliğe gizli oyla seçer. Her yıl olağan genel kurul toplantısını müteakip, Başkanlık ve başkan vekilliği ile muhasip üyeliği seçimi yenilenir. Görev süreleri biten yönetim kurulu üyeleri yeniden seçilebilir. Yönetim kurulunu Başkan temsil eder. Milli Prodüktivite Merkezi Genel Sekreteri yönetim kurulu toplantılarına tabii üye olarak katılır. Genel sekreterin mazeretli olması durumunda yerine genel sekreter vekili yönetim kurulu toplantılarına katılır. Yönetim kurulu ayda en az bir defa Yönetim Kurulu Başkanının belirleyeceği tarihlerde toplanır. Olağanüstü hallerde Yönetim Kurulu Başkanının veya kurul üyelerinin talebi ile toplantı düzenlenebilir.

Toplantılar Ankara'da yapılır. Toplantılar, yönetim kurulu kararıyla diğer illerde de gerçekleştirilebilir. Yönetim kurulu toplantılarında üyelerin teklifi ile gündem değişikliği yapılabilir.

Toplantıya Gelmeyen Yönetim Kurulu Üyeleri:

MADDE 11 – Yönetim Kurulu toplantılarına mazeretsiz üst üste üç defa gelmeyen asil üye müstafi sayılır. Bunların yerine en çok oy almış yedek üye davet olunur. Ancak, Yönetim Kurulunun Hükümet, İşçi ve İşveren üyeleri arasında üyelik sıfatı bu şekilde düşenlerin yerine aynı gruptaki yedeklerden en çok oy almış üye davet olunur. Ve asil üyenin süresini tamamlar.

Bir aydan fazla toplantılara mazeretli olarak gelemeyeceği anlaşılan asil üyenin yerine de yedek üye çağrılır. Yedek üyenin göreve çağrılışında asil üyeye geçişteki usul tatbik edilir. Bu yedek üyenin görev süresi asil üyenin dönüp, Yönetim Kurulundaki görevine başlayıncaya kadar devam eder.

Yönetim Kurulunun Toplantı ve Karar Nisabı:

MADDE 12 – MPM Yönetim Kurulu toplantı nisabı Genel Sekreter de dahil olmak üzere en az 4 olup bu takdirde karar nisabı üçtür, asgari nisabın üstündeki toplantılarda kararlar, mevcudun çoğunluğu ile verilir. Oylarda eşitlik olursa Başkanın bulunduğu tarafın oyu hakim olur. Kararlar, tarih ve numara sırası ile imzalanıp, saklanır.

Yönetim Kurulunun Çalışma Usulleri:

MADDE 13 – a) Yönetim Kurulunun toplantılarında görüşülecek veya karara bağlanacak hususlar gündemle tespit edilir. Bu gündem, en geç toplantılardan bir gün önce üyelere bildirilir.

- b) Yönetim Kurulunun her toplantısında bir evvelki toplantıya ait tutanak okunur. Alınmış olan kararlar imzalanır. Üyeler kararlara çekimser kalamazlar. Muhalif olanlar, muhalefet sebeplerini kararlarının altına yazıp imzalamaya mecburdurlar.
- c) Yönetim Kurulu çalışmalarının yazı işleri ve diğer muamele ve formaliteleri Genel Sekreter ve büro personeli tarafından gereken şekilde yapılır.

Yönetim Kurulunun Yetki ve Görevleri:

MADDE 14 – Yönetim Kurulu MPM'nin yürütme organıdır. Yönetim Kurulunun yetki ve görevleri şunlardır:

- a) Kuruluş Kanununun ve bu kanuna göre düzenlenecek yönetmeliklerin ve Genel Kurul kararlarının verdiği yetki dairesinde MPM nin görevlerini gereği gibi yerine getirmek.
- b) MPM' nin yıllık faaliyet programı ile faaliyet raporunu ve mali raporunu hazırlamak ve Genel Kurula sunmak.
- c) MPM' nin yıllık bütçesini hazırlayıp Genel Kurulun tasdikine sunmak.
- d) Personel kadrosunu hazırlamak ve Genel Kurul tasdikinden sonra Başbakanın tasvibine sunmak.
- e) Yapılacak hizmetler karşılığı alınacak ücretleri tespit etmek veya tarifeler yapmak ve bunları Genel Kurulun tasdikine sunduktan sonra uygulamak; tarifede bulunmayan hizmetler için fiyat tespiti yapmak.
- f) Gelirleri toplamak ve bunları bütçe gereğince ve yönetmeliğe göre harcamak, kullanılmayacak duruma gelen sabit kıymetlerin usulü dairesinde yapılan terkin işlemleri hakkında karar vermek.
- g) Genel Kurulu toplantıya çağırmak.
- h) MPM' nin bütün faaliyetlerini düzenlemek ve bunların en iyi şekilde uygulanması için gereken tedbirleri ve kararları almak.
- i) Prodüktivitenin artırılması konusunda teklif ve tavsiyelerde bulunmak ve prodüktiviteye etki yapacak mevzuat hakkında mütalaa vermek.
- j) Genel sekreterleri ve gereken görevlileri tayin etmek, gerektiğinde görevlerine son vermek.
- k) Danışma Kurulu üyelerini Genel Kurula teklif veya zaruri hallerde atamak.
- l) Genel Sekretere ve icabında Genel Sekreter Yardımcısına MPM işleri hakkında direktif vermek.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Denetleme Kurulu

Denetleme Kurulunun Kuruluşu:

MADDE 15 – MPM' nin Denetleme Kurulu, Genel Kuruldaki Maliye, Ticaret ve Sanayi Bakanlıkları temsilcilerinden teşekkül eden üç üyeli bir kuruldur.

Denetleme Kurulunun Toplanması:

MADDE 16 – Denetleme Kurulu yılda en az iki defa bütün üyelerinin iştiraki ile toplanarak görevlerini yapar.

Bu toplantılara her yıl sıra ile Kuruldaki Maliye, Ticaret ve Sanayi Bakanlığının temsilcisi başkanlık eder. Başkan, diğer iki üyeyi gün ve saat belirtmek suretiyle, MPM Merkez binasında toplantıya çağırır.

Denetleme Kurulunun Çalışma Usulleri:

MADDE 17 – a) Kurul üyeleri toplu olarak çalışabilecekleri gibi, görev bölümü yaparak da çalışabilirler.

- b) Denetleme Kurulu Genel Kurul Başkanlığına yazacağı yıllık raporu ve icabında Yönetim Kurulunu uyarmak veya bir işlemin ifası için yazacağı raporu veya tezkereyi müştereken imzalarlar.
- c) Denetleme Kurulu, yapacağı tetkik ve kontrolleri neticesinde Kurulun üç üyesi aynı kanaat ve sonuca varamazlarsa, rapor veya tezkere, çoğunluğun oyuna göre hazırlanır. Bu takdirde, muhalif olan üye, mütalâasını yazıp imzalar.
- d) Denetleme Kurulu, görevlerinin ifası sırasında MPM' nin normal faaliyetlerinin aksatılmamasına itina eder.
- e) Denetleme normal mesai saatleri içerisinde yapılır. Fevkalade hallerde denetleme-ye mesai saatleri dışında da devam edilebilir.

Denetleme Kurulunun Yetki ve Görevleri:

MADDE 18 – Denetleme Kurulu, MPM' nin hesaplarını ve bunlara ilişkin işlemlerini denetlemeye yetkili olup, görevleri şunlardır:

- a) MPM' nin gelirlerinin, Kuruluş Kanununa ve bu kanuna göre düzenlenecek yönetmelik esaslarına uygun olarak tahakkuk ve tahsil edilip edilmediğini kontrol etmek.
- b) MPM' nin giderlerinin bütçedeki esaslara, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu kararlarına uygunluklarını araştırmak.
- c) Defterleri ve kayıtları incelemek.
- d) MPM' nin bir yıllık hesapları ve bunlarla ilgili işlemleri hakkında Genel Kurula rapor vermek.

İbraz Mecburiyeti:

MADDE 19 – MPM' nin hesapları ve bunlarla ilgili muamelata ilişkin bütün defter kayıt ve belgeleri ile benzeri evrakın Denetleme Kurulunun her talebinde Yönetim Kurulu tarafından veya ona izafeten Genel Sekreterlikçe ibraz olunması mecburidir.

Denetleme Kurulu Raporları:

MADDE 20 – MPM hesapları ve bunlarla ilgili muamelat hakkında Denetleme Kurulu tarafından her yıl Aralık ayı sonu itibariyle ve Genel Kurul Başkanlığına hitaben müşterek bir Denetleme Kurulu raporu düzenlenerek Ocak ayı sonuna kadar Yönetim Kurulu Başkanlığına verilir.

Denetleme Kurulu üyeleri, Merkez hesapları ve bunlarla ilgili muamelata dair tenkide değer durum veya aksaklıklara rastlarsa bunları yıllık raporlarından önce, Yönetim Kurulu Başkanlığına müşterek bir raporla bildirirler.

Kovuşturma:

MADDE 21 – Denetleme Kurulunca, MPM malları ile para ve para hükmündeki evrak ve senetleri aleyhine Kuruluş Kanununun 15 inci maddesinde açıklanan bir suç işlendiği tespiti halinde, suç, Yönetim Kurulu tarafından işlenmişse, Denetleme Kurulu keyfiyeti resen adli mercie; suç, Yönetim Kurulumuzun bir üyesi veya görevlilerden biri veya birkaçı tarafından işlenmişse, lüzumlu kanuni işlem yapılmak üzere durumu Yönetim Kuruluna bildirmekle mükelleftir.

Şu kadar ki, Yönetim Kuruluna bildirilecek suçun bu kurulca incelenerek bir karara bağlanması sırasında hakkında münferiden suç isnat olunan Yönetim Kurulu üyesi toplantıya katılamaz.

Görev Süresi:

MADDE 22 – (Değişik: RG. 31.12.2002-24980 md. 2) Denetleme Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıldır. Bu süre içinde üyelere bağlı bulunduğu Bakanlıktan herhangi bir surette ayrılanın veya Bakanlıkça değiştirilen veya kuruluşunu temsilen katılmayan temsilcinin yerine, mensup bulunduğu Bakanlıkça görevlendirilecek yeni temsilci üyenin adının, soyadının ve memuriyet unvanının MPM' ne bir ay içinde bildirilmesi lazımdır. Yeni temsilci üye, kendisinden evvelki denetçi üyenin süresini tamamlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Danışma Kurulları

Danışma Kurullarının Kuruluşu:

MADDE 23 – MPM nin gayelerinin gerektirdiği sahalarda çalışmak üzere kurulan bilimsel inceleme ve danışma organlarıdır.

Genel Kurul veya zaruri hallerde Yönetim Kurulu kararıyla ihdas olunurlar.

Danışma Kurullarında görevlendirilecek bilim adamı ve uzmanlar, o sahada ihtisas sahibi tanınmış zevat arasından Genel Kurul veya zaruri hallerde Yönetim Kurulunca tespit olunur ve atanılır. Yönetim Kurulunca, zaruret halinde Danışma Kurulu ihdası ve bu kurula uzman tayini hallerinde, durum ilk Genel Kurul toplantısının tasvibine sunulur.

Devamlılıkları kararlaştırılmış bulunan kurullar dışındaki Danışma Kurullarının, kuruluş kararlarında görev süreleri, görev ve yetkileri kararlarda belirtilir.

Danışma Kurullarının Toplanması ve Çalışma Usulleri:

MADDE 24 – Her Danışma Kurulu kendi arasından bir Başkan, bir Başkan Vekili ve bir Raportör seçer. Başkan Vekili ve Raportör devamlı Danışma Kurullarında iki yıl için, geçici Danışma Kurullarında ise kurul süresi için seçilir.

Danışma Kurulları, Başkanlarının çağrısı ile MPM nin Ankara'daki Merkezinde toplanır. Ancak, geçici Danışma Kurulları üyelerinin esas görevleri Ankara dışında bulunduğu veyahut muayyen konuların Ankara dışında incelenmesi, hazırlanması gerektiği takdirde Yönetim Kurulu kararıyla toplanabilir.

Danışma Kurulları, mevcut üyelerin yarısından bir fazlasının huzuru ile toplanır. Kararlar çoğunlukla alınır. Oylarda eşitlik halinde Başkanın katıldığı görüş hakim olur.

Danışma Kurullarının çalışmalarında vardıkları sonuçlar ve aldıkları kararlar, Kurul Raportör üyesi tarafından tespit olunur ve hazır bulunan Başkan veya Vekili ile, raportör ve üyeler tarafından imzalanıp muhafaza olunur. Sonuçlar bir raporla Yönetim Kuruluna bildirilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Genel Sekreterlik

MADDE 25 – Yönetim Kurulu kendi üyeleri dışından bir Genel Sekreter ile yeteri kadar Genel Sekreter Yardımcısı atar.

MPM Genel Sekreterinde, diğer personelde aranan vasıflardan gayrı:

- a) Hukuk, iktisat, ticaret veya teknik branşların birinde yüksek tahsil yapmış olmak.
- b) Resmi veya hususi sektör kuruluşlarında ve yukarıda belirtilen branşların birinde veya işçi, işveren teşekküllerinin sorumlu mevkilerinde en az on yıl fiilen çalışmış ve ayrıca iki yıl müddetle sevk ve idare sorumluluğu bulunan mevkide amirlik etmiş olmak gerekir. Aynı özellikleri taşıyanlardan İngilizce, Almanca veya İngilizce, Fransızca dillerinden ikisini bilenler tercih olunur.

Genel Sekreter Yardımcıları da (iki yıl sevk ve idare sorumluluğu bulunan mevkide amirlik etmiş bulunmak hariç olmak kaydıyla) Genel Sekreterde aranan şartları haiz olmalıdırlar.

Genel Sekreterin Görevleri:

MADDE 26 – MPM Genel Sekreterinin başlıca görevleri şunlardır:

- a) Kuruluş Kanunu ve yönetmeliklerle MPM ne verilen hizmetlerin ve MPM nin görevlerinin zamanında ve gerektiği gibi yerlerine getirilmelerini sağlamak.
- b) MPM organlarından her birinin görevleri ile ilgili büro işlerini yaptırmak, aldıkları kararları uygulamak, bunlara ait defter ve dosyaları düzenletip muhafaza ettirmek.
- c) MPM' nin alacaklarını takip ve tahsil ettirmek ve Yönetim Kurulunun tayin edeceği hadler dahilinde istihkak tediyelelerinde bulundurmak, mubayaa yaptırmak, vergileri ödettirmek.
- d) MPM Demirbaş kayıtlarının düzenlenmesini ve bunların iyi bir halde kullanılmasını ve muhafazalarını sağlamak.
- e) Merkez personelinden her birinin yapacağı işleri belirten bir iç hizmet talimatı hazırlayıp Yönetim Kurulunun tasvibi ile uygulamak.
- f) Yönetim Kurulunun kararı ile belirtilecek Merkezin sair işlerini yapmak ve yaptırmak.

ALTINCI BÖLÜM **Çeşitli Hükümler**

Sorumluluk:

MADDE 27 – a) İdari ve Mali Sorumluluk: MPM organlarında Başkan, Başkan Vekili, Üye, Raportör ve sair adlarla görev alanlarla, Merkez personeline Kuruluş Kanunu ve Yönetmelik hükümlerine aykırı hareket eden, görevlerini kötüye kullanan veya zarar ve ziyan doğuracak hallere sebebiyet verenler, idari ve mali suçlarının mahiyetine göre, münferiden veya toplu ve müteselsil olarak sorumludurlar.

- b) Teknik Sorumluluk: MPM Teknik Personeli ve Danışma Kurulu üyeleri görevlerindeki teknik hatadan sorumludurlar.

İdari, mali ve teknik sorumlulukları görülenler hakkında umumi hükümlere göre işlem yapılır.

Huzur Hakları:

MADDE 28 – Toplantıya katılan Yönetim ve Denetleme Kurulu üyelerine, Danışma Kurulları üyelerine verilecek huzur hakları, beher toplantı günü için (50) lirayı ve aylık toplamı da (500) lirayı geçemez.

Yolluklar:

MADDE 29 – MPM genel Kurulu, Yönetim Kurulu, Denetim ve Danışma Kurulları Başkan ve üyelerine ödenecek yolluklar MPM Yönetim Kurulunca tespit edilir.

Yönetmelikte Değişiklik:

MADDE 30 – Bu yönetmelik Yönetim Kurulunun gündeme alınan teklifi üzerine Genel kurulda değiştirilir. Genel kurul üyelerinden beşinin Genel Kurul toplantısından en az bir ay önce yapacakları yazılı ve gerekçeli müracaatları üzerine de Yönetim Kurulunca Genel kurul gündemine alınır.

Genel Kurul toplantısı sırasında her üyenin yapacağı teklif toplantıda bulunanların yarısından bir fazlasının oyu ile gündeme alınır.

Yürürlük:

MADDE 31 – MPM Genel Kurulunun 4 Ekim 1965 tarihli toplantısında müzakere ve kabul edilen bu Yönetmelik, kabul tarihinden yürürlüğe girer ve Resmi Gazete ile yayınlanır.

Uygulama:

MADDE 32 – Bu Yönetmelik, Yönetim Kurulunca yürütülür.

ÖZÜRLÜ VE ESKİ HÜKÜMLÜ ÇALIŞTIRMAYAN İŞVERENLERDEN CEZA OLARAK KESİLEN PARALARI KULLANMAYA YETKİLİ KOMİSYON

Komisyon, özürlü ve eski hükümlü çalıştırmayan işverenlerden veya işveren vekillerinden kesilerek Türkiye İş Kurumunun bütçesine gelir kaydedilen ceza paralarının özürlü ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve rehabilitasyonu için hazırlanan projelere kullanımını hakkında karar vermek üzere oluşturulmuştur.

Komisyon; Türkiye İş Kurumu Genel Müdürünün başkanlığında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü, Özürlüler İdaresi Başkanı, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü veya yerlerine görevlendirecekleri yetkili birer temsilci ile Türkiye Sakatlar Federasyonu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) ve en fazla üyeye sahip işveren konfederasyonunun birer temsilcilerinden olmak üzere bir başkan ve 7 üyeden oluşur.

Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ile Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) ve en çok üyeye sahip işveren konfederasyonları, seçtikleri temsilci sayısı kadar yedek temsilci seçerler. Asıl ve yedek üye olarak görevlendirilen temsilcilerin görev süreleri üç yıl olup, bu üyeler yeniden seçilebilirler.

Komisyon, para cezalarının nerelere ve ne kadar verileceği hakkında karar vermek üzere her yıl Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında gündemli olarak toplanır. Komisyon Başkanı gerekli gördüğü hallerde Komisyonu olağanüstü toplantıya çağırabilir. En az üç üyenin yazılı istemi ile de Komisyon olağanüstü toplanır. Olağanüstü toplantı talebi Komisyon Başkanı tarafından en geç 15 gün içinde yerine getirilir.

Komisyon, gündemdeki sıraya göre konuları görüşür. Toplantıya katılan üye sayısının çoğunluk kararıyla gündem dışı konular da görüşülebilir.

Komisyon, uygulanması önerilen projeleri; amaç, gerçekleşme süresi, faydalanacak özürlü ve eski hükümlü sayıları, birden fazla özür grubuna yönelik olması, istihdam oranı düşük özür grubuna hizmet etmesi ve istihdama katkısı bakımından inceler, mevcut para miktarını da dikkate alarak değerlendirir. İstihdam garantisi verilen proje önerileri tercih edilir. Mesleki eğitim ve rehabilitasyon projelerine katılanlara sertifika verilmesi aranır. Komisyon kararları gerekçelidir.

Komisyon, en az üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu tarafın oyu üstün sayılır.

Kendi işini kurma projelerinin uygulamaya konulabilmesi için üye tam sayısının dörtte üçü oranında oy çoğunluğu aranır.

Komisyonun sekreteryaya hizmetleri İşkur tarafından yürütülür.

İlgili Mevzuat:

1) 4857 sayılı İş Kanunu Md. 30, 101

2) Özürlü ve Eski Hükümlü Çalıştırmayan İşverenlerden Ceza Olarak Kesilen Paraları Kullanmaya Yetkili Komisyonun Kuruluşu ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

4857 Sayılı İş Kanunu

MADDE 30 – İşverenler elli veya daha fazla işçi çalıştırdıkları işyerlerinde her yılın Ocak ayı başından itibaren yürürlüğe girecek şekilde Bakanlar Kurulunca belirlenecek oranlarda özürlü ve eski hükümlü ile 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinin (B) fıkrası uyarınca istihdamı zorunlu olan terör mağduru işçiyi meslek, beden ve ruhi durumlarına uygun işlerde çalıştırmakla yükümlüdürler. Bu kapsamda çalıştırılacak işçilerin toplam oranı yüzde altıdır. Ancak özürlüler için belirlenecek oran, toplam oranın yarısından az olamaz. Aynı il sınırları içinde birden fazla işyeri bulunan işverenin bu kapsamda çalıştırmakla yükümlü olduğu işçi sayısı, toplam işçi sayısına göre hesaplanır.

Bu kapsamda çalıştırılacak işçi sayısının tespitinde belirsiz süreli iş sözleşmesine ve belirli süreli iş sözleşmesine göre çalıştırılan işçiler esas alınır. Kısmi süreli iş sözleşmesine göre çalışanlar, çalışma süreleri dikkate alınarak tam süreli çalışmaya dönüştürülür.

Oranların hesaplanmasında yarıma kadar kesirler dikkate alınmaz, yarım ve daha fazla olanlar tama dönüştürülür.

İşyerinin işçisi iken sakatlanan, eski hükümlü ya da terör mağduru olanlara öncelik tanınır.

İşverenler çalıştırmakla yükümlü oldukları işçileri Türkiye İş Kurumu aracılığı ile sağlarlar.

Bu kapsamda çalıştırılacak işçilerin nitelikleri, hangi işlerde çalıştırılabilecekleri, bunların işyerlerinde genel hükümler dışında bağlı olacakları özel çalışma ile mesleğe yöneltilmeleri, mesleki yönden işverence nasıl işe alınacakları, Adalet Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca birlikte çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Yer altı ve su altı işlerinde özürlü işçi çalıştırılmaz ve yukarıdaki hükümler uyarınca işyerlerindeki işçi sayısının tespitinde yer altı ve su altı işlerinde çalışanlar hesaba katılmaz.

Bir işyerinden malulen ayrılmak zorunda kalıp da sonradan maluliyeti ortadan kalkan işçiler eski işyerlerinde tekrar işe alınmalarını istedikleri takdirde, işveren bunları eski

işleri veya benzeri işlerde boş yer varsa derhal, yoksa boşalacak ilk işe başka isteklilere tercih ederek, o andaki şartlarla işe almak zorundadır. Aranılan şartlar bulunduğu halde işveren iş sözleşmesi yapma yükümlülüğünü yerine getirmese, işe alınma isteğinde bulunan eski işçiye altı aylık ücret tutarında tazminat öder.

Eski hükümlü çalıştırılmasında kanunlardaki kamu güvenliği ile ilgili hizmetlere ilişkin özel hükümler saklıdır.

Bakanlar Kurulunca belirlenecek oranların üstünde özürlü ve eski hükümlü ve terör mağduru çalıştıran işverenlerin kontenjan fazlası işçiler için özürlü ve eski hükümlü çalıştırmakla yükümlü olmadıkları halde özürlü çalıştıran veya çalışma gücünü yüzde sekenden fazla kaybetmiş özürsüz çalıştıran işverenlerin bu şekilde çalıştırdıkları her bir özürsüz için 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa göre ödemeleri gereken işveren sigorta prim hisselerinin yüzde ellisini kendisi, yüzde ellisini Hazine öder.

Bu maddeye aykırılık hallerinde 101 inci madde uyarınca tahsil edilecek para cezaları Türkiye İş Kurumu bütçesinin Maliye Bakanlığınca açılacak özel tertibine gelir kaydedilir. Bu hesapta toplanan paralar özürlü ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işini kurma ve bu gibi projelerde kullanılmak üzere Türkiye İş Kurumuna aktarılır. Toplanan paraların nerelere ve ne kadar verileceği Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğünün koordinatörlüğünde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürlüğü, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü, Özürsüzler İdaresi Başkanlığı, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ve en çok işçi ve işvereni temsil eden üst kuruluşların birer temsilcilerinden oluşan komisyon tarafından karara bağlanır. Komisyonun çalışma usul ve esasları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 101: Bu Kanunun 30 uncu maddesindeki hükümlere aykırı olarak özürlü ve eski hükümlü çalıştırmayan işveren veya işveren vekiline çalıştırmadığı her özürlü ve eski hükümlü ve çalıştırmadığı her ay için yediyüzelli milyon lira para cezası verilir. Kamu kuruluşları da bu para cezasından hiçbir şekilde muaf tutulamaz.

Özürlü Ve Eski Hükümlü Çalıştırmayan İşverenlerden Ceza Olarak Kesilen Paraları Kullanmaya Yetkili Komisyonun Kuruluşu İle Çalışma Usul Ve Esasları Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmelik, özürlü ve eski hükümlü çalıştırmayan işverenlerden veya işveren vekillerinden 4857 sayılı İş Kanununun 101 inci maddesi uyarınca kesilip Türkiye İş Kurumu bütçesinin Maliye Bakanlığınca açılacak özel tertibine gelir olarak kaydedilecek para cezalarının kullanımı hakkında karar vermeye yetkili komisyonun çalışma usul ve esaslarını düzenlemek amacıyla hazırlanmıştır.

Kapsam

MADDE 2 – Bu Yönetmelik, Komisyonun kuruluş, çalışma, karar alma ve alınan kararların izlenme usullerini kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – Bu Yönetmelik, 4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesinin son fıkrası uyarınca hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Kurum: Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğünü,
 - b) Komisyon: Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde belirtilen komisyonu,
 - c) Özürlü: Doğuştan ya da sonradan herhangi bir hastalık veya kaza sonucu bedensel, zihinsel, ruhsal, duygusal ve sosyal yeteneklerini çeşitli derecelerle kaybetmesi nedeniyle çalışma gücünün en az % 40'ından yoksun olduğu "Özürlülere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları"na uygun olarak belgelenen kimseleri,
 - d) Eski Hükümlü: Bu Yönetmelik kapsamında, bir yıldan daha uzun süreli özgürlüğü bağlayıcı bir cezadan veya Devlet memuru olmaya engel bir suçtan hüküm giyenleri, cezasını infaz kurumlarında tamamlayanları, cezası tecil edilenleri, şartlı salıverme yoluyla tahliye edilenleri, özel kanunlarda belirtilen şartlardan dolayı istihdam edilmeleri olanağı bulunmayanlar ile ömür boyu kamu hizmetlerinden yasaklı bulunanları,
 - e) Mesleki Eğitim ve Rehabilitasyon: Özürlülerin ve eski hükümlülerin işgücü piyasasında ihtiyaç duyulan ilgi ve yeteneklerine uygun mesleklerde yetiştirilerek istihdamlarını kolaylaştırmak, geliştirmek ve mesleklerinde ilerlemelerini sağlamak amacıyla sosyal ve tıbbi rehabilitasyon, mesleki rehberlik, mesleğe hazırlık, meslek edindirme, geliştirme ve değiştirme eğitimini,
 - f) Proje : İşsiz özürlülerin ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve rehabilitasyonuna, istihdamına ve iş kurlmalarına yönelik olarak, bu Yönetmeliğe ekli proje formatına göre, eğitim kurum ve kuruluşları, üniversiteler, kamu kurum ve kuruluşları, vakıf, dernek, sendika, meslek örgütleri gibi sivil toplum kuruluşları, gerçek ve tüzel kişiler tarafından hazırlanan programları,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Komisyonun Kuruluşu, Toplanması ve Karar Yeter Sayısı

Komisyonun Kuruluşu

MADDE 5 – Komisyon; Türkiye İş Kurumu Genel Müdürünün başkanlığında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü, Özürlüler İdaresi Başkanı, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü veya yerlerine görevlendirecekleri yetkili birer temsilci ile Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ve en fazla üyeye sahip işçi ve işveren konfederasyonlarının birer temsilcilerinden olmak üzere bir başkan ve 7 üyeden oluşur.

Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ile en çok üyeye sahip işçi ve işveren konfederasyonları, seçtikleri temsilci sayısı kadar yedek temsilci seçerler. Asıl ve yedek üye olarak görevlendirilen temsilcilerin görev süreleri üç yıl olup, bu üyeler yeniden seçilebilirler.

Komisyonun Toplanması ve Çalışma İlkeleri

MADDE 6 – Komisyon, para cezalarının nerelere ve ne kadar verileceği hakkında karar vermek üzere her yıl ocak, nisan, temmuz ve ekim aylarında gündemli olarak toplanır. Komisyon Başkanı gerekli gördüğü hallerde Komisyonu olağanüstü toplantıya çağırabilir. En az üç üyenin yazılı istemi ile de Komisyon olağanüstü toplanır. Olağanüstü toplantı talebi Komisyon Başkanı tarafından en geç 15 gün içinde yerine getirilir.

Komisyon, gündemdeki sıraya göre konuları görüşür. Toplantıya katılan üye sayısının çoğunluk kararıyla gündem dışı konular da görüşülebilir.

Komisyon, uygulanması önerilen projeleri; amaç, gerçekleşme süresi, faydalanacak özür ve eski hükümlü sayıları, birden fazla özür grubuna yönelik olması, istihdam oranı düşük özür grubuna hizmet etmesi ve istihdama katkısı bakımından inceler, mevcut para miktarını da dikkate alarak değerlendirir. İstihdam garantisi verilen proje önerileri tercih edilir. Mesleki eğitim ve rehabilitasyon projelerine katılanlara sertifika verilmesi aranır. Komisyon kararları gerekçelidir.

Yönetmelik ekinde yer alan proje formatına uygun olarak hazırlanan projeler değerlendirmeye alınır.

Komisyonun Toplanma ve Karar Yeter Sayısı

MADDE 7 – Komisyon, en az üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu tarafın oyu üstün sayılır.

Kendi işini kurma projelerinin uygulamaya konulabilmesi için üye tam sayısının dörtte üçü oranında oy çoğunluğu aranır.

Sekreteryaya Görevi

MADDE 8 – (Değişik fıkra: 09/09/2008- 26992 S.R.G Yön/1.md.) Komisyonun sekreteryaya hizmetleri Kurum tarafından yürütülür.

(Değişik fıkra : 09/09/2008- 26992 S.R.G Yön/1.md.) Proje teklifleri Komisyona iletmek üzere Kurum İl Müdürlükleri veya Türkiye Sakatlar Konfederasyonu'na verilir. İl Müdürlükleri ve Konfederasyon, tüm proje önerilerini görüşleri ile birlikte Kuruma göndermekle yükümlüdür.

Komisyonun nerede, hangi gün ve saatte olağan olarak toplanacağı Kurum tarafından Komisyon üyelerine toplantıdan 15 gün önce duyurulur, gündem ve gündeme ilişkin doküman ile proje özetleri üyelere gönderilir.

Komisyon kararları karar defterine yazılır, Başkan ve üyelerce imzalanır.

Komisyon kararları Kurum tarafından yerine getirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Para Cezalarının Kullanımı ve İzleme**

Para Cezalarının Kullanımı

MADDE 9 – Özürlü çalıştırmadığı için işverenlerden kesilen ve Kuruma aktarılan para cezaları özürsüzlere, eski hükümlü çalıştırmadığı için işverenlerden kesilen ve Kuruma aktarılan para cezaları eski hükümlülere yönelik hizmetlerde kullanılır.

İzleme

MADDE 10 – Komisyon kararları doğrultusunda kaynak tahsis edilen projelere ilişkin harcama belgeleri Kuruma verilir. Kurum, belgeler üzerinden harcamaları izler ve değerlendirmesini bir raporla Komisyona bildirir.

Komisyon gerekli gördüğü hallerde ayrıntılı denetim yapılmasına karar verir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Yürürlük ve Yürütme**

Yürürlük

MADDE 11 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 12 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

ÖZÜRLÜLER ŞURASI

Özürlüler Şurası, Özürlüler İdaresi Başkanlığının en yüksek danışma kuruludur.

Şuranın amacı, özürlü ve özürlülük konusunda her türlü görüş ve çözüm önerilerini tartışmak, ulusal politikalara esas olacak ilk ve programlar oluşturmak, kamuoyunun bu konuda bilinçlenmesine katkıda bulunmak, ulusal ve uluslararası alanlardaki görüş, düşünce ve gelişmelerin aktarılmasını ve tartışılmasını sağlamaktır.

Şuranın düzenli yürütülmesini Yürütme Kurulu sağlar. Yürütme Kurulu, Özürlüler İdaresi Başkanının teklifi ve Başkanlığın bağlı bulunduğu Bakanın onayı ile bir Başkan Yardımcısı Başkanlığında, 1.Hukuk Müşaviri ile ana ve yardımcı hizmet dairesi başkanlarından oluşur. Yürütme Kurulu kararlarını oy çokluğu ile alır. Oyların eşitliği halinde Yürütme Kurulu Başkanının oyu çoğunluğu oluşturur.

Şuranın doğal üyeleri; Özürlüler İdaresinin bağlı bulunduğu Bakan, Özürlüler İdaresi Başkanı, Özürlüler Yüksek Kurulu Üyeleri, Özürlüler İdaresi Başkan Yardımcıları, Yürütme Kurulu üyeleri, Özürlüler Uzmanları, şuranın gündemiyle ilgili uzmanlar, şuranın gündemiyle ilgili Özürlüler İdaresi Başkanlığı personelidir.

Şuranın temsilci üyeleri Türkiye Büyük Millet Meclisi temsilcisi, Başbakanlık temsilcisi, Yüksek Öğretim Kurulu temsilcisi, konu ile ilgili üniversitelerin temsilcileri, özürlülerle ilgili konfederasyon başkanları, özürlüler ile ilgili spor federasyonları başkanları, Bakan tarafından ismen davet edilenler, Özürlüler İdaresi Başkanlığınca ismen davet edilenler ile konu ile ilgili kurum ve kuruluşlardan çağırılan temsilcilerdir.

Şura iki yılda bir toplanır. Gündemi en az üç ay önce Yürütme Kurulu tarafından Bakanın onayı alınarak belirlenir. Gündem belirlendikten sonra gerekli görüldüğü takdirde komisyonlar oluşturulur.

Şuranın çalışma süresi iki günden az, dört günden çok olamaz. Şura çalışmalarının tamamlanmasının ardından çalışmaları değerlendiren bir sonuç bildirgesi hazırlanır ve Şura Başkanı tarafından kamuoyuna açıklanır.

İlgili Mevzuat:

1) 25.03.1997 tarih 571 sayılı Özürlüler İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname Md. 20

2) 12.11.1997 tarihli Özürlüler İdaresi Başkanlığı Özürlüler Şurası Yönetmeliği

25.03.1997 tarih 571 sayılı Özürlüler İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname Md. 20:

27.06.1984 tarihli ve 3030 sayılı Büyükşehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununun 6 ncı maddesinin (A) fıkrasının (s) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“s) Belediyelerce işletilen veya belediyelerin işletim hakkını imtiyaz sözleşmeleriyle devrettiği her türlü toplu taşıma araçlarının ve duraklarının özürlülerin yararlanmasına ve ulaşabilirliği ile Türk Standartlarına uygunluğunu sağlamak, Özürlü Kimlik Kartına sahip özürlüler ile zorunlu refakatçilerinin ücretsiz ulaşımlarıyla, kendilerini geliştirmelerini ve toplumsal yaşamla bütünleşmeleri için gerekli tedbirleri almak, sosyal, kültürel, eğitsel, sanatsal ve sportif etkinliklerden indirimli veya ücretsiz yararlanması ile büyükşehir belediyelerince muhtaçlığını belgeleyen özürlülere su ve doğal gaz gibi hizmetlerin fatura bedellerine özür ve yardıma muhtaçlık derecesine göre en az %50 olmak üzere indirim yapmak, kiraya verilen büfe, otopark, tuvalet vb. işyerlerinin en az %10'unun öncelikli olarak özürlüler tarafından işletilmesi ve istihdamını sağlamak. Adı geçen işyerlerinin tahsisinde 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı, Özürlüler İdaresi Başkanlığı temsilcilerinden oluşacak bir kurul tarafından kanunun yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içinde çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.”

12.11.1997 tarihli Özürlüler İdaresi Başkanlığı Özürlüler Şurası Yönetmeliği:

BİRİNCİ BÖLÜM Genel Hükümler

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, Özürlüler Şurası'nın oluşumu, çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – Bu Yönetmelik, Özürlüler Şurası'nın oluşumu, çalışma usul ve esasları ile bunlarla ilgili diğer hükümleri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – Bu Yönetmelik, 571 sayılı Özürlüler İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 20 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakan : Özürlüler İdaresi Başkanlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanını,
- b) Başkanlık : Özürlüler İdaresi Başkanlığını,
- c) Başkan : Özürlüler İdaresi Başkanını,
- d) Şura : Özürlüler Şurası'nı,
- e) Üye : Özürlüler Şurası'na Şura Üyesi olmak üzere resmi olarak davet edilmiş ve oy hakkı bulunan üyeyi,

- f) Genel Kurul : Şura'nın doğal üyeleri ve temsilci üyelerinden oluşan kurulu,
- g) Divan Başkanlığı : Başkanı, Özürlüler İdaresi Başkanlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanı veya Özürlüler İdaresi Başkanı olan, diğer üyeleri Özürlüler Şurası Genel Kurulu tarafından seçilen Özürlüler Şurası yürütücü organını,
- h) Yürütme Kurulu : Şura'nın planlanması, organizasyonu, yürütülmesi ve izlenmesinden sorumlu olan Şura yürütme kurulunu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Şuranın Oluşumu, Görevleri ve Gündemi

Şuranın Oluşumu

MADDE 5 – Şura, Başkanlıkça belirlenecek yer ve tarihte üye tam sayısının en az üçte ikisiyle istişari nitelikte kararlar almak üzere iki yılda bir kez toplanır.

Bakan, Şura'nın doğal üyesi ve başkanıdır. Bakanın bulunmadığı zamanlarda Başkan Şura'nın başkanlığını yapar.

Şura; doğal üyeler, temsilci üyeler ve gözlemcilerin toplanmasından oluşur. Şura'ya katılan her üyenin bir oy hakkı vardır.

Şura, çalışmalarını komisyon toplantıları ve genel kurul toplantıları halinde yürütür.

Doğal Üyeler

MADDE 6 – Şura'nın doğal üyeleri, Bakan, Başkan ve diğer Özürlüler Yüksek Kurulu Üyeleri, Başkanlık Başkan Yardımcıları, Yürütme Kurulu Üyeleri, Özürlüler Uzmanları, Şura'nın gündemiyle ilgili uzmanlar, Şura'nın gündemiyle ilgili Başkanlık personelidir.

Temsilci Üyeler

MADDE 7 – Şura'nın temsilci üyeleri, Türkiye Büyük Millet Meclisi temsilcisi, Başbakanlık temsilcisi, Yükseköğretim Kurulu temsilcisi, konu ile ilgili fakülte veya yüksek okulu bulunan üniversitelerin temsilcileri, Türkiye Sakatlar Konfederasyonuna bağlı federasyon başkanları, özürlüler ile ilgili spor federasyonları başkanları, Bakan tarafından ismen davet edilenler, Başkanlıkça ismen davet edilenler, Başkanlıkça çağırılacak konu ile ilgili kurum ve kuruluşların temsilcileridir.

Gözlemciler

MADDE 8 – Şura başkanı, Şura'ya yurt içinden veya yurt dışından gözlemciler davet edebilir, gözlemciler görüş bildirebilir, fakat oy kullanamazlar.

Şuranın Amacı

MADDE 9 – Şura'nın amacı, Özürlüler İdaresi Başkanlığının kuruluş amacı ve görevleri doğrultusunda, özürlü ve özürlülük konusunda her türlü görüş ve çözüm önerilerini tartışmak, ulusal politikalara esas olacak ilke ve programlar oluşturmak, kamuoyunun bu konuda bilinçlenmesine katkıda bulunmak, ulusal ve uluslararası alanlardaki görüş, düşünce ve gelişmelerin aktarılmasını, tartışılmasını sağlamaktır.

Şuranın Görevi

MADDE 10 – Başkanlığın en yüksek danışma kurulu olan Özürlüler Şurası özürlülerle ilgili konularda tetkik ve teklif niteliğinde kararlar almakla görevlidir.

Şura Gündeminin Belirlenmesi

MADDE 11 – Şura'nın gündemi Şura'nın gerçekleştirileceği tarihten en az altı ay önce yürütme kurulu tarafından belirlenerek Bakanın onayından sonra kesinlik kazanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Şura Çalışmalarının Usul ve Esasları

Şura Komisyonlarının Oluşumu ile Çalışma Usul ve Esasları

MADDE 12 – Şura gündeminin belirlenmesini takiben gündeme ilişkin komisyonlar oluşturulur. Komisyonların üye sayısı 15'ten az olamaz. Komisyonlar gerekli gördükleri hallerde alt komisyonlar kurabilirler.

Komisyonlar, ilk toplantılarında bir başkan, iki başkan yardımcısı ile üç raportör seçerler ve çalışma programı hazırlarlar. İlk toplantıdan sonra seçim sonucunu ve hazırladıkları çalışma programını Şura sekreterliğine teslim ederler. Komisyonlar hazırlanan program gereği komisyon başkanının gerekli gördüğü yer ve zamanda toplanarak çalışmalarını tamamlarlar.

Komisyon başkanlığı, kişisel bildirimler ile kurum ve kuruluşların görüş yazılarının komisyonlarda görüşülmesini sağlar.

Komisyon toplantılarında kararlar oy çokluğu ile alınır. Oyların eşitliği halinde komisyon başkanının bulunduğu taraf üstün sayılır. Komisyon toplantıları ile kararları tüm üyelere imzalanan bir tutanak ile tespit edilir. Komisyon çalışmalarının tamamlanmasının ardından Şura toplantısına sunulmak üzere bütün üyelere imzalanmış bir rapor hazırlanır ve Şura sekreterliğine teslim edilir. Şura sekreterliği hazırlanan raporu genel kurul çağrısı ile birlikte Şura tarihinden en az 30 gün önce Şura üyelerine gönderir.

Genel Kurul Çalışma Usul ve Esasları

MADDE 13 – Genel kurul, Şura'nın en yüksek karar organıdır. Genel kurul divan başkanlığını Bakan yürütür. Genel kurul, üyeler arasından iki başkan yardımcısı ile dört raportör seçerek divan başkanlığını oluşturur.

Genel kurul çalışmaları iki günden az, dört günden fazla olamaz.

Genel kurul toplantıları en fazla üç saatlik bölümlerden oluşan oturumlar halinde yapılır. Oturumlarda söz almak isteyen üyeler bu taleplerini divan başkanlığına ad bildirmek suretiyle iletirler ve divan başkanı söz almak isteyen her üyenin görüşünü belirtmesini sağlayacak şekilde konuşma sürelerini belirler.

Oturumlarda görüşülecek komisyon raporları divan başkanlığınca okutulur ve söz almak isteyen üyelerin tümünün görüşünü belirtmesinin ardından divan başkanlığınca birisi lehte, diğeri ise aleyhte olmak üzere iki üyeye daha söz verilerek komisyon raporu üzerindeki görüşmeler tamamlanır ve oylama yapılır. Komisyon raporlarına ilişkin olarak yapılan oylamada her üye kabul, ret ya da çekimser şeklinde oy kullanır. Komisyon raporları oylama sonucuna göre kabul ya da reddedilerek Şura kararına dönüştürülür. Oyların eşit olması halinde divan başkanlığınca uygun bulunan görüş kabul edilir. Raporlar üzerindeki kararlara uygun ekleme ve çıkarmayı gerektiren düzeltmeler her komisyon başkanlığınca yapılır ve divan başkanlığına teslim edilir.

Oturumlarda görüşülen konulara ilişkin olarak en az üç üye tarafından imzalanmak suretiyle önerge verilebilir. Verilen her önerge ayrı ayrı divan başkanlığınca okutulur ve Şura üyelerinin oyuna sunulur. Oylama sonucunda kabul edilen önergeler kararlara dahil edilir.

Şura Sonuç Bildirgesi

MADDE 14 – Şura çalışmalarının tamamlanmasının ardından çalışmaları değerlendiren bir sonuç bildirgesi divan başkanlığınca hazırlanır ve Şura başkanı tarafından kamuoyuna açıklanır.

Tebliğler

MADDE 15 – Şura toplantılarında Başkanlık tarafından gündeme ilişkin olarak belirlenen konularda bilim adamlarınca hazırlanan bilimsel tebliğler, divan başkanlığınca uygun görülen oturumlarda Şura üyelerine sunulur ve üzerinde tartışma yapılabilir.

Tebliğler, üzerinde yapılan tartışmaları da içerecek şekilde Başkanlık tarafından yayımlanabilir.

Şura Kararları

MADDE 16 – Şura kararları, Başkanlık tarafından yayımlanır ve ilgili kişi ve kuruluşlara gönderilir. Yayımlanan kararlara ilişkin uygulamalar Başkanlıkça izlenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yürütme Kurulu ve Şura Sekreterliği

Yürütme Kurulunun Amacı ve Oluşumu

MADDE 17 – Özürlüler Şurası sürecinde Şura sekreterliğine yol göstermek ve çalışmalarını izlemek amacıyla Şura yürütme kurulu kurulur. Yürütme kurulu, Başkanın teklifi ve Bakanın onayı ile ana hizmet birimlerinin bağlı olduğu başkan yardımcısı başkanlığında, I. Hukuk Müşaviri ile ana ve yardımcı hizmet birimleri başkanlarından oluşur. Yürütme kurulu Şura'nın düzenli yürütülmesini sağlar.

Yürütme kurulu başkanının bulunmadığı hallerde yürütme kurulu başkanının uygun gördüğü bir üye başkanlığı vekaleten yürütür. Yürütme kurulu toplantı yeter sayısı ile toplanır.

Yürütme kurulu kararları oy çokluğu ile alınır ancak oyların eşitliği durumunda yürütme kurulu başkanının kullandığı oy yönünde alınan kararlar geçerlidir.

Yürütme Kurulunun Görevleri

MADDE 18 – Yürütme kurulunun görevleri;

- a) Şura'nın gündemini, çalışma esaslarını ve takvimini belirlemek,
- b) Şura'nın yapılacağı ili tespit etmek,
- c) Şura gündemiyle ilgili üyeleri tespit etmek,
- d) Hazırlık çalışmalarını başlatmak ve izlemek,
- e) Başkanlık birimleri arasında Şura'nın organizasyonu ve yürütülmesi konusunda yardımlaşma, iş birliği ve koordinasyonu sağlamak üzere çalışma grupları kurmak,
- f) Şuraya ait ayrıntıları planlamak ve yürütülmesini sağlamaktır.

Şura Sekreteryası Hizmetleri

MADDE 19 – Şura'nın sekreteryası hizmetleri Başkanlık Eğitim Dairesi Başkanlığınca yürütülür.

Şura Sekreterliğinin Görevleri

MADDE 20 – Şura sekreterliğinin görevleri;

- a) Yürütme kurulu tarafından tespit edilen Şura gündemini ve Şura toplantı tarihini Bakanın onayına sunmak,
- b) Davetlerin zamanında yapılmasını sağlamak,
- c) Şura'nın düzenli ve verimli bir şekilde çalışmasını sağlamak üzere gerekli tedbirleri almak,
- d) Komisyonlar tarafından hazırlanan raporları genel kurulda görüşülmek üzere üyelere göndermek,
- e) Şura kapsamında gerekli görülen basılı ve görsel yayınları basılması için ilgili Başkanlık birimine göndermektir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Son Hükümler, Yürürlük ve Yürütme

Şura Giderlerinin Karşılanması

MADDE 21 – Şura'nın organizasyonu ve gerçekleştirilmesine ilişkin tüm giderler Başkanlık bütçesinden karşılanır.

Şura toplantılarına Şura'nın yapılacağı il dışından katılan üyelere 10/02/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre belirlenen miktarda yolluk ödenir.

Yayın Hakkı

MADDE 22 – Şura'ya sunulan tebliğler ile yapılan konuşma tutanaklarının ve Şura raporlarının yayın hakkı münhasıran Başkanlığa ait olup, anılan tebliğler ile konuşmaların sahiplerine telif ücreti ödenmez.

Yürürlükten Kaldırılan Yönetmelik

MADDE 23 – 12/11/1997 tarihli ve 23168 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Özürlüler İdaresi Başkanlığı Özürlüler Şurası Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 24 – Sayıştay ve Maliye Bakanlığının görüşleri alınarak hazırlanan bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 25 – Bu Yönetmelik hükümlerini Özürlüler İdaresi Başkanlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanı yürütür.

ÖZÜRLÜLER YÜKSEK KURULU

Özürlüler Yüksek Kurulu, Özürlüler İdaresi Başkanlığınca hazırlanan, hazırlatılan ve incelenen projelerin öncelik sırasını tespit etmek ve uygulanacak projeleri karara bağlamak,

Özürlüler İdaresi Başkanlığının görev alanına giren konularda üst düzey politikaları belirlemek, bu konuda Başkanlığa görüş ve öneriler bildirmek amacıyla oluşturulmuştur.

Özürlüler Yüksek Kurulu aşağıdaki üyelere oluşur:

- a) Özürlüler İdaresi Başkanı,
- b) Devlet Planlama Teşkilatı Sosyal Sektörler ve Koordinasyon Genel Müdürü,
- c) Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü,
- d) Turizm Bakanlığı Yatırımlar Genel Müdürü,
- e) Milli Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim Rehberlik ve Danışma Hizmetleri Genel Müdürü,
- f) Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü,
- g) İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürü,
- h) Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) ile en fazla üyesi bulunan işveren konfederasyonunun başkanı,
- i) Türkiye Sakatlar Konfederasyonu Genel Başkanı ve Türkiye Sakatlar Konfederasyonu tarafından her özür grubunu temsil eden federasyonlardan seçilecek dört üye,
- j) Başbakan tarafından en az biri üniversite öğretim üyelerinden olması kaydıyla özürlülerle ilgili konularda temayüz etmiş kişiler arasından seçilecek üç üye.

Kurul Başkanının gerekli görmesi halinde Üniversite öğretim üyeleri, ilgili kurum ve kuruluşların temsilcileri veya uzmanlar kurula çağrılabilir.

Kurul, Başbakan veya görevlendirdiği bir Devlet Bakanının Başkanlığında toplanır. Bakanın bulunmadığı hallerde Kurula Özürlüler İdaresi Başkanı başkanlık eder. Kurul, üç ayda bir olağan, Başbakan, ilgili Devlet Bakanı veya Başkanın çağrısı üzerine olağanüstü toplanır.

Kurulun toplantı yeter sayısı üyelerin salt çoğunluğu, karar yeter sayısı ise toplantıya katılanların salt çoğunluğudur.

Seçilenlerin kurul üyeliği süresi iki yıldır. Üyeliği sona erenler yeniden seçilebilir. Herhangi bir nedenle görevden ayrılanların yerine seçilenler kalan süreyi tamamlarlar.

Toplantıya katılan üyelere katıldıkları toplantı başına, genel bütçeden yapılacak hazine yardımlarından, asgari ücretin üçte biri (1/3) kadar net huzur hakkı ödenir.

Kurulun sekreteryaya hizmetleri Özürlüler İdaresi Başkanlığınca yerine getirilir.

İlgili Mevzuat:

25.03.1977 tarihli 571 sayılı Özürlüler İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname Md. 18

MADDE 18 – Özürlüler Yüksek Kurulu aşağıdaki üyelere oluşur:

- a) Özürlüler İdaresi Başkanı,
- b) Devlet Planlama Teşkilatı Sosyal Sektörler ve Koordinasyon Genel Müdürü,
- c) Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü,
- d) Turizm Bakanlığı Yatırımlar Genel Müdürü,
- e) Milli Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim Rehberlik ve Danışma Hizmetleri Genel Müdürü,
- f) Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü,
- g) İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürü,
- h) En fazla üyesi bulunan işçi ve işveren konfederasyonlarının başkanları,
- ı) Türkiye Sakatlar Konfederasyonu Genel Başkanı ve Türkiye Sakatlar Konfederasyonu tarafından her özür grubunu temsil eden federasyonlardan seçilecek dört üye,
- j) Başbakan tarafından en az biri üniversite öğretim üyelerinden olması kaydıyla özürlülerle ilgili konularda temayüz etmiş kişiler arasından seçilecek üç üye.

Kurul Başkanının gerekli görmesi halinde Üniversite öğretim üyeleri, ilgili kurum ve kuruluşların temsilcileri veya uzmanlar kurula çağrılabilir.

Kurul, Başbakan veya görevlendirdiği bir Devlet Bakanının Başkanlığında toplanır. Bakanın bulunmadığı hallerde Kurula Özürlüler İdaresi Başkanı başkanlık eder. Kurul, üç ayda bir olağan, Başbakan, ilgili Devlet Bakanı veya Bakanın çağrısı üzerine olağanüstü toplanır.

Kurulun toplantı yeter sayısı üyelerin salt çoğunluğu, karar yeter sayısı ise toplantıya katılanların salt çoğunluğudur.

Seçilenlerin kurul üyeliği süresi iki yıldır. Üyeliği sona erenler yeniden seçilebilir. Herhangi bir nedenle görevden ayrılanların yerine seçilenler kalan süreyi tamamlarlar.

Toplantıya katılan üyelere katıldıkları toplantı başına, genel bütçeden yapılacak hazine yardımlarından, asgari ücretin üçte biri (1/3) kadar net huzur hakkı ödenir.

Kurulun sekreteryaya hizmetleri Özürlüler İdaresi Başkanlığınca yerine getirilir.

Kurulun çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

Özürlüler Yüksek Kurulunun görevleri:

MADDE 19 – Özürlüler Yüksek Kurulunun görevleri şunlardır:

- a) Başkanlıkça hazırlanan, hazırlatılan ve incelenen projelerin öncelik sırasını tespit etmek ve uygulanacak projeleri karara bağlamak,
- b) Başkanlığın görev alanına giren konularda üst düzey politikaları belirlemek, bu konuda Başkanlığa görüş ve önerilerini bildirmek.

REKLAM KURULU

Reklam Kurulu, ticari reklamlarda ve ilanlarda uyulması gereken ilkeleri belirlemek, bu ilkeler çerçevesinde ticari reklam ve ilanları incelemek ve inceleme sonucuna göre Tüketicinin Korunması Hakkında Yasaya aykırı reklam ve ilanları üç aya kadar tedbiren durdurma ve/veya aynı yöntemle düzeltme ve/veya para cezası vermek üzere oluşturulmuştur.

Başkanlığı, Bakanın görevlendireceği ilgili Genel Müdür tarafından yürütülen Kurul;

- a) Bakanlıkça, ilgili Genel Müdür Yardımcıları arasından görevlendirilecek bir üye,
- b) Adalet Bakanlığınca, bu Bakanlıkta idari görevlerde çalışan hakimler arasından görevlendirilecek bir üye,
- c) Türkiye Radyo- Televizyon Kurumunca görevlendirilecek reklam konusunda uzman bir üye,
- d) Yükseköğretim Kurulunun reklamcılık alanında uzman üniversite öğretim elemanları arasından seçeceği bir üye,
- e) Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyinin görevlendireceği doktor bir üye,
- f) Türkiye Barolar Birliğinin görevlendireceği avukat bir üye,
- g) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin değişik sektörlerden görevlendireceği dört üye,
- h) Türkiye'deki tüm gazeteciler derneklerinin kendi aralarından seçeceği bir üye,
- i) Reklamcılar derneklerinin veya varsa üst kuruluşlarının seçeceği bir üye,
- j) Tüketici Konseyinin Konseye katılan tüketici örgütü temsilcileri arasından seçeceği veya üst örgütlerinin görevlendireceği bir üye,
- k) Türkiye Ziraat Odaları Birliğinin görevlendireceği bir üye,
- l) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonunun görevlendireceği bir üye,
- m) Türk Standartları Enstitüsünden bir üye,
- n) Diyanet İşleri Başkanlığından bir üye,
- o) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden bir üye,
- p) İşçi Sendikaları Konfederasyonundan bir üye,

- r) Memur Sendikaları Konfederasyonundan bir üye,
- s) Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliğinin görevlendireceği bir üye,
- t) Ankara, İstanbul ve İzmir Büyükşehir Belediyelerinin kendi aralarından seçeceği bir üye,
- u) Türk Eczacılar Birliğinden bir üye,
- v) Türk Diş Hekimleri Birliğinden bir üye,
- y) Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığında ikişer üye olmak üzere yirmi dokuz üyeden oluşur.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türk Eczacılar Birliği ve Türk Diş Hekimleri Birliği tarafından görevlendirilecek kişiler, kendi üyeleri arasından tespit edilir.

İşçi Sendikaları Konfederasyonları ile Memur Sendikaları Konfederasyonları, Kurula gönderecekleri temsilcilerini kayıtlı en çok üyeye sahip olanlardan başlamak üzere dönüşümlü olarak kendi aralarında belirlerler.

Reklamcılar dernekleri üst kuruluşları varsa bu kuruluşların, yoksa reklamcılar derneklerinin, kendi aralarında yapılacak seçimle Kurula gönderilecek üye belirlenir.

Tüketici örgütü temsilcisi, Tüketici Konseyine katılan tüketici örgütü temsilcileri arasından yapılacak seçimle veya üst örgütleri tarafından yapılacak görevlendirme ile saptanır.

Üyelerin görev süresi üç yıldır. Süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir veya seçilebilir.

Kurul Ankara da Başkanının belirlediği gündem ile ayda en az bir kez toplanır. En az ondört üyenin hazır olması şarttır. Kurul oy çokluğu ile karar verir. Oyların eşitliği halinde Başkanın oyu çoğunluğu sağlar.

Kurulun sekreteryaya hizmetlerini Genel Müdürün görevlendireceği Kurul üyesi, ilgili Genel Müdür Yardımcısı ve yeteri sayıda personel görür.

Kurul üyelerine huzur hakkı ödenir.

İlgili Mevzuat:

1 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun Md. 17, 29, 31

2) 01.08.2003 tarihli Reklam Kurulu Yönetmeliği

4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun

MADDE 17 – (Değişik madde: 06/03/2003 - 4822 S.K./24. md.)

Ticari reklam ve ilanlarda uyulması gereken ilkeleri belirlemek, bu ilkeler çerçevesinde ticari reklam ve ilanları incelemek ve inceleme sonucuna göre, 16 ncı madde hükümlerine aykırı reklam ve ilanları üç aya kadar tedbiren durdurma ve/veya durdurma ve/veya aynı yöntemle düzeltme ve/veya para cezası verme hususlarında görevli bir Reklam Kurulu oluşturulur. Reklam Kurulu kararları Bakanlıkça uygulanır.

Reklam Kurulu, ticari reklam ve ilanlarda uyulması gereken ilkeleri belirlemede; ülke koşullarının yanı sıra, reklamcılık alanında evrensel kabul görmüş tanım ve kuralları da dikkate alır.

Başkanlığı, Bakanın görevlendireceği ilgili Genel Müdür tarafından yürütülen Reklam Kurulu;

- a) Bakanlıkça ilgili Genel Müdür Yardımcıları arasından görevlendirilecek bir üye,
- b) Adalet Bakanlığınca, bu Bakanlıkta idari görevlerde çalışan hakimler arasından görevlendirilecek bir üye,
- c) Türkiye Radyo-Televizyon Kurumunca görevlendirilecek reklam konusunda uzman bir üye,
- d) Yükseköğretim Kurulunun reklamcılık alanında uzman üniversite öğretim elemanları arasından seçeceği bir üye,
- e) Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyinin görevlendireceği doktor bir üye,
- f) Türkiye Barolar Birliğinin görevlendireceği avukat bir üye,
- g) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin değişik sektörlerden görevlendireceği dört üye,
- h) Türkiye'deki tüm gazeteciler derneklerinin kendi aralarından seçeceği bir üye,
- i) Reklamcılar derneklerinin veya varsa üst kuruluşlarının seçeceği bir üye,
- j) Tüketici Konseyinin Konseye katılan tüketici örgütü temsilcileri arasından seçeceği veya üst örgütlerinin görevlendireceği bir üye,
- k) Türkiye Ziraat Odaları Birliğinin görevlendireceği bir üye,
- l) Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonunun görevlendireceği bir üye,
- m) Türk Standartları Enstitüsünden bir üye,
- n) Diyanet İşleri Başkanlığından bir üye,
- o) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden bir üye,
- p) İşçi sendikaları konfederasyonlarından bir üye,
- r) Memur sendikaları konfederasyonlarından bir üye,
- s) Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliğinin görevlendireceği bir üye,
- t) Ankara, İstanbul ve İzmir Büyükşehir Belediyelerinin kendi aralarından seçeceği bir üye,

- u) Türk Eczacılar Birliğinden bir üye,
 - v) Türk Diş Hekimleri Birliğinden bir üye,
 - y) (Ek bend: 27/05/2004 - 5179 S.K./34.mad) Tarım ve Köyişleri Bakanlığında ve Sağlık Bakanlığında ikişer üye,
- Olmak üzere yirmibeş üyeden oluşur.

Kurul üyelerinin görev süreleri üç yıldır. Süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir veya seçilebilir. Üyelikler herhangi bir sebeple boşaldığı takdirde boşalan yerlere üçüncü fıkra esasları dahilinde bir ay içerisinde görevlendirme veya seçim yapılır.

Kurul en az ayda bir defa veya ihtiyaç duyulduğu her zaman Başkanın çağrısı üzerine toplanır.

Kurul, Başkan dahil en az ondört üyenin hazır bulunması ile toplanır ve toplantıya katılanların çoğunluğu ile karar verir.

Kurul, gerekli görülen hallerde sürekli ve geçici olarak görev yapmak üzere özel ihtisas komisyonları kurabilir. Kurulun bu komisyonlarda görev yapmasını uygun göreceği kamu personeli, ilgili kamu kuruluşlarınca görevlendirilir.

Kurul üyeleri ile özel ihtisas komisyonu üyelerinden kamu görevlisi olanlara verilecek huzur hakkı ile kamu görevlisi olmayan kurul üyelerine ödenecek huzur ücreti Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.

Kurulun sekretarya hizmetleri Bakanlık tarafından yerine getirilir.

Reklam Kurulu kararları, tüketicilerin bilgilendirilmesi, aydınlatılması ve ekonomik çıkarlarının korunması amacıyla Reklam Kurulu Başkanlığınca açıklanır.

Reklam Kurulunun görevleri, kuruluş, çalışma usul ve esasları ile sekretarya hizmetlerinin ne suretle yerine getirileceği Bakanlık tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.

MADDE 29 – Değişik madde: 06/03/2003 - 4822 S.K./36. md.; Değişik madde: 14/07/2004 - 5217 S.K./7.mad) *1* *2*

Reklam Kurulu, Tüketici Konseyi ve tüketici sorunları hakem heyetlerinin faaliyetlerine ilişkin masraflar, Bakanlığın tüketicinin korunması amacına yönelik masrafları ve sair harcamalar ile en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) % 200'ünü geçmemek şartıyla usul ve esasları Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca tespit edilecek miktarlarda personele yapılacak ek ödemeler Bakanlık bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

Personele (sözleşmeli personel dahil) yapılacak ek ödemelerde 657 sayılı Kanunun aylıklara ilişkin hükümleri uygulanır ve bu ödemelerden damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz.

MADDE 31 – Kanunda öngörülen yönetmelikler, Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde ilgili kamu kuruluşları, mesleki üst kuruluşlar ve tüketici örgütlerinin görüşleri alınarak Bakanlıkça çıkarılır. Bakanlık, bu Kanunun uygulanmasıyla ilgili olarak mevzuat çerçevesinde gerekli tedbirleri almaya ve düzenlemeleri yapmaya yetkilidir.

01.08.2003 tarihli Reklam Kurulu Yönetmeliği:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, Reklam Kurulunun kuruluş ve görevleri ile çalışma usul ve esaslarını, üyelerin nitelik ve görev sürelerini belirlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – Bu Yönetmelik, 23/2/1995 tarihli ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 31 inci maddesi ve bu Kanununun 6/3/2003 tarihli ve 4822 sayılı Kanun ile değişik 17 nci ve 29 uncu maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Sanayi ve Ticaret Bakanlığını,
- b) Bakan: Sanayi ve Ticaret Bakanını,
- c) Genel Müdürlük: Tüketicinin ve Rekabetin Korunması Genel Müdürlüğünü,
- d) Genel Müdür: Tüketicinin ve Rekabetin Korunması Genel Müdürünü,
- e) Kanun: Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunu,
- f) Kurul: Reklam Kurulunu,
- g) Başkan: Reklam Kurulu Başkanını,
- h) Üye: Reklam Kurulu üyesini,
- i) Komisyon: Reklam Kurulu ihtisas komisyonlarını,
- j) Komisyon Başkanı: Reklam Kurulu ihtisas komisyonları başkanını, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kuruluş ve Görevleri

Kuruluş

MADDE 4 – Başkanlığı, Bakanın görevlendireceği ilgili Genel Müdür tarafından yürütülen Kurul;

- a) Bakanlıkça, ilgili Genel Müdür Yardımcıları arasından görevlendirilecek bir üye,
- b) Adalet Bakanlığınca, bu Bakanlıkta idari görevlerde çalışan hakimler arasından görevlendirilecek bir üye,
- c) Türkiye Radyo-Televizyon Kurumunca görevlendirilecek reklam konusunda uzman bir üye,
- d) Yükseköğretim Kurulunun reklamcılık alanında uzman üniversite öğretim elemanları arasından seçeceği bir üye,
- e) Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyinin görevlendireceği doktor bir üye,
- f) Türkiye Barolar Birliğinin görevlendireceği avukat bir üye,

- g) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin değişik sektörlerden görevlendireceği dört üye,
 - h) Türkiye'deki tüm gazeteciler derneklerinin kendi aralarından seçeceği bir üye,
 - i) Reklamcılar derneklerinin veya varsa üst kuruluşlarının seçeceği bir üye,
 - j) Tüketici Konseyinin Konseye katılan tüketici örgütü temsilcileri arasından seçeceği veya üst örgütlerinin görevlendireceği bir üye,
 - k) Türkiye Ziraat Odaları Birliğinin görevlendireceği bir üye,
 - l) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonunun görevlendireceği bir üye,
 - m) Türk Standartları Enstitüsünden bir üye,
 - n) Diyanet İşleri Başkanlığından bir üye,
 - o) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden bir üye,
 - p) İşçi Sendikaları Konfederasyonlarından bir üye,
 - r) Memur Sendikaları Konfederasyonlarından bir üye,
 - s) Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliğinin görevlendireceği bir üye,
 - t) Ankara, İstanbul ve İzmir Büyükşehir Belediyelerinin kendi aralarından seçeceği bir üye,
 - u) Türk Eczacılar Birliğinden bir üye,
 - v) Türk Diş Hekimleri Birliğinden bir üye,
- olmak üzere yirmi beş üyeden oluşur.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türk Eczacılar Birliği ve Türk Diş Hekimleri Birliği tarafından görevlendirilecek kişiler, kendi üyeleri arasından tespit edilir.

İşçi Sendikaları Konfederasyonları ile Memur Sendikaları Konfederasyonları, Kurula gönderecekleri temsilcilerini kayıtlı en çok üyeye sahip olanlardan başlamak üzere dönüşümlü olarak kendi aralarında belirlerler.

Reklamcılar dernekleri üst kuruluşları varsa bu kuruluşların, yoksa reklamcılar derneklerinin, kendi aralarında yapılacak seçimle Kurula gönderilecek üye belirlenir.

Tüketici örgütü temsilcisi, Tüketici Konseyine katılan tüketici örgütü temsilcileri arasından yapılacak seçimle veya üst örgütleri tarafından yapılacak görevlendirme ile saptanır.

Üyelerin Nitelikleri ve Belirlenmesi

MADDE 5 – Kurul Başkan ve üyelerinin aşağıdaki şartları taşımaları zorunludur;

- a) Türk vatandaşı olmak,
- b) 18 yaşından küçük olmamak,
- c) Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin (g), (j), (k), (l), ve (p) bentlerinde belirtilen kuruluş temsilcileri için en az lise mezunu olmak, diğer kuruluşlar için en az dört yıllık fakülte veya yüksek okullardan ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içi veya dışındaki öğretim kurumlarından mezun olmak,

- d) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (5) numaralı alt bendinde düzenlenen şartları taşıyor olmak,
- e) Kamu haklarından mahrum bulunmamak,
- f) Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl hastalığı veya vücut sakatlığı ile özürlü bulunmamak.

Üyelerin Görev Süresi

MADDE 6 – Üyelerin görev süresi üç yıldır. Süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir veya seçilebilir. Üyelik herhangi bir nedenle boşaldığı takdirde, boşalan üyelikler için 4 üncü maddede belirtilen esaslar dahilinde on beş gün içerisinde görevlendirme veya seçim yapılır ve yeni üye yerine atandığı kişinin kalan süresini tamamlar.

Üye Bildirim Süresi

MADDE 7 – Kuruluşları temsilen Kurula katılacak üyeler, Genel Müdürlüğün istemi tarihinden itibaren en geç on beş gün içerisinde bildirilir.

Kurul'un Görevleri

MADDE 8 – Kurulun görevleri;

- a) Kanunun 16 ncı maddesinde belirtilen esaslara uygun olarak ticari reklam ve ilânlarda uyulması gereken ilkeleri belirlemek ve Bakanlık kanalı ile duyurmak,
- b) Ticari reklam ve ilânları, (a) bendinde belirlenen ilkeler çerçevesinde re'sen veya yazılı başvuru üzerinde incelemek,
- c) İnceleme sonuçlarına göre Kanunun 16 ncı maddesinin hükümlerine aykırı hareket edenleri cezalandırmak, söz konusu reklam ve ilânları üç aya kadar tedbiren durdurmak ve/veya durdurmak ve/veya aynı yöntemle düzeltmek ve/veya idari para cezası vermektir.

Kurul, (c) bendinde belirtilen cezaları, ihlalin niteliğine göre birlikte veya ayrı ayrı verebilir.

Kurul, ticari reklam ve ilânlarda uyulması gereken ilkeleri belirlemede; ülke koşullarının yanı sıra, reklamcılık alanında evrensel kabul görmüş tanım ve kurallar ile gelişmeleri, Uluslararası Reklam Uygulama Esaslarını, reklamı yapılacak ürün veya hizmetlerin özelliğini ve yürürlükteki özel mevzuat hükümlerini de dikkate alır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çalışma Usul ve Esasları

Başvurular

MADDE 9 – Kurula başvurular yazılı olarak yapılır. Başvuru sahibi gerçek ve tüzel kişinin adı veya ticari unvanı ve adresini içermeyen başvurular, Kurulca kabul edilemez. Şikayet edilen reklamın, yazılı ya da basılı olanlarının asılları dilekçesine eklenir. Eklenice nitelikte olmayanların fotoğrafları başvuru sahibi tarafından sağlanır. Televizyon filmleri ve radyo reklamları kayıtları 3984 sayılı Radyo ve Televizyon Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun 28 inci maddesi uyarınca Kurulca Radyo Televizyon Üst Kurulundan temin edilir.

Ticari reklam ve ilanlarla ilgili olarak, Kurula intikal ettirilmek üzere, illerde Sanayi ve Ticaret İl Müdürlüklerine de başvuru yapılabilir.

Toplantılar

MADDE 10 – Kurul, ayda bir defadan az olmamak üzere, ihtiyaç duyulduğunda her zaman Başkanın çağrısı üzerine, Başkan dahil en az on dört üyenin hazır bulunması ile toplanır ve toplantıya katılanların çoğunluğu ile karar verir. Oyların eşitliği halinde Başkanın oy kullandığı taraf çoğunluğu sağlar.

Başkanın mazereti nedeniyle toplantıya katılamaması halinde, Kurula Bakanlık temsilcisi üye başkanlık eder.

Toplantıya katılamayacak üyeler, geçerli mazeretlerini toplantıdan önce Başkana yazılı olarak bildirirler. Geçerli bir mazereti olmaksızın arka arkaya iki toplantıya veya bir yıl içerisinde toplam dört toplantıya katılmayanların üyelikleri düşer.

Kurulun toplantı yeri Ankara'dır.

Toplantılara Katılamayacaklar

MADDE 11 – Kurul Başkan ve üyeleri; kendisinin, usul ve furuundan biri ile eşi ve üçüncü dereceye kadar, bu derece dahil, kan ve sıhri hısımlarının çıkarlarını ilgilendiren hususların görüşülmesine ve bu konuda yapılacak oylamalara katılamazlar.

Toplantı Gündemi

MADDE 12 – Kurulun toplantı gündemi Başkan tarafından belirlenir.

Temsil

MADDE 13 – Kurulu Başkan temsil eder.

Kurul kararları, tüketicilerin bilgilendirilmesi, aydınlatılması ve ekonomik çıkarlarının korunması amacıyla Başkan tarafından açıklanır.

İnceleme

MADDE 14 – Kanunun 16 ncı maddesi ile bu Yönetmeliğin 8 inci maddesi uyarınca çalışma ve incelemeler sırasında, gerekli görülen hallerde, ilgili kişi, kurum ve kuruluşlardan yazılı olarak bilgi veya görüş istenir.

Yazılı görüşün bildirilmesi için en fazla on beş günlük süre tanınır.

Kararların Bildirilmesi ve Uygulanması

MADDE 15 – Kurul, aldığı karara gerekçesini ekleyerek inceleme dosyasını Genel Müdürlüğe intikal ettirir.

Kurul tarafından Kanunun 16 ve 17 nci maddelerine göre alınan kararlar, Bakanlıkça uygulanır.

Başkanın Görevleri

MADDE 16 – Başkanın görevleri şunlardır;

- a) Kanunun 16 ve 17 nci maddeleri ile Kurula verilen görevlerin yürütülmesini sağlamak,
- b) Bakanlık Makamı tarafından Kanunun 16 ve 17 nci maddeleri uyarınca verilecek görevleri Kurul gündemine öncelikle almak,
- c) Kurul toplantılarına başkanlık yapmak ve toplantıların gündeme göre yürütülmesini sağlamak,
- d) Toplantı gündemini tespit etmek,
- e) Kurulu idare ve temsil etmek, Kurul kararlarını tüketicilerin bilgilendirilmesi, aydınlatılması ve ekonomik çıkarlarının korunması amacıyla açıklamak,

- f) Kurul kararlarının Genel Müdürlüğe gönderilmesini sağlamak,
- g) Sekreteryaya hizmetlerinin yürütülmesini sağlamak,
- h) Kurul ile ilgili diğer işleri yapmak.

Sekreteryaya Hizmetleri

MADDE 17 – Kurulun ve ihtisas komisyonlarının sekreteryaya hizmetleri, Genel Müdürün görevlendireceği Kurul üyesi ilgili Genel Müdür Yardımcısı ve yeterli sayıda personel tarafından yürütülür.

Sekreteryanın görevleri;

- a) Toplantı öncesi gerekli hazırlıkları yapmak,
- b) Toplantı gündemini, yerini ve saatini toplantıdan en az bir hafta önce üyelere bildirmek,
- c) Kurulun ve komisyonların raportörlük, dosyalama, evrak ve arşiv hizmetlerini yürütmek,
- d) Kurul ve komisyonların toplantı tutanaklarını düzenlemek, başkan ve üyeler tarafından imzalanmasını sağlamak,
- e) İlgili kişi, kurum ve kuruluşlarla yazışmaları yürütmek,
- f) Başkanın vereceği diğer işleri yapmaktır.

Tutanak

MADDE 18 – Kurul ve komisyon toplantılarında yapılan görüşmeler ve alınan kararlar bir tutanakla tespit edilir. Tutanak, toplantıya katılanlar tarafından imzalanır.

Komisyonlar

MADDE 19 – Kurul, gerekli görülen hallerde sürekli veya geçici olarak görev yapmak üzere, komisyon başkanı dahil üç kişiyi geçmeyen özel ihtisas komisyonları kurabilir. Kurulun bu komisyonlarda görev yapmasını uygun göreceği kamu personeli ilgili kamu kuruluşlarınca görevlendirilir.

Komisyonların Çalışması

MADDE 20 – Kurul tarafından oluşturulmasına karar verilen komisyonlarca; her çalışmanın yapılışı ve sonuçları ile konu hakkındaki görüşleri içeren raporlar düzenlenerek Kurula verilir.

Geçici komisyonların çalışma konuları ve çalışmaların sonuçlandırılması ile ilgili süre Kurulca belirlenir ve bu sürenin sonunda geçici komisyonun görevi sona erer.

Mali Hükümler

MADDE 21 – Bu Yönetmeliğin uygulanmasından kaynaklanacak bütün giderler, Kanununun 29 uncu maddesi hükümlerine göre karşılanır.

Kurul üyeleri ile özel ihtisas komisyonu üyelerinden kamu görevlisi olanlara verilecek huzur hakkı ile kamu görevlisi olmayan Kurul üyelerine ödenecek huzur ücreti, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.

Kurul üyeleri ile özel ihtisas komisyonu üyelerine, toplantı sayısına bakılmaksızın ayda bir huzur hakkı veya huzur ücreti ödenir. Toplantıya katılmayanlara huzur hakkı veya huzur ücreti ödenmez.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Son Hükümler

Yürürlükten Kaldırılan Hükümler

MADDE 22 – 16/8/1995 tarihli ve 22376 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Reklam Kurulu Yönetmeliği, 5/2/2000 tarihli ve 23955 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Reklam Kurulu Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik ile 6/5/2000 tarihli ve 24041 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Reklam Kurulu Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 23 – Maliye Bakanlığı ve Sayıştayın görüşleri alınarak hazırlanan bu Yönetmelik 14/6/2003 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 24 – Bu Yönetmelik hükümlerini Sanayi ve Ticaret Bakanı yürütür.

RESMİ ARABULUCULAR SEÇİCİ KURULU

Resmi arabuluculuk yapabilecek olanlar, Resmi Arabulucular Seçici Kurulunca belirlenir. Kurul, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının başkanlığında, Müsteşar veya yardımcısı, Çalışma Genel Müdürü, Üniversitelerin iş hukuku, sosyal politika, endüstri ilişkileri ve iktisat öğretim üyeleri arasından Yüksek Öğretim Kurulunca seçilen bir üye, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) tarafından seçilen iki üye, en çok üyeye sahip işveren konfederasyonu tarafından biri kamu işverenlerinden olmak üzere iki üyeden oluşur.

Seçimle gelen üyelerin görev süresi üç yıldır, yeniden seçilebilirler. Her bir üye için iki yedek üye seçilir.

Kurul, Bakanlıkça yapılan çağrı üzerine toplanır. Toplantının yer, gün ve saati toplantı tarihinden önce üyelere bildirilir.

Kararlar çoğunlukla verilir. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır.

İlgili Mevzuat:

17.05.1984 tarihli Hakeme ve Resmi Arabulucuya Başvurma Tüzüğü Md. 24, 25

MADDE 24 – Resmi arabuluculuk yapabilecek olanlar, Resmi Arabulucular

Seçici Kurulunca belirlenir. Seçici Kurul, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının başkanlığına;

- a) (Değişik : 23/3/1989 - 89/13956 K.) Müsteşar veya Yardımcısı,
- b) Çalışma Genel Müdürü,
- c) Üniversitelerin iş hukuku, sosyal politika, endüstri ilişkileri ve iktisat öğretim üyeleri arasından Yükseköğretim Kurulunca seçilen bir üye,
- d) En çok üyeye sahip işçi konfederasyonu yönetim kurulunca seçilen iki üye,
- e) (Değişik : 23/3/1989 - 89/13956 K.) En çok üyeye sahip işveren konfederasyonu yönetim kurulunca biri kamu işverenlerinden olmak üzere seçilecek iki üyeden oluşur.

(Değişik : 23/3/1989 - 89/13956 K.) Seçimle gelen üyelerin görev süreleri üç yıldır, yeniden seçilebilirler; her bir üye için iki yedek üye seçilir.

(Değişik: 17/2/1997 - 97/9176 K.) Herhangi bir nedenle görevi sona eren üyenin yerine seçilen üye kalan süreyi tamamlar.

Bakanın toplantıya katılmaması halinde, Seçici Kurula, Müsteşar başkanlık eder. Seçici Kurul üyelerinin izinli veya özürlü olmaları halinde, toplantıya, yerlerine bakan görevliler ya da yedek üyeler katılır.

MADDE 25 – Seçici Kurul, Bakanlıkça yapılan ağrı üzerine toplanır. Toplantının yer, gün ve saati, toplantı tarihinden önce üyelere bildirilir.

Seçici Kurul, Başkan dışında en az beş üyenin katılmasıyla toplanır. Kararlar çoğunlukla verilir. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Kararlar, karar defterine yazılarak Başkan ve üyelerce imzalanır.

SİGARA VE SAĞLIK ULUSAL KOMİTESİ

Sigara ve Sağlık Ulusal Komitesi, Dünya Sağlık Örgütünün “Sigarasız Bir Dünya İçin Elele” sloganı paralelinde 1995 yılında gönüllü birliktelik esasına dayalı olarak kurulmuştur.

Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü, Ankara Madde Bağımlılığı Araştırma Tedavi ve Eğitim Merkezi, Ankara Eczacılar Odası, Atatürk Sanatoryumu, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İSGÜM, Çankaya Belediyesi, Sağlık İşleri Müdürlüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı, DSÖ Türkiye Temsilciliği, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Halk Sağlığı Uzmanları Derneği, Kamu İşletmeciliğini Geliştirme Merkezi, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Milli Eğitim Bakanlığı Sağlık Daire Başkanlığı, Milli Eğitim Sağlık Eğitim Vakfı, Pratisyen Hekimlik Derneği, Sağlık Geliştirme ve Sigara ile Mücadele Derneği, SB Kanserele Savaş Dairesi Başkanlığı, SB TSHGM Bulaşıcı Olmayan Hastalıklar ve Kronik Durumlar Daire Başkanlığı, SB TSHGM Ruh Sağlığı Daire Başkanlığı, SB TSHGM Tütün ve Bağımlılık Yapıcı Maddelerle Mücadele Daire Başkanlığı, SB Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Temiz Nefes Sigarasız Yaşam Derneği, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Turizm ve Çevre Derneği, Gazeteciler Derneği, Tüketici Hakları Derneği, Türk Akciğer Kanseri Derneği, Türk Dişhekimleri Birliği, Türk Hemşireler Derneği, Türk Gestri Derneği, Türk Kanserele Araştırma ve Savaş Kurumu, Türk Kardiyoloji Derneği, Türk KBB-BBC Derneği, Türk KBB-BBC Vakfı, Türk Pediatri Kurumu, Türk Tabipler Birliği, Türk Toraks Derneği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Derneği, Türkiye İstatistik Kurumu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), Türkiye Otel Lokanta Dinlenme Yerleri Sendikası, Türkiye Yeşilay Cemiyeti, Türkiye Ziraatçılar Derneği, Tütün Eksperleri Derneği, Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu, Tütünsüz Yaşam Derneği bu gönüllü birlikteliğin içinde bulunmaktadır.

Komitenin Yürütme Kurulu;

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İSGÜM,
Halk Sağlığı Uzmanları Derneği (HASUDER),
Türk Akciğer Kanseri Derneği (TAKD),
Türk Tabipler Birliği (TTB),
Türkiye Halk Sağlığı Kurumu (T-HASAK),
Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ),
Tütün Eksperleri Derneği
Tütün ve Alkol Piyasası Denetleme Kurulu (TAPDK),
oluşmaktadır.

Komite, ÷lkedeki tüt÷n kontrol÷ mücadelesinde katkıda bulunmak amacı ile konferans, seminer, radyo ve televizyon programlarına katılmakta, 31 Mayıs Dünya Sigarasız G÷nü dolayısıyla çeşitli etkinliklerde bulunmakta, 4207 sayılı Kanunda yer alan “kişileri ve gelecek nesilleri tüt÷n ürünlerinin zararlarından, bunların alışkanlıklarını özendirici reklam, tanıtım ve teşvik kampanyalarından koruyucu tertip ve tedbirleri almak ve herkesin temiz hava soluyabilmesinin sağlanması” amacının gerçekleşmesi için çalışmaktadır.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU

ASGARİ İŞÇİLİK TEHLİKE SINIFI

BELİRLEME KOMİSYONU

Tehlike Sınıfı Belirleme Komisyonu, işyerinin, İş sağlığı ve güvenliği açısından hangi tehlike sınıfına gireceğini, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının iş kazaları ve meslek hastalıkları istatistiklerini de göz önünde bulundurarak belirler.

Komisyon, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürünün başkanlığında, Sağlık Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, ÇSGB İş Teftiş Kurulu Başkanlığı, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), en çok üyeye sahip işveren konfederasyonu ile Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden birer temsilciden oluşur.

Komisyon, her yıl Aralık ayında olağan olarak toplanır. İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünün daveti ile olağanüstü olarak da toplanabilir. Komisyon, kararlarını oy çokluğu ile alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın kullandığı oy yönünde çoğunluk sağlanmış sayılır.

Komisyonun sekreteryası hizmetlerini İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü yürütür.

İlgili Mevzuat

- 1) 4857 sayılı İş Kanunu Md. 81
- 2) 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Md 2/r, 12/k-i
- 3) 15.08.2009 tarihli İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik

4857 sayılı İş Kanunu Md. 81: (Değişik madde: 15/05/2008-5763 S.K/4. md.)

İşverenler, devamlı olarak en az elli işçi çalıştırdıkları işyerlerinde alınması gereken iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin belirlenmesi ve uygulanmasının izlenmesi, iş kazası ve meslek hastalıklarının önlenmesi, işçilerin ilk yardım ve acil tedavi ile koruyucu sağlık ve güvenlik hizmetlerinin yürütülmesi amacıyla, işyerindeki işçi sayısı, işyerinin niteliği ve işin tehlike sınıf ve derecesine göre;

- a) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi oluşturmakla,
- b) Bir veya birden fazla işyeri hekimi ile gereğinde diğer sağlık personelinin görevlendirmekle,
- c) Sanayiden sayılan işlerde iş güvenliği uzmanı olan bir veya birden fazla mühendis veya teknik elemanı görevlendirmekle,
yükümlüdürler.

İşverenler, bu yükümlülüklerinin tamamını veya bir kısmını, bünyesinde çalıştırdığı ve bu maddeye dayanılarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen vasıflara sahip personel ile yerine getirebileceği gibi, işletme dışında kurulu ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alarak da yerine getirebilir. Bu şekilde hizmet alınması işverenin sorumluklarını ortadan kaldırmaz.

İşyeri sağlık ve güvenlik biriminde görevlendirilecek işyeri hekimleri, iş güvenliği uzmanları ve işverence görevlendirilecek diğer personelin nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, eğitimleri ve belgelendirilmeleri, görevlerini nasıl yürütecekleri, işyerinde kurulacak sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına ilişkin hususlar ile bu birimlerde bulunması gereken personel, araç, gereç ve teçhizat, görevlendirilecek personelin eğitim ve nitelikleri Sağlık Bakanlığı, Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mimar Mühendis Odaları Birliğinin görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Kanuna veya kanunun verdiği yetkiye dayanılarak kurulan kamu kurum ve kuruluşlarında ilgili mevzuatına göre çalıştırılmakta olan hekimlere, üçüncü fıkrada öngörülen eğitimler aldırılmak suretiyle ve aslî görevleri kapsamında, çalışmakta oldukları kurum ve kuruluşların asıl işveren olarak çalıştırdıkları işçilerin işyeri hekimliği hizmetleri görürdür. Bu kurum ve kuruluşların diğer personel için oluşturulmuş olan sağlık birimleri, işyeri sağlık ve güvenlik birimi olarak da kullanılabilir.

3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Md 2/r

MADDE 2/r – (Ek: 15/5/2008-5763/30 md.) İşyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önleyici ve koruyucu hizmetleri yürütenlerin niteliklerini belirlemek, eğitimlerini ve sertifikalandırılmalarını sağlamak

3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun

MADDE 12/k – (Ek: 15/5/2008-5763/31 md.) İşyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere görevlendirilecek işyeri hekimleri, iş güvenliği uzmanları ve diğer görevlilerin iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili eğitim ve belgelendirme usul ve esaslarını belirlemek

MADDE 12/i – Meslekî eğitim görenler, rehabilite edilenler, özel risk grupları ve kamu hizmetlerinde çalışanlar da dahil olmak üzere tüm çalışanların iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı korunmaları amacıyla gerekli çalışmaları yaparak tedbirlerin alınmasını sağlamak.

15.08.2009 tarihli İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinde görevlendirilecek işyeri hekimleri ve iş güvenliği uzmanlarının nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, eğitimleri

ve belgelendirilmeleri, görevlerini nasıl yürütecekleri, işyerinde kurulacak işyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, yetkilendirilmesi, bu birimlerde bulunması gereken personel, araç, gereç ve teçhizat, görevlendirilecek personelin eğitim ve nitelikleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına dair usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında yer alan;

- a) İşyeri sağlık ve güvenlik biriminin oluşturulması veya işyeri dışında kurulu ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınması ile işyeri hekimi ve gereğinde diğer personelin görevlendirilmesi bakımından devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan işyerlerini,
 - b) İş güvenliği uzmanı mühendis veya teknik elemanın görevlendirilmesi bakımından sanayiden sayılan işlerin yapıldığı ve devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan işyerlerini,
- kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 4857 sayılı İş Kanununun 81 inci maddesi ile 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin (r) bendi ve 12 nci maddesinin (k) ve (l) bentlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen:

- a) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
- b) Eğiticinin eğitimi belgesi: Kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun yetkilendirdiği kuruluşlar tarafından verilen eğiticilerin eğitimi belgesini,
- c) Eğitim kurumları: Kuruluş kanunlarında işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitimlerini verme yetkisi bulunan kurum ve kuruluşları, üniversiteleri ve Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşlarını, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarını ve özel hukuk tüzel kişilerini,) Genel Müdürlük: İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünü,
- d) İş güvenliği uzmanı: İş sağlığı ve güvenliği konularında görev yapmak üzere Genel Müdürlük tarafından yetkilendirilen mühendis veya teknik elemanı,
- e) İşyeri hekimi: İş sağlığı ve güvenliği konularında görev yapmak üzere Genel Müdürlük tarafından yetkilendirilen hekimi,
- f) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi: İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini yürütmek üzere kurulan, gerekli donanım ve personele sahip olan birimi,
- g) İlkyardımcı: 22/5/2002 tarihli ve 24762 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İlk Yardım Yönetmeliğine göre ilkyardımcı sertifikası almış kişiyi,
- ğ) Ortak sağlık ve güvenlik birimi: Bir veya birden fazla işyerine iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini vermek üzere işyeri dışında kurulan, gerekli donanım ve personele sahip olan ve Genel Müdürlük tarafından yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşlarını ve özel hukuk tüzel kişilerini,

- h) Tehlike sınıfı: İşyerinin iş sağlığı ve güvenliği açısından, yapılan işin özelliği, kullanılan veya ortaya çıkan maddeler, iş ekipmanları, üretim yöntem ve şekilleri, çalışma ortam ve şartları ile ilgili hususlar dikkate alınarak Tehlike Sınıfı Belirleme Komisyonu tarafından belirlenen tehlike grubunu,
- ı) Teknik eleman: Üniversitelerin fizik ve kimya bölümlerinden lisans düzeyinde mezun olanlar ile teknik öğretmenler ve iş sağlığı ve güvenliği bölümü mezunlarını ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Hak ve Yükümlülükler

İşverenlerin Yükümlülükleri

MADDE 5 – (1) İşverenler, işyerlerinde, sağlıklı ve güvenli çalışma ortamını sağlamak amacıyla; iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerini belirlemek, almak, uygulanmasını izlemek, denetlemek ve geliştirmek, iş kazası ve meslek hastalıklarını önlemek, işçilere ilkyardım ve acil müdahale ile önleyici ve koruyucu sağlık ve güvenlik hizmetlerini vermekle yükümlüdür

(2) İşverenler, devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırdıkları işyerlerinde bu hizmeti vermek için, işyeri sağlık ve güvenlik birimi oluşturmakla ve bir veya birden fazla işyeri hekimi ile gereğinde diğer personeli ve sanayiden sayılan işlerde bir veya birden fazla iş güvenliği uzmanını görevlendirmekle yükümlüdürler. İşverenler, bu yükümlülüklerini, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin tamamını veya bir kısmını işyeri dışında kurulu ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden alarak da yerine getirebilirler.

(3) İşyerinde sağlık ve güvenlik hizmetlerinin yürütülmesinden işveren sorumludur. Ortak sağlık ve güvenlik biriminden hizmet alınması işverenin sorumluluğunu ortadan kaldırmaz. İşçilerin iş sağlığı ve güvenliği konusundaki yükümlülükleri, işverenin sorumluluğunu etkilemez.

(4) İşveren, işyeri sağlık ve güvenlik birimi personelinin işbirliği içinde çalışmalarını sağlar.

(5) İşveren, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili sorumlulukları çerçevesinde, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik biriminin görevlerini yürütmesi için gerekli bilgileri bu birimlere aktarır.

(6) İşveren, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi personelinin işyerinde iş sağlığı ve güvenliği hizmeti ile ilgili görevlerini etkin bir şekilde yerine getirmesi hususunda gerekli kolaylığı sağlamak, planlama ve düzenleme yapılmasına imkan vermekle yükümlüdür.

(7) İşveren, sağlık ve güvenlikle ilgili konularda işçilerin görüşlerini alır ve katılımlarını sağlar.

(8) İşveren, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik biriminde görev yapan personelin adı, soyadı, çalışma saatleri ile yetki ve sorumlulukları konusunda işçileri bilgilendirir.

(9) İşyeri hekimi ile iş güvenliği uzmanının, noter tarafından onaylanmış bir deftere yazdıkları iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin tedbir ve tavsiyelerinin yerine getirilmemesinin sonuçlarından işveren sorumludur. Bu defterin, istenmesi halinde, işyerini teftiş yetkili iş müfettişlerine gösterilmesi zorunludur.

(10) İşveren, işyeri hekimi ile iş güvenliği uzmanlarına bu Yönetmelikte belirtilen görevlerini yerine getirebilmeleri için, 31 ve 36 ncı maddelerde belirtilen sürelerden az olmak kaydı ile yeterli çalışma süresini sağlar.

(11) İşveren, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik biriminin, başka bir işyerinden kendi işyerine çalışmak üzere gelen işçilerin sağlık bilgilerine ulaşabilmesini sağlar.

(12) İşveren, iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı doğrultusunda, kayıt ve bildirim yükümlülüklerini işyeri sağlık ve güvenlik birimi veya ortak sağlık ve güvenlik birimi ile işbirliği içerisinde gerçekleştirir.

(13) İşveren, işçilerin kişisel sağlık dosyalarını işten ayrılma tarihinden itibaren 10 yıl süreyle saklamak zorundadır. İşyeri ortam faktörlerinden kaynaklanan hastalıkların yükümlülük süresi bu süreyi aşan işyerlerinde, evrakların saklanması hastalıkların yükümlülük süresine göre uzar. İşçinin işyerinden ayrılarak başka bir işyerinde çalışmaya başlaması halinde, yeni işveren işçinin kişisel sağlık dosyasını ister, önceki işveren de dosyanın bir örneğini onaylayarak gönderir.

İşçilerin Hak ve Yükümlülükleri

MADDE 6 – (1) İşçiler, işyerinde kendi sağlık ve güvenliğini etkileyebilecek noksanlık ve tehlikeleri, iş sağlığı ve güvenliği kuruluna, kurulun bulunmadığı işyerlerinde ise, işveren veya işveren vekiline bildirerek durumun tespit edilmesini ve gerekli tedbirlerin alınmasına karar verilmesini talep edebilir.

(2) İşçiler, işverene karşı yükümlülükleri saklı kalmak şartıyla işyerinde sağlık ve güvenliği korunması ve geliştirilmesi için;

- a) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik biriminin yapacağı çalışmalara destek sağlamak, sağlık muayeneleri, bilgilendirme ve eğitim programlarına katılmak ve gerekli durumlarda işbirliği yapmakla,
- b) Kendilerinin ve başkalarının sağlığı ve güvenliği açısından, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi tarafından verilecek talimatlara uymakla yükümlüdürler.

(3) İşçiler veya temsilcileri, iş sağlığı ve güvenliği konularına ilişkin çalışmalara katılırlar.

(4) Sağlık gözetimi yapılacak işçi, sağlık gözetimi sırasında yürütülecek hizmetlerin amaç ve usulleri hususunda önceden haberdar edilir ve sağlık gözetimi sonucunda elde edilen verilerin kullanılması ile ilgili bilgilendirilir.

(5) İşçiler veya temsilcileri, mesleki sağlıkla ilgili şüpheli bir durum mevcut olduğunda sağlık gözetimi isteme hakkına sahiptir.

İşçilere hizmetin ücretsiz verilmesi

MADDE 7 – (1) İşçilere verilecek iş sağlığı ve güvenliği hizmetleri ve ilgili eğitimler işçilere mali yük getirmeyecek şekilde ve dinlenme süreleri dışında düzenlenir. Eğitimlerde geçen süre çalışma süresinden sayılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimi ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Biriminin Kuruluşu ve Nitelikleri

İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimi

MADDE 8 – (1) Devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan işyerlerinde, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini yerine getirmek üzere işyeri sağlık ve güvenlik birimi kurulur. İşyeri sağlık ve güvenlik birimi; en az bir işyeri hekimi ile sanayiden sayılan işlerin yapıldığı

işyerlerinde en az bir iş güvenliği uzmanından ve yapılacak çalışmalara yardımcı olmak için gerektiğinde diğer personelden oluşur. Bu yükümlülük, Genel Müdürlük tarafından yetkilendirilmiş ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmetin tamamı veya bir kısmı alınarak da yerine getirilebilir.

(2) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi; önleyici ve koruyucu hizmetleri, işyerinin yer aldığı tehlike sınıfına ve işçi sayısına göre, 31 ve 36 ncı maddelerde belirtilen sürelerden az olmamak kaydı ile yürütür.

Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimi

MADDE 9 – (1) Ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin kurucusunun veya kurucu ortaklarından en az birinin işyeri hekimi veya (A) sınıfı iş güvenliği uzmanı olması zorunludur. Bu kurucular, birden fazla ortak sağlık ve güvenlik biriminde kurucu olamazlar.

(2) Ortak sağlık ve güvenlik biriminin kurulabilmesi için, bu birimlerde tam süreli iş sözleşmesiyle çalışan en az bir işyeri hekimi ve bir iş güvenliği uzmanı istihdam edilir. Ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin kurucusunun veya kurucu ortaklarından birinin işyeri hekimi olması halinde işyeri hekimi çalıştırma yükümlülüğü, iş güvenliği uzmanı olması halinde ise iş güvenliği uzmanı çalıştırma yükümlülüğü aranmaz.

(3) Ortak sağlık ve güvenlik birimi; önleyici ve koruyucu hizmetleri, işyerinin yer aldığı tehlike sınıfına ve işçi sayısına göre, 31 ve 36 ncı maddelerde belirtilen sürelerden az olmamak kaydı ile yürütür.

(4) İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin etkin yürütülmesi amacıyla, hizmet verilen işyerine zorunlu haller dışında, aynı işyeri hekiminin, iş güvenliği uzmanının ve diğer personelin hizmet vermesi sağlanır.

Görevlendirilecek Diğer Personel

MADDE 10 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinde, gereğinde iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili diğer personel görevlendirilebilir.

Bina ve Donanım

MADDE 11 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimleri, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin yürütülebilmesine ve çalışacak personel sayısına yetecek büyüklükte, kolay ulaşılabilir, tercihen tek katlı bir binada veya kurulacağı binanın giriş katında olmalıdır. İşyeri sağlık ve güvenlik birimleri, muayene, ilkyardım ve acil müdahalenin yapılabileceği en az bir oda, bir iş güvenliği uzmanı odası ile bekleme yeri, ortak sağlık ve güvenlik birimleri ise, en az bir muayene odası, bir ilkyardım ve acil müdahale odası, bir iş güvenliği uzmanı odası ile bekleme yerinden oluşur.

(2) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimleri, 10/2/2004 tarihli ve 25369 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İşyeri Bina ve Eklentilerinde Alınacak Sağlık ve Güvenlik Önlemlerine İlişkin Yönetmelikte belirtilen nitelikte olmalıdır. İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimleri, Ek-1’de belirtilen araç ve gereçler ile donatılır.

(3) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi kurulması zorunlu olan işyerlerinden;

a) Az tehlikeli sınıfta yer alan ve 1000’ e kadar işçi çalıştırılan işyerlerinde, tehlikeli sınıfta yer alan ve 750’ ye kadar işçi çalıştırılan işyerlerinde ve çok tehlikeli sınıfta yer alan ve 500’ e kadar işçi çalıştırılan işyerlerinde, işverenlerin, sağlık ve güvenlik hizmeti verme yükümlülüklerinin tamamını ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet almak suretiyle yerine getirmeleri durumunda, işyerlerinde bir ilkyardım ve acil müdahale odası ve İlkyardım Yönetmeliğinde belirtilen sayıda ilkyardımcı olması kaydıyla bina ve donanım şartı aranmaz.

- b) Az tehlikeli sınıfta yer alan ve 1000' in üzerinde (1000 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde, tehlikeli sınıfta yer alan ve 750' nin üzerinde (750 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde ve çok tehlikeli sınıfta yer alan ve 500' ün üzerinde (500 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde işyeri sağlık ve güvenlik biriminin bina ve donanımı kurulması ve tam süreli iş sözleşmesiyle çalışan işyeri hekimi istihdamı ile sanayiden sayılan işlerde tam süreli iş sözleşmesiyle çalışan iş güvenliği uzmanı istihdamı zorunludur.

İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmetlerinin Devredilememesi

MADDE 12 – (1) Ortak sağlık ve güvenlik birimleri, işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı hizmetlerinin yerine getirilmesini başka bir ortak sağlık ve güvenlik birimine devredemezler.

Tedavi Hizmetleri

MADDE 13 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinde yerine getirilecek iş sağlığı hizmetleri dışında kalan birinci basamak tedavi hizmetleri ile ilgili usul ve esaslar, Bakanlık ve Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılacak tebliğe göre Sosyal Güvenlik Kurumu ve işveren arasında yapılacak protokol ile düzenlenir.

Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimlerinin Başvuru İşlemleri

MADDE 14 – (1) Kurulacak olan ortak sağlık ve güvenlik birimleri, Genel Müdürlüğe aşağıdaki bilgi ve belgelerle birlikte bir yazı ile başvururlar:

- a) Ortak sağlık ve güvenlik biriminin unvanını, sahibini veya sahiplerini, faaliyet göstereceği adresi ve iletişim bilgilerini belirten ve yetki belgesi talep eden başvuru yazısı,
- b) Ticari şirketler için Ticaret Sicil Gazetesinin tasdikli örneği,
- c) Vakıf veya dernekler için senet veya tüzüklerinin tasdikli örneği,
- ç) Ortak sağlık ve güvenlik biriminin kurucusunun veya kurucu ortaklarından en az birinin işyeri hekimliği veya iş güvenliği uzmanlığı belgelerinin tasdikli örneği,
- d) Kamu kurum ve kuruluşlarında kurulacak ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin yöneticilerinin en az birinin işyeri hekimi veya iş güvenliği uzmanı olması gerekir.
- e) Faaliyet gösterilecek yer kiralık ise en az beş yıl süreli kira sözleşmesinin tasdikli örneği,
- f) Faaliyet gösterilecek yer, ortak sağlık ve güvenlik birimine veya kurucularından birine ait ise tapu senedinin tasdikli örneği,
- g) Faaliyet gösterilecek yerin intifa hakkına sahip ise ilgili tapu sicil müdürlüğünden alınacak belge,
- ğ) Faaliyet gösterilecek yerin bütün bölümlerini ihtiva eden 1/200 ölçekli plan,
- h) Tapu kütüğünde mesken olarak kayıtlı bir ana gayrimenkulün bağımsız bölümlerinde ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin faaliyet gösterebileceğine dair kat mülkleri kurulunun oybirliğiyle aldığı kararın tasdikli örneği,
- ı) İlgili mevzuata göre, yangına karşı gerekli tedbirlerin alındığına dair yetkili merciler tarafından verilen belge.

(2) Kamu kurum ve kuruluşları için, yalnızca birinci fıkranın (a), (d) ve (ı) bentlerinde belirtilen belgeler istenir.

(3) Birinci fıkra uyarınca, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden istenen belgelerin aslı ile birlikte bir örneğinin getirilmesi halinde Genel Müdürlükçe tasdiki yapılır.

Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimlerinin Yetkilendirilmesi

MADDE 15 – (1) Ortak sağlık ve güvenlik birimleri tarafından hazırlanan başvuru dosyası Genel Müdürlük tarafından incelenir, eksiklikleri var ise, kurulacak olan ortak sağlık ve güvenlik birimlerine yazılı olarak bildirilir. Yapılan inceleme sonucunda, bu Yönetmelikte belirtilen şartları taşımaları halinde, başvuru dosyasında belirtilen adrese münhasıran, Genel Müdürlük tarafından ilgililere, Ek-9'da belirtilen örneğine uygun ortak sağlık ve güvenlik birimi yetki belgesi düzenlenir. Başka bir adreste şube açıldığı takdirde, aynı usul ve esaslar dahilinde, 9 uncu maddenin birinci fıkrasında belirtilen şartlar hariç, diğer şartların yerine getirilmesi kaydıyla şube için de yetki belgesi düzenlenir. Bu belgelerin, ortak sağlık ve güvenlik birimleri tarafından üç yılda bir Genel Müdürlüğe vize ettirilmesi zorunludur.

(2) Bu Yönetmelik kapsamında faaliyet gösterecek olan ortak sağlık ve güvenlik birimleri, ortak sağlık ve güvenlik birimi yetki belgesini almadıkça faaliyetlerine başlayamazlar.

Uyulması Zorunlu Hususlar

MADDE 16 – (1) Ortak sağlık ve güvenlik birimleri, aşağıda belirtilen hususlara uyum zorundadırlar:

- a) İsim ve unvanlar Türkçe olarak tescil ettirilir ve tabelalarında sadece yetki belgesinde belirtilen isim ve unvanlar yazılır,
- b) Bünyesinde olmayan faaliyetler ve fiyatlar konusunda reklam yapılamaz,
- c) Tabela veya basılı evraklarında, başka bir unvan veya mevcut unvanlarının yabancı dildeki karşılıkları kullanılamaz,
- ç) Özel kuruluşlar tarafından, kamu kurum ve kuruluşlarına ait olan isimler, yanlış algılama ve haksız rekabetin önlenmesi amacıyla, ticari isim olarak kullanılamaz.

Yetki Belgesinin İptali

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik'in, 9, 11, 12, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 ve 26 ncı maddelerinde belirtilen hükümlerine aykırı hareket eden ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin yetki belgeleri Genel Müdürlük tarafından iptal edilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimi ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Biriminin Görevleri, Çalışma Usul ve Esasları

Görevleri

MADDE 18 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimleri, sağlıklı ve güvenli bir çalışma ortamı oluşturmak üzere işin normal akışını aksatmamak şartıyla ve verimli bir çalışma ortamının sağlanmasına katkıda bulunmak amacıyla;

- a) İşçilerin sağlık gözetimi,
- b) Çalışma ortamının gözetimi,
- c) Eğitim, danışmanlık ve bilgilendirme,
- ç) İlk yardım ve acil müdahale,
- d) Kayıt ve istatistik,

görevleri ile benzeri diğer görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.

İşçilerin Sağlık Gözetimi

MADDE 19 – (1) İşçilerin sağlık gözetimi, işçilerin sağlığını korumak ve geliştirmek amacı ile işçilere verilecek her türlü sağlık hizmetini kapsar.

(2) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi, birinci fıkra kapsamındaki görevlerini yürütürken 32 nci maddede sayılan hususları yerine getirir.

Çalışma Ortamının Gözetimi

MADDE 20 – (1) Çalışma ortamının gözetimi, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik biriminin işyerinde sağlık ve güvenlik tehlikelerine karşı yürüteceği her türlü önleyici ve düzeltici faaliyeti kapsar.

(2) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi, birinci fıkra kapsamındaki görevlerini yürütürken 37 nci maddede sayılan hususları yerine getirir.

Eğitim, Danışmanlık ve Bilgilendirme

MADDE 21 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi; işçilerin iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerini ve bilgilendirilmelerini sağlar, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili her türlü konuda danışmanlık yapar.

İlkyardım ve Acil Müdahale

MADDE 22 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi;

a) İşyerinde kaza, yangın, doğal afet ve bunun gibi acil müdahale gerektiren durumları belirler. Acil durum planının hazırlanmasını, ilkyardım ve acil müdahale bakımından yapılması gerekenleri ve uygulamaları organize eder, yürütür ve ilgili diğer birim, kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapar.

b) İşyerinde, ilkyardımcı olarak görevlendirilecek kişilerin gerekli eğitimleri almasını sağlayacak organizasyonu yapar.

(2) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi, işyerindeki çalışma süresince açık bulundurulur. Bu süre içerisinde, yeterli sayıda ilkyardımcı görevlendirilir.

(3) İş sağlığı ve güvenliği hizmetinin ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden sağlanması, işyerlerinde İlkyardım Yönetmeliğine göre yeterli sayıda ilkyardımcı bulundurulması zorunluluğunu ortadan kaldırmaz.

Kayıt ve İstatistik

MADDE 23 – (1) İşçilerin sağlık gözetimine ve çalışma ortamının gözetimine ait bütün bilgiler, işyeri sağlık ve güvenlik birimi veya ortak sağlık ve güvenlik birimince kayıt altına alınır ve belgeler 10 yıl süreyle saklanır.

(2) İşçilerin sağlığının çalışma şartlarından etkilenip etkilenmediğinin belirlenmesinde; işe giriş ve periyodik sağlık kontrolleri, hastalık ve sağlık sorunları ile ilgili yapılan başvuruların günlük ve aylık kayıtları ile iş kazaları ve meslek hastalıkları, işe devamsızlık, zararlı ve tehlikeli madde kayıtları kullanılır.

(3) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimleri, işçilerin sağlık bilgileri, yaptıkları işler ve çalıştıkları ortamdaki maruziyet bilgileri ile bu maruziyetlerin değerlendirme sonuçlarının, işyerindeki kişisel sağlık dosyalarında, gizlilik ilkesine uyularak saklanmasını sağlar.

(4) İşveren, işçiler ve temsilcileri ile varsa iş sağlığı ve güvenliği kurulunun, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili kayıt ve istatistiklere ulaşabilmesini sağlar.

(5) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimleri, işyerinde meydana gelen bütün iş kazalarını ve meslek hastalıklarını kaydeder ve bunlarla ilgili rapor hazırlar, iş kazaları ve meslek hastalıkları ile ilgili kayıt ve takip işlemlerinde Ek-2'de belirtilen örnek formları kullanır, iş kazaları ve meslek hastalıklarının kayıtlarını değerlendirerek kaynaklarını belirler ve bunlara yönelik tedbirleri geliştirir.

Yıllık Çalışma Planı

MADDE 24 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi, yürütülecek hizmetler ile ilgili olarak yıllık çalışma planı hazırlar ve hazırlanan plan işveren tarafından onaylanır. Onaylanan plan işyerinde ilan edilir. Bir nüshası işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimince kayıt altına alınır.

Yıllık Değerlendirme Raporu

MADDE 25 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi, işyerindeki sağlık gözetimi ve çalışma ortamının gözetimi ile ilgili çalışmalarını kaydeder ve Ek-3'te belirtilen örneğine uygun yıllık değerlendirme raporu hazırlayarak işverene, iş sağlığı ve güvenliği kuruluna ve Genel Müdürlüğe gönderir. Genel Müdürlüğe gönderilen yıllık değerlendirme raporu, yazılı olarak ve elektronik ortamda iletilir. Bu bilgiler, Sağlık Bakanlığı Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, Genel Müdürlük tarafından elektronik ortamda bildirilir.

Görevlendirme Belgesi ve Sözleşme

MADDE 26 – (1) İşveren, işyeri sağlık ve güvenlik biriminde görev alacak ve bu Yönetmelikte belirtilen niteliklere sahip işyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı ve diğer personelin görevlerini yerine getirmeleri hususunda bir görevlendirme belgesi düzenler. Bu hizmetlerin tamamının veya bir kısmının ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden alınması durumunda taraflarca sözleşme yapılır. Görevlendirme belgesi veya sözleşme üç nüsha düzenlenir. Düzenlenen nüshalardan biri işverende, biri işyeri sağlık ve güvenlik birimi veya ortak sağlık ve güvenlik biriminde kalır, diğer nüsha ise Genel Müdürlüğe gönderilir. Sözleşmeler, Ek-4, Ek-5 ve Ek-6'daki örneklerine uygun olarak düzenlenir.

(2) İş sağlığı ve güvenliği ile ilgili görevini yerine getirdiği süre içerisinde iş güvenliği uzmanına başka görev verilemez.

(3) Ek-4, Ek-5 ve Ek-6'daki sözleşmelerin feshi halinde, bu durum taraflarca üç iş günü içinde Genel Müdürlüğe bildirilir.

(4) Ortak sağlık ve güvenlik birimlerindeki personel değişiklikleri üç iş günü içinde Ek-8'deki form doldurularak Genel Müdürlüğe bildirilir.

Mesleki Bağımsızlık

MADDE 27 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi personelinin mesleki bağımsızlığı korunur. İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi personeli, bağımsız çalışma ilkesi uyarınca bu Yönetmelik hükümlerini yerine getirirken, işveren tarafından görevini yapmaktan alıkonulamaz. İşveren, bu personelin malzemeler, ürünler, maddeler ve işin yapılışı ile ilgili bilgilere ulaşmasını sağlar.

Gizlilik İlkesi

MADDE 28 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi personeli, işyerinin teknik ve idari bilgileri ile işçilere ait tıbbi bilgileri gizli tutmakla yükümlüdür.

İşbirliği İlkesi

MADDE 29 – (1) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi veya ortak sağlık ve güvenlik birimi personeli, görevlerinin yürütümünde ve iş sağlığı ve güvenliği mevzuatında öngörülen tedbirlerin uygulanmasında, işbirliği ve koordinasyon içinde çalışır.

- (2) Ayrıca, işyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik birimi;
- a) İşverenle,
 - b) İşyeri bünyesindeki bütün üretim birimleri veya diğer bölüm çalışanları ile,
 - c) İşletmede iş sağlığı ve güvenliği işçi temsilcisi ile,
 - d) Sanayiden sayılan işlerin yapıldığı işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliği kurulu ile, işbirliği yapar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

İşyeri Hekimlerinin Nitelikleri, Görev, Yetki ve Yükümlülükleri ile Çalışma Usul ve Esasları

İşyeri Hekimlerinin Nitelikleri

MADDE 30 – (1) İşyeri hekimi olarak görevlendirilecek hekimler, eğitim kurumları tarafından düzenlenen işyeri hekimliği eğitim programlarına katılmak ve eğitim sonunda Genel Müdürlükçe yaptırılacak sınavda başarılı olmak zorundadır.

İşyeri Hekimlerinin Çalışma Süreleri

MADDE 31 – (1) İşyeri hekimleri, bu Yönetmelikte belirtilen görevlerini yerine getirmek için aşağıda belirtilen sürelerde görev yaparlar:

- a) Az tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerine; sağlık gözetimi için ayda en az 12 saat, buna ilave olarak işe giriş ve periyodik muayeneleri ile eğitim için on işçi başına yılda en az 30 dakika,
- b) Tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerine; sağlık gözetimi için ayda en az 24 saat, buna ilave olarak işe giriş ve periyodik muayeneleri ile eğitim için on işçi başına yılda en az 60 dakika,
- c) Çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerine; sağlık gözetimi için ayda en az 36 saat, buna ilave olarak işe giriş ve periyodik muayeneleri ile eğitim için on işçi başına yılda en az 90 dakika.

(2) Az tehlikeli sınıfta yer alan ve 1000' in üzerinde (1000 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak bir işyeri hekimi ile birinci fıkrada belirtilen kriterlere uygun yeteri kadar işyeri hekimi eklenir.

(3) Tehlikeli sınıfta yer alan ve 750'nin üzerinde (750 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak bir işyeri hekimi ile birinci fıkrada belirtilen kriterlere uygun yeteri kadar işyeri hekimi eklenir.

(4) Çok tehlikeli sınıfta yer alan ve 500'ün üzerinde (500 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak bir işyeri hekimi ile birinci fıkrada belirtilen kriterlere uygun yeteri kadar işyeri hekimi eklenir.

İşyeri Hekimlerinin Görevleri

MADDE 32 – (1) İşyeri hekimleri, iş sağlığı hizmetleri kapsamında aşağıdaki görevleri yapmakla yükümlüdür:

- a) İşle ilişkisi bakımından, gece postaları da dahil olmak üzere işçilerin sağlık gözetimini yapmak,
- b) İşyerlerinde sağlığa zararlı riskleri tanımlamak ve değerlendirmek,
- c) Birden fazla madde veya etkene aynı anda maruz kalınması durumunda, ortaya çıkabilecek sağlık tehlikelerini iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamında değerlendirmek,
- ç) İşçilerin işe girişlerinde sağlık muayenelerini yaparak işe uygun olduklarını belirten sağlık raporunu hazırlamak,
- d) Yapılan işin özelliğine göre, işin devamı süresince işçilerin periyodik sağlık muayenelerini iş sağlığı ve güvenliği mevzuatında belirtilen aralıklarla yapmak,
- e) İşçilerin işe giriş ve periyodik muayenelerini Ek-7'de verilen örneğine uygun olarak yapmak,
- f) 15/6/2004 tarihli ve 25493 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ağır ve Tehlikeli İşler Yönetmeliğinde belirtilen ağır ve tehlikeli işlerde çalışan işçilerin işe giriş ve periyodik sağlık muayenelerini, aynı Yönetmeliğin Ek-2'sinde yer alan Ağır ve Tehlikeli İşlerde Çalışacaklara Ait İşe Giriş/Periyodik Muayene Formu örneğine göre yapmak,
- g) Sağlık sorunları nedeniyle işe gelememe ve işyerinde olabilecek sağlık tehlikeleri arasında bir ilişkinin olup olmadığını tespit etmek,
- ğ) Sağlık sorunları nedeniyle üç haftadan daha uzun süreli işten uzaklaşmalarda veya meslek hastalıkları, iş kazaları nedeniyle ya da sık tekrarlanan işten uzaklaşmalarda işe dönüş muayenesi yapmak,
- h) İşçinin işe girişinde ve iş değişikliğinde, işe uyumunun belirlenmesi amacıyla yapılan sağlık muayenesi sonucunda düzenlenen raporda, çalıştırılacağı işler ve çalışma şartlarını belirtmek, rapor sonucunu işveren ve işçiye yazılı olarak bildirmek,
- ı) Herhangi bir kaza, hastalık veya periyodik muayene sonrasında eski işinde çalışması sakıncalı bulunan işçinin, mevcut sağlık durumuna uygun bir işte çalıştırılmasını tavsiye etmek,
- i) Özürlü ve eski hükümlülerin işe alınmaları, işyerinde oluşan bir kaza veya hastalık sonrasında geçici ya da kalıcı iş göremezliği olanların işe başlamaları, uygun işe yerleştirilmeleri için gerekli sağlık muayenelerini yaparak rapor hazırlamak ve işlerine uyumlarını sağlamak,
- j) Gebe veya emziren kadınları, on sekiz yaşından küçükleri, iki yaşından küçük çocuğu olan anneleri, meslek hastalığı tanısı veya şüphesi olanları, kronik hastalığı olanları, yaşlıları, malul ve özürlüleri, alkol, ilaç ve uyuşturucu bağımlılığı olanları, birden fazla iş kazası geçirmiş olanlar gibi özelliği olan işçileri; yakın takip ve koruma altına almak, bilgilendirilmelerine özel önem vermek, yapılacak risk değerlendirmesinde özel olarak dikkate almak,
- k) Gerekli laboratuvar tetkiklerini, radyolojik tetkik ve muayeneleri yaptırmak,
- l) Bulaşıcı hastalıkların kontrolünü sağlayarak yayılmasını önleme ve aşılama çalışmaları yapmak, portör muayenelerini yaptırmak,
- m) İşyerinin genel hijyen şartlarını sürekli izleyerek ve denetleyerek işyerindeki bütün birimlerin işçilerin sağlığını koruyup geliştirecek biçimde düzenlenmesi, işçiye sağlıklı bir ortamda ve yürütülen işin gerektirdiği kaloriyi karşılayacak nitelikte yemek verilmesi, içme suyu imkanı sağlanması, soyunma odaları, banyo, lavabo

ve tuvaletlerin bakımlı ve temiz olması ve genel temizlik donanımının temin edilmesi ve sürdürülmesi, mevcutsa yatakhanelerin sağlığa uygunluğunun sağlanması konularında tavsiyelerde bulunmak ve uygulamaların takibini yapmak,

- n) İşyerinde mevcutsa kreş ve çocuk bakım yurdu ile emzirme odalarının sağlık şartlarını kontrol etmek, sağlık şartlarına uygunluğunun sağlanması için tavsiyelerde bulunmak ve uygulamaların takibini yapmak,
- o) İşin işçiye uygunluğunun sağlanmasını tavsiye etmek,
- ö) Meslek hastalığı tanısı veya şüphesi olan ve iş kazası geçiren işçileri izlemek ve bunların kontrolünü yapmak, meslek hastalıkları tanısında yetkili hastaneler ile işbirliği içinde çalışmak,
- p) İş kazasına uğrayan veya meslek hastalığına yakalanan işçilerin rehabilitasyonu konusunda işyerindeki ilgili birimlerle işbirliği içinde çalışmak,
- r) İş sağlığı ve güvenliği ile ilgili mevcut durum, sorunların tespiti, bunların çözümü için etkin metotların geliştirilmesi, öncelikler ve sonuçların değerlendirilmesi amacıyla belirli aralıklarla incelemeler yapmak,
- s) Çalışma ortamının gözetimi ile ilgili olarak gerektiğinde ölçümler yapılmasını sağlayarak alınan sonuçların işçilerin sağlığı yönünden değerlendirmesini yapmak,
- ş) İşyerinde varsa iş sağlığı ve güvenliği kuruluna katılarak çalışma ortamı ve işçilerin sağlık gözetimi ile ilgili gerekli açıklamalarda bulunmak, danışmanlık yapmak ve kurulda alınan kararların uygulanmasını izlemek,
- t) Yürütülecek her türlü sağlık gözetim faaliyetleri sonucunda elde edilen verilerin kullanılması ile ilgili olarak işçileri ve temsilcilerini bilgilendirmek ve onların rızasını almak,
- u) İşçileri, işiyle ilgili sağlık tehlikeleri, yapılan sağlık muayenesinin sonuçları ve bunların değerlendirilmesi konusunda yeterli ve uygun şekilde bilgilendirmek,
- ü) İşçilerin, zamanlarını etkin ve verimli biçimde değerlendirmeleri amacıyla eğitici, kültürel ve sportif etkinliklerle zenginleştirilmiş dinlenme imkanı sağlamak için tavsiyelerde bulunmak,
- v) İşyerinde ilkyardım ve acil müdahale hizmetlerinin organizasyonunu yapmak, ilgili personelin eğitiminin sağlanması çalışmalarını yürütmek,
- y) İş ile işçinin uyumunu sağlamak için; iş usullerinin işçilerin fiziksel ve zihinsel kapasitelerine uyarlanması, işçilerin sağlığının yapılan iş ve işlemler ile çalışma ortamındaki çeşitli stres faktörlerinden olumsuz yönde etkilenmesi ihtimaline karşı inceleme ve araştırmalar yapmak,
- z) İş kazaları ve meslek hastalıklarının analizine katılmak, meslek hastalığı tanısı veya şüphesi olanların bulunduğu ortamlarda çalışan işçilerle ilgili inceleme yapmak,
- aa) Yeni teçhizatın sağlık açısından değerlendirilmesi ve test edilmesi gibi iş uygulamalarının iyileştirilmesine yönelik programların geliştirilmesi çalışmalarına katılmak,
- bb) Yıllık çalışma planını, varsa iş güvenliği uzmanı ile işbirliği yaparak hazırlamak,
- cc) İşyerindeki sağlık gözetimi ile ilgili çalışmalarını kaydetmek ve Ek-3'te belirtilen örneğine uygun yıllık değerlendirme raporunu, varsa iş güvenliği uzmanı ile işbirliği yaparak hazırlamak,
- çç) İş sağlığı, hijyen ve ergonomi alanlarında bilgi ve eğitimin verilmesi için ilgili taraflarla işbirliği yapmak,

- dd) İş sağlığı, hijyen ve ergonomi ile kişisel koruyucu donanımlar ve toplu koruma yöntemleri konularında tavsiyelerde bulunmak,
- ee) İşyeri yöneticilerine, iş sağlığı ve güvenliği kurulu üyelerine, işçilere ve temsilcilerine genel sağlık konularında eğitim vermek ve bu eğitimlerin sürekliliğini sağlamak,
- ff) İşçilere, bağımlılık yapan maddelerin, özellikle tütün ve tütün mamullerinin, kullanılmasının zararları konularında eğitim vermek,
- gg) Yukarıda belirtilen görevleri ile ilgili gerekli kayıtların tutulmasını sağlamak.

İşyeri Hekimlerinin Yetkileri

MADDE 33 – (1) İşyeri hekimleri;

- a) Bağımsız çalışma ilkesi uyarınca bu Yönetmelik hükümlerini yerine getirirken, işveren tarafından hiçbir şekilde engellenemez, görevini yapmaktan alıkonulamaz,
- b) Çalışmalarını tam bir mesleki bağımsızlık içinde ve tıbbi deontoloji kurallarına uygun biçimde yürütür,
- c) İşyerinde çalışanların hayatı ile ilgili yakın tehlike oluşturan bir husus tespit ettiğinde, işin geçici olarak durdurulması için derhal üst yönetimi bilgilendirir,
- ç) Sağlık durumu bakımından yaptığı işle uyumsuz olduğu belirlenen işçilerin, işyerinde uygun bir işte görevlendirilmesini tavsiye eder,
- d) Üretim teknolojilerinin planlanmasında iş sağlığı ile ilgili tavsiyelerde bulunur,
- e) Görevi gereği işyerinin bütün bölümlerinde iş sağlığı konusunda inceleme, araştırma yapar ve çalışanlarla görüşür,
- f) Gerektiğinde konu ile ilgili kurum veya kuruluşlar ile işbirliği yapar.

İşyeri Hekimlerinin Yükümlülükleri

MADDE 34 – (1) İşyeri hekimleri, bu Yönetmelikte belirtilen görevlerini yaparken, işin normal akışını mümkün olduğu kadar aksatmamak ve verimli bir çalışma ortamının sağlanmasına katkıda bulunmak, işverenin ve işyerinin meslek sırları, ekonomik ve ticari durumları hakkındaki bilgiler ile çalışanın kişisel sağlık dosyasındaki bilgileri gizli tutmakla yükümlüdürler.

ALTINCI BÖLÜM

İş Güvenliği Uzmanlarının Nitelikleri, Görev, Yetki ve Yükümlülükleri ile Çalışma Usul ve Esasları

İş Güvenliği Uzmanlarının Nitelikleri

MADDE 35 – (1) İş güvenliği uzmanı olarak görevlendirilecek mühendis veya teknik elemanlar, eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına katılmak ve eğitim sonunda Genel Müdürlükçe yaptırılacak sınavda başarılı olmak zorundadır.

İş Güvenliği Uzmanlarının Çalışma Süreleri

MADDE 36 – (1) İş güvenliği uzmanlarından;

- a) (A) sınıfı belgeye sahip olanlar bütün tehlike sınıflarında yer alan işyerlerinde,
- b) (B) sınıfı belgeye sahip olanlar tehlikeli ve az tehlikeli sınıflarda yer alan işyerlerinde,
- c) (C) sınıfı belgeye sahip olanlar az tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde, görev yaparlar.

(2) İşyerinde birden fazla iş güvenliği uzmanının görevlendirilmesi halinde, en az bir iş güvenliği uzmanında birinci fıkrada belirtilen şartlar aranır.

(3) İş güvenliği uzmanları, bu Yönetmelikte belirtilen görevlerini yerine getirmek için aşağıda belirtilen sürelerde görev yaparlar:

- a) Az tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerine; ayda en az 12 saat, buna ilave olarak da işçi başına ayda en az 5 dakika,
- b) Tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerine; ayda en az 24 saat, buna ilave olarak da işçi başına ayda en az 5 dakika,
- c) Çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerine; ayda en az 36 saat, buna ilave olarak da işçi başına ayda en az 10 dakika.

(4) Az tehlikeli sınıfta yer alan ve 1000' in üzerinde (1000 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak bir iş güvenliği uzmanı ile üçüncü fıkrada belirtilen kriterlere uygun yeteri kadar iş güvenliği uzmanı eklenir.

(5) Tehlikeli sınıfta yer alan ve 750'nin üzerinde (750 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak bir iş güvenliği uzmanı ile üçüncü fıkrada belirtilen kriterlere uygun yeteri kadar iş güvenliği uzmanı eklenir.

(6) Çok tehlikeli sınıfta yer alan ve 500'ün üzerinde (500 dahil) işçi çalıştırılan işyerlerinde tam gün çalışacak bir iş güvenliği uzmanı ile üçüncü fıkrada belirtilen kriterlere uygun yeteri kadar iş güvenliği uzmanı eklenir.

İş Güvenliği Uzmanlarının Görevleri

MADDE 37 – (1) İş güvenliği uzmanları, aşağıda belirtilen görevleri yerine getirmekle yükümlüdür:

- a) İşyerinde, gece postaları da dahil olmak üzere çalışma ortamının gözetimini yapmak,
- b) İşyerinde yapılan çalışmaların, iş sağlığı ve güvenliği mevzuatına ve genel iş güvenliği kurallarına uygun olarak sürdürülmesini sağlamak için işverene tavsiyelerde bulunmak,
- c) İşyerindeki tehlikelerin belirlenmesi, risk analizinin ve risk değerlendirmesinin yapılması, tehlikelerin kaynağında yok edilmesine yönelik tedbirlere öncelik verilerek ortadan kaldırılması ve risklerin kontrol altına alınması için işçilerin veya temsilcilerinin görüşlerini de alarak gerekli çalışmaları planlamak, ölçüm, analiz ve kontrollerin yapılmasını sağlamak, alınacak sağlık ve güvenlik önlemleri konusunda işverene önerilerde bulunmak ve uygulamaların takibini yapmak,
- ç) İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği yönünden yapılması gereken periyodik bakım, kontrol ve ölçümleri planlamak ve uygulamaların takibini yapmak,
- d) İşyerinde kaza, yangın, doğal afetler gibi acil müdahale gerektiren durumlar için acil durum planının hazırlanmasını sağlamak ve uygulamaların takibini yapmak,
- e) Yangın veya patlamaların önlenmesi için gerekli çalışmaları planlamak ve uygulamaların takibini yapmak, yangın veya patlama durumunda alınacak tedbirleri belirlemek,
- f) İş sağlığı ve güvenliği kuruluna katılarak çalışma ortamının gözetimi ile ilgili gerekli açıklamalarda bulunmak, danışmanlık yapmak ve kurulda alınan kararların uygulanmasını izlemek,

- g) İşyeri hekimi ile işbirliği yaparak işyerinde meydana gelebilecek iş kazaları ve meslek hastalıkları ile ilgili değerlendirme yapmak, gerekli önleyici faaliyet planlarını hazırlamak ve uygulamaların takibini yapmak,
- ğ) İşyerinde meydana gelen iş kazası, meslek hastalığı veya herhangi bir tehlikeli olayın tekrarlanmaması için inceleme ve araştırma yaparak düzeltici faaliyet planlarını yapmak ve uygulamaları takip etmek,
- h) İşyerlerinin tasarımı, makine ve diğer teçhizatın durumu, bakımı, seçimi ve çalışma sırasında kullanılan maddeler de dahil olmak üzere işin planlanması ve organizasyonu konusunda tavsiyede bulunmak,
- ı) İşyerinde yeni bir bölüm veya sistem kurulacağı ya da yeni makine, tezgah ve cihaz alınacağı durumlarda inceleme ve araştırma yaparak sağlık ve güvenlik yönünden uygun seçim yapılması için işverene tavsiyelerde bulunmak,
- i) Kişisel koruyucu donanımların seçimi, temini, kullanımı, bakımı, muhafazası ve test edilmesi konularında işverene tavsiyelerde bulunmak,
- j) İş sağlığı ve güvenliği eğitimlerini ilgili Yönetmelik hükümlerine uygun olarak planlamak ve uygulamak,
- k) Yıllık çalışma planını işyeri hekimi ile işbirliği yaparak hazırlamak,
- l) İşyerindeki çalışma ortamının gözetimi ile ilgili çalışmalarını kaydetmek ve Ek-3'te belirtilen örneğine uygun yıllık değerlendirme raporunu işyeri hekimi ile işbirliği yaparak hazırlamak,
- m) Birden fazla madde veya etkenin aynı anda işyerinde bulunmasından dolayı ortaya çıkabilecek tehlikeleri iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı doğrultusunda değerlendirmek,
- n) Yukarıda belirtilen görevleri ile ilgili gerekli kayıtların tutulmasını sağlamak.

İş Güvenliği Uzmanlarının Yetkileri

MADDE 38 – (1) İş güvenliği uzmanları;

- a) Bağımsız çalışma ilkesi uyarınca bu Yönetmelik hükümlerini yerine getirirken, işveren tarafından hiçbir şekilde engellenemez, görevini yapmaktan alıkonulamaz,
- b) İşyerinde çalışanların hayatı ile ilgili yakın tehlike oluşturan bir husus tespit ettiğinde, işin geçici olarak durdurulması için derhal üst yönetimi bilgilendirir,
- c) Üretim planlamalarında karar alma sürecine katılır,
- ç) Görevi gereği işyerinin bütün bölümlerinde iş sağlığı ve güvenliği konusunda inceleme, araştırma yapar ve çalışanlarla görüşür,
- d) Gerektiğinde konu ile ilgili kurum veya kuruluşlar ile işbirliği yapar.

İş Güvenliği Uzmanlarının Yükümlülükleri

MADDE 39 – (1) İş güvenliği uzmanları, bu Yönetmelikte belirtilen görevlerini yaparken, işin normal akışını mümkün olduğu kadar aksatmamak ve verimli bir çalışma ortamının sağlanmasına katkıda bulunmak, işverenin ve işyerinin meslek sırları, ekonomik ve ticari durumları ile ilgili bilgileri gizli tutmakla yükümlüdürler.

YEDİNCİ BÖLÜM
İşyeri Hekimleri ve İş Güvenliği Uzmanlarının
Eğitimi ve Sınavları

Eğitimlerin Düzenlenmesi

MADDE 40 – (1) İşyeri hekimleri ve iş güvenliği uzmanlarının eğitimi, kuruluş kanunlarında işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitimlerini verme yetkisi bulunan kurum ve kuruluşlar, üniversiteler ve Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenir.

Eğitim Kurumlarının Başvuru İşlemleri

MADDE 41 – (1) Eğitim kurumları, Genel Müdürlüğe aşağıdaki bilgi ve belgeleri içeren bir yazı ile başvururlar:

- a) Eğitim kurumlarının unvanını, sahibini veya sahiplerini, faaliyet göstereceği adresi ve iletişim bilgilerini belirten ve yetki belgesi talep eden başvuru yazısı,
- b) Ticari şirketler için Ticaret Sicil Gazetesinin tasdikli örneği,
- c) Vakıf veya dernekler için senet veya tüzüklerinin tasdikli örneği,
- ç) Faaliyet gösterilecek yer kiralık ise en az beş yıl süreli kira sözleşmesinin tasdikli örneği,
- d) Faaliyet gösterilecek yer, eğitim kurumuna veya kurucularından birine ait ise tapu senedinin tasdikli örneği,
- e) Faaliyet gösterilecek yerin intifa hakkına sahip ise ilgili tapu sicil müdürlüğünden alınacak belge,
- f) Faaliyet gösterilecek yerin bütün bölümlerini ihtiva eden 1/200 ölçekli plan,
- g) Tapu kütüğünde mesken olarak kayıtlı bir ana gayrimenkulün bağımsız bölümlerinde eğitim kurumlarının faaliyet gösterebileceğine dair kat malikleri kurulunun oybirliğiyle aldığı kararın tasdikli örneği,
- ğ) İlgili mevzuata göre, yangına karşı gerekli tedbirlerin alındığına dair yetkili merciler tarafından verilen belge.

(2) Üniversiteler, eğitim ve araştırma hastaneleri ile kamu kurum ve kuruluşları için, yalnızca birinci fıkranın (a), (f) ve (ğ) bentlerinde belirtilen belgeler istenir.

(3) Birinci fıkra uyarınca, eğitim kurumlarından istenen belgelerin aslı ile birlikte bir örneğinin getirilmesi halinde, Genel Müdürlükçe tasdiki yapılır.

Eğitim Kurumlarının Yetkilendirilmesi

MADDE 42 – (1) Eğitim kurumları tarafından hazırlanan başvuru dosyası Genel Müdürlük tarafından incelenerek eksiklikleri var ise, ilgililere yazılı olarak bildirilir. 40 nci maddede belirtilen eğitim kurumlarına, inceleme sonucunda uygun görülmesi durumunda, başvuru yazısında belirtilen adrese münhasıran, Genel Müdürlük tarafından EK-10'da örneği belirtilen işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesi düzenlenir. Başka bir adreste şube açıldığı takdirde, aynı usul ve esaslar dahilinde, Yönetmelikte belirtilen şartların yerine getirilmesi kaydıyla şube için de yetki belgesi düzenlenir. Bu belgelerin, eğitim kurumları tarafından üç yılda bir Genel Müdürlüğe vize ettirilmesi zorunludur.

(2) Eğitim kurumları, işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesini almadıkça eğitim için katılımcı kaydı yapamaz ve eğitime başlayamazlar.

Eğitim Hizmetinin Devredilememesi

MADDE 43 – (1) Eğitim kurumları, eğitim hizmetlerinin tamamının veya bir kısmının yerine getirilmesini başka bir eğitim kurumuna devredemezler.

Genel Müdürlüğün Görevleri

MADDE 44 – (1) Genel Müdürlüğün, eğitim kurumlarının vereceği eğitim hizmetleri ile ilgili görevleri şunlardır:

- a) Eğitim kurumu olarak yetkilendirilmek için yapılan başvuruları incelemek,
- b) Eğitim kurumunun eğitim faaliyetlerini izlemek ve değerlendirmek, değerlendirme sonucunun 43, 45, 46, 47, 48 ve 49 uncu maddelere aykırı olduğunun belirlenmesi durumunda yetkilendirmeyi iptal etmek,
- c) İşyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı sınavlarını, Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi'ne veya Milli Eğitim Bakanlığı'na yaptırmak,
- ç) Sınavlarda başarılı olanlara işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı belgelerini düzenlemek,
- d) Eğitim kurumlarına ait kayıtları tutmak.

Eğitim Mekanlarının Nitelikleri

MADDE 45 – (1) Eğitimler, katılımcıların tamamının birbirlerini görebileceği şekilde düzenlendiği, orta kısımda uygulamaların yapılabilmesine imkan veren yeterli bir alanın bulunduğu ve kişi başına en az 10 metreküp hava hacmine sahip olan mekanlarda verilir. Eğitimlerin en fazla 25'er kişilik gruplara verilmesi esastır. Eğitim kurumlarında, yönetici odası, eğitici odası, dinlenme odası ile yeterli sayıda lavabo ve tuvaletin bulunması zorunludur. Tuvalet ve lavabolar, erkek ve kadınlar için ayrı ayrı olacaktır. Eğitim mekanlarında, uygun termal konfor şartları ve yeterli aydınlatma sağlanacaktır.

(2) Eğitimde kullanılacak araç ve gereçler, günün teknolojisine uygun olmalıdır.

Eğitim Konuları

MADDE 46 – (1) Eğitim konularının içeriği, ulusal ve uluslararası standartlar doğrultusunda, 51 inci maddede belirtilen işyeri hekimliği eğitim ve sınav komisyonu ile 54 üncü maddede belirtilen iş güvenliği uzmanlığı eğitim ve sınav komisyonu tarafından belirlenir.

(2) Eğitim kurumlarında uygulanacak olan ve dönem planlarına uygun olarak hazırlanan günlük programlar, Genel Müdürlüğün onayından sonra uygulanır. Onaylanmamış programlar ile eğitim verilemez.

(3) Teorik ve uygulamalı dersler haftanın günlerine dengeli olarak dağıtılır.

Eğiticilerin Nitelikleri

MADDE 47 – (1) İşyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitimi, aşağıda nitelikleri belirtilen eğiticiler tarafından verilir:

a) Pedagojik formasyona veya eğiticilerin eğitimi belgesine sahip, en az beş yıl iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen işyeri hekimleri,

- b) Pedagojik formasyona veya eğitimcilerin eğitimi belgesine sahip, en az üç yıl (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi ile iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen (A) sınıfı iş güvenliği uzmanları,
- c) Üniversitelerde tıp, sağlık, mühendislik, hukuk ve iş sağlığı ve güvenliği alanlarında ders verenler,
- ç) İş sağlığı ve güvenliği alanında en az üç yıl teftiş yapmış iş müfettişleri,
- d) Pedagojik formasyona veya eğitimcilerin eğitimi belgesine sahip, Genel Müdürlük ve bağlı birimlerinde en az beş yıl görev yapmış iş sağlığı ve güvenliği uzmanları,
- e) Pedagojik formasyona veya eğitimcilerin eğitimi belgesine sahip, Genel Müdürlük ve bağlı birimlerinde en az beş yıl görev yapmış iş sağlığı bilim uzmanı, iş sağlığı bilim doktoru, iş sağlığı ve güvenliği bilim doktoru ile lisans eğitimine sahip sağlık veya teknik hizmetler sınıfındaki kadrolarda yer alan ve en az on yıl görev yapmış personel.

(2) Birinci fıkrada nitelikleri belirtilen kişilerin başvurması halinde, Genel Müdürlük tarafından bu kişilere Ek-11'de örneği belirtilen işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitici belgesi verilir.

Eğiticilerin Uygunluğu

MADDE 48 – (1) Eğitim kurumları, eğitim verilecek konulara uygun eğitimcileri görevlendirmek ve bunları Genel Müdürlüğe bildirmek zorundadır.

Eğitimde düzenlenecek belgeler

MADDE 49 – (1) Düzenlenecek her eğitim öncesinde, eğitim kurumları tarafından, eğitime katılacakların listesi Genel Müdürlüğe gönderilir. Yapılan eğitimler sonucunda, eğitime katılanlara, eğitim kurumları tarafından eğitim katılım belgesi düzenlenir.

Yeterlilik

MADDE 50 – (1) Eğitime katılanlar, teorik eğitimin yüzde 90'ına, uygulamalı eğitimin tamamına devam etmek zorundadırlar. Eğitim sonunda, eğitime katılanların başarılı sayılmaları için, Genel Müdürlükçe yaptırılacak sınavdan 100 tam puan üzerinden en az 70 puan almış olmaları şartı aranır.

İşyeri Hekimlerinin Eğitimi

MADDE 51 – (1) Eğitim programları teorik ve uygulamalı olmak üzere iki bölümden oluşur. Eğitimin süresi, 180 saat teorik ve 40 saat uygulama olmak üzere toplam 220 saatten az olamaz. Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir. Uygulamalı eğitimler ise işyeri hekimi bulunan bir işyerinde yapılır. İşyeri hekimliği eğitim programlarının sonunda Genel Müdürlükçe sınav yaptırılır.

(2) İşyeri hekimliği sınavında başarılı olamayanlar, sınava girdikleri tarihten itibaren bir yıl içinde bir kez daha sınava girme hakkına sahiptirler. Ancak, bu hakkını kullanmayan veya iki sınavda da başarılı olamayan adaylar yeniden eğitim programına katılmak zorundadırlar.

(3) İşyeri hekimleri, işyeri hekimliği belgelerini aldıkları tarihten itibaren yedi yıllık aralıklarla eğitim kurumları tarafından düzenlenecek bilgi yenileme eğitimine katılmak zorundadırlar. Bu eğitimin süresi 24 saatten az olamaz.

(4) Bilgi yenileme eğitimine katılmayan işyeri hekimlerinin, işyeri hekimliği belgeleri geçersiz sayılır ve bilgi yenileme eğitimine katılıncaya kadar bu Yönetmelik kapsamındaki görev ve yetkilerini kullanamazlar.

İşyeri Hekimliği Eğitim ve Sınav Komisyonu

MADDE 52 – (1) İşyeri hekimliği eğitim programları ile bilgi yenileme eğitim programlarının hazırlanması, uygulanması ve işyeri hekimliği eğitim programlarının sonunda sınavların yapılması ile ilgili usul ve esaslar, işyeri hekimliği eğitim ve sınav komisyonu tarafından belirlenir.

(2) Komisyon; İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürünün başkanlığında, Genel Müdürlükten bir hekim, İş Teftiş Kurulu Başkanlığından iş sağlığı ve güvenliği alanında görevli bir iş müfettişi, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi'nden bir eğitim uzmanı, Sağlık Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ve Türk Tabipleri Birliğinden birer hekim temsilci ile Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından görevlendirilecek iş sağlığı konusunda çalışmaları olan bir hekim öğretim üyesinden oluşur.

(3) Komisyon, her yıl Kasım ayında yapacağı olağan toplantısında bir sonraki yılın çalışma programını belirler. Genel Müdürlük, gerektiğinde komisyonu olağanüstü toplantıya çağırabilir. Toplantıların gündemi üyelere toplantı tarihinden en az 15 gün önce bildirilir. Komisyonun sekreteryası işleri Genel Müdürlük tarafından yürütülür.

(4) Komisyon, kararlarını salt çoğunlukla alır. Eşitlik halinde Başkanın oyu kararı belirler. Komisyon kararı, karar defterine yazılır ve üyeler tarafından imzalanır.

İşyeri Hekimliği Belgesi

MADDE 53 – (1) İşyeri hekimliği belgesi;

- a) İş sağlığı ve güvenliği alanında en az üç yıl teftiş yapmış olan hekim iş müfettişi veya üniversitelerden iş sağlığı bilim uzmanlığı ve/veya bilim doktorası almış veya iş ve meslek hastalıkları ya da işyeri hekimliği yan dal uzmanlığı almış olan hekimler ile Genel Müdürlük ve bağlı birimlerde iş sağlığı alanında fiilen en az yedi yıl çalışmış hekimlere istekleri halinde,
- b) İşyeri hekimliği eğitim programlarına katılan ve eğitim sonunda Genel Müdürlükçe yaptırılan sınavda başarılı olan hekimlere,

Ek-12'de belirtilen örneğe uygun olarak Genel Müdürlükçe verilir.

İş Güvenliği Uzmanlarının Eğitimi

MADDE 54 – (1) Eğitim programları teorik ve uygulamalı olmak üzere iki bölümden oluşur. Eğitimin süresi, her iş güvenliği uzmanlığı sınıfı için 180 saat teorik ve 40 saat uygulama olmak üzere toplam 220 saatten az olamaz. Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir. Uygulamalı eğitimler ise iş güvenliği uzmanı bulunan bir işyerinde yapılır. İş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarının sonunda Genel Müdürlükçe sınav yaptırılır.

(2) İş güvenliği uzmanlığı sınavında başarılı olamayanlar sınava girdikleri tarihten itibaren bir yıl içinde bir kez daha sınava girme hakkına sahiptirler. Ancak, bu hakkını kullanmayan veya iki sınavda da başarılı olamayan adaylar yeniden eğitim programına katılmak zorundadırlar.

(3) İş güvenliği uzmanları, iş güvenliği uzmanlığı belgelerini aldıkları tarihten itibaren yedi yıllık aralıklarla eğitim kurumları tarafından düzenlenecek bilgi yenileme eğitimine katılmak zorundadırlar. Bu eğitimin süresi 24 saatten az olamaz.

(4) Bilgi yenileme eğitimine katılmayan iş güvenliği uzmanlarının, iş güvenliği uzmanlığı belgeleri geçersiz sayılır ve bilgi yenileme eğitimine katılincaya kadar bu Yönetmelik kapsamındaki görev ve yetkilerini kullanamazlar.

İş Güvenliği Uzmanlığı Eğitim ve Sınav Komisyonu

MADDE 55 – (1) İş güvenliği uzmanlığı eğitim programları ile bilgi yenileme eğitim programlarının hazırlanması, uygulanması ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarının sonunda sınavların yapılması ile ilgili usul ve esaslar, iş güvenliği uzmanlığı eğitim ve sınav komisyonu tarafından belirlenir.

(2) Komisyon; İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürünün başkanlığında, Genel Müdürlükten bir iş sağlığı ve güvenliği uzmanı, İş Teftiş Kurulu Başkanlığından iş sağlığı ve güvenliği alanında görevli bir iş müfettişi, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi'nden bir eğitim uzmanı, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden bir mühendis temsilci ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından görevlendirilecek iş güvenliği konusunda çalışmaları olan bir öğretim üyesinden oluşur.

(3) Komisyon, her yıl Kasım ayında yapacağı olağan toplantısında bir sonraki yılın çalışma programını belirler. Genel Müdürlük gerektiğinde Komisyonu olağanüstü toplantıya çağırabilir. Toplantıların gündemi üyelere toplantı tarihinden en az 15 gün önce bildirilir. Komisyonun sekreteryası işleri Genel Müdürlük tarafından yürütülür.

(4) Komisyon, kararlarını salt çoğunlukla alır. Eşitlik halinde Başkanın oyu kararı belirler. Komisyon kararı, karar defterine yazılır ve üyeler tarafından imzalanır.

İş Güvenliği Uzmanlığı Belgesi

MADDE 56 – (1) İş güvenliği uzmanlığı belgesinin sınıfları aşağıda belirtilmiştir:

a) (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi;

- 1) İş sağlığı ve güvenliği alanında en az üç yıl teftiş yapmış iş müfettişlerine istekleri halinde,
- 2) Genel Müdürlük ve bağlı birimlerinde iş sağlığı ve güvenliği alanında en az sekiz yıl görev yapmış iş sağlığı ve güvenliği uzmanlarına istekleri halinde,
- 3) (B) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesiyle en az beş yıl fiilen görev yaptığını iş güvenliği uzmanlığı sözleşmesi ile belgeleyerek eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına katılanlardan Genel Müdürlükçe yaptırılan (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı sınavında başarılı olan mühendis veya teknik elemanlara,

Ek-13'de belirtilen örneğine uygun olarak Genel Müdürlükçe verilir.

b) (B) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi;

- 1) Genel Müdürlük ve bağlı birimlerinde iş sağlığı ve güvenliği alanında en az üç yıl görev yapmış iş sağlığı ve güvenliği uzmanlarına istekleri halinde,
- 2) İş sağlığı ve güvenliği alanında doktora yapmış olan mühendis veya teknik elemanlardan (B) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı eğitim programının pratik bölümünü tamamlayanlara istekleri halinde,
- 3) Genel Müdürlük ve bağlı birimlerinde iş sağlığı ve güvenliği alanında en az beş yıl görev yapmış mühendis veya teknik elemanlardan Genel Müdürlükçe yaptırılan (B) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı sınavında başarılı olanlara,
- 4) (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesiyle en az iki yıl fiilen görev yaptığını iş güvenliği uzmanlığı sözleşmesi ile belgeleyerek eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına katılanlardan Genel Müdürlükçe yaptırılan (B) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı sınavında başarılı olan mühendis veya teknik elemanlara,

Ek-13'de belirtilen örneğine uygun olarak Genel Müdürlükçe verilir.

c) (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi;

- 1) Eğitim kurumları tarafından düzenlenen (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına katıldıklarını belgeleyen ve Genel Müdürlükçe yaptırılan (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı sınavında başarılı olan mühendis veya teknik elemanlara,
- 2) İş sağlığı ve güvenliği alanında yüksek lisans yapmış olan mühendis veya teknik elemanlardan (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı eğitim programının pratik bölümünü tamamlayanlara istekleri halinde,

Ek-13'de belirtilen örneğine uygun olarak Genel Müdürlükçe verilir.

SEKİZİNCİ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Tehlike Sınıfı Belirleme Komisyonu

MADDE 57 – (1) İşyerlerinin, iş sağlığı ve güvenliği açısından hangi tehlike sınıfına gireceği, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının iş kazaları ve meslek hastalıkları istatistikleri de göz önünde bulundurularak; İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürünün başkanlığında, Sağlık Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, İş Teftiş Kurulu Başkanlığı, en çok üyeye sahip işçi ve işveren sendikaları konfederasyonları ile Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden birer temsilcinin oluşturduğu komisyonun görüşleri doğrultusunda Bakanlıkça çıkarılacak Tebliğ ile belirlenir.

(2) Komisyon, her yıl Aralık ayında olağan olarak toplanır. Genel Müdürlük, gerektiğinde komisyonu olağanüstü toplantıya çağırabilir. Toplantının gündemi, üyelere toplantı tarihinden en az 15 gün önce bildirilir. Komisyonun sekreteryası işleri Genel Müdürlük tarafından yürütülür.

(3) Komisyon, kararlarını salt çoğunlukla alır. Eşitlik halinde Başkanın oyu kararı belirler. Komisyon kararı, karar defterine yazılır ve üyeler tarafından imzalanır.

Yürürlükten Kaldırılan Yönetmelikler

MADDE 58 – (1) 16/12/2003 tarihli ve 25318 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan İşyeri Sağlık Birimleri ve İşyeri Hekimlerinin Görevleri ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik ile 20/1/2004 tarihli ve 25352 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan İş Güvenliği ile Görevli Mühendis veya Teknik Elemanların Görev, Yetki ve Sorumlulukları ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden önce, Bakanlıkça verilen işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı sertifikaları ile 16/12/2003 tarihinden önce düzenlenen işyeri hekimliği sertifikaları geçerlidir.

Yürürlük

MADDE 59 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 60 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU

ASGARI İŞÇİLİK

TESPİT KOMİSYONU

Asgari İşçilik Tespit Komisyonu, Kuruma yeterli işçilik tutarının bildirilmiş olup olmadığının araştırılması, işin yürütümü için gerekli olan asgari işçilik tutarının tespitinde dikkate alınacak asgari işçilik oranlarının saptanması ve asgari işçilik oranlarına vaki itirazların incelenerek karara bağlanması amacıyla oluşturulmuştur.

Komisyon, Kurum teknik elemanlarından dört, Kurum Yönetim Kurulunda temsil edilen işçi ve işveren konfederasyonlarınca görevlendirilecek iki, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden bir üye olmak üzere yedi teknik elemandan oluşur.

Üyelerin en az dört yıllık mühendislik, mimarlık eğitimi veren fakülterden mezun olması ve en az üç yıllık şantiye deneyiminin yada mesleki çalışmasının bulunması gerekir.

Kurumca gerek görüldüğünde, aynı esaslara göre birden fazla Asgari İşçilik Tespit Komisyonu kurulabilir.

Komisyon salt çoğunlukla toplanır. Kararlar en az dört üyenin aynı yöndeki oyu ile alınır. Kurum dışındaki üyelerin üst üste üç toplantıya, son altı ay içinde ise beş toplantıya katılması halinde, toplantıya katılmayan üyeyi görevlendiren konfederasyon yerine, üye sayısı bakımından en yüksek bir sonraki konfederasyon üye davet edilir.

Komisyona kurum dışından katılan üyelere her toplantı günü için huzur hakkı ödenir.

Komisyonun sekreteryaya hizmetleri için gerekli personel Kurumca görevlendirilir.

İlgili Mevzuat:

1) 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Md. 85

2) 01.10.2008 tarihli Sosyal Güvenlik Kurumu Asgari İşçilik Tespit Komisyonunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu

MADDE 85 – İşverenin, işin emsaline, niteliğine, kapsam ve kapasitesine göre işin yürütümü açısından gerekli olan sigortalı sayısının, çalışma süresinin veya prime esas kazanç tutarının altında bildirimde bulunduğu tespit halinde, işin yürütümü açısından gerekli olan asgarî işçilik tutarı; yapılan işin niteliği, kullanılan teknoloji, işyerinin büyüklüğü, benzer işletmelerde çalıştırılan sigortalı sayısı, ilgili meslek veya kamu kuruluşlarının görüşü gibi unsurlar dikkate alınarak tespit edilir. Söz konusu tespitler, Kurumun denetim ve kontrolle görevlendirilmiş memurları tarafından yapılır.

Kamu idareleri, döner sermayeli kuruluşlar, kanunla kurulan kurum ve kuruluşlar* ile bankalar tarafından ihale mevzuatına göre yaptırılan işlerden ve özel nitelikteki inşaat işlerinden dolayı bu işleri yapan işveren tarafından yeterli işçilik bildirilmiş olup olmadığı Kurumca araştırılır. Bu araştırma sonucunda yeterli işçiliğin bildirilmemiş olduğu anlaşılırsa, eksik bildirilen işçilik tutarı üzerinden hesaplanan prim tutarı, 89 uncu madde gereği hesaplanacak gecikme cezası ve gecikme zammı ile birlikte bir ay içinde ödenmek üzere işverene tebliğ edilir. Tebliğ edilen prim ve gecikme cezası ve gecikme zammının ödendiği veya ödeneceğinin işveren tarafından yazılı olarak taahhüt edilmesi halinde borç kesinleşir. Kuruma verilecek taahhütnamede üstlenilen ödeme yükümlülüğünün yerine getirilmemesi halinde, işveren hakkında 88 inci ve 89 uncu maddeler uyarınca işlem yapılır. Tebliğ edilen prim ve gecikme cezası ve gecikme zammının ödenmemesi, taahhütname verilmemesi veya Kurumca işyerinin denetlenmesine gerek görülmesi durumunda Kurumca inceleme yapılır.

Bu maddenin birinci ve ikinci fıkrasında belirtilen usûllerle Kuruma bildirilmediği tespit edilen asgarî işçilik tutarı üzerinden Kurumca re'sen tahakkuk ettirilen sigorta primleri, 88 inci ve 89 uncu maddeler dikkate alınarak işverene tebliğ edilir. İşveren, tebliğ edilen prim borcuna karşı tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde Kuruma itiraz edebilir. İtiraz takibi durdurur. Kurumca itirazın reddi halinde işveren, kararın tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde yetkili iş mahkemesine başvurabilir. Mahkemeye başvurulması, prim borcunun takip ve tahsilini durdurmaz.

Kurumun denetim ve kontrolle görevlendirilmiş memurlarınca, Kuruma asgarî işçilik tutarının bildirilmediği tespit edilen işyerleri hakkında ayrıca 102 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendi ile (e) bendinin (4) numaralı alt bendi uyarınca idarî para cezası uygulanır.

Kamu idareleri, döner sermayeli kuruluşlar, kanunla kurulan kurum ve kuruluşlar* ile bankalar, bu maddenin uygulanmasıyla ilgili Kurumca istenilecek bilgileri ve belgeleri yazılı olarak en geç bir ay içinde vermeye mecburdur.

Kuruma yeterli işçilik tutarının bildirilmiş olup olmadığının araştırılmasında, işin yürütümü için gerekli olan asgarî işçilik tutarının tespitinde dikkate alınacak asgarî işçilik oranlarının saptanması ve asgarî işçilik oranlarına vaki itirazların incelenerek karara bağlanması amacıyla Kurum bünyesinde; Kurum teknik elemanlarından dört üye, Yönetim Kurulunda temsil edilen işçi ve işveren konfederasyonlarınca görevlendirilecek iki üye, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden bir üye olmak üzere toplam yedi teknik elemandan oluşan, Asgarî İşçilik Tespit Komisyonu kurulur.

Kurumca gerek görüldüğünde, aynı esaslara göre birden fazla Asgarî İşçilik Tespit Komisyonu kurulabilir. Komisyon salt çoğunlukla toplanır ve kararlar en az dört üyenin aynı yöndeki oyu ile alınır. Kurum dışındaki üyelerin üst üste üç toplantıya, son altı ay içinde ise beş toplantıya katılmaması halinde, toplantıya katılmayan üyeyi görevlendiren konfederasyonların yerine, üye sayısı bakımından en yüksek bir sonraki konfederasyondan üye davet edilir.

Asgarî İşçilik Tespit Komisyonuna Kurum dışından görevlendirilenlere, katıldıkları her toplantı günü için (2500) gösterge rakamının memur aylıklarının hesabında kullanılan katsayı ile çarpılarak bulunacak tutarı üzerinden huzur hakkı Kurumca ödenir.

Asgarî İşçilik Tespit Komisyonunun çalışma usûl ve esasları, Komisyonda görev alacak teknik elemanların nitelikleri, asgarî işçilik tespitinde uygulanacak yöntem, verilerin belirlenmesi, tamamlanmış veya devam etmekte olan işlerle ilgili yapılacak yerinde tespit kriterleri, uzlaşma komisyonlarının oluşumu, çalışma usûl ve esasları* ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usûl ve esaslar, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

(Ek fıkra: 17/04/2008-5754 S.K./49. mad) Kurumun denetim ve kontrole görevli memurları tarafından devamlı mahiyetteki işyerlerinde yapılan asgari işçilik incelemesi sonucunda tespiti yapılan ve sigortalılara maledilemeyen fark sigorta primine esas kazanç matrahı üzerinden gecikme cezası ve gecikme zammı ile birlikte hesaplanacak sigorta primi ve buna bağlı uygulanacak idari para cezalarında, konuya ilişkin raporun Kurumun ilgili birimine gönderilmesinden önce işverenle uzlaşma yapılabilir. Uzlaşmaya varılması halinde, bu durum tutanakla tespit edilir. Uzlaşılan tutarlar kesin olup, uzlaşma konusu yapılan tutarlar hakkında işverence dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayet ve itirazda bulunulamaz. Uzlaşılan prim ve idari para cezaları, uzlaşma tutanağının düzenlendiği tarihten itibaren bir ay içinde ödenir. İşveren, uzlaşılan idari para cezası tutarı için ayrıca peşin ödeme indiriminden yararlandırılmaz. Uzlaşılan tutarların, bu sürede tam olarak ödenmemesi halinde uzlaşma bozulur ve uzlaşılan tutarlar kazanılmış hak teşkil etmez. Uzlaşmanın temin edilememiş veya uzlaşma müzakeresinde uzlaşmaya varılamamış olması veya uzlaşmanın bozulması hallerinde işveren, bu konuya ilişkin daha sonra uzlaşma talep edemez.

(Ek fıkra: 17/04/2008-5754 S.K./49. mad) Uzlaşma neticesinde indirim yapılması nedeniyle tahsil edilmemiş olan sigorta primlerinin daha sonra Kurum veya mahkeme kararıyla sigortalılara mal edilmesi halinde, daha önce eksik tahsil olunan sigorta primleri, sigortalının çalıştığı süre ve sigorta primine esas kazancı dikkate alınarak gecikme cezası ve gecikme zammı ile birlikte tahsil olunur.

01.10.2008 tarihli Sosyal Güvenlik Kurumu Asgari İşçilik Tespit Komisyonunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; Asgari İşçilik Tespit Komisyonunun oluşturulmasına, işin yürütümü için gerekli olan asgari işçilik miktarının belirlenmesinde ve Kuruma yeterli işçilik bildirilmiş olup olmadığının araştırılmasında dikkate alınacak asgari işçilik oranlarının tespitine, belirlenen oranlara karşı yapılacak itirazların incelenmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Asgari İşçilik Tespit Komisyonunda görev alacak teknik elemanların niteliklerini, görevlendirilmelerini, sorumlulukları ile çalışma usul ve esaslarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 85 inci maddesi hükmüne dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Alt işveren: Bir işverenden, işyerinde yürüttüğü mal veya hizmet üretimine ilişkin bir işte veya bir işin bölümü veya eklentilerinde iş alan ve bu iş için görevlendirildiği sigortalıları çalıştıran üçüncü kişiyi,
- b) Asgari işçilik oranı: İhale yoluyla yapılan işlerde istihkak tutarı, özel nitelikteki inşaat işlerinde ise maliyet bedeli içerisindeki asgari işçilik miktarının yüzdesini,
- c) Başkan: Asgari İşçilik Tespit Komisyonu Başkanını,
- ç) Daire Başkanlığı: Kurumun Prim Tahsilat Daire Başkanlığını,
- d) Dosya: Asgari İşçilik Tespit Komisyonunca asgari işçilik oranı tespit edilecek işe ait gerekli belgelerin tümünü,
- e) Fiyat analizi: İnşaatla ilgili imalatların birim maliyetlerini; işçilik, malzeme, taşıt, makine ve ekipman olarak miktar ve tutarlarının saptanarak fiyatlandırılması işlemi,
- f) Fiyat zaptı: Birim fiyatlarda bulunmayan imalatlar için düzenlenen özel birim fiyatlarını,
- g) İdare: 10/12/2003 tarih ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen kamu idareleri ve kamu iktisadi teşebbüsleri ile bunların bağlı idare, ortaklık, müessese ve işletmeleri ve yukarıda belirtilenlerin ödenmiş sermayesinin % 50'sinden fazlasına sahip oldukları ortaklık ve işletmelerden 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanuna tabi olmayanlarla özel kanunlarına göre personel çalıştıran diğer kamu kurumları ile döner sermayeli kuruluşlar ve 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Kanunda tanımları yapılan mevduat bankaları, katılım bankaları, kalkınma ve yatırım bankaları, fon bankaları ve kanunla kurulan kurum ve kuruluşları,
- ğ) İstihkak: Yapılan işe karşılık, katma değer vergisi ve idarece verilen malzeme bedeli hariç, malzeme fiyat farkı ve akreditif bedeli dahil olmak üzere idarece işverene ödenmesi gereken toplam tutarı,
- h) İşveren: Sigortalıları çalıştıran gerçek veya tüzel kişiler ile tüzel kişiliği olmayan kurum ve kuruluşları,
- ı) Kanun: 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununu,
- i) Komisyon: Asgari İşçilik Tespit Komisyonunu,
- j) Kurum: Sosyal Güvenlik Kurumunu,
- k) Maliyet: Yapılan işin veya üretimin toplam parasal değerini,
- l) Malzeme: Yapılan işte kullanılan ve istihkak tutarı ile maliyet bedeli içindeki maddesi,
- m) Salt işçilik: Üretimde kullanılan malzemenin tamamı ile makine, alet ve edevatın idarece verilmesi halinde kullanılan işçiliği,
- n) Tebliğ: Komisyon tarafından belirlenen asgari işçilik oranlarını gösteren ve Resmî Gazete'de yayımlanan tebliği,

- o) Ünite: Sosyal güvenlik il müdürlüklerini ve sosyal güvenlik il müdürlüklerine bağlı olarak faaliyet gösteren sosyal güvenlik merkezlerini,
- ö) Üye: Kurumca ve Kurum Yönetim Kurulunda temsil edilen işçi ve işveren konfederasyonları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince görevlendirilen asıl ve yedek teknik elemanları,
- p) Yönetim Kurulu: Sosyal Güvenlik Kurumu Yönetim Kurulunu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Asgari İşçilik Tespit Komisyonunun Oluşturulması, Çalışması ve Üyelerinin Özlük Hakları

Komisyonun oluşturulması

MADDE 5 – (1) Komisyon, Yönetim Kurulu kararı ile, Kurum teknik elemanlarından dört asıl dört yedek, Yönetim Kurulunda temsil edilen işveren konfederasyonu ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince görevlendirilecek birer asıl ve birer yedek teknik eleman ile yine Yönetim Kurulunda temsil edilen işçi konfederasyonunca görevlendirilecek bir asıl ve bir yedek teknik eleman olmak üzere toplam yedi asıl ve yedi yedek üyeden oluşur.

(2) Kurumca gerekli görülmesi halinde, Yönetmeliğin 6 ncı maddesinde belirtilen nitelikleri taşıyacak üyelerden oluşacak şekilde ve aynı esaslar çerçevesinde, Yönetim Kurulu kararı ile aralarındaki görev dağılımı da belirtilmek suretiyle birden çok komisyon kurulabilir.

Komisyon üyelerinin nitelikleri ve görevlendirilmeleri

MADDE 6 – (1) Kurumca ve Yönetim Kurulunda temsil edilen işçi ve işveren konfederasyonları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince görevlendirilecek üyelerin en az dört yıllık mühendislik, mimarlık eğitimi veren fakültelerden mezun olması ve en az üç yıllık şantiye deneyiminin ya da mesleki çalışmasının bulunması gerekir.

(2) Komisyonunda görev yapacak asıl ve yedek üyeler; Kurumun İnşaat ve Emlak Daire Başkanlığınca, seçilecek üye sayısının en az iki katı kadar önereceği adaylar arasından, başkan ve başkan yardımcısı ise asıl üyeler arasından Yönetim Kurulu tarafından seçilerek, Daire Başkanlığı bünyesinde görevlendirilirler.

(3) Komisyon üyeleri, gerektiğinde aynı yöntemle değiştirilebilir.

(4) Kurum adına Komisyonunda yer alacak dört asıl üyenin ikisi inşaat, birisi makine, birisi elektrik mühendisleri arasından ve belirtilen her bir mühendislik dalından birer yedek üye seçilir. Elektrik mühendisi olarak seçilecek üye; elektronik, elektrik-elektronik veya elektronik ve haberleşme mühendislerinden de seçilebilir.

(5) Konfederasyonlarca ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince komisyonunda görevlendirilecek üyelerin;

- a) Kamu haklarından yoksun bulunmaması,
- b) Taksirli suçlar hariç olmak üzere, ağır hapis veya altı aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile, Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla, basit veya nitelikli zimmet, ihtilal, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya istimal ve istihlak kaçakçılığı hariç kaçakçılık, resmi ihale ve alım ve satımlara fesat karıştırma, Devlet sırlarını açığa vurma, suçlarından dolayı hükümlü bulunmaması,

- c) Bu maddenin birinci ve dördüncü fıkralarında sayılan mesleklerden birine sahip olması,
gerekir.

Komisyonun çalışması

MADDE 7 – (1) Komisyon; inşaat, elektrik ve makine mühendisi üyelerinin bulunması kaydıyla en az dört üyenin katılımı ve Kurum personelinin tabi olduğu haftalık çalışma süresi ile günlük çalışma saatlerine uymak suretiyle toplanır ve çalışmalarını yürütür.

(2) Komisyonun asıl üyelerinden herhangi birinin Kanunda sayılan üyeliğin sona ermesini gerektiren haller dışında izinli veya istirahatlı olmasına bağlı olarak, göreve gelemediği sürelerde asıl üyeler görevlerine başlayıncaya kadar görev yapmak üzere yedek üyeler Başkan tarafından göreve çağrılır.

(3) Yönetim Kurulunda temsil edilen işçi ve işveren konfederasyonları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince görevlendirilen üyelerin mazeretsiz veya izinsiz olarak üst üste üç toplantıya, son altı ay içinde ise beş toplantıya katılmaması halinde üyelikleri sona erer. Üyeliği bu suretle sona eren işçi konfederasyonu üyesinin yerine, üye sayısı bakımından en yüksek bir sonraki konfederasyondan bir asıl ve bir yedek üye belirlenmesi istenir. Söz konusu işçi konfederasyonu yeni asıl ve yedek üyeyi belirleyinceye kadar daha önce belirlenmiş olan yedek üye asıl üye olarak görev yapar. Üyeliği sona eren işveren konfederasyonu ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince görevlendirilen üyelerin yerine anılan kurumlardan yeni asıl üye seçilir. Görev süreleri bu fıkroda belirtilen şekilde sona eren işveren konfederasyonu ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince görevlendirilen üyelerin yerine yeni asıl üyeler görevlendirilinceye kadar yedek üyeler asıl üye olarak görev yapar.

(4) Komisyon, gerektiğinde ilgili meslek veya kamu kuruluşlarından yazı ile görüş isteyebilir.

(5) Komisyon çalışmalarına yardımcı olmak üzere sekreteryaya hizmetlerini yürütecek idari personel Kurumca görevlendirilir ve Komisyonun ihtiyaç duyacağı teknik donanım sağlanır.

Başkan ve üyelerin sorumlulukları

MADDE 8 – (1) Başkan, başkanın olmadığı zamanlarda başkan yardımcısı, komisyonun çalışması ile sevk ve idaresinden, Komisyon kararlarının noksatsız ve usulüne uygun olarak düzenlenmesinden sorumludur.

(2) Kurum, işçi ve işveren konfederasyonları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince görevlendirilecek üyeler, tarafsız, mesleklerinin ve komisyondaki görevlerinin gerektirdiği itibar ve güvene layık olduklarını, hizmet içinde ve dışındaki davranışları ile göstermek zorundadırlar.

(3) Üyelerin, iş sahipleri ile ilişkilerinde, dürüstlük ve vakardan ayrılmamak şartıyla sürat, kolaylık ve nezaketle hizmet görmeleri ve hakkaniyete uygun işlem yapmaları esastır.

(4) Üyeler, kendilerine ait veya ortağı olduğu işyerleri ile herhangi bir işyerinde çalışmaları halinde bu işyerleri işverenlerince üstlenilen işlere ilişkin veya üçüncü dereceye kadar kan veya kayın hısımlarını ilgilendiren dosyalarla ilgili toplantı ve oylamalara katılamazlar.

(5) Üyeler, toplantı sonucunda alınan kararlar hakkında işverenlere veya üçüncü şahıslara bilgi veremezler.

(6) Üyelerin görevleri nedeniyle Kurum zararına sebebiyet verdiklerinin Kurumca tespiti halinde haklarında ayrıca genel hükümler uyarınca işlem yapılır.

Kurum dışından görevlendirilen üyelere yapılacak ödemeler

MADDE 9 – (1) Konfederasyonlar ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğince komisyonda görevlendirilen teknik elemanlara, bu görevlerini yaptıkları sürece katıldıkları her toplantı günü için (2500) gösterge rakamının memur aylıklarının hesabında kullanılan katsayı ile çarpılarak bulunacak tutarı üzerinden huzur hakkı Kurumca ödenir.

(2) Komisyon üyelerinin yerinde yapılacak tespit işlemi ile ilgili görevlendirilmeleri halinde 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununun 8 inci ve diğer ilgili maddeleri uyarınca Kurum Yönetim Kurulunca takdir edilecek miktarlarda ödeme yapılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Asgari İşçilik Oranları, Dosya İncelemesi, Değerlendirme ve Tespit

Çeşitli işkollarının asgari işçilik oranları

MADDE 10 – (1) Çeşitli işkollarına ait işlerin asgari işçilik oranları, Komisyonca tespit edilerek tebliğ ile Resmî Gazete’de yayımlanır.

(2) Tebliğde oranlarla birlikte; oranın belirlenmesinde esas alınan kriterler, iş kalemleri, çalışma şekilleri ve teknolojiden faydalanma durumu gibi açıklayıcı bilgilere yer verilir.

Asgari işçilik oranları belirlenmemiş olan işkolları

MADDE 11 – (1) Asgari işçilik oranları belirlenmemiş olan işkolları ile ilgili olarak Kuruma yeterli işçilik bildirilmiş olup olmadığının araştırılmasına veya Kurum denetim ve kontrolle görevlendirilmiş memurlarınca işin yürütümü için gerekli olan asgari işçilik miktarının tespitine esas olmak üzere uygulanması gereken asgari işçilik oranının belirlenmesi amacıyla araştırma veya tespitte konu işe ait son hak ediş raporunun, hak ediş raporu düzenlenmeyen anahtar teslimi, yap-işlet-devret veya yap-işlet suretiyle ihale edilen işler ve benzer işlerde yüklenici tarafından idareye verilen ve kabul edilen teklif, teknik doküman, analizler, maliyet bedelleri, teklif birim fiyat cetvelleri ve mahal listeleri ve benzeri ile işe ait sözleşmenin ilgili bölümleri, diğer teknik ve mali dokümanlarının, idarece işverene malzeme verilmiş olup olmadığının, verilmiş ise verilen malzemenin cinsi, miktarı ve sözleşme yılı fiyatlarıyla toplam bedelini gösteren iş bitirme belgesinin, gerekiyorsa işin sözleşmesinin aslı veya idarece ya da aslı görülmek suretiyle Kurumca onaylı fotokopileri, gerekli diğer belgelerle birlikte ilgili Kurum ünitesi tarafından Komisyona intikal ettirilmek üzere Daire Başkanlığına gönderilir.

Dosyanın komisyona teslimi

MADDE 12 – (1) Yönetmeliğin 11 inci maddesinde belirtilen belgeler dosya halinde;

- a) Sıra numarasını,
- b) Gelen evrak giriş numarasını,
- c) İlgili Kurum ünitesinin ismini,
- ç) İşverenin adı, soyadı veya ticari unvanını,
- d) İşyeri sicil numarasını,
- e) İşyerinde yapılan işin konusunu,

gösteren liste ekinde Başkana veya Başkan tarafından görevlendirilen personele zimmet defteri ile imza karşılığında teslim edilir.

Dosyaların ön incelemesi

MADDE 13 – (1) Komisyona intikal eden dosya, Başkan tarafından işin ağırlığına ve uzmanlık konusuna göre üyelere birine verilir.

(2) Dosya, öncelikle ve ivedilikle asgari işçilik oranının tespiti için gerekli belgeleri ihtiva edip etmediği açısından ön incelemeye tabi tutulur. Ön inceleme süresi on günden fazla olamaz.

(3) Bu inceleme sonucunda ilave bilgi ve belgelerin teminine ihtiyaç duyulması halinde dosya, eksikliklerin giderilmesi için istenilen bilgi ve belgeler belirtilmek suretiyle Başkan ve bir üyenin imzasını taşıyan tutanak ekinde Daire Başkanlığına iade edilir. Daire Başkanlığı tarafından söz konusu eksikliklerin giderilmesi hususu, oran tespitini isteyen üniteye yazılı olarak bildirilir.

Değerlendirme ve tespit

MADDE 14 – (1) Komisyona intikal eden dosyaya ilişkin değerlendirme ve oran tespiti, aşağıdaki hususlar göz önünde bulundurularak yapılır.

- a) Dosya, ilgili üye tarafından yapılacak inceleme sonucunda düzenlenen ve Yönetmelik ekinde yer alan Asgari İşçilik Oranının Tespitine İlişkin Hesap Cetveli (Ek-1) ile birlikte Komisyonda görüşülür.
- b) İlgili üyelerce, öncelikle işin, isim benzerliğinden ayrı olarak, yapılış şekli, kullanılan makine, teknoloji ve teçhizatın durumu dikkate alınarak inceleme yapılır. Bu inceleme neticesinde, değerlendirilmekte olan işin tebliğde aynen karşılığı mevcut ise bu oran uygulanır. Değerlendirme, işin sadece isim benzerliğine dayalı olarak yapılamaz. Asgari işçilik oranının tespitinde, sözleşme yılı itibariyle hak ediş tutarı esas alınır. Tenzilat, fiyat farkı ve katma değer vergisi dikkate alınmaz.
- c) Asgari işçilik oranı, öncelikle sözleşme yılı fiyatları üzerinden, mümkün olmaması halinde ise imalatların tamamı hangi yıl içerisinde yapılmış ise o yılın fiyatları üzerinden hesaplanır.
- ç) Yapılan işin içeriğine uygun asgari işçilik oranının tebliğde bulunmaması durumunda ise, bu defa işin bütünü ana imalat kalemlerine ayrıştırılarak, ana imalatların tebliğdeki asgari işçilik oranları tespit edilir ve ana imalatların işin bütünü içindeki ağırlığı da dikkate alınarak işin tümüne ait asgari işçilik oranı bulunur.

İşin bütünü ana imalatlara bölünmesine rağmen, ana imalatların bir bölümüne veya tümüne ait asgari işçilik oranlarının aynısının tebliğde bulunmaması durumunda, ana imalatların benzerine ait asgari işçilik oranları tebliğden bulunarak verilir. Bunun da mümkün olmaması halinde ana imalatlar, alt imalatlara bölünerek yapılan işe ait asgari işçilik oranı bulunur.

- d) İdarece malzeme verilmesi durumunda, asgari işçilik oranı, idare malı malzemesinin kullanıldığı hakedişteki imalat pozunun tutarına göre, işin yapımında makine ve işçi kullanılma oranı dikkate alınarak Komisyonca tespit edilir. Geri kalan iş, ilgili tebliğlerde ve genelgelerdeki oranlar dikkate alınarak değerlendirilir.
- e) Malzemenin tamamı idarece verilmekle birlikte, yapılan işte bir kısım giderlerin veya imalat sırasında kullanılan alet ve edevatın işverence karşılanması halinde, tebliğdeki benzer işler, yoksa fiyat analizleri dikkate alınır.
- f) Yapılan işin hak ediş raporunun olmaması ve fatura mukabili veya tek kalem şeklinde ödeme yapılmış olması halinde, o işte çalışan işçi sayısı, çalışma süresi gibi unsurlar, bunların da bilinmemesi durumunda tebliğdeki benzer işe ait oranlar dikkate alınarak değerlendirme yapılır.

- g) Yap-işlet-devret veya yap-işlet modeli ile yapılan işlerde işçilik oranı, yüklenici tarafından idareye verilen ve kabul edilen teklif, teknik doküman, analizler, maliyet bedelleri, teklif birim fiyat cetvelleri ve mahal listeleri ve benzeri dokümanlar ile işe ait sözleşmenin ilgili bölümleri, diğer teknik ve mali dokümanlardan yararlanılmak suretiyle bu işe ait maliyetler dikkate alınarak belirlenir.
- ğ) Hak edişte belirtilmiş olması halinde, depolanan, muhafaza altına alınan yedek ekipman, parça veya imalatta kullanılmayan malzemelerin bedeline % 4 asgari işçilik oranı uygulanır.
- h) Yurtiçi veya yurtdışından temin edilen teknolojik malzemenin montajının yapılması durumunda, montaj işçiliğinin tespitinde, fiyat analizleri, montaj sırasında sarf edilen yardımcı montaj malzemeleri ve montajda kullanılan makine ve ekipmanlar dikkate alınarak hesaplama yapılır.
- ı) İşin yapımında kullanılacak makinelerin, idare tarafından işverene verilmesi halinde;
- 1) Makineler için işverence idareye kira ödeniyorsa, yapılan işin makinelerinin müteahhitçe karşılandığı dikkate alınarak değerlendirme yapılır.
- 2) Makineler için idareye kira ödenmeyip, işverence makinelerin bakımı ve genel giderlerinin karşılanması halinde, işin asgari işçilik oranı, tebliğdeki benzer oranlar, bunun mümkün olmaması halinde fiyat analizleri esas alınarak tespit edilir.
- 3) Makineler için kira ödenmeyip, makinelerin bakım ve onarımını gerektirecek herhangi bir gider de yapılmaması halinde, işin asgari işçilik oranı, kullanılan malzemeler dikkate alınarak veya salt işçilik olup olmadığına bakılarak tespit edilir.
- i) Yapılan işin bünyesinde nakliye ayrı bir kalem olarak gösterilmiş ise bu durum ayrıca değerlendirilir ve başka bir kalem bünyesine dahil edilmez.
- j) Yapılan iş, birden fazla işkolunu içeriyorsa, her bir işin ağırlığı ve tebliğdeki asgari işçilik oranları ayrı ayrı dikkate alınarak hesaplama yapılır.
- k) Komisyonca yapılan hesaplama sonucunda asgari işçilik oranının küsuratlı çıkması halinde, tam sayıdan sonra gelen küsuratın iki rakamı da dikkate alınır.
- l) Hak edişte olmayan bir iş kalemi oluşturulamaz, olan bir kalem yok sayılamaz veya başka bir kalem bünyesine dahil edilemez.
- m) Paket veya bir bütün olarak getirilip, yalnızca montajı yapılan makine, ekipman ve gruplarda, varsa idarenin analizleri veya teklif sırasında verilen analizler, montaj sırasında sarf edilen yardımcı montaj malzemeleri ve montajda kullanılan makine ve ekipmanlar, yok ise Bayındırlık ve İskan Bakanlığı analizleri esas alınarak montaj işçilik oranları bulunur.

Yerinde tespit

MADDE 15 – (1) Devam etmekte olan veya tamamlanmış işlerle ilgili olarak asgari işçilik oranı hakkında karar verilebilmesi için, işin yapıldığı yerin görülmesi gerektiği durumlarda, Komisyonca alınacak karar gereğince gerekçesi yazılı olarak belirtilmek suretiyle belirlenen üyeler Daire Başkanlığı oluru ile işyerine giderek yerinde tespit yaparlar.

(2) Devam etmekte olan işlerle ilgili yerinde tespit, işverenin talep etmesi halinde de yapılabilir.

(3) Bu inceleme sırasında yapılacak tespitler, varsa işveren veya vekili ile idarenin yetkili personelinin imzası da alınarak tutanağa kaydedilir.

Tespit süresi ve kararlar

MADDE 16 – (1) Asgari işçilik oranının tespit işlemi, dosyanın eksiksiz olarak Komisyona tesliminden itibaren en geç bir ay içinde tamamlanır.

(2) Asgari işçilik oranının tespitine ilişkin olarak Komisyon kararı düzenlenir ve bu karar üyelerce imzalanır.

(3) Komisyon kararları en az dört üyenin aynı yöndeki oyu ile alınır. Üyeler, kararlarında çekimser oy kullanamaz. Komisyon kararına karşı olan üye, karşı oy gerekçelerini karara yazarak imzalar.

(4) Komisyon kararları; iki nüsha olarak düzenlenerek, her yıl birden başlanmak ve teselsül ettirmek suretiyle numara verilir. Kararın aslı, liste ekinde asgari işçilik oranının tespitine ilişkin hesap cetveli ile birlikte Daire Başkanlığına teslim edilir. Kararın diğer nüshası ise, Komisyonca seri dosyada saklanır.

(5) Daire Başkanlığı, teslim edilen asgari işçilik oranına ilişkin kararı, tespiti isteyen üniteye beş iş günü içinde bildirir. Komisyonca belirlenen asgari işçilik oranı üzerinden yeterli işçilik bildirilmiş olup olmadığı, ilgili ünitece araştırılır. Yapılan araştırma işlemi sonucunda, Kuruma yeterli işçiliğin bildirilmemiş olduğunun anlaşılması halinde, eksik bildirilen işçilik tutarı üzerinden hesaplanan prim aslı faaliyetin son ayı veya Kurumun denetim ve kontrolle görevli memurlarınca düzenlenen raporlarda tespit edilen aylar ile ilişkilendirilerek gecikme cezası, gecikme zammı ve hesap cetveli ile birlikte asgari işçilik oranı ünitece işverene tebliğ edilir.

İtiraz

MADDE 17 – (1) İşveren, kendisine tebliğ edilen borca veya asgari işçilik oranına, tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde nedenleri ile birlikte yeni bilgi ve belgeleri de ekleyerek ilgili üniteye bir kez yazılı olarak itiraz eder. Dilekçenin taahhütlü, iadeli taahhütlü veya Acele Posta Servisi yoluyla gönderilmesi halinde, postaya verildiği tarih Kuruma verildiği tarih olarak kabul edilir.

(2) Asgari işçilik oranına yapılan itirazlar, Komisyonca incelenmek üzere Daire Başkanlığına gönderilir.

(3) Bu tür itirazlar Komisyonca en geç on beş gün içerisinde sonuçlandırılır.

(4) Daire Başkanlığı, asgari işçilik oranına yapılan itiraz üzerine Komisyonca alınan kararı, en geç üç iş günü içinde ünitesine gönderir.

(5) Ünitece;

a) Asgari işçilik oranında bir değişiklik olmaması halinde işverenin talebinin reddine dair karar işverene tebliğ edilir.

b) İtiraz üzerine Komisyonca yeni bir asgari işçilik oranı belirlenmesi halinde, bu Yönetmeliğin 16 ncı maddesinin beşinci fıkrası gereğince işlem yapılır.

(6) Maddi hatalar hariç birden fazla yapılan itirazlar Komisyonca dikkate alınmaz.

İtirazdan vazgeçme

MADDE 18 – (1) İşveren itirazı hakkında komisyonca karar verilinceye kadar itirazından vazgeçebilir. Vazgeçme işverenin ilgili üniteye vereceği bir dilekçe ile veya bu husustaki beyanının tutanak ile tespiti suretiyle yapılır. Vazgeçme beyanı açık olmalıdır. Vazgeçme halinde itiraz eden kendisine tebliğ olunan karara münhasır olmak üzere itiraz hakkını kaybetmiş sayılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Yürürlükten kaldırılan Yönetmelik

MADDE 19 – (1) 29/3/2005 tarihli ve 25770 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı Asgari İşçilik Tespit Komisyonunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik “ yürürlükten kaldırılmıştır.

Eski Komisyonun görev süresi

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin 19 uncu maddesi ile yürürlükten kaldırılan Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı Asgari İşçilik Tespit Komisyonunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik uyarınca oluşturulan Komisyon; Yönetmeliğin 5 inci maddesinde belirtilen Komisyon oluşturuluncaya kadar bu Yönetmelikte belirtilen görevleri yapar.

Eski Komisyonun belirlediği oranlar

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Yürürlükten kaldırılan Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı Asgari İşçilik Tespit Komisyonunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik uyarınca oluşturulan Komisyonun tespit ederek yayımladığı çeşitli işkollarına ait işlerin asgari işçilik oranları; yeni Komisyon tarafından belirlenip Resmî Gazete’de yayımlanuncaya kadar geçerlidir.

Yürürlük

MADDE 20 – (1) Bu Yönetmelik, 1/10/2008 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 21 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı yürütür.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU

GENEL KURULU VE YÖNETİM KURULU

Sosyal Güvenlik Kurumu, sosyal sigortacılık ilkelerine dayalı, etkin, adil, kolay erişilebilir ve mali açıdan sürdürülebilir, çağdaş standartlarda sosyal güvenlik sistemini yürütmek üzere kuruluş yasasında hüküm bulunmayan durumlarda özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliği haiz, idari ve mali açıdan özerk olarak kurulmuş bir kamu kuruluşudur.

Sosyal Güvenlik Kurumu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının ilgili kuruluşudur.

Kurumun Genel Kurulu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının veya görevlendireceği bir yetkilinin başkanlığında

- a) Sayıştay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Özürlüler İdaresi Başkanlığı, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü ile öğretim üyeleri arasından Yüksek Öğretim Kurulu tarafından görevlendirilecek birer temsilciden,
- b) İş ve/veya Sosyal Güvenlik Hukuku alanında Bakan tarafından belirlenecek iki öğretim üyesinden,
- c) Başkan, genel müdürler, Strateji Geliştirme Başkanı, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Aktüerya ve Fon Yönetimi Daire Başkanından,
- ç) En fazla üyeye sahip ilk üç işveren sendikası konfederasyonları tarafından üye işveren sendikalarına bağlı işyerlerinde çalışan toplam işçi sayısı ile orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
- d) En fazla üyeye sahip ilk üç işçi sendikası konfederasyonları tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
- e) En fazla üyeye sahip ilk üç kamu görevlileri sendikası konfederasyonları tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
- f) Kendi nam ve hesabına çalışanların üye olduğu kanunla kurulu en üst meslek kuruluşlarından en fazla üyeye sahip ilk üç kuruluş tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
- g) Kurumdan aylık veya gelir almakta olanların üye olduğu en fazla üyeye sahip ilk üç kuruluş tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,

h) (ç), (d), (e) ve (f) bentleri dışında kalan ve kamu kurumu niteliğindeki en üst meslek kuruluşları tarafından görevlendirilecek birer temsilciden,

Oluşur.

Genel Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Sosyal güvenlik politikaları ve bunların uygulamaları hakkında görüş ve önerilerde bulunmak
- b) Kurumun bütçe ve bilançolarını, faaliyet raporlarını, performans programlarını, orta ve uzun vadeli gelir-gider dengesini, sigorta kolları itibarıyla yapılan en son aktüeryal hesap sonuçlarını değerlendirerek görüş oluşturmak
- c) Kurumun performans programlarında yer alan hedefleri ile sonuçlarını değerlendirerek bir sonraki dönemin performans hedeflerine ilişkin görüş oluşturmak
- ç) Yönetim kurulunun seçimle gelen asıl ve yedek üyelerini beşinci fıkra da belirtilen usule göre seçmek

Genel kurul üç yılda bir kez toplanır. Toplantı tarihi ve gündem en geç bir ay öncesinden ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilir. Toplantı yetersayısı, üye tam sayısının salt çoğunluğudur. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa bir ay sonra yapılacak ikinci toplantıda salt çoğunluk aranmaz. Genel Kurul, Bakan veya üye tam sayısının üçte biri tarafından olağanüstü toplantıya çağrılabilir.

Genel kurul kararları en geç iki hafta içinde, Genel kurula katılan üyelere gönderilir ve kararlar Kurumca öncelikle dikkate alınır.

Genel kurulda birinci fıkranın; (ç) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu işveren temsilcisini, (d) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu işçi temsilcisini, (e) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu kamu görevlileri temsilcisini, (f) bendinde sayılan temsilciler Yönetim kurulu kendi nam ve hesabına çalışanlar temsilcisini, (g) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu gelir ve aylık alanlar temsilcisini birer asıl ve birer yedek üye olarak seçerler. Seçim gizli oy, açık tasnif usulüne göre yapılır ve oy çokluğu ile karar verilir. Seçimler Bakanlık tarafından hazırlanacak yönetmelikte belirlenen usul ve esaslara göre yapılır.

Genel kurul sekreteryaya işlemleri Başkanlık tarafından yerine getirilir. Genel kurulun çalışmaları için yapılacak giderler Kurum bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

Genel kurulun toplanmasına, çalışmasına, temsilcilerin görevlendirilmesine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Kurumun önerisi üzerine Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Yönetim Kurulu bir karar organı olup, Kurumun en yüksek karar, yetki ve sorumluluğunu taşır. Yönetim Kurulu;

- a) Başkan,
- b) Başkanın teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir başkan yardımcısı,
- c) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını temsilen, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir üye,
- ç) Maliye Bakanlığını temsilen, Maliye Bakanının teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir üye,
- d) Hazine Müsteşarlığını temsilen, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir üye,
- e) İşverenleri temsilen seçilecek bir üye,
- f) İşçileri temsilen seçilecek bir üye,
- g) Kamu görevlilerini temsilen seçilecek bir üye,
- h) Kendi nam ve hesabına çalışanları temsilen seçilecek bir üye,
- ı) Kurumdan gelir veya aylık alanları temsilen seçilecek bir üye,

olmak üzere 10 üyeden oluşur. Başkan, Yönetim Kurulunun da başkanıdır. Başkanın bulunmadığı hallerde Başkana vekalet eden kişi başkanlık eder. Yönetim Kurulu üyesi başkan yardımcısının bulunmadığı hallerde, Başkan tarafından görevlendirilen başkan yardımcısı Yönetim Kuruluna katılır.

Yönetim Kurulu en az haftada bir defa ve asgari altı üye ile toplanır. Kararlar toplantıya katılan üyelerin çoğunluğu ile alınır. Oylarda eşitlik olması halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Gerekli görüldüğünde Başkanın veya altı üyenin talebi ile Yönetim Kurulu olağanüstü toplantıya çağrılabilir.

Başkan ve başkan yardımcısı dışındaki Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıldır. Geçerli bir mazereti olmaksızın; arka arkaya üç toplantıya veya bir yıl içinde toplam altı toplantıya katılmayanlar, Yönetim Kurulu üyeliğine atanma ya da seçilme şartlarını yitirenler ile atandıktan veya seçildikten sonra bu şartları taşımadığı anlaşılanların üyelikleri kendiliğinden sona erer. Geçerli bir mazereti olmaksızın; arka arkaya üç toplantıya veya bir yıl içinde toplam altı toplantıya katılmayanların durumu, Yönetim Kurulu kararıyla tespit edilerek Bakanlığa bildirilir. Seçilen üyelerden herhangi bir nedenle görev süresinden önce Yönetim Kurulu üyeliği sona erenlerin yerleri, yedek üyeler tarafından doldurulur. Bu şekilde

göreve gelen üyeler, yerlerini aldıkları üyenin görev süresini tamamlar. Süreleri biten üyeler yeni üyeler atanıncaya veya seçilinceye kadar görevlerine devam ederler. Atanan üyelerden herhangi bir nedenle görev süresinden önce Yönetim Kurulu üyeliği sona erenlerin yerlerine en geç bir ay içinde kalan süreyi tamamlamak üzere aynı usulle yeni bir atama yapılır. Atama ile gelen Yönetim Kurulu üyelerinden görevi sona erenler, otuz gün içinde eski kurumlarına başvurmaları halinde atamaya yetkili makam tarafından en geç bir ay içinde mükteseplerine uygun kadroya atanırlar. Atama gerçekleşinceye kadar bunların Yönetim Kurulu üyesi kadrolarına bağlı olarak almakta oldukları mali haklarının ödenmesine devam olunur.

Başkan ve başkan yardımcısı dışındaki atama ile gelen Yönetim Kurulu üyelerinin kurumları ile ilişkisi kesilir.

Yönetim Kurulu üyeliğine atanacak veya seçileceklerin 657 sayılı Devlet Memurları Yasasının 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (5), (6), ve (7) numaralı alt bentlerinde sayılan şartları taşımaları gerekir. Ancak seçimle gelen Yönetim Kurulu üyeleri için 657 sayılı Devlet Memurları Yasasının 68 inci maddesinin (B) bendinde sayılan şartlar aranmaz.

657 sayılı Devlet Memurları Yasasının 48 inci maddesinin (A) bendinin (5) numaralı alt bendinde öngörülen suçlarla ilgili olarak haklarında ceza davası açılan üyelerden görevi başında kalması sakıncalı görülenler, Bakan tarafından tedbiren görevden uzaklaştırılabilir. Görevden uzaklaştırılan üyeler hakkında 657 sayılı Devlet Memurları Yasasının ilgili hükümleri uygulanır. Bu şekilde geçici olarak boşalan üyeliklere, tedbiren görevden uzaklaştırılan üye göreve dönünceye ve söz konusu üyenin üyelik süresini geçmemek üzere, seçimle gelen üyeler yerine yedek üyelerden doldurulur, atama ile gelen üyelerin yerine ise atamaya yetkili makam tarafından görevlendirme yapılır.

Toplantılara iştirak eden Yönetim Kurulu Başkan ve üyelerine, bu görevleri nedeniyle ayrıca, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Yasa Hükmünde Kararnamenin 34 üncü maddesine göre kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkan ve üyelerine ödenen miktarlarda her ay ücret ödenir.

Yönetim Kurulunun görevleri şunlardır:

- a) Kurum bütçesini, bilançosunu, gelir-gider tablolarını, Kurum bütçesindeki bölümler içinde aktarmaları, bu bölümler arasındaki ek ve olağanüstü ödenek tekliflerini karara bağlamak,
- b) Kurumun sigorta kolları itibarıyla hazırlanacak aktüeryal hesaplara ilişkin raporları değerlendirerek finansman dengesinin üçer aylık ve yıllık gerçekleştirmelerini izlemek, alınması gereken tedbirleri kararlaştırmak, Genel Kurula sunulacak aktüeryal hesaplara ilişkin raporları gerektiğinde bağımsız kuruluşlara inceletmek

- c) Genel müdürler ile Strateji Geliştirme Başkanlığı bünyesindeki daire başkanlıklarının, taşrada ise sosyal güvenlik merkezlerinin kurulmasına veya kapatılmasına karar vererek Bakan onayına sunmak
- ç) Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikleri karara bağlamak
- d) Her türlü kiralama sözleşmesi hakkında karar vermek, 213 sayılı Vergi Usul Yasası uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı kadar her yıl artırılabilecek üzere bedeli beşyüz bin Yeni Türk Lirasından fazla olan her türlü, kiraya verme, satış, alım, devir, takas, inşaat, taşınmazların feragatı, yapım ve diğer işlere ilişkin karar vermek, ihale komisyonu kararlarını onaylamak
- e) Kurum personeline ödenecek ek ödeme, ikramiye ve fazla mesai ücretine ilişkin usul ve esasları belirlemek
- f) Kurum yararının bulunması halinde; yılı merkezi yönetim bütçe kanununda gösterilen miktara kadar olan hak ve alacakların terkinine karar vermek, prim ve primlerden kaynaklanan alacaklar hariç olmak üzere, uyuşmazlıkların dava açılmadan veya icra takibi yapılmadan uzlaşma veya tahkim yoluyla çözümlenmesine, Kurum tarafından veya Kuruma karşı açılan dava veya icra takiplerinin uzlaşma veya tahkim yoluyla çözümlenmesine, sulhe, kabule, feragat ve yasa yollarına başvurulmamasına karar vermek
- g) Kurumun performans hedef, gösterge ve programı ile hizmet kalite standartlarını karara bağlamak
- h) Her yıl için, prim borcu kamuoyuna açıklanacak işverenlerin belirlenmesine esas olmak üzere asgari borç tutarını belirlemek
- ı) Kurum alacaklarının tahsilat işlemleri ile diğer yasalarla tahakkuk ve tahsilat yetkisi kuruma verilen alacakların tahsilat işlemlerinin, kısmen veya tamamen kamu gelirlerinin toplanması ve takibinden sorumlu olan kamu idarelerinden hizmet almak suretiyle gerçekleştirilmesine karar vererek Bakan onayına sunmak
- i) Kurumun dava ve icra takipleri için vekalet akdi yoluyla avukat çalıştırılmasına, özel uzmanlık gerektiren ve geçici nitelikteki işler için ise hizmet satın alınması yoluya yerli veya yabancı uzman çalıştırılmasına karar vermek, bunların sözleşme şartlarını ve avukatlara ödenecek ücretleri belirlemek
- j) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak

Yönetim kurulunun çalışma usul ve esaslarıyla, bu Kanunun 6 cı ve 7 nci maddelerinin uygulanmasına ilişkin hususlar, Yönetim Kurulu kararı ve Bakan onayı ile çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

İlgili Mevzuat:

- 1) Anayasa Md. 60
- 2) 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Md. 30
- 3) 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu Md. 4, 5, 6, 7
- 4) 12.06.2006 tarihli Sosyal Güvenlik Kurumunun toplanması, çalışması, Temsilcilerin Görevlendirilmesi ve Yönetim Kurulunun Seçilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik
- 5) 25.01.2007 tarihli Sosyal Güvenlik Kurumu Yönetim Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

Anayasa Md. 60

Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir.

Devlet, bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alır ve teşkilatı kurar.

3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Md. 30:

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının bağlı kuruluşları şunlardır:

- a) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi.
- b) Ereğli Kömür-Havzası Amele Birliği Biriktirme ve Yardımlaşma Sandığı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının ilgili kuruluşları şunlardır:

- a) Sosyal Güvenlik Kurumu.
- b) Türkiye İş Kurumu.

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu

MADDE 4 – Kurum, aşağıdaki organlardan oluşur:

- a) Genel Kurul.
- b) Yönetim Kurulu.
- c) Başkanlık.

Kurumun teşkilât yapısı ekli (I) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

Genel Kurulun oluşumu, görevleri ve toplanması

MADDE 5 – Genel Kurul, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının veya görevlendireceği bir yetkilinin başkanlığında;

- a) Sayıştay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müste-

şarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Özürlüler İdaresi Başkanlığı, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü ile öğretim üyeleri arasından Yüksek Öğretim Kurulu tarafından görevlendirilecek birer temsilciden,

- b) İş ve/veya Sosyal Güvenlik Hukuku alanında Bakan tarafından belirlenecek iki öğretim üyesinden,
 - c) Başkan, genel müdürler, Strateji Geliştirme Başkanı, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Aktüerya ve Fon Yönetimi Daire Başkanından,
 - ç) En fazla üyeye sahip ilk üç işveren sendikası konfederasyonları tarafından üye işveren sendikalarına bağlı işyerlerinde çalışan toplam işçi sayısı ile orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden
 - d) En fazla üyeye sahip ilk üç işçi sendikası konfederasyonları tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
 - e) En fazla üyeye sahip ilk üç kamu görevlileri sendikası konfederasyonları tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
 - f) Kendi nam ve hesabına çalışanların üye olduğu kanunla kurulu en üst meslek kuruluşlarından en fazla üyeye sahip ilk üç kuruluş tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
 - g) Kurumdan aylık veya gelir almakta olanların üye olduğu en fazla üyeye sahip ilk üç kuruluş tarafından üye sayılarına orantılı olarak belirlenen 9 temsilciden,
 - h) (ç), (d), (e) ve (f) bentleri dışında kalan ve kamu kurumu niteliğindeki en üst meslek kuruluşları tarafından görevlendirilecek birer temsilciden,
- oluşur.

Genel Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Sosyal güvenlik politikaları ve bunların uygulamaları hakkında görüş ve önerilerde bulunmak.
- b) Kurumun bütçe ve bilânçolarını, faaliyet raporlarını, performans programlarını, orta ve uzun vadeli gelir-gider dengesini, sigorta kolları itibarıyla yapılan en son aktüeryal hesap sonuçlarını değerlendirerek görüş oluşturmak.
- c) Kurumun performans programlarında yer alan hedefleri ile sonuçlarını değerlendirerek bir sonraki dönemin performans hedeflerine ilişkin görüş oluşturmak.
- ç) Yönetim Kurulunun seçime gelen asıl ve yedek üyelerini beşinci fıkrada belirtilen usûle göre seçmek.

Genel Kurul üç yılda bir kez toplanır. Toplantı tarihi ve gündem en geç bir ay öncesinden ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilir. Toplantı yetersayısı, üye tam sayısının salt çoğunluğudur. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa bir ay sonra yapılacak ikinci toplantıda salt çoğunluk aranmaz. Genel Kurul, Bakan veya üye tam sayısının üçte biri tarafından olağanüstü toplantıya çağrılabilir.

Genel Kurul kararları en geç iki hafta içinde, Genel Kurula katılan üyelere gönderilir ve kararlar Kurumca öncelikle dikkate alınır.

Genel Kurulda birinci fıkranın; (ç) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu işveren temsilcisini, (d) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu işçi temsilcisini, (e) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu kamu görevlileri temsilcisini, (f) bendinde

sayılan temsilciler Yönetim Kurulu kendi nam ve hesabına çalışanlar temsilcisini, (g) bendinde sayılan temsilciler Yönetim Kurulu gelir ve aylık alanlar temsilcisini birer asıl ve birer yedek üye olarak seçerler. Seçim gizli oy, açık tasnif usûlüne göre yapılır ve oy çokluğu ile karar verilir. Seçimler Bakanlık tarafından hazırlanacak yönetmelikte belirlenen usûl ve esaslara göre yapılır.

Genel Kurulun sekreteryaya işlemleri Başkanlık tarafından yerine getirilir. Genel Kurulun çalışmaları için yapılacak giderler Kurum bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

Genel Kurulun toplanmasına, çalışmasına, temsilcilerin görevlendirilmesine ve diğer hususlara ilişkin usûl ve esaslar Kurumun önerisi üzerine Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 6 – Yönetim Kurulu bir karar organı olup, Kurumun en yüksek karar, yetki ve sorumluluğunu taşır. Yönetim Kurulu;

- a) Başkan,
- b) Başkanın teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir başkan yardımcısı,
- c) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını temsilen, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir üye,
- ç) Maliye Bakanlığını temsilen, Maliye Bakanının teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir üye,
- d) Hazine Müsteşarlığını temsilen, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine müşterek kararname ile atanan bir üye,
- e) İşverenleri temsilen seçilecek bir üye,
- f) İşçileri temsilen seçilecek bir üye,
- g) Kamu görevlilerini temsilen seçilecek bir üye,
- h) Kendi nam ve hesabına çalışanları temsilen seçilecek bir üye,
- ı) Kurumdan gelir veya aylık alanları temsilen seçilecek bir üye,

olmak üzere 10 üyeden oluşur. Başkan, Yönetim Kurulunun da başkanıdır. Yönetim Kuruluna, Başkanın bulunmadığı hallerde Başkana vekâlet eden kişi başkanlık eder. Yönetim Kurulu üyesi başkan yardımcısının bulunmadığı hallerde, Başkan tarafından görevlendirilen başkan yardımcısı Yönetim Kuruluna katılır.

Yönetim Kurulu en az haftada bir defa ve asgarî altı üye ile toplanır. Kararlar toplantıya katılan üyelerin çoğunluğu ile alınır. Oylarda eşitlik olması halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluk sayılır. Gerekli görüldüğünde Başkanın veya altı üyenin talebi ile Yönetim Kurulu olağanüstü toplantıya çağrılabilir. Başkan ve başkan yardımcısı dışındaki Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıldır. Geçerli bir mazereti olmaksızın; arka arkaya üç toplantıya veya bir yıl içinde toplam altı toplantıya katılmayanlar, Yönetim Kurulu üyeliğine atanma ya da seçilme şartlarını yitirenler ile atandıktan veya seçildikten sonra bu şartları taşımadığı anlaşılanların üyelikleri kendiliğinden sona erer. Geçerli bir mazereti olmaksızın; arka arkaya üç toplantıya veya bir yıl içinde toplam altı toplantıya katılmayanların durumu, Yönetim Kurulu kararıyla tespit edilerek Bakanlığa bildirilir. Seçilen üyelerden herhangi bir nedenle görev süresinden önce Yönetim Kurulu üyeliği sona erenlerin yerleri, yedek üyeler tarafından doldurulur. Bu şekilde göreve gelen üyeler, yerlerini aldıkları üyenin görev süresini tamamlar. Süreleri biten üyeler yeni üyeler atanıncaya veya seçilinceye kadar görevlerine devam ederler. Atanan üyelerden herhangi bir nedenle görev süresinden önce Yönetim Kurulu üyeliği sona erenlerin yerlerine en geç bir ay içinde kalan süreyi tamamlamak üzere aynı usûlle yeni bir atama yapılır. Atama ile

gelen Yönetim Kurulu üyelerinden görevi sona erenler, otuz gün içinde eski kurumlarına başvurmaları halinde atamaya yetkili makam tarafından en geç bir ay içinde mükteseplerine uygun kadroya atanırlar. Atama gerçekleşinceye kadar bunların Yönetim Kurulu üyesi kadrolarına bağlı olarak almakta oldukları malî haklarının ödenmesine devam olunur. Başkan ve başkan yardımcısı dışındaki atama ile gelen Yönetim Kurulu üyelerinin kurumları ile ilişkisi kesilir.

Yönetim Kurulu üyeliğine atanacak veya seçileceklerin 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde sayılan şartları taşımaları gerekir. Ancak seçimle gelen Yönetim Kurulu üyeleri için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinin (B) bendinde sayılan şartlar aranmaz.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (5) numaralı alt bendinde öngörülen suçlarla ilgili olarak haklarında ceza davası açılan üyelerden görevi başında kalması sakıncalı görülenler, Bakan tarafından tedbiren görevden uzaklaştırılabilir. Görevden uzaklaştırılan üyeler hakkında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ilgili hükümleri uygulanır. Bu şekilde geçici olarak boşalan üyeliklere, tedbiren görevden uzaklaştırılan üye göreve dönünceye ve söz konusu üyenin üyelik süresini geçmemek üzere, seçimle gelen üyeler yerine yedek üyelerden doldurulur, atama ile gelen üyelerin yerine ise atamaya yetkili makam tarafından görevlendirme yapılır.

Toplantılara iştirak eden Yönetim Kurulu Başkan ve üyelerine, bu görevleri nedeniyle ayrıca, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 34 üncü maddesine göre kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkan ve üyelerine ödenen miktarlarda her ay ücret ödenir

MADDE 7 – Yönetim Kurulunun görevleri şunlardır:

- a) Kurum bütçesini, bilânçosunu, gelir-gider tablolarını, Kurum bütçesindeki bölümler içinde aktarmaları, bu bölümler arasındaki ek ve olağanüstü ödenek tekliflerini karara bağlamak.
- b) Kurumun sigorta kolları itibarıyla hazırlanacak aktüeryal hesaplarına ilişkin raporları değerlendirerek finansman dengesinin üçer aylık ve yıllık gerçekleştirmelerini izlemek, alınması gereken tedbirleri kararlaştırmak, Genel Kurula sunulacak aktüeryal hesaplara ilişkin raporları gerektiğinde bağımsız kuruluşlara inceletmek.
- c) Genel müdürlükler ile Strateji Geliştirme Başkanlığı bünyesindeki daire başkanlıklarının, taşrada ise sosyal güvenlik merkezlerinin kurulmasına veya kapatılmasına karar vererek Bakan onayına sunmak.
- ç) Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikleri karara bağlamak.
- d) Her türlü kiralama sözleşmesi hakkında karar vermek, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı kadar her yıl artırılmak üzere bedeli beşyüz bin Yeni Türk Lirasından fazla olan her türlü; kiraya verme, satış, alım, devir, takas, inşaat, taşınmazların ferağı, yapım ve diğer işlere ilişkin karar vermek, ihale komisyonu kararlarını onaylamak.
- e) Kurum personeline ödenecek ek ödeme, ikramiye ve fazla mesai ücretine ilişkin usûl ve esasları belirlemek.
- f) Kurum yararının bulunması halinde; yılı merkezî yönetim bütçe kanununda gösterilen miktara kadar olan hak ve alacakların terkinine karar vermek, prim ve primlerden kaynaklanan alacaklar hariç olmak üzere, uyuşmazlıkların dava açılmadan veya icra takibi yapılmadan uzlaşma veya tahkim yoluyla çözümlenmesine, Kurum tarafından veya Kuruma karşı açılan dava veya icra takiplerinin uzlaşma veya

tahkim yoluyla çözümlenmesine, sulhe, kabule, feragate ve kanun yollarına başvurulmamasına karar vermek.

- g) Kurumun performans hedef, gösterge ve programı ile hizmet kalite standartlarını karara bağlamak.
- h) Her yıl için, prim borcu kamuoyuna açıklanacak işverenlerin belirlenmesine esas olmak üzere asgarî borç tutarını belirlemek.
- ı) Kurum alacaklarının tahsilat işlemleri ile diğer kanunlarla tahakkuk ve tahsilat yetkisi Kuruma verilen alacakların tahsilat işlemlerinin, kısmen veya tamamen kamu gelirlerinin toplanması ve takibinden sorumlu olan kamu idarelerinden hizmet almak suretiyle gerçekleştirilmesine karar vererek Bakan onayına sunmak.
- i) Kurumun dava ve icra takipleri için vekâlet akdi yoluyla avukat çalıştırılmasına, özel uzmanlık gerektiren ve geçici nitelikteki işler için ise hizmet satın alınması yoluyla yerli veya yabancı uzman çalıştırılmasına karar vermek, bunların sözleşme şartlarını ve avukatlara ödenecek ücretleri belirlemek.
- j) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

Yönetim Kurulunun çalışma usûl ve esaslarıyla, bu Kanununun 6 ncı ve 7 nci maddelerinin uygulanmasına ilişkin hususlar, Yönetim Kurulu kararı ve Bakan onayı ile çıkarılacak

yönetmelikle düzenlenir.

12.06.2006 tarihli Sosyal Güvenlik Kurumunun toplanması, çalışması, Temsilcilerin Görevlendirilmesi ve Yönetim Kurulunun Seçilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve Kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmelik, Sosyal Güvenlik Kurumu Genel Kurulunun toplanmasına, çalışmasına, temsilcilerin görevlendirilmesine, Yönetim Kurulunun seçilmesine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esasları düzenler.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 5 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakan: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanını,
- b) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
- c) Başkan: Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanını,

- ç) Başkanlık: Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığını,
- d) Genel Kurul Başkanı: Bakan veya görevlendireceği bir yetkiliyi,
- e) Kanun: 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu,
- f) Kurum: Sosyal Güvenlik Kurumunu,
- g) Yönetim Kurulu: Sosyal Güvenlik Kurumu Yönetim Kurulunu ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Temsilci Gönderecek Kuruluşlar, Temsilci Sayıları, Toplantıya Çağrı ve Gündem

Genel Kurula Temsilci Gönderecek Kuruluşlar ve Temsilci Sayıları

MADDE 4 – (1) Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç), (d), (e), (f), (g) ve (h) bentlerine göre temsilci gönderecek kuruluşlar ve bu kuruluşların göndereceği temsilci sayıları, Genel Kurul toplantısının yapıldığı yıldan bir önceki yılın sonu itibariyle kayıtlı üye sayıları dikkate alınarak Bakanlıkça belirlenir.

Genel Kurulun Toplantıya Çağrılması

MADDE 5 – (1) Bakanlık, olağan toplantıdan en az 45 gün önce Kanunun 5 inci maddesinde belirtilen işveren, işçi ve kamu görevlileri sendikası konfederasyonları ile diğer kuruluşlara Olağan Genel Kurulun gün, yer ve saati ile gündemini yazı ile bildirerek çağrıda bulunur. Üyelerin isim listesini ister.

(2) Genel Kurula temsilci gönderecek, işveren, işçi ve kamu görevlileri sendikası konfederasyonları ile diğer kuruluşlar, toplantı tarihinden en az 30 gün önce, Genel Kurula gönderecekleri üyelerin ve bunların yedeklerinin adlarını, iş ve ikametgah adreslerini, Bakanlığa bir liste halinde gönderirler.

(3) Kurumun en son yayımlanan bütçe ve bilânçoları, faaliyet raporları, performans programları, orta ve uzun vadeli gelir-gider dengesi, sigorta kolları itibarıyla yapılan en son aktüeryal hesap sonuçları, Genel Kurul toplantısından en az 10 gün önce Genel Kurul temsilcilerine gönderilir.

(4) Olağanüstü Genel Kurul toplantılarında birinci fıkradaki süre 30 güne, ikinci fıkradaki süre 20 güne indirilebilir.

Genel Kurul Gündeminin Hazırlanması

MADDE 6 – (1) Genel Kurulun gündemi Bakanlıkça hazırlanır.

(2) Gündem; yoklamayı, açılışı, Genel Kurul Başkanının konuşmasını, Genel Kurul başkanlık divanı seçimini, Başkan tarafından faaliyet raporunun okunmasını, komisyonların seçimini, Kurum Yönetim Kuruluna üyelerin seçimini, Genel Kurul temsilcilerinin görüş ve önerilerini, komisyon raporlarının görüşülmesini, Başkanın görüş ve önerilere cevap veren son konuşmasını ve Bakanlıkça gerekli görülen diğer hususları kapsar. Genel Kurul toplantısına katılan üye sayısının beşte birinin yazılı teklifi ile gündemde olmayan bir konunun gündeme alınmasına ve gündem maddeleri arasında yer değişikliği yapılmasına Genel Kurul karar verebilir.

(3) Gündemde olmayan ve Genel Kurulca gündeme alınmayan hususlar müzakere edilmez.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Genel Kurulun Toplanması, Çalışma Usul ve Esasları

Genel Kurulun Toplanması

MADDE 7 – (1) Genel Kurul, Bakan veya görevlendireceği bir yetkili başkanlığında üç yılda bir Bakanın çağrısı üzerine toplanır. Genel Kurul, Bakan veya üye tam sayısının üçte biri tarafından olağanüstü toplantıya çağrılabilir. Olağan ve olağanüstü Genel Kurul toplantısı için toplantı yeter sayısı, üye tam sayısının salt çoğunluğudur. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa bir ay sonra yapılacak ikinci toplantıda salt çoğunluk aranmaz.

Toplantının Açılışı ve Başkanlık Divanı Seçimi

MADDE 8 – (1) Genel Kurul Başkanı toplantıyı açmadan önce yoklama yaptırır. Aranılan çoğunluk sağlanmış ise toplantıyı açar. Başkanlık Divanı; işverenler, işçiler, kamu görevlileri, kendi nam ve hesabına çalışanlar ile Kurumdan aylık ve gelir almakta olanları temsil edecek birer üye olmak üzere, toplantıya katılan söz konusu kuruluşların temsilcileri arasından Genel Kurulca açık oyla seçilerek oluşturulur.

(2) Adaylar Genel Kurul Başkanına yazılı olarak başvurur. Başvuran adaylar Genel Kurul Başkanı tarafından ilan edilir. İlgili kuruluşlardan adaylar birden fazla ise, seçim gizli oy, açık tasnif usulüne göre yapılır ve oy çokluğu ile karar verilir.

Toplantı ve Karar Yeter Sayısı

MADDE 9 – (1) Genel Kurulda her üyenin yalnız bir oy hakkı vardır. Vekaleten oy kullanılamaz.

(2) Genel Kurul kararları, toplantıda hazır bulunan üyelerin oy çokluğu ile alınır.

(3) Genel Kurul Başkanının rüçhanlı oy hakkı yoktur. Oylarda eşitlik halinde konu bir daha Genel Kurul Başkanınca oya sunulur, eşitlik yine bozulmaz ise konu reddedilmiş sayılır.

(4) Oylama sonuçları Genel Kurul Başkanı tarafından toplantıda ilan edilir.

Genel Kurul Görüşmeleri

MADDE 10 – (1) Genel Kurul görüşmeleri aşağıda belirtilen usul ve esaslara göre yapılır.

- a) Başkan, Kurumun bir önceki Genel Kurul tarihinden itibaren yapılan çalışmaları, kurumsal performans hedefleri ile finansal hedefleri ve bunlara ulaşıp ulaşılmadığını, sorunlarını, raporların özetini içeren bir konuşma yapar.
- b) Genel Kurul üyelerinden, raporlar ve öneriler hakkında konuşmak isteyenler adlarını ve temsil ettikleri kuruluşu Divan Başkanlığına bildirerek söz isterler.
- c) Başkanlık Divanı başvuru sırasına göre söz verir. Yönetim Kurulu üyelerine öncelik tanınabilir.
- ç) Genel Kurul Başkanı, görüşmelere başlamadan önce söz alanların adlarını okutur.
- d) Usul hakkında söz isteyenlerin öncelik hakları vardır.
- e) Sırası geldiği halde toplantıda bulunmayan üyelere diğer söz isteyenlerin konuşmalarından sonra söz verilir. Bu durumdaki üye yine yok ise söz hakkı düşer.
- f) Bir konuşmacı söz sırasını diğerine verebilir. Bu durumda sırasını veren üye konuşmacının sırasını alır. Ancak sırasını verdiği kimse söz almak için daha önce kaydını yaptırmamış ise sırasını veren kişinin söz hakkı kalmaz.

- g) Konuşmalar, Divan Başkanlığına veya Genel Kurula hitap edilerek kürsüden yapılır. Şahısları hedef alan konuşma yapılamaz.
- ğ) Yazılı konuşma kürsüden okunur veya Genel Kurul Başkanının izni ile üyelere birine okutturulabilir.
- h) Görüşmeler sırasında, Yönetim Kurulu üyelerine soru sormak isteyen genel kurul temsilcileri sorularını kürsüye çıkmadan oturdukları yerlerinden sorabilirler.
- ı) Kürsüde konuşan üyenin sözü ancak Divan Başkanı tarafından ve sadece konudan ayrılmamaya davet için veya (g) bendi gereğince kesilebilir. İki defa yapılan davete rağmen uyarıyı dikkate almayan veya süresini geçiren üyenin konuşması Divan Başkanı tarafından kesilir. Kaba ve kırıcı sözler söyleyen konuşmacı, Divan Başkanı tarafından nazik bir dille konuşmaya, buna riayet etmemekte ısrar halinde kürsüden ayrılmaya davet edilir.
- İ) Divan Başkanlığına gelen yazılı ve sözlü önerelerde kaba ve kırıcı kelimeler varsa Divan Başkanı gereken düzeltmelerin yapılması için önerge sahibine iade eder.
- j) Genel Kurul temsilcilerinden her biri, hakkı olmayan kimselerin Genel Kurul toplantısına iştirak ettiklerini veya oy kullandıklarını tespit ettiklerinde önlem alınması için Divan Başkanından talepte bulunabilirler.
- k) Görüşmeler sırasında gürültü veya kavga çıkar, bu sebeple çalışma düzeni kurulamaz ise Divan Başkanı toplantıya ara verileceğini ihtar eder. Buna rağmen bir düzelme olmaz ise Başkanlık Divanının diğer üyeleri ile istişare edilerek Genel Kurul kararı ile toplantı uygun bir saate ertelenebilir.

Konuşma Süresi

MADDE 11 – (1) Bakan, Başkan ile işveren, işçi ve kamu görevlileri sendikası konfederasyonlarının ve kendi nam ve hesabına çalışanların üye oldukları meslek kuruluşları ile aylık ve gelir alanların üye olduğu kuruluş adına konuşan temsilciler hariç, diğer temsilcilerin konuşma süreleri en çok 20 dakikadır. Ancak Genel Kurul kararı ile bu süre uzatılıp, kısaltılabilir.

Görüşmelerin Yeterliliği

MADDE 12 – (1) Gündemdeki bir madde hakkında görüşmelerin yeterliliği, temsilcilerden birinin önerisi ve Genel Kurul kararı ile alınır.

(2) Konu hakkında aksi görüşün ortaya çıkması halinde bu görüş için en az iki temsilciye söz verilir. Bu sayının bulunmaması halinde bir temsilcinin konuşması yeterli kabul edilir.

Önergelerin Tartışılması

MADDE 13 – (1) Bütün önergeler yazılı olarak Başkanlık Divanına verilir.

(2) Divan Başkanı, önergeler hakkında görüş ve eleştirilerini bildirmek isteyen temsilci olup olmadığını tespit ederek görüşme açabileceği gibi, önergeyi doğrudan doğruya Genel Kurulun oyuna da sunabilir. Divan Başkanı, konuları aynı olan önergelerin birleştirilerek işleme alınmasına yetkilidir.

(3) Görüşme açılan önerelerde ilk ve son söz önerge sahibine aittir.

Görüşmelerin Ertelenmesi

MADDE 14 – (1) Görüşmeler;

- a) Toplantı yeter sayısının bulunmaması,

- b) Gündem maddelerinin bitirilememesi,
- c) Genel Kurulca karar alınamaması

hallerinde Divan Başkanınca bir sonraki çalışma gününe ertelenebilir.

Kararların Saklanması

MADDE 15 – (1) Genel Kurulda alınan kararlar ve seçim sonuçları Divan Başkanı ve Divan Üyeleri tarafından imzalanır, gereği yapılmak ve saklanmak üzere Başkanlığa tutanak ile teslim edilir.

Komisyonların Oluşumu

MADDE 16 – (1) Genel Kurulca, yapılacak çalışmalara ilişkin komisyonlar oluşturulabilir. Oluşturulacak Komisyonlar; işveren, işçi ve kamu görevlileri sendikası konfederasyonlarının ve kendi nam ve hesabına çalışanların üye oldukları meslek kuruluşları ile Kurumdan aylık ve gelir almakta olanların üye olduğu kuruluş temsilcilerinden olmak üzere birer üyeden oluşur.

(2) Komisyonlar Başkanlarını kendileri seçer.

(3) Komisyonların üye sayıları gerekli görülürse Genel Kurulca çoğaltılabilir.

(4) Komisyonların konuları ile ilgili olarak oy kullanma hakkı olmaksızın Genel Kurul temsilcilerinden veya Kurum yetkililerinden faydalanma hususundaki istekleri imkanlar ölçüsünde yerine getirilir.

(5) Her komisyonun çalışmaları için gerekli bilgi ve belgelerin sağlanması amacıyla Kurum tarafından bir yetkili görevlendirilir.

Komisyon Raporları Üzerinde Görüşmeler

MADDE 17 – (1) Komisyonlarca hazırlanarak Genel Kurula sunulan raporlar üzerinde görüşme açılır.

(2) Komisyon raporları üzerinde söz alanlara bu Yönetmeliğin 10 ve 11 inci maddelerinde belirtilen usullere göre söz verilir.

(3) Komisyon raporları üzerindeki görüşmeler bittikten sonra tüm eleştiri ve diğer konular Başkanca cevaplandırılır.

Yönetim Kurulu Üyelerinin Seçimi

MADDE 18 – (1) Seçimle gelen Yönetim Kurulu üyeleri; işverenler, işçiler, kamu görevlileri, kendi nam ve hesabına çalışanlar ile Kurumdan aylık ve gelir almakta olanları temsilen birer üye olmak üzere, Genel Kurulda bu kuruluşların kendi temsilcileri tarafından seçilir.

(2) Adaylar Başkanlık Divanına gündemin ilgili maddesine sıra geldiğinde yazılı olarak başvurur.

(3) Başvuran adaylar Genel Kurul Başkanı tarafından ilan edilir.

(4) İlgili kuruluşların temsilcileri Yönetim Kuruluna asil üye olacak kendi temsilcisini gizli oy, açık tasnif usulüne göre seçer ve oy çokluğu ile karar verilir.

(5) Seçilen her Yönetim Kurulu üyesi için aynı usulle bir yedek üye seçilir.

(6) Süresi biten üyeler tekrar seçilebilirler. Seçim dönemi içerisinde herhangi bir sebeple Yönetim Kurulu üyeliği sona erenlerin yerine, aynı usulle seçilmiş bulunan yedek üye Başkanlık tebligatı ile getirilir. Bu şekilde göreve gelen üye yerini aldığı üyenin görev süresini tamamlar.

Yönetim Kuruluna Seçilen Üyenin Göreve Başlaması

MADDE 19 – (1) Seçim sonuçları Yönetim Kurulu Başkanına, seçilen üyelere ve üyelerin bağlı bulunduğu en yüksek kuruluşa yazılı olarak bildirilir. Bildirimi müteakip seçilen üyeler 15 gün içinde göreve başlar. Bildirimin gecikmesi, seçilen üyelerin göreve başlamasını geciktirmez.

Genel Kurulda Oylama Usulleri

MADDE 20 – (1) Usul kararları ile Genel Kurulun uygun göreceği konuları incelemekle görevli komisyon üyelerinin seçimi açık oylama ile yapılır. Komisyon üyelerinin seçiminde birden fazla aday bulunması halinde seçimler gizli oy ile açık tasnif usulüne göre yapılır ve oy çokluğu ile karar verilir.

(2) Gizli oylama aşağıdaki esaslar dahilinde yapılır;

- a) Oy vermeye yetkili temsilciler, üyelik için adaylardan tercih ettiği ismi bir kağıda yazarak zarfladıktan sonra Başkanlık Divanı ve oy sayım kurulunun huzurunda üyelik yetki belgelerini de ibraz ederek sandığa atarlar. Yedek üyenin de seçilmesi halinde aynı usulle tercihini belirtir.
- b) Oyunu kullanan üye, üyeler listesindeki ismi hizasını imzalar.
- c) Oylama bittikten sonra kaç oy verildiğinin tespitini müteakip, sayıma geçilir.
- ç) Sayım açık olarak ve hazır bulunanların önünde yapılır.
- d) Adaylar arasından en çok oy alan seçilir.

Oy sayım kurulunun seçimi ve çalışma şekli

MADDE 21 – (1) Oy sayım kurulu; işverenler, işçiler, kamu görevlileri, kendi nam ve hesabına çalışanlar ile Kurumdan aylık ve gelir almakta olanları temsil edecek birer üye olmak üzere Genel Kurulca seçilecek 5 üyeden oluşur. Her kuruluştan birer üye de gözcü olarak bulunabilir.

(2) Oy sayım kurulu, sayım işlerini Başkanlık Divanının gözetimi altında yapar.

(3) Seçim ve sayım sonuçları bir tutanakla tespit edilir.

(4) Tutanak, oy sayım kurulu üyeleri, gözcüler ve Başkanlık Divanınca imzalandıktan sonra sonuçlar açıklanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Yapılacak Giderlerin Karşılanması

MADDE 22 – Genel Kurulun çalışmaları için yapılacak giderler Kurum bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

İlk Genel Kurul

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak ilk Genel Kurul toplantısında, bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin üçüncü fıkrası hükmü uygulanmaz.

Yürürlük

MADDE 23 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 24 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

25.01.2007 tarihli Sosyal Güvenlik Kurumu Yönetim Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

işvereni temsil eden üst kuruluşların birer temsilcilerinden oluşan komisyon tarafından karara bağlanır. Komisyonun çalışma usul ve esasları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

SOSYAL GÜVENLİK YÜKSEK DANIŞMA KURULU

Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu, sosyal güvenlik politikaları ve uygulamaları konularında görüş bildirir.

Kurul yılda bir kez en geç Mart ayı sonuna kadar Çalışma Sosyal Güvenlik Bakanı tarafından tespit edilen günde ve gündemle toplanır.

Kurulun Başkanı Bakandır. Kurul;

- Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı,
- Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı tarafından en az genel müdür düzeyinde görevlendirilecek birer temsilci,
- Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürü, Özürlüler İdaresi Başkanı, Üniversitelerarası Kurul tarafından fakültelerin çalışma ekonomisi, sosyal güvenlik ve/veya iş hukuku bilim dallarından seçilecek bir öğretim üyesi,
- Sosyal Güvenlik Kurumu genel kuruluna üye gönderen kuruluşların başkanları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği Başkanları,
- Bakan tarafından uygun görülecek kişiler veya kurum temsilcilerinden oluşur.

Kurulun sekreteryaya hizmetlerini Sosyal Güvenlik Kurumu Strateji Geliştirme Başkanlığı yerine getirir.

İlgili Mevzuat:

- 1) 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu md. 26
- 2) 25.09.2008 tarihli Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu

MADDE 26 – Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Başkan ile Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Hazine Müsteşarlığı tarafından, en az genel müdür düzeyinde, görevlendirilecek birer temsilciden, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü,

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürü, Özürlüler İdaresi Başkanı, Üniversitelerarası Kurul tarafından fakültelerin çalışma ekonomisi, sosyal güvenlik ve/veya iş hukuku bilim dallarından seçilecek bir öğretim üyesi, Genel Kurula üye gönderen kuruluşların başkanları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dişhekimleri Birliği, Türk Eczacılar Birliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türkiye Serbest Muhasebeci, Malî Müşavirler ve Yeminli Malî Müşavirler Odaları Birliği başkanlarından, Bakan tarafından uygun görülecek kişiler veya kurum temsilcilerinden oluşur.

Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu, sosyal güvenlik politikaları ve uygulamaları konularında görüş bildirir. Kurul yılda bir kez en geç Mart ayı sonuna kadar, Bakan tarafından tespit edilen gün ve gündeme göre toplanır. Kurulun sekreteryaya hizmetleri Başkanlık tarafından yerine getirilir. Kurulun çalışma usûl ve esasları çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.

25.09.2008 tarihli Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç ve Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve Kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmelik, Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esaslarına ilişkin hususların belirlenmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 26 ncı maddesi hükmüne dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakan: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanını,
- b) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
- c) Kurul: Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulunu,
- ç) Kurum: Sosyal Güvenlik Kurumunu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurulun Oluşumu ve Görevleri

Kurulun Oluşumu

MADDE 4 – (1) Kurul, Bakanın başkanlığında;

- a) Kurum Başkanından,
- b) Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Hazine Müsteşarlığı tarafından, en az genel müdür düzeyinde görevlendirilecek birer temsilciden,
- c) Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürü ile Özürlüler İdaresi Başkanından,
- ç) Üniversitelerarası Kurul tarafından fakültelerin çalışma ekonomisi, sosyal güvenlik ve/veya iş hukuku bilim dallarından seçilecek bir öğretim üyesinden,

- d) Sosyal Güvenlik Kurumu Genel Kuruluna üye gönderen kuruluşların başkanlarından,
- e) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dişhekimleri Birliği, Türk Eczacılar Birliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği başka) Bakan tarafından uygun görülecek kişilerden,
- oluşur.

Kurulun Görevleri

MADDE 5 – (1) Kurul, sosyal güvenlik politikaları ve uygulamaları konularında görüş bildirir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kurulun Toplanması, Çalışma Usul ve Esasları

Kurulun Toplanması

MADDE 6 – (1) Kurul, yılda bir kez en geç Mart ayı sonuna kadar Bakan tarafından tespit edilen günde ve gündemle toplanır.

(2) Kurulun gündemine göre, toplantılara Kurum yöneticileri ile uygun görülecek diğer kişiler çağrılabilir.

(3) Toplantı günü, yeri ve gündemi toplantı tarihinden en az onbeş gün önce Kurul üyelerine duyurulur.

Çalışma Usul ve Esasları

MADDE 7 – (1) Görüşmeler önceden belirlenen gündem maddeleri üzerinde ve gündemdeki sıraya göre yapılır. Kurul Başkanı gündem maddelerinin sırasını gerekli gördüğü takdirde değiştirebilir veya birleştirebilir.

(2) Görüşmeler tamamlandıktan sonra, sosyal güvenlik politikaları ve uygulamaları konularında bildirilen görüşler, Kurulun sekreteryaya hizmetlerini yürüten birim tarafından Kurul üyelerine gönderilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Sekreteryaya Hizmetleri

MADDE 8 – (1) Kurulun sekreteryaya hizmetleri, Kurum Strateji Geliştirme Başkanlığı tarafından yerine getirilir.

Yürürlükten Kaldırılan Yönetmelik

MADDE 9 – (1) 1/5/2004 tarihli ve 25449 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 11 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

SOSYAL SİGORTA

YÜKSEK SAĞLIK KURULU

Kurul; Milli Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Yüksek Öğretim Kurulu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), en fazla üyeye sahip işveren, kamu çalışanlarını temsil eden konfederasyonlar, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türk Tabipler Birliği, Türkiye Ziraat Odaları Birliği ile Kurum tarafından görevlendirilecek birer uzman hekimden oluşur.

Kurula üye veren kuruluşların hangi branşlarda uzman hekim görevlendireceği Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından belirlenir. Aynı usulle birden fazla kurul oluşturmaya Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkilidir.

Kurula kendi aralarından seçecekleri üye Başkanlık eder. Kurul haftada en az bir kez ve en az yedi üye ile toplanır. Kararlarını salt çoğunlukla alır. Oyların eşitliği Başkanın bulunduğu taraf çoğunluk sayılır.

Kurul üyelerinin hizmet süresi üç yıldır. Süresi dolan üyeler yeniden görevlendirilebilir. Bir ay içinde sekiz toplantı günü sayısı ile sınırlı olmak üzere üyelere huzur hakkı ödenir.

Kurulun görevleri şunlardır;

- a) Sigortalıların iş kazası veya meslek hastalığı sonucu tespit edilen meslekte kazanma gücü kaybı oranlarına ilişkin düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı,
- b) Sigortalıların çalışma gücü kaybına ilişkin düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı,
- c) Sürekli iş göremez veya malul durumdaki sigortalıların başka birisinin sürekli bakımına muhtaç olup olmadığına ilişkin Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı,
- ç) Malul olduğunu iddia eden hak sahibi kimselerin çalışma gücü kaybı oranlarının tespitine ilişkin düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı,
- d) Vazife malullüğü işlemlerine ilişkin Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı,

- e) Kontrol muayenelerine ilişkin düzenlenmiş sağlık kurulu raporları üzerine Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı ilgililerin itirazlarını inceleyip karara bağlamak
- f) Kanunun 14 üncü maddesi kapsamında, 11 / 10 / 2008 tarihli ve 27021 sayılı Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliğinde tespit edilmiş olan hastalıklar dışında herhangi bir hastalığın meslek hastalığı sayılıp sayılmayacağını,
- g) Kanunun 95 inci maddesine göre yurt dışında tedavi için yapılacak sevklerle ilişkin usulüne uygun düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden Kurumca verilen kararlara karşı ilgililerin itirazını,
- ğ) Kanunun 14 üncü maddesi ve Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliğinin 17'nci maddesinde yazılı hallerde yükümlülük süresi aşılmış olsa bile söz konusu hastalığın meslek hastalığı sayılıp sayılmayacağını, 20 nci maddesinde yazılı hallerde üç yıllık çalışma (maruz kalma) süresinin indirilip indirilemeyeceğini,
- h) Sigortalıların erken yaşlanma hallerine ilişkin düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı ilgililerin itirazlarını inceleyip,
- ı) Sürekli iş göremezlik geliri bağlanmış iken ölen sigortalıların, ölümünün iş kazası veya meslek hastalığı sonucu olup olmadığına dair Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı ilgililerin itirazını inceleyip karara bağlamak
- i) Kurulun çalışma ve görevleri ile ilgili konularda verilen hizmetin daha iyi düzeye getirilmesi için Kuruma önerilerde bulunmak
- j) Kanunla ve diğer mevzuatla Kurum Sağlık Kuruluna verilen görevler üzerine tanzim edilen kararlara yapılan itirazları inceleyip karara bağlamak

Kurul, yukarıda belirtilen konularla sınırlı olmak kaydıyla mahkemelerden intikal eden ve bilirkişi sıfatıyla rapor düzenlenmesi talep edilen dava dosyaları hakkında gerekli incelemeleri yaparak görüş bildirir.

İlgili Mevzuat:

- 1) 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Md. 58
- 2) 01.10.2008 tarihli Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunun Görev, Yetki, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu:

Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu

MADDE 58 – Bu Kanunda yazılı olan görevleri yerine getirmek üzere branşları Kurum tarafından belirlenecek uzman hekimlerden oluşan Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu kurulur. Kurul; Millî Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Yüksek Öğretim Kurulu, en fazla üyeye sahip işveren, işçi ve kamu çalışanlarını temsil eden konfederasyonlar, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türk Tabipleri Birliği ile Kurum tarafından görevlendirilecek birer uzman hekimden oluşur. Aynı usûlle birden fazla Kurul oluşturmaya Bakanlık yetkilidir.

Kurula, kendi aralarından seçecekleri üye başkanlık eder. Başkan, yokluğunda yerine bakacak üyeyi belirler. Kurul, haftada en az bir kez ve en az yedi üye ile toplanır, kararlar salt çoğunlukla alınır. Kurulda görevlendirilecek olan hekimlerin hizmet süreleri üç yıl olup, üç yıl sonunda yeniden görevlendirilebilirler. Bir takvim yılı içerisinde mazeretsiz olarak birbirini izleyen beş veya toplam on toplantıya katılmayan üyelerin üyelikleri kendiliğinden sona erer. Bu şekilde üyeliği sona eren üyenin yerine bir başka kişi, aynı usûlle görevlendirilir.

Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kuruluna iştirak edenlerden; katıldıkları her toplantı günü için uhdesinde kamu görevi bulunanlara (2000), uhdesinde kamu görevi bulunmayanlara ise (3000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarda ve ayda dört toplantıyı geçmemek üzere huzur hakkı ödenir. Kurulun çalışmaları ile ilgili her türlü giderler Kurumca ödenir. Kurul gerek gördüğü hallerde dışarıdan uzman kişilerin görüşüne başvurabilir.

Kurul, sigortalılar hakkında iş kazası ve meslek hastalığı sonucu sürekli iş göremezlik derecesi tespiti ile çalışma gücünün malûliyeti gerektirecek derecede kaybına ilişkin Kurumca verilen kararlardan itiraza konu olanları inceleyerek karara bağlar. Kurul, sigortalı veya hak sahiplerinin talebi üzerine görevlendirdiği uzman bir hekimi dinlemek zorundadır.

Kurul, bu Kanunda yazılı görevlerle sınırlı olmak kaydıyla, mahkemelerden intikal eden ve bilirkişi sıfatıyla rapor düzenlenmesi talep edilen dava dosyaları hakkında, gerekli incelemeleri yaparak görüş bildirir. Mahkemeler, bahse konu dosyalar için belirlediği bilirkişi ücretini kurul üyelerine iletmek üzere Kuruma gönderir.

Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunun hizmetlerini ifa etmesi için gerekli sekreteryaya işlemleri Kurumca yerine getirilir. Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunun görev, yetki, çalışma usûl ve esasları ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usûl ve esaslar, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

01.10.2008 tarihli Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunun Görev, Yetki, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik:

01.10.2008 Tarihinde yürürlüğe giren 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu (SGK) ile SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı aynı statüye bağlanarak, kanununun 4. maddesinde SSK 4/a, Bağ-Kur 4/b ve Emekli Sandığı 4/c olarak tanımlanmış olup, ilgili yasa ile aşağıda sıralanan önemli düzenlemeler yapılmış bulunmaktadır.

1. Kanunun yürürlük tarihinden önce A.Ş. Kurucu ortağı olduğu için BAĞ-KUR Primi ödeyen ortaklar 01.10.2008 tarihinden itibaren Bağ-Kur primi ödemeyi istemeleri halinde durumu 6 ay içinde SGK'ya yazılı olarak bildirmek zorundadırlar.. Yoksa 4/b sigortalılığı iptal edilecektir. 18 yaşını doldurmayanlar 4/b (Bağ-Kur) ve 4/c (Emekli Sandığı) statüsünden sigortalı olamazlar. (5510/6-h) 4/b sigortalıların giriş bildirgelerini sigortalının kendisi değil de ilgili vergi dairesi, Ticaret sicil memurluğu vs. kurum ve kuruluşlar kuruma 15 gün içinde bildirmek zorundadır. (5510/8. Madde)

2. İlk defa işyeri bildirgesi verilen işyerlerinde, ilk defa sigortalı çalışmaya başladığı tarihten itibaren 1 ay içinde işe girenler en geç söz konusu 1 aylık sürenin sonuna kadar cezasız bildirilebilecek. (5510/8. Madde)

3. Emekli olup 4/a kapsamında çalışan ve emekli maaşının kesilmemesi yönünde tercihte bulunanlardan %30 + İş kazası oranında SGDP kesilir. Bunun %7,5'u işçiye geri kalanı işverene aittir.

4. 5763 Sayılı kanun ile 50 veya daha fazla işçi çalıştıran işverenlerin terör mağduru ve eski hükümlü çalıştırma zorunluluğu kaldırılmıştır. Bunların %3 özürlü çalıştırma yükümlülüğü devam etmektedir.

5. İşyeri bildirgesi, sigortalı çalıştırılan bir işin veya işyerinin devri halinde, yeni işveren tarafından, en geç işin veya işyerinin devralındığı tarihi takip eden on gün içinde; gerçek kişi olan işverenin ölümü halinde ise, mirasçılarcınca, ölüm tarihinden itibaren en geç üç ay içinde işyerinin işlem gördüğü Kurumun ilgili ünitesine verilecektir.

6. Malülen emekli olabilmek için çalışma gücünün %60'ını kaybetmiş olmak (rapor ile tespit edilecek) 10 yıldan beri sigortalı olmak ve 1800 gün prim ödemiş olma şartları aranıyor. (5510/25 - 26 Maddeler)

7. İşten ayrılan işçiler, işverenleri tarafından 10 gün içerisinde SSK'ya bildirilecek. Sigortalılığı sona eren 4/b'liler de 10 gün içinde bildirimde bulunmak zorunda olup bu bildirimleri kuruma, kendileri veya ilgili kurumlar tarafından yapılacaktır. (5510/9. Madde)

8. SSK, BAĞ-KUR, EMEKLİ SANDIĞI emeklisi olup 4/b sigortalısı olmayı gerektirecek bir iş yapanların emekli aylıklarından 01.10.2008 tarihinden itibaren %12 prim kesilir. Bu oran her yıl 1 puan artırılarak %15'e kadar çıkarılır. (5510/30. Madde)

9. 4/a kapsamında sigortalı olanların sigortalılıkları 18 yaşın bitiminden başlar. (5510/38.Madde)

10. Sağlık hizmetlerinden yararlanabilmek için son bir yıl içerisinde 30 gün prim ödemiş olmak yeterlidir. (Her statü için geçerli bir hüküm) (5510/67.Madde)

11. Zorunlu sigortalılığın sona ermesinden itibaren 10 gün süre ile genel sağlık sigortasından yararlanılır, bu kişiler sigortalılık niteliğini yitirdikleri tarihten geriye doğru bir yıl içinde 90 gün zorunlu sigortalılıkları varsa, sigortalılık niteliğini yitirdikleri tarihten itibaren 90 gün sağlık hizmetlerinden yararlanır. (5510/67. madde)

12. 4/b kapsamında prim ödeyenlerde basamak sistemine göre değil SSK taban ile tavan arasında istedikleri rakam üzerinden prim ödeyecekler. Prim oranı %32 + İş kazası oranıdır. Yalnız bu kişiler çalıştırdıkları işçilerden en yüksek ücret alan kişiden aşağı matrik üzerinden prim ödeyemezler. Eski basamak sistemine göre prim ödeyenler 01.10.2008 ile 31.12.2008 tarihleri arasında SGK'ya hangi rakam üzerinden prim ödeyeceklerini bir dilekçe ile bildirmek zorundadırlar yoksa 01.01.2009'dan itibaren BAĞ-KUR primi ödedikleri basamağın geliri tutarı üzerinde ödemek zorundalar. (Beyanda bulununcaya kadar) (5510/80. Maddesi ve Yönetmelik Geçici Madde7/5)

13. Prim oranları: Malüllük, yaşlılık ve ölüm sigortası Prim oranı %20'dir.(9 işçi + 11 İşveren) ancak işveren payına bazı şartlara uymak kaydıyla 01.10.2008'den itibaren 5 puan indirim tanınıyor. (devlet karşılıyor.) Bu şartlar prim borcu bulunmamak, primlerini düzenli ödemek, sigortasız işçi çalıştırdığı ile ilgili tespit bulunmamak gibidir. (5510/81 - I)

14. 01 Ekimden sonra 18 yaşını dolduran kız çocukları anne babalarının sağlık yardımlarından yararlanamayacak. Ancak, halen 18 yaşından büyük olup anne - basının sigortalılığı nedeniyle sağlık hizmetlerinden yararlanmakta olanların, çalışma ve evlenme gibi hallerle durumları değişmezse bu hakları sürecek.

15. İdari para cezalarına karşı itiraz 15 gün içinde önce kuruma yapılır.. Kuruma itirazı reddedilenler kararın kendilerine tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içinde yetkili idare mahkemesine başvurabilir. Kuruma itiraz takibi durdurur. Mahkemeye yapılan itiraz idari para cezasının takip ve tahsilini durdurmaz. (5510/102.Madde)

16. Yeşil Kart uygulaması 01.10.2008 tarihinden itibaren 2 yıl süre ile daha devam edecek sonrasında kalkıyor. (5510/Geçici 12.Madde)

17. BAĞ-KUR'luların sağlık hizmetlerinden yararlanabilmesi için en fazla 60 günlük borçlarının bulunması halinde bile sağlık imkânlarından yararlanmaları imkânı getiriliyor. İş kazası, meslek hastalığı ve acil hallerde borcu olup olmadığına bakılmayacaktır. (5510/67.Madde)

18. SGK ile anlaşması olsun veya olmasın özel hastaneler acil hallerde hastalara bakmak zorundalar. Anlaşma yok diyemezler. Fark ücret talep edemezler. Hizmet bedelini daha sonra SGK'nın belirlediği tarife üzerinden SGK'ya fatura edeceklerdir.

19. İşçi çalıştırmaya ara verilmesi halinde, işveren İşçi çalıştırılmadığına ilişkin dilekçeleri 15 gün içinde kuruma bildirilmek zorundadır. (5510/86.Madde)

20. 01.10.2008' den itibaren Avukat ve Noterlerin Topluluk Sigortası uygulaması kaldırılıyor. Bunlar 4/b kapsamında prim ödeyecekler.

21. 01.10.2008 tarihinden itibaren ilk işe girişler de E-bildirge sisteminden verilebilecek. T.C. numarası ile bunların sigorta numaralı T.C. kimlik numaraları olacak.

22. 5510 Sayılı Kanununun 4' üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı sayılanları çalıştıran; Özel nitelikteki işyeri işverenleri, cari aya ilişkin olarak düzenleyecekleri asıl, ek veya iptal nitelikteki aylık prim ve hizmet belgelerini, en geç belgenin ilişkin olduğu ayı izleyen ayın 23' ünde, kuruma gönderecektir. Belgenin gönderilmesi gereken sürenin son gününün resmi tatile rastlaması halinde aylık prim ve hizmet belgesi, son günü izleyen ilk iş günü saat 23:59'a kadar kuruma gönderilebilecektir. (28 Eylül 2008 tarih 27011 sayılı Resmi Gazete, Aylık Prim ve Hizmet Belgesinin Sosyal Güvenlik Kurumuna Verilmesine ve Primlerin Ödenme Sürelerine Dair usul ve esaslar Hakkında Tebliğ)

23. İşveren çocukları (burada kastedilen şahıs firmalarıdır.) 18 yaşından küçük ise anne-babasının yanında sigortalı olamaz. (Medeni kanununun 4721/345.Madde)

24. İşçi Çalışmıyor dilekçesi verilir 2 yıldan beri hiç hareket olmayan işveren dosyaları SGK tarafından iptal edilip işverene bildirilecek. (İnşaat ve ihale konusu işler hariç)

25. Artık sadece toplu işe götürülüp getirilen araçla değil de işveren tarafından sağlanan araç ile yapılan kazalar da iş kazası sayılacak.

26. Doğumdan dolayı iş görmezlik ödeneği alabilmek için doğumdan önceki 1 yıl içerisinde 90 gün prim ödemiş olmak gerekiyor.

27. İşveren tarafından sigortalılar için özel sağlık sigortalarına ve bireysel emeklilik sistemine ödenen ve aylık toplamı asgari ücretin %30'unu geçmeyen özel sağlık sigortası primi ve bireysel emeklilik katkı paylarından SSK primi kesilmez. (5510/80.Madde)

28. İşyeri adres değişiklikleri 10 gün içinde kuruma (yani ilgili Müdürlüğe) bildirilecek. Aynı il içerisindeki değişiklikleri de artık sadece dilekçe ile yeni kuruma (yeni Müdürlüğe) bildirmek yeterli olacaktır. (5510/11. Madde)

29. İşyerinin faaliyette bulunduğu ilden başka bir ile nakledilmesi halinde, işyeri bildirgesi, işyerinin nakledildiği adresin bağlı bulunduğu üniteye, en geç işyerinin nakledildiği tarihi takip eden on gün içinde verilecektir.

30. İşyerinin, aynı il içinde olmakla birlikte, başka bir ünitenin görev alanına giren bir adrese nakledilmesi halinde, işyeri bildirgesi verilmeyecek, ancak nakil tarihini takip eden tarihten itibaren on gün içinde nakledilen işyerinin sicil numarasını içerir yazı ile durum eski ve yeni üniteye bildirilecektir.

31. İşyerinin başka bir ünitenin görev alanına giren adrese nakledilmesi halinde, durum yeni ünite tarafından bildirim kendisine yapıldığı tarihten itibaren onbeş gün içinde eski işyeri dosyasının bulunduğu üniteye bağlı olarak bildirilecek ve yapılan bildirim üzerine eski işyeri dosyası Kanun kapsamından çıkartılacaktır.

32. İşyerinin aynı ünitenin görev alanına giren başka bir adrese nakledilmesi halinde, yeni adres, işyerinin nakledildiği tarihten itibaren on gün içinde işyerinin işlem gördüğü üniteye yazı ile bildirilecektir. Bu durumda yeni işyeri dosyası tescil edilmeyecektir.

33. Asıl işveren iş alan ve kendi adına sigortalı çalıştıran alt işverenler, bu işlerinden dolayı Kuruma işyeri bildirgesi vermeyecektir. Bu kişiler, çalıştırdıkları sigortalıları, asıl işverenle yapmış oldukları sözleşmenin Kuruma ibraz edilmesi kaydıyla asıl işveren adına tescil edilmiş olan işyerinden alacakları numara ile Kuruma bildireceklerdir.

34. 5510 Sayılı Kanunun yürürlük tarihinden önce 506 Sayılı Kanuna göre tescil edilmiş bulunan işyerleri için işyeri bildirgesi verilmez ve ayrıca tescil işlemi yapılmaz. 5510 Sayılı Kanunun 4. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına giren sigortalılara ilişkin işlemler, tescilli olan bu işyerleri dosyalarından sürdürülür.

35. İşyeri bildirgesinin, belirlenen şekle ve belirtilen usule uygun verilmemesi veya belirtilen sürelerde Kuruma verilememesi hallerinde Kanunun 102. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine göre,

- Kamu idareleri ile bilanço esasına göre defter tutmak zorunda olanlar için aylık asgari ücretin üç katı tutarında,
- Diğer defterleri tutmak zorunda olanlar için aylık asgari ücretin iki katı tutarında,
- Defter tutmakla yükümlü olmayanlar için aylık asgari ücret tutarında, İdari para cezası uygulanacaktır.

36. Sigortalının otuz günden az çalıştığını gösteren bilgi ve belgelerin Kuruma verilmemesi veya verilen bilgi ve belgelerin Kurumca geçerli sayılmaması halinde, otuz günden az bildirilen süreler için primler Kurumca re' sen tahakkuk ettirilerek tahsil edilecektir.

37. Kurumun prim ve diğer alacakları süresi içinde ve tam olarak ödenmezse, ödenmeyen kısmı sürenin bittiği tarihten itibaren ilk üç aylık sürede her bir ay için %3 oranında gecikme cezası uygulanarak artırılır. Ayrıca, her ay için bulunan tutarlara ödeme süresinin bittiği tarihten başlamak üzere borç ödeninceye kadar her ay için ayrı ayrı Hazine Müsteşarlığınca açıklanacak bir önceki aya ait Yeni Türk Lirası cinsinden iskontolu ihraç edilen Devlet iç borçlanma senetlerinin aylık ortalama faizi bileşik bazda uygulanarak gecikme zammı hesaplanır. Ancak, ödemenin yapıldığı ay için gecikme zammı günlük hesaplanır.

38. Kurumun prim ve diğer alacaklarının süresi içinde ödenmemesi halinde, kamu idarelerinin tahakkuk ve tediye ile görevli kamu görevlileri, tüzel kişiliği haiz diğer işverenlerin şirket yönetim kurulu üyeleri de dahil olmak üzere üst düzeydeki yönetici ve yetkilileri ile kanuni temsilcileri Kuruma karşı işverenleri ile birlikte müştereken ve müteselsilen sorumlu tutulmuşlardır. Dolayısıyla, sigorta primlerinin haklı bir neden olmaksızın ödenmemesi halinde, işveren ile birlikte kamu idarelerinin tahakkuk ve tediye ile görevli kamu görevlileri, tüzel kişiliği haiz diğer işverenlerin ise şirket yönetim kurulu üyeleri de dahil olmak üzere üst düzeydeki yönetici veya yetkilileri ile kanuni temsilcileri aleyhine icra takibine geçilecektir.

39. Yapılan yeni düzenleme ile 30 günden az süreli işlerde çalışanlara eksik sürelerini isteğe bağlı sigortalı olarak tamamlamaları imkânı getirilmiştir.

40. Yeni düzenleme ile aile içinde kişi başı geliri asgari ücretin üçte birinden az olması nedeniyle genel sağlık sigortası primini ödeme gücü olmayan vatandaşlarımızın primleri Devlet tarafından karşılanmak suretiyle sağlık hizmetlerinden yararlandırılmaları sağlanmaktadır.

41. Kanunun yürürlük tarihinden önce SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığından emekli aylığı almakta olanların mevcut gelir ve aylıklarının aynen ödenmesine devam edilecektir. Aylıklarda herhangi bir azalma söz konusu değildir. SSK ve Bağ-Kur emeklilerinin aylıkları, Kanun yürürlüğe girdikten sonra altı aylık dönemlerde gerçekleşen enflasyon oranında artırılabilecek, memur emeklilerinin aylıkları ise eskiden olduğu şekilde artırılmaya devam edilecektir.

42. Esnaf kadınlarımıza bu Kanunla ilk defa doğum öncesi ve doğum sonrasında iş göremezlik ödeneği verilmesi imkanı getirilmektedir.

43. Yeni düzenleme ile Bağ-Kur sigortalılarının iş kazası geçirmeleri halinde, bu sigorta kolundan Kanunda öngörülen tüm yardımlar yapılacaktır. Bunlar, sağlık yardımlarının yapılması, geçici iş göremezlik ödeneği verilmesi, sürekli iş göremez durumuna düşmesi halinde, sigortalının kendisine, ölümü halinde de hak sahiplerine gelir bağlanması ve cenaze ödeneği verilmesidir.

44. 506 sayılı Kanununda, hastalık sigortasından geçici iş göremezlik ödeneği alabilmesi için gerekli olan 120 gün prim ödeme şartı aranırken bu Kanunla 90 güne indirilmiştir. Ayrıca mevcut uygulamada SSK' da olduğu şekilde iş göremezlik ödeneği

- Yatarak tedavilerde günlük kazancın yarısı,
 - Ayakta tedavilerde ise üçte ikisi,
- oranında verilmesi yönündeki düzenleme korunmuştur.

45. 18 yaşından küçük çocuklar, anne veya babalarının sigortalı olup olmadığına bakılmaksızın genel sağlık sigortası kapsamında olacaklar ve sağlık yardımlarından yararlanacaklardır.

46. 1479 Sayılı Kanunda esnaf ve sanatkarlar ile ailelerinin sağlık yardımlarından yararlanabilmeleri için hiç prim borcu olmaması gerekmekte iken bu kanun ile prim ödeme yükümlülükleri, takip eden aydan başlatılmak ve 1 ay prim borcunu aksatmaları durumunda dahi sağlık yardımlarından yararlanma imkanı getirilmiştir.

47. Bu kanunla ücretlerin bankalar vasıtasıyla ödenmesi öngörülerek, Kuruma da bankalardan bilgi ve belge isteme hakkı getirilmiştir. Bu durumda, işverenlerin çalıştırdıkları işçilerin prime esas kazançlarını olduğundan daha az göstermeleri imkânı ortadan kalkacaktır.

48. Mevcut uygulamada işsizlik ödeneği ödenen sürelerde sigortalılar hastalık sigortası yardımlarından yararlanmaktadırlar. Kanunda işsizlik ödeneği ödenen sigortalılar genel sağlık sigortalısı sayılmakta ve bunların bakmakla yükümlü olduğu kişiler de genel sağlık sigortasından yararlanabilme imkanına kavuşmaktadırlar.

49. Ölüm sigortasından aylığa hak kazanma koşulu; SSK'lılar için 5 yıldan beri sigortalı olup en az 900 gün, Bağ-Kur'lılar için 5 tam yıl hizmet, kamu görevlileri açısından ise 10 tam yıl hizmet süresinin bulunmasını gerektirmektedir.

50. Sigortalılar sözleşmeli kamu ve özel sağlık hizmeti sunucularından istediklerine müracaat edebileceklerdir. Kaldı ki bugün acil hallerde sözleşmesiz sağlık kuruluşlarına da gidilebilecektir.

TOZLA MÜCADELE KOMİSYONU

Komisyon, Maden ve Taş Ocakların İşletmelerinde ve Tünel Yapımında Tozla Mücadeleyle İlgili Yönetmelikle İlgili Konularda alınacak kararlara esas olmak üzere teknik ve tıbbi açıdan görüşler hazırlamak amacıyla oluşturulmuştur.

Komisyon, Sağlık Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, maden işkolunda kendisine mensup işçi ve işveren sayısı en yüksek işçi ve işveren konfederasyonlarından birer temsilci ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Temsilcileri ve Bakanlıkça uygun görülecek tozla mücadele ve pnömokonyoz konularında çalışmaları bulunan bir hekim ve bir mühendisin katılımıyla oluşur. Komisyon üyelerinin görev süresi üç yıldır. Süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir.

Bu komisyon en az altı ay bir defa toplanarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanlığı İşçi Sağlığı Daire Başkanlığının, İş Teftiş Kurulu Başkanlığının Yönetmelik kapsamına giren işyerleri işverenlerinin ve konu ile ilgili diğer kuruluşların Yönetmelik uygulamasına ilişkin görüş ve önerilerini inceleyerek karara bağlar.

Komisyonun sekreterlik hizmetleri, İşçi Sağlığı Daire Başkanlığı tarafından yürütülür.

İlgili Mevzuat:

- 1) 1475 sayılı İş Kanunu md. 74
- 2) 13.08.1984 gün 84/8428 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe giren “Maden ve Taş Ocakları İşletmelerinde ve Tünel Yapımında Alınacak İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Önlemlerine İlişkin Tüzük” md. 380
- 3) 14.09.1990 tarihli Maden ve Taş Ocakları İşletmelerinde ve Tünel Yapımında Tozla Mücadeleyle İlgili Yönetmelik md. 2, 4, 9

1475 sayılı İş Kanunu md. 74:

Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 179 uncu maddesinde yazıldığı gibi işyerlerinde ve işçilere ait yatıp kalkma yerlerinde ve diğer müstemilatında bulunması gereken sağlık şartlarının ve işyerlerinde kullanılan alet, edevat, makinalar ve hammaddeler yüzünden çıkabilecek hastalıklara engel olacak tedbir ve araçların, işyerlerinde işkazalarını önlemek üzere bulundurulması lüzumlu olan araçların ve alınacak güvenlik tedbirlerinin neler olduğunu belirtmek üzere Çalışma Bakanlığı ile Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı beraberce bir veya birden fazla tüzük çıkarır.

Ayrıca bu kanuna tabi işyerlerinde, işçi sayısı, genişlik, yapılan iş, işin özellikleri ağırlık ve tehlikesi bakımından hangi işyerleri için kurulmaya başlamadan evvel planların Çalışma Bakanlığının yetkili teşkilatına gösterilerek kurma izni alınacağı bu işyerleri kurulduktan sonra yine aynı makama baş vurularak işletme belgesi alınması gerekeceği, Çalışma ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıkları tarafından çıkarılacak bir tüzükte tespit olunur.

13.08.1984 gün 84/8428 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe giren “Maden ve Taş Ocakları İşletmelerinde ve Tünel Yapımında Alınacak İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Önlemlerine İlişkin Tüzük” md. 380:

Bakanlıkça, bu Tüzüğün yürürlüğe girdiği tarihten başlayarak, en çok bir yıl içinde, maden ve taş ocakları işletmelerinde ve tünel yapımında tozla mücadeleyle ilgili bir yönetmelik çıkartılır.

14.09.1990 tarihli Maden ve Taş Ocakları İşletmelerinde ve Tünel Yapımında Tozla Mücadeleyle İlgili Yönetmelik

Kapsam

MADDE 2 – Bu Yönetmelik maden ve taş ocakları işletmeleri ile tünel yapım işlerinde ve bunların tamamlayıcı tesislerinde sağlık açısından sakıncalı toz kontrolü için uyulması gereken teknik yöntemleri, işçi sağlığına ilişkin tıbbi kontrol yöntemlerini kapsar.

Tanımlar

MADDE 4 – Bu yönetmelikte sözü edilen deyimlerden:

Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanlığını,

Toz: Maden ve taş ocaklarında ve tünel yapımında delme, kazma, lağım atma, doldurma, boşaltma, taşıma gibi işlemlerde işyeri havasına yayılan havada asılı olarak kalan kömür, maden filizleri ve kayaç parçacıklarını,

Solunabilir Toz: Aerodinamik eşdeğer çapı (0,5 - 5) mikron büyüklüğünde belli kristal yapısı olan veya amorf toz ile çapı 3 mikrondan küçük uzunluğu en az çapın 3 katı olan ipliksi (pibröz) asbest tozlarını,

Fibrinojen Toz: Solunumla akciğerlere ulaşmış birikme sonucu dokusal değişimle akciğerlerde fonksiyonel bozukluk yapan tozları,

İnert Toz: Solunumla akciğerlere ulaşmalarına rağmen akciğerlerde fonksiyonel bozukluk yapmayan tozları,

Pnömokonyoz-Akciğer Hastalığı: Akciğerlerde toz birikmesini ve buna karşı oluşan dokusal tepkimeyi,

Toz Ölçümü: Gravimetrik esasa veya ipliksi tozlarda santimetreküp (cm³) lif sayısına göre toz miktarını belirlemeyi,

Toz Mücadele Birimi: Yeraltı veya yeraltı ve yerüstü faaliyetlerinde bulunan maden ocaklarında, toplam işçi sayısı bu Yönetmelikte belirtilen miktarın üzerinde olan işletmelerde, bu Yönetmelik hükümlerine uygun biçimde tozla mücadele işlevini üstlenecek birimi,

Toz Kontrol Mühendisi: Toz konularında eğitim veya kurs görmüş ve daimi olarak işyeri mahallinde ikamet eden bir maden mühendisini, birden fazla işletmesi olan işverenlerin işletmelerden birinde veya genel müdürlük merkezinin bulunduğu yerde ikamet eden maden mühendisini,

Toz Laboratuvar Sorumlusu: laboratuvar da toz ölçümü, tahlili gibi toz değerlendirmeleri konusunda özel eğitim veya kurs görmüş jeolog/jeoloji mühendisi, kimyager veya kimya teknisyeni,

Örnekçi: Yeraltı maden işletmelerinde en az 3 yıl deneyimi olan, toz hesaplarını yapabilecek, tozlu ortamdan örnek alma konusunda kurs görmüş, sağlıklı, bu işi yapmaya elverişli işçi veya teknisyeni,

Tozla Mücadele Komisyonu (TMK): Bu Yönetmelikle ilgili konularda alınacak kararlara esas olmak üzere teknik ve tıbbi açıdan görüşler hazırlamak amacıyla oluşturulan komisyonu,

İSGÜM: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Enstitüsü ve bu Enstitünün bölge laboratuvarlarını,

Eşik Sınır Değer (ESD-TLV): Uzun süre (meslek yaşamı boyunca) olağan günlük çalışma sürelerinde maruziyete rağmen sağlık açısından sakınca yaratmayan ve metre küpte (3) miligram (mg) olarak hesaplanan gravimetrik toz yoğunluğu miktarını veya ipliksi tozlarda santimetre küpteki (cm³) lif sayısını,

Tam Kapalı Sistem: Tozun kaynağından emilerek çöktürme ve lüzum halinde filtre işleminden sonra, eşik sınır değerlerin altında toz bulunduran havayı çalışma ortamına bırakan sistemi,

Kuvars: Serbest kristalin (SiO₂) bileşimini,

Asbest: Taş oluşturan minerallerden serpantin veya amfibol gruplarına giren lif yapılı (fibröz) silikat minerallerden aktinolit, amozit (kahverengi asbest), antofilit, kirizotil (beyaz asbest), krosidolit (mavi asbest), tromomiü minerallerinden birini veya birkaçını içeren karışımı,

MRE: İngiltere Madencilik Araştırma Kurumunun geliştirdiği sürekli toz toplayıcı aracını,

Tozla Mücadele Birimi

MADDE 9 – Tozla Mücadele Birimi; bir tozla mücadele mühendisi, toz değerlendirme Laboratuvar sorumlusu (jeolog/jeoloji mühendisi veya kimyager veya kimya teknisyeni) işyerinin büyüklüğüne göre yeteri kadar örnekçi, örnek alma cihazı ve alınan örnekleri değerlendirecek bir laboratuvar dan ibarettir.

TÜRK PATENT ENSTİTÜSÜ

DANIŞMA KURULU

Türk Patent Enstitüsü Danışma Kurulu, Enstitünün faaliyetleri çerçevesinde ve Enstitüye yardımcı olmak amacıyla, Türkiye'nin teknolojik gelişimine ve sınai mülkiyet haklarının etkin biçimde korunmasına, rekabet ortamının yaratılmasına ilişkin olarak, Enstitünün çalışma ilkeleri, faaliyet raporu, bütçe ve çalışma programları hakkında düşünce bildirir ve tavsiyelerde bulunur.

Enstitünün Danışma Kurulu aşağıdaki üyelerden oluşur:

Adalet, Milli Savunma, Dışişleri, Maliye, Milli Eğitim, Sağlık, Tarım ve Köyişleri, Ulaştırma, Çevre ve Orman, Sanayi ve Ticaret, Kültür ve Turizm bakanlıklarından birer üye, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumundan birer üye, üniversitelerden Yükseköğretim Kurulunca belirlenecek beş üye, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) ile en fazla üyeye sahip İşveren Sendikaları Konfederasyonundan birer üye, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, Milli Prodüktivite Merkezi, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ve Türk Eczacıları Birliğinden birer üye.

Enstitü Yönetim Kurulu ihtiyaca göre Danışma Kurulu toplantılarına uzman kişileri çağırabilir.

Danışma Kurulu üyeliklerinin süresi iki yıldır. Görev süresi dolan üyeler yeniden seçilebilir.

Danışma Kurulu yılda en az bir kez toplanır. Toplantılara Sanayi ve Ticaret Bakanı veya görevlendireceği kişi başkanlık eder.

Danışma Kurulu yılda en az bir kere toplanır. Toplantının yerini, zamanını Enstitü Yönetim Kurulu belirler ve en az yedi gün önceden üyelere duyurur.

Danışma Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini Enstitünün Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Dairesi Başkanlığı yürütür.

İlgili Mevzuat:

1) 5000 sayılı Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Md. 7,8

2) 25.04.2005 tarihli Türk Patent Enstitüsü Danışma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

5000 sayılı Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun

MADDE 7 – Enstitünün Danışma Kurulu aşağıdaki üyelerden oluşur:

Adalet, Millî Savunma, Dışişleri, Maliye, Millî Eğitim, Sağlık, Tarım ve Köyişleri, Ulaştırma, Çevre ve Orman, Sanayi ve Ticaret, Kültür ve Turizm bakanlıklarından birer üye, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumundan birer üye, üniversitelerden Yükseköğretim Kurulunca belirlenecek beş üye, en fazla üyeye sahip İşçi ve İşveren Sendikaları Konfederasyonlarından birer üye, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, Millî Prodüktivite Merkezi, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ve Türk Eczacıları Birliğinden birer üye.

Yönetim Kurulu ihtiyaca göre Danışma Kurulu toplantılarına uzman kişileri çağırabilir.

Danışma Kurulu üyeliklerinin süresi iki yıldır. Görev süresi dolan üyeler yeniden seçilebilir.

Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları Bakanlıkça hazırlanacak bir yönetmelikle düzenlenir.

Danışma Kurulu yılda en az bir kez toplanır. Toplantılara Sanayi ve Ticaret Bakanı veya görevlendireceği kişi başkanlık eder.

MADDE 8 – Danışma Kurulu, Enstitünün faaliyetleri çerçevesinde ve Enstitüye yardımcı olmak maksadıyla; Türkiye'nin teknolojik gelişimine ve sınaî mülkiyet haklarının etkin biçimde korunmasına, rekabet ortamının yaratılmasına ilişkin olarak, Enstitünün çalışma ilkeleri, faaliyet raporu, bütçe ve çalışma programları hakkında düşünce bildirir ve tavsiyelerde bulunur.

25.04.2005 tarihli Türk Patent Enstitüsü Danışma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik:

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, Türk Patent Enstitüsü Danışma Kurulunun çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – Bu Yönetmelik; 6/11/2003 tarihli ve 5000 sayılı Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 7 nci ve 29 uncu maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – Bu Yönetmelikte geçen;

Enstitü: Türk Patent Enstitüsünü,

Yönetim Kurulu: Türk Patent Enstitüsü Yönetim Kurulunu,

Danışma Kurulu: Türk Patent Enstitüsü Danışma Kurulunu,

Üye: Türk Patent Enstitüsü Danışma Kurulu Üyesini,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM Genel Hükümler

Danışma Kurulunun Oluşumu

MADDE 4 – Enstitünün Danışma Kurulu, 5000 sayılı Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 7 nci maddesinde belirtilen kurumların görevlendireceği üyelerden oluşur.

Danışma Kurulunun Görevleri

MADDE 5 – Danışma Kurulu, Enstitü faaliyetleri çerçevesinde ve Enstitüye yardımcı olmak amacıyla, Türkiye'nin teknolojik gelişimine ve sınai mülkiyet haklarının etkin biçimde korunmasına, rekabet ortamının yaratılmasına ilişkin olarak, Enstitünün; çalışma ilkeleri, faaliyet raporu ile bütçe ve çalışma programları hakkında düşünce bildirir ve tavsiyelerde bulunur.

Danışma Kurulu Üyelerinin Görev Süreleri Ve Atanmaları

MADDE 6 – Danışma Kurulu üyelerinin görev süresi; üyeler görevli oldukları kurum ve kuruluştan ayrılmadıkça iki yıldır. Üyelerin görevlendirilmesi, Enstitünün başvurusu üzerine kurum ve kuruluşlarınca yapılır.

Görev süresi dolmadan üyelikten ayrılan üyenin yerine atanan üye, ayrılan üyenin görev süresini tamamlar.

Danışma Kurulu Toplantıları

MADDE 7 – Danışma Kurulu, yılda en az bir kez toplanır. Enstitü Yönetim Kurulu kararı ile tespit edilen toplantı yeri ve zamanı, Enstitü Başkanlığınca en az yedi gün önceden üyelere duyurulur.

Danışma Kurulu salt çoğunlukla toplanır. Toplantıda salt çoğunluk sağlanamazsa, Yönetim Kurulu, belirleyeceği bir tarihte Danışma Kurulunu yeniden toplantıya çağırır. Bu toplantıda salt çoğunluk aranmaz.

Kurul Başkanı toplantı esnasında üyelerin önerilerini görüşe açar ve oylar. Alınan kararlar toplantı tutanağında belirtilir. Toplantı tutanağı Enstitüye verilir.

Danışma Kurulunun sekretarya hizmetleri, Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Dairesi Başkanlığınca yürütülür.

Danışma Kurulu kararları katılan üyelerin oy çokluğu ile alınır.

Yönetim Kurulu, ihtiyaca göre Danışma Kurulu toplantılarına, bildiri sunmak ve görüşmelere katılmak üzere uzman kişileri çağırabilir. Ancak bu kişiler oylamalara katılamaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM Mali Hükümler

Giderler

MADDE 8 – Danışma Kurulu üyelerinin toplantılara katılmaları için gereken seyahat giderleri ve yol gündelikleri kurumlarınca ödenir.

Danışma Kurulu toplantılarına çağrılan uzmanların yol giderleri ve gündelikleri ile toplantı için gereken diğer her türlü giderler Enstitü tarafından karşılanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Son Hükümler

Yürürlük

MADDE 9 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 10 – Bu Yönetmelik hükümlerini Türk Patent Enstitüsü Başkanı yürütür.

TÜRKİYE - AB KARMA İSTİŞARE KOMİTESİ

Türkiye-AB Karma İstişare Komitesi (KİK), Avrupa Birliği (AB) ile Türkiye'nin örgütlü sivil toplum temsilcilerini bir araya getiren oluşumdur. 1995 yılından bu yana çalışmaktadır.

KİK, ülkemizin AB ile bütünleşmesi sürecinde, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, Türkiye- AB Ortaklık Konseyi, Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Komisyonuna tavsiyelerde bulunmakta; AB ve Türkiye'deki ekonomik ve sosyal çıkar grupları arasında diyalog ve işbirliğini geliştirmektedir.

KİK, yılda iki kez toplanmaktadır.

İlgili Mevzuat:

Türkiye- AB Ortaklık Anlaşması Md. 27:

1. Akit Taraflar arasında ihracat miktar kısıtlamaları ve bütün eş kilitli tedbirler yasaklanmıştır.

Türkiye ve Topluluk, en geç Geçiş Döneminin sonunda aralarındaki ihracat kısıtlamalarını ve bütün eş etkili tedbirleri kaldırır.

2. Yukarıdaki fıkra hükmünden sapma olarak, Türkiye ve Topluluk Ortaklık Konseyinde danışmadan sonra ekonomilerinin bazı faaliyet dallarının gelişmesini teşvik veya temel maddelerle muhtemelen bir kısıtlığa karşı konulması için gerekli olduğu ölçüde, bu maddeler ihracatındaki mevcut kısıtlamaları muhafaza edebilir veya yeni kısıtlamalar koyabilirler.

Bu durumda, ilgili Taraf, diğeri lehine bir yandan istatistik verileri bulunan son üç yıllık ihracatın ortalamasını, öte yandan da gitgide gerçekleşecek gümrük birliği içinde alışverişlerin normal gelişmesini göz önünde bulundurarak, bir kontenjan açar.

TÜRKİYE HALK SAĞLIĞI EĞİTİMİ MİLLİ KOMİTESİ (TUHSEM)

Türk Halk Sağlığı Eğitimi Milli Komitesi, Halkın sağlık eğitimi konularının, ulusal ve uluslararası boyutunun kısa sürede etkili, yaygın ve sürekli olarak ele alınması ve geliştirilmesi disiplinler ve sektörler arası bir yaklaşımı gerektirdiğinden; konu ile ilgili resmi, yarı resmi, özel, sivil toplum ve bilimsel uzman kişi, kurum/ kuruluşları, amaçları doğrultusunda ortak çalışmaya yöneltecek kurumlar arası ortak iş ve güç birliği oluşturulmasını ve geliştirilmesini sağlamak için kurulmuştur.

Komitenin, çalışma yeri Ankara da UNESCO Türkiye Milli Komisyonu bürosudur.

Sağlık Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığında ikişer temsilci, UNESCO Türkiye Milli Komisyonu, Milli Savunma Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Tarım Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı, Üniversiteler (Tıp Fakültesi ve Hemşirelik Yüksek Okulları'nın Halk Sağlığı Anabilim Dalı Başkanlıkları, Sağlık Eğitim Fakülteleri ve Sosyal Hizmetler Yüksek Okulu, Beslenme ve Diyetetik Yüksek Okulu, vb.) Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Kızılay Derneği, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Türkiye Ulusal Verem Savaş Derneği, Türkiye Yeşilay Derneği, Refik Saydam Hıfzısıhha Okulu, Devlet Planlama Müsteşarlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Diyanet Vakfı, Radyo Televizyon Üst Kurulu, TRT Genel Müdürlüğü, Sağlık ve Sosyal Yardım Vakfı, Milli Eğitim Sağlık Eğitim Vakfı'nı dan birer temsilci ile uzman üyeler bulunmaktadır.

İlgili Mevzuat:

16 Kasım 1945 tarihinde Londra'da imzalanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce 20 Mayıs 1946 tarih ve 4895 Sayılı Kanunla kabul edilen Sözleşme gereği kurulan, "UNESCO- Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu- Türkiye Milli Komisyonu Yönetmeliği'nin 17.maddesi, değişiklik yapılan (j) bendi uyarınca, 23 Mart 1955 tarihinde Ankara'da " Türkiye Halk Sağlığı Eğitimi Milli Komitesi" kurulmuştur.

MADDE 5 – Kapsam (Komite Üyeleri): Komite, başlangıçta; ilgili resmi, sivil toplum kuruluşları ve olarak belirlenerek "Statü"de yer alan; Sağlık Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı ile UNESCO Türkiye Milli Komisyonundan ikişer temsilci, Milli Savunma Bakanlığı, Tarım Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Tarım Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı, Üniversite/Tıp Fakülteleri Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Başkanlıkları,

SSK, Türk-İş, Türkiye Kızılay Derneği, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Türkiye Ulusal Verem Savaş Derneği, Türkiye Yeşilay Derneği, Refik Saydam Hıfzısıhha Okulu'ndan birer temsilciden oluşmuştur.

Yönetim Kurulu Başkanı da bu kapsam dahilinde Komitenin daimi üyesidir.

İlgi alanları gereği sonradan üye olarak hizmet kapsamına katılan kuruluşlar; DPT., Diyanet İşleri Başkanlığı, Diyanet Vakfı, TRT Genel Müdürlüğü, GATA, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Hizmetler Yüksek Okulu, A.Ü.Sağlık Eğitim Fakültesi, Sağlık Vakfı, Milli Eğitim Sağlık Eğitim Vakfı(MESEV)'den birer temsilcinin katılımı ile çalışma çerçevesini genişletmiştir. Komitenin tam üye listesi ek 1'de verilmiştir.

Sağlık eğitimi ile ilgili olarak üyelik için yeni öneriler veya uzman kişi, kurum ve kuruluşlar tarafından yapılan başvurular, Genel kurulca değerlendirilerek, uygun bulunması halinde üyeliğe kabul edilir ve Komisyonun onayına sunulur üyeliğe alınır.

Komiteye uygulamalarda ve mali destek sağlamak üzere 1964 yılında kurulmuş "Türkiye Milli Halk Sağlığı Eğitimine Yardım Derneği" (TMHSEYD)

TÜRKİYE İŞ KURUMU

GENEL KURUL VE YÖNETİM KURULU

Türkiye İş Kurumu (İŞKUR), istihdamın korunmasına, geliştirilmesine, yaygınlaştırılmasına ve işsizliğin önlenmesi faaliyetlerine yardımcı olmak ve işsizlik sigortası hizmetlerini yürütmek amacı ile özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliği haiz idari ve mali bakımdan özerk olarak kurulmuş bir kamu kuruluşudur.

Türkiye İş Kurumu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının ilgili kuruluşudur.

Kurumun Genel Kurul'u Bakanın veya görevlendireceği kişinin başkanlığında;

- a) Adalet, Milli Savunma, İçişleri, Dışişleri, Maliye, Milli Eğitim, Bayındırlık ve İskan, Sağlık, Ulaştırma, Tarım ve Köyüşleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Sanayi ve Ticaret, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Kültür ve Turizm, Çevre ve Orman bakanlıkları ile Avrupa Birliği Genel Sekreterliği, Hazine, Dış Ticaret, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlıkları, Devlet Personel, Özelleştirme İdaresi, Devlet İstatistik Enstitüsü, Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP), Bölge Kalkınma İdaresi, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi, Özürlüler İdaresi başkanlıkları, Milli Prodüktivite Merkezi, Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu, Sosyal Güvenlik Kurumdan işti-
rak edecek Genel Müdür düzeyinde birer,
- b) Üye sayıları itibariyle en fazla üyeye sahip ilk üç sıradaki işçi konfederasyonlarınca üye sayıları oranları dikkate alınarak belirlenecek on yedi, üye sayısı itibariyle en fazla üyeye sahip işveren konfederasyonunca belirlenecek on, Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinden beş, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan üç, Türkiye Sakatlar konfederasyonundan her özür grubunu temsilen birer olmak üzere toplam dört, Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden iki, Yükseköğretim Kurulunca belirlenecek dört öğretim üyesi, Kurumda temsil yetkisine sahip kamu görevlileri sendikasinca belirlenecek bir,

temsilciden oluşur.

Genel Kurul temsilcileri iki yıl süre ile görev yaparlar. Herhangi bir nedenle bu görevleri sona erenlerin yerlerine kalan süreyi tamamlamak üzere Genel Kurula temsilci veren birimlerce yeni temsilci görevlendirilir.

Genel Kurul iki yılda bir Kasım ayı içinde Bakanın çağrısı üzerine olağan toplantısını yapar. Bakan, gerekli görmesi halinde Genel Kurulu olağanüstü toplantıya çağırabilir.

Genel Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Devletin ekonomik ve sosyal politikalarına uyumlu ulusal istihdam politikasının oluşturulmasına yardımcı olmak, uygulanan politikalardaki dönem içindeki gelişmeleri değerlendirmek,
- b) İstihdamın korunmasına, gelişmesine, yaygınlaştırılmasına ve işsizliğin önlenmesi faaliyetlerine yardımcı olmak ve önerilerde bulunmak.
- c) Kurumun dönem faaliyet raporunu görüşmek, kurumun hizmetlerini iyileştirici önerilerde bulunmak.

Genel kurul görüşmelerinin sonuçları raporla tespit edilir, bu rapor Bakanlığa en geç iki ay içinde verilir.

Genel kurul kararları Kurum ve diğer ilgili kurum ve kuruluşların politika oluşturma ve uygulamalarında öncelikle dikkate alınır.

Yönetim Kurulu, kurumun en yüksek yönetim, karar, yetki ve sorumluluğa sahip organıdır. Genel Müdürün başkanlığında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın önerisi üzerine müşterek kararla atanan birer temsilci ile Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), işveren konfederasyonu ve Esnaf Sanatkarlar Konfederasyonunca belirlenen birer üyeden olmak üzere altı üyeden oluşur. Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıldır.

Yönetim Kurulu üyelerinin, Devlet memurluğuna atanabilme şartlarını taşımaları ve siyasi parti organlarında görevli bulunmamaları, ayrıca atama ile gelecek üyelerin finans konusunda yeterli deneyime sahip olmaları, hukuk, iktisat, maliye, finans, işletme, kamu yönetimi, sosyal politika veya iş hukuku dallarında en az lisans düzeyinde öğrenim yapmış olmaları zorunludur.

Yönetim Kurulu, Başkanın daveti üzerine en az haftada bir defa üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır.

Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Genel Müdürlükçe hazırlanan Kurumun bütçe teklifi ile bütçenin bölümleri arasında ödenek aktarılması ve ek ödenek alınması önerilerini değerlendirerek Bakanlığa sunmak, bütçe bölümlerinin maddeleri arasında ödenek aktarmalarını yapmak, bilanço ve faaliyet raporunu inceleyip onaylamak,

- b) Kurumca hazırlanan yasa, yasa hükmünde kararname, tüzük ve yönetmelik taslaklarını inceleyerek Bakanlığa sunmak.
- c) Kurumun faaliyet alanına ilişkin dönem faaliyet raporlarını Genel Kurulun bilgisine sunmak.
- d) İl istihdam kurullarının raporlarını inceleyip değerlendirmek ve Genel Müdürlüğe önerilerde bulunmak.
- e) Özel istihdam bürolarının faaliyetlerine izin vermek, faaliyetlerinin izlenmesine ilişkin raporları değerlendirmek, iznin yenilenmesi ile verilen izinlerin iptali konularında karar vermek.
- f) Kurumun yurt içinde ve uluslararası düzeyde kurum ve kuruluşlara vereceği eğitim ve danışmanlık hizmetleri bedelleri ile işverenlere verilen Kurum hizmetlerinin hangilerinden ne kadar masraf karşılığı alınacağına karar vermek.
- g) Kurumun merkez ve taşra teşkilatı birimlerinin kurulması ve gerekli görülen değişikliklerin yapılması hususlarında ilgili makamlara önerilerde bulunmak; Genel Müdürün önerisi üzerine, özel yasalarda yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla Kurumun 1-4 dereceli kadrolarına atamalar yapmak ve Kurum adına imza yetkisi verilecek personeli belirlemek.
- h) Kurumun personelinin eğitimi amacıyla düzenlenen yıllık eğitim programlarını onaylamak.
- i) Kurum adına her türlü hizmet satın alınması, taşınır ve taşınmaz mal edinilmesi, bunların idaresi, inşaat yaptırılması, satılması, takası ve trampası veya kuruma ait binaların hizmet binası, eğitim tesisi, kreş ve benzeri hizmetlere tahsisi hakkındaki önerileri inceleyip karara bağlamak.
- j) Kurum taşınmaz mallarının, bakanlıklar ile ilgili kuruluşlara rayiç veya emsal değer üzerinden kiraya verilmesi, bakanlıklar ile bağlı ve ilgili kuruluşlar arasında karşılıklı olarak taşınmazlara ihtiyaç duyulması halinde, rayiç bedellerin eşit olması veya aradaki bedel farkının yüzde 10'u geçmemesi durumunda, bedelsiz olarak karşılıklı kullanım hakkı verilmesi ile ilgili önerileri inceleyip karara bağlamak.
- k) Her yıl Maliye Bakanlığınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında miktarı arttırılmak üzere bedeli yüz milyar liradan fazla olan sözleşmeler ve yapılacak işler hakkında karar vermek.
- l) Kovuşturulmasında Kurum için yarar görülmeyen dava ve icra kovuşturmalarının açılmaması, henüz dava ve icra kovuşturulması halinde gelmemiş olan uyuşmazlıkların uzlaşma yoluyla çözümlenmesi

ve bunlara ait paraların terkinini önerilerini, Kurum için yarar görülme-
meyen hallerde dava ve icra kovuşturmalarından vazgeçilmesi, ka-
nun yollarına başvurulmaması, bunlara ait para ve malların terkinini,
Kurum leh ve aleyhine açılmış dava ve icra kovuşturmalarının uz-
laşma yoluyla çözümünü hakkındaki önerileri karara bağlamak.

- m) Fon kaynaklarını piyasa şartlarında değerlendirmek.
- n) Fon gelir ve giderlerinin üçer aylık dönemler itibariyle denetletti-
rilmesini ve denetim raporlarının kamuoyuna açıklanmasını sağla-
mak.
- o) Fona ilişkin aktüeryal projeksiyonları yaptırmak.
- p) Günlük fon hareketlerinin izlenmesini, kayıtlarının tutulmasını ve
genel kabul görmüş muhasebe standartlarına uygun olarak muha-
sebeleştirilmesini sağlamak.
- r) Yönetim Kurulu Başkan ve üyelerine huzur hakkı ödenmesi

İlgili Mevzuat:

- 1) 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Gö-
revleri Hakkında Kanun Md. 30
- 2) 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu Md. 5, 6

3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Gö- revleri Hakkında Kanun Md. 30:

(Değişik : 24/8/2000 - KHK - 618/25 md.; İptal: Ana.Mah.nin 31/10/2000 tarih ve
E.:2000/62, K.:2000/35 sayılı Kararı ile; Değişik:16/7/2003-4947/24 md.)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının bağlı kuruluşları şunlardır:

- 1) Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı.
- 2) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi.
- 3) Ereğli Kömür-Havzası Amele Birliği Biriktirme ve Yardımlaşma Sandığı

4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu

MADDE 5 – Genel Kurul, Bakanın veya görevlendireceği kişinin başkanlığında;

- a) Adalet, Milli Savunma, İçişleri, Dışişleri, Maliye, Milli Eğitim, Bayındırlık ve İs-
kan, Sağlık, Ulaştırma, Tarım ve Köyüşleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Sanayi
ve Ticaret, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Kültür ve Turizm, Çevre ve Orman bakan-
lıkları ile Avrupa Birliği Genel Sekreterliği, Hazine, Dış Ticaret, Devlet Planlama
Teşkilatı müsteşarlıkları, Devlet Personel, Özelleştirme İdaresi, Devlet İstatistik

Enstitüsü, GAP Bölge Kalkınma İdaresi, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi, Özürlüler İdaresi başkanlıkları, Milli Produktivite Merkezi, Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu, Sosyal Sigortalar Kurumu, Bağ-Kur ve Kurumdan iştirak edecek Genel Müdür düzeyinde birer,

- b) Üye sayıları itibariyle en fazla üyeye sahip ilk üç sıradaki işçi konfederasyonlarınca üye sayıları oranları dikkate alınarak belirlenecek on yedi, üye sayısı itibariyle en fazla üyeye sahip işveren konfederasyonunca belirlenecek on, Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinden beş, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan üç, Türkiye Sakatlar Konfederasyonundan her özür grubunu temsilen birer olmak üzere toplam dört, Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden iki, Yükseköğretim Kurulunca belirlenecek dört öğretim üyesi, Kurumda temsil yetkisine sahip kamu görevlileri sendikasıncaya belirlenecek bir,

Temsilciden oluşur.

Genel Kurul temsilcileri iki yıl süre ile görev yaparlar. Herhangi bir nedenle bu görevleri sona erenlerin yerlerine kalan süreyi tamamlamak üzere Genel Kurula temsilci veren birimlerce yeni temsilci görevlendirilir. Genel Kurul iki yılda bir Kasım ayı içinde Bakanın çağrısı üzerine olağan toplantısını yapar. Bakan, gerekli görmesi halinde Genel Kurulu olağanüstü toplantıya çağırabilir.

Genel Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Devletin ekonomik ve sosyal politikalarına uyumlu ulusal istihdam politikasının oluşturulmasına yardımcı olmak, uygulanan politikadaki dönem içindeki gelişmeleri değerlendirmek.
- b) İstihdamın korunmasına, geliştirilmesine, yaygınlaştırılmasına ve işsizliğin önlenmesi faaliyetlerine yardımcı olmak ve önerilerde bulunmak.
- c) Kurumun dönem faaliyet raporunu görüşmek, Kurumun hizmetlerini iyileştirici önerilerde bulunmak.

Genel Kurul görüşmelerinin sonuçları raporla tespit edilir, bu rapor Bakanlığa en geç iki ay içinde verilir.

Genel Kurul kararları Kurum ve diğer ilgili kurum ve kuruluşların politika oluşturma ve uygulamalarında öncelikle dikkate alınır.

MADDE 6 – Yönetim Kurulu, Kurumun en yüksek yönetim, karar, yetki ve sorumluluğa sahip organıdır. Genel Müdürün başkanlığında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın önerisi üzerine müşterek kararla atanan birer temsilci ile en çok üyeye sahip işçi konfederasyonu, işveren konfederasyonu ve Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonunca belirlenen birer üyeden olmak üzere altı üyeden oluşur. Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi üç yıldır. Yönetim Kurulu üyelerinin, Devlet memurluğuna atanabilme şartlarını taşımaları ve siyasi parti organlarında görevli bulunmamaları, ayrıca atama ile gelecek üyelerin finans konusunda yeterli deneyime sahip olmaları, hukuk, iktisat, maliye, finans, işletme, kamu yönetimi, sosyal politika veya iş hukuku dallarında en az lisans düzeyinde öğrenim yapmış olmaları zorunludur.

Yönetim Kurulu, başkanın daveti üzerine en az haftada bir defa üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Kararlar çoğunlukla alınır. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Genel Müdürün bulunmadığı hallerde Bakanlık temsilcisi Kurula başkanlık eder. Mazeretsiz olarak toplantıya katılmayan üyelerin

ücretlerinden, yönetim kurulu yönetmeliğine göre kesinti yapılır. Yönetim Kurulunun çalışma, alt kademelere devredebileceği yetkiler ile diğer hususların usul ve esasları Yönetim Kurulunun teklifi ve Bakanın onayı ile çıkarılacak yönetmelikle belirlenir. Toplantılara iştirak eden Yönetim Kurulu Başkanı ve müşterek kararname ile atanan üyelerine 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 34 üncü maddesine göre kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkan ve üyelerine ödenen miktarlarda ilave aylık ücret verilir. Diğer yönetim kurulu üyelerine ise kadrosunun karşılığı olan aylık ve diğer malî haklar ödenir. Yolluklarında ise 10.2.1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümleri uygulanır.

Yönetim Kurulunun Görev ve Yetkileri Şunlardır:

- a) Genel Müdürlükçe hazırlanan Kurumun bütçe teklifi ile bütçenin bölümleri arasında ödenek aktarılması ve ek ödenek alınması önerilerini değerlendirerek Bakanlığa sunmak, bütçe bölümlerinin maddeleri arasında ödenek aktarmalarını yapmak, bilanço ve faaliyet raporunu inceleyip onaylamak.
- b) Kurumca hazırlanan kanun, kanun hükmünde kararname, tüzük ve yönetmelik taslaklarını inceleyerek Bakanlığa sunmak.
- c) Kurumun faaliyet alanına ilişkin dönem faaliyet raporlarını Genel Kurulun bilgisine sunmak.
- d) İl istihdam kurullarının raporlarını inceleyip değerlendirmek ve Genel Müdürlüğe önerilerde bulunmak.
- e) Özel istihdam bürolarının faaliyetlerine izin vermek, faaliyetlerinin izlenmesine ilişkin raporları değerlendirmek, iznin yenilenmesi ile verilen izinlerin iptali konularında karar vermek.
- f) Kurumun yurt içinde ve uluslararası düzeyde kurum ve kuruluşlara vereceği eğitim ve danışmanlık hizmetleri bedelleri ile işverenlere verilen Kurum hizmetlerinin hangilerinden ne kadar masraf karşılığı alınacağına karar vermek.
- g) Kurumun merkez ve taşra teşkilatı birimlerinin kurulması ve gerekli görülen değişikliklerin yapılması hususlarında ilgili makamlara önerilerde bulunmak; Genel Müdürün önerisi üzerine, özel kanunlarda yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla Kurumun 1-4 dereceli kadrolarına atamalar yapmak ve Kurum adına imza yetkisi verilecek personeli belirlemek.
- h) Kurum personelinin eğitimi amacıyla düzenlenen yıllık eğitim programlarını onaylamak.
- i) Kurum adına her türlü hizmet satın alınması, taşınır ve taşınmaz mal edinilmesi, bunların idaresi, inşaat yaptırılması, satılması, takası ve trampası veya Kuruma ait binaların hizmet binası, eğitim tesisi, kreş ve benzeri hizmetlere tahsisi hakkındaki önerileri inceleyip karara bağlamak.
- j) Kurum taşınmaz mallarının, bakanlıklar ile bağlı ve ilgili kuruluşlara rayiç veya emsal değer üzerinden kiraya verilmesi, bakanlıklar ile bağlı ve ilgili kuruluşlar arasında karşılıklı olarak taşınmazlara ihtiyaç duyulması halinde, rayiç bedellerin eşit olması veya aradaki bedel farkının % 10'u geçmemesi durumunda, bedelsiz olarak karşılıklı kullanım hakkı verilmesi ile ilgili önerileri inceleyip karara bağlamak.
- k) Her yıl Maliye Bakanlığınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında miktarı artırılmak üzere bedeli yüz milyar liradan fazla olan sözleşmeler ve yapılacak işler hakkında karar vermek.

- l) Kovuşturulmasında Kurum için yarar görölmeyen dava ve icra kovuşturmalarının açılmaması, henüz dava ve icra kovuşturması haline gelmemiş olan uyuşmazlıkların uzlaşma yoluyla çözümlenmesi ve bunlara ait paraların terkinini önerilerini, Kurum için yarar görölmeyen hallerde dava ve icra kovuşturmalarından vazgeçilmesi, kanun yollarına başvurulmaması, bunlara ait para ve malların terkinini, Kurum leh ve aleyhine açılmış dava ve icra kovuşturmalarının uzlaşma yoluyla çözümleri hakkındaki önerileri karara bağlamak.
- m) Fon kaynaklarını piyasa şartlarında değerlendirmek.
- n) Fon gelir ve giderlerinin üçer aylık dönemler itibariyle denetlettilmesini ve denetim raporlarının kamuoyuna açıklanmasını sağlamak.
- o) Fona ilişkin aktüeryal projeksiyonları yaptırmak.
- p) Günlük fon hareketlerinin izlenmesini, kayıtlarının tutulmasını ve genel kabul görmüş muhasebe standartlarına uygun olarak muhasebeleştirilmesini sağlamak.
- r) Genel Müdür ve Yönetim Kurulu üyelerinin başkaca önerilerini inceleyip karara bağlamak ve bu Kanunla verilen benzeri görevleri yapmak.

ULUSAL İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONSEYİ

Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi, iş sağlığı ve güvenliğiyle ilgili olarak; ihtiyaç, öncelik, politika ve stratejiler için öneriler geliştirmek, tavsiyelerde bulunmak, tarafların görüş ve düşüncelerini açıklamalarını sağlayacak bir platform oluőturtmak amacıyla kurulmuştur.

Konsey, Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planının; iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin geliştirilerek iş sağlığı ve güvenliğine iliőklin ölçüm, meslek hastalıklarının ortaya çıkartılması, işyeri hekimliği, danışmanlık, eğitim hizmetleri, meslek hastalıkları hastaneleri, denetim vb. hizmetlerin yeniden yapılandırılarak geliştirilmesini öngören amacına ulaşmak için gerekli hukuki ve kurumsal düzenleme olarak iş sağlığı ve güvenliği mevzuatını AB ve ILO normlarını dikkate alarak yenilenmesi için çalışacaktır.

Konsey, İşçi-İşveren sendikaları, ilgili kamu kurumları, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ile ilgili diğer kurum ve kuruluş temsilcilerinden oluşmaktadır.

ÜÇLÜ DANIŞMA KURULU

Üçlü Danışma Kurulu, çalışma barışının ve endüstri ilişkilerinin geliştirilmesinde, çalışma hayatıyla ilgili mevzuat çalışmalarının ve uygulamalarının izlenmesi amacıyla; Hükümet ile işveren, kamu görevlileri ve işçi sendikaları konfederasyonları arasında etkin danışmayı sağlamak üzere oluşturulmuş üçlü temsile dayalı bir danışma kurulumudur.

Üçlü Danışma Kurulu'na Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı (ÇSGB) veya müsteşarı başkanlık eder.

En fazla üyeye sahip ilk üç işçi sendikaları konfederasyonlarından birer ve en fazla üyeye sahip işveren konfederasyonundan üç temsilci ile en fazla üyeye sahip ilk üç kamu görevlileri sendikaları konfederasyonlarından birer temsilci Kurul'a katılır.

Ayrıca gündem konularına göre ÇSGB, bağlı ve ilgili kurum birim amirlerinin katılımı ile Kurul oluşur.

Kurul, her yıl Ocak, Mayıs ve Eylül aylarında olmak üzere yılda üç kez toplanır. Başkanın veya Kurul Üyelerinden üçünün yazılı istemiyle de toplanabilir.

Toplantı gündemi temsilci veren kuruluşların görüşleri alınmak suretiyle Başkan tarafından belirlenir. Toplantı gündemi ile yer, gün ve saati, varsa komisyon raporları ve diğer belgeler on beş gün önceden temsilci veren kuruluşlara bildirilir.

Kurul, oluşumu ve işleyişine ilişkin usul ve esasları belirleyerek görüş bildirmek ve raporlar hazırlamak üzere komisyonlar oluşturabilir.

Kurul çalışmaları ile komisyon raporlarının yayınlanması kurulun iznine bağlıdır.

Kurulun büro hizmetleri ÇSGB Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür.

Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Çalışma hayatına ilişkin politikaların oluşumuna katkı vermek,
- b) Taraflar arasında uzlaşma ve işbirliğini güçlendirecek çalışmalar yapmak,
- c) Çalışma hayatıyla ilgili mevzuat çalışmalarını ve uygulamalarını izlemek, yeni mevzuat ve yasa değişiklikleri ile ilgili hususlarda görüş oluşturmak,

- d) Uluslararası Çalışma Örgütü'nün konferans ve faaliyetlerine katılımda, taraflar arasında etkin bir danışma, bilgilendirme ve iletişimin gerçekleşmesini sağlamak,
- e) "Uluslararası Çalışma Normları Uygulamasının Geliştirilmesinde Üçlü Danışma Hakkında 144 sayılı Sözleşme" hükümlerine uygun çalışmalar yapmak,
- f) Ulusal mevzuatın, Avrupa Birliği'nin çalışma hayatına ilişkin müktesebatına uyumu için taraflar arasında etkin bir danışma, bilgilendirme ve iletişimin gerçekleşmesini sağlamak,
- g) İhtiyaç duyulması halinde komisyonlar kurmak, üyelerini belirlemek, raporları görüşmek,
- h) Ulusal ve uluslararası düzeyde seminer ve toplantılar düzenlenmesini taraflara önermek, uygun görülecek toplantılara temsilci göndermek,
- i) Çalışma barışının ve endüstri ilişkilerinin geliştirilmesi ile ilgili alanlarda araştırmalar yapılmasını taraflara önermek.

İlgili Mevzuat:

- 1) 4857 sayılı İş Kanunu Md. 114
- 2) 04.04.2004 tarihli Çalışma Hayatına İlişkin Üçlü Danışma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

4857 sayılı İş Kanunu

MADDE 114 – Çalışma barışının ve endüstri ilişkilerinin geliştirilmesinde, çalışma hayatıyla ilgili mevzuat çalışmalarının ve uygulamalarının izlenmesi amacıyla; Hükümet ile işveren, kamu görevlileri ve işçi sendikaları konfederasyonları arasında etkin danışmayı sağlamak üzere, üçlü temsile dayalı istişari mahiyette bir danışma kurulu oluşturulur. Kurulun çalışma usul ve esasları çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.

04.04.2004 tarihli Çalışma Hayatına İlişkin Üçlü Danışma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve Kapsam

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, çalışma barışının ve endüstri ilişkilerinin geliştirilmesi, çalışma hayatıyla ilgili mevzuat çalışmalarının ve uygulamalarının izlenmesi, hükümet ile işveren, kamu görevlileri ve işçi sendikaları konfederasyonları arasında etkin bir danışmanın gerçekleştirilmesi amacıyla oluşturulan Üçlü Danışma Kurulunun teşekkülü, görev ve yetkileri, organları, toplanması, çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – Bu Yönetmelik, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 114 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Kurul: Üçlü Danışma Kurulunu,
- b) Bakan: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanını,
- c) Temsilci: Bu Yönetmeliğin 4 üncü maddesine göre Üçlü Danışma Kurulunu oluşturan Bakanlık ile kamu görevlileri, işçi ve işveren sendikaları konfederasyonları temsilcilerini,
- d) Başkan: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanını veya Müsteşarını,
- e) Komisyon: Kurulun ihtiyaç duyulan konularda çalışma yapmak üzere oluşturduğu komisyonları,
- f) Büro: Çalışma Genel Müdürlüğü bünyesinde oluşturulacak ve Kurulun tüm hizmetlerini yürütecek “Üçlü Danışma Kurulu Bürosu” nu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurulun Teşekkülü, Görevleri ve Organları

Kurulun Teşekkülü

MADDE 4 – Üçlü Danışma Kurulu;

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı veya Müsteşarı başkanlığında,

- a) Gündem konularına göre Bakanlık, bağlı ve ilgili kurumların birim amirlerinden,
 - b) En fazla üyeye sahip ilk üç işçi sendikaları konfederasyonlarından birer ve en fazla üyeye sahip işveren konfederasyonundan üç temsilciden,
 - c) En fazla üyeye sahip ilk üç kamu görevlileri sendikaları konfederasyonlarından birer temsilciden,
- oluşur.

İşveren, kamu görevlileri ve işçi sendikaları konfederasyonlarından katılacak temsilcilerin üst düzey yönetici olması esastır.

Kurulun Görevleri

MADDE 5 – Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Çalışma hayatına ilişkin politikaların oluşumuna katkı vermek,
- b) Taraflar arasında uzlaşma ve işbirliğini güçlendirecek çalışmalar yapmak,
- c) Çalışma hayatıyla ilgili mevzuat çalışmalarını ve uygulamalarını izlemek, yeni mevzuat ve yasa değişiklikleri ile ilgili hususlarda görüş oluşturmak,
- d) Uluslararası Çalışma Örgütünün konferans ve faaliyetlerine katılımında, taraflar arasında etkin bir danışma, bilgilendirme ve iletişimin gerçekleşmesini sağlamak,
- e) “Uluslararası Çalışma Normları Uygulamasının Geliştirilmesinde Üçlü Danışma Hakkında 144 sayılı Sözleşme” hükümlerine uygun çalışmalar yapmak,

- f) Ulusal mevzuatın, Avrupa Birliği'nin çalışma hayatına ilişkin müktesebatına uyumu için taraflar arasında etkin bir danışma, bilgilendirme ve iletişimin gerçekleşmesini sağlamak,
- g) İhtiyaç duyulması halinde komisyonlar kurmak, üyelerini belirlemek, raporları görüşmek,
- h) Ulusal ve uluslararası düzeyde seminer ve toplantılar düzenlenmesini taraflara önermek, uygun görülecek toplantılara temsilci göndermek,
- i) Çalışma barışının ve endüstri ilişkilerinin geliştirilmesi ile ilgili alanlarda araştırmalar yapılmasını taraflara önermek.

Büro

MADDE 6 – Kurulun büro hizmetleri Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Kurul Toplantısı**

Kurul Toplantı Zamanı

MADDE 7 – Kurul, her yıl Ocak, Mayıs ve Eylül aylarında olmak üzere yılda üç kez toplanır.

Ayrıca, başkanın veya kurul üyelerinden üçünün yazılı istemde bulunması halinde olağanüstü de toplanabilir.

Toplantı Gündemi

MADDE 8 – Toplantı gündemi temsilci kuruluşların görüşleri alınmak suretiyle Başkan tarafından belirlenir.

Toplantı gündemi ile yer, gün ve saati, varsa komisyon raporları ve diğer belgeler on-beş gün önceden temsilci kuruluşlara bildirilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çalışma Komisyonlarının Oluşum ve İşleyişi**

Çalışma Komisyonları

MADDE 9 – Kurul, görev alanına giren konularda araştırma ve inceleme yapmak, görüş bildirmek ve raporlar hazırlamak üzere komisyonlar oluşturabilir.

Komisyonların oluşumu ile işleyişine ilişkin usul ve esaslar kurul tarafından belirlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM **Çeşitli Hükümler**

Yayımlar

MADDE 10 – Kurul çalışmaları ile komisyon raporlarının yayınlanması kurulun iznine bağlıdır.

Kurul ayrıca kişilere ya da kuruluşlara hazırlattığı araştırma ve benzeri çalışmaları da yayınlatabilir.

Yürürlük

MADDE 11 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 12 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

VERGİ KONSEYİ

Vergi Konseyi, Maliye Bakanlığının bir danışma organı olup, Bakanlığa vergi politikalarının oluşturulması ve uygulanması ile ilgili olarak görüş bildirmek ve bu konularda araştırma ve çalışmalar yapmak üzere oluşturulmuştur.

Konsey, tarafsız bir yaklaşımla ve objektif esaslara göre görüş ve önerilerini oluşturan bir danışma organıdır. Uluslararası gelişmeleri ve ülke koşullarını gözetir. Katılımcılığa ve ortak akla dayanan uzlaşmayı esas alır. Değişimi ve yenilikleri önceden fark ederek, sonuç odaklı çalışma kültürünü benimser. Sistemin tüm paydaşlarının güvendiği saygın bir kurum olmayı hedefler.

Konseyin organları Genel Kurul, Konsey Başkanı ve İcra Kuruludur.

Genel Kurul, Vergi Konseyi üyelerinden oluşur. Konseyin onursal Başkanı, Maliye Bakanıdır. Konsey Başkanı Maliye Bakanı tarafından üç yıl görev yapmak üzere seçilir. Doğal üyelerin dışındaki üyelerin de görev süresi üç yıldır.

- Bakanlık Müsteşarı veya görevlendireceği Müsteşar Yardımcısı,
- Gelirler Genel Müdürü veya görevlendireceği Genel Müdür Yardımcısı,
- Konseyin sekreteryaya hizmetlerini yürüten üyesi doğal üyelerdir.

İkinci grup temsilci üyelerden oluşur.

- Maliye Bakanlığını temsilen üç üye,
- Danıştay, Devlet Planlama Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası'nı temsilen birer üye,

Kamu kesimini oluşturur.

Sivil Toplum grubu ise; kamu kurumu niteliğindeki meslek birlikleri, esnaf ve sanatkarlar konfederasyonu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) ile işveren konfederasyonu, dernek, vakıf ve diğer sivil toplum kuruluşlarınca görevlendirilecek birer temsilciden olmak üzere on sekiz temsilciden oluşur.

Ayrıca Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından ekonomi, maliye ve vergi ile ilgili alanlarda kariyere sahip en az dokuzu üniversitelerden olmak üzere seçilmiş onsekiz üye seçilmiş üyeler gurubunu oluşturur.

Bu üç grup birlikte Konseyi (Konsey Genel Kurulunu) oluşturur.

Genel Kurul her ay Başkanın çağrısı ile toplanır. Başkanın olağanüstü toplantı çağrısında bulunması da mümkündür. Toplantı yeter sayısı üye tam sayısının salt çoğunluğudur.

Genel kurul konsey üyeleri arasından yedi- on kişi seçerek İcra Kurulunu oluşturur. Konsey Başkanı İcra Kurulunun da Başkanıdır. İcra Kurulu Konseyin yürütme organıdır. Ayda iki defa toplanır.

Ayrıca konseyin çalışmalarının sürekli ve düzenli olarak yürütülebilmesi amacıyla konsey bünyesinde Sekreteryaya oluşturulur. Sekreteryaya hizmetleri Başkan tarafından önerilen Bakan tarafından seçilen bir üye tarafından yürütülür.

Konsey üyelerine ayda dört toplantıyı geçmemek üzere huzur hakkı ödenir.

Konseyin görevleri şunlardır:

- a) Türk vergi sisteminin, vergi idaresinin ve vergi denetim işlevinin geliştirilmesi ile ilgili görüş ve önerilerde bulunmak ve gerektiğinde bu öneriler doğrultusunda mevzuatla ilgili çeşitli taslaklar hazırlamak, sistemde aksayan ve uygulama da sorun yaratan konularda toplumun çeşitli kesimlerinin beklentilerini de tespit etmek suretiyle, çözüm önerileri getirmek ve bunları ilgili birimlere aktarmak,
- b) Vergi hukuku, vergi politikası ve vergi teorisine ilişkin çağdaş ve uluslararası gelişmelerle ve yargı kararlarını izleyerek bu maddede belirlenen amaçlara uygun bir vergi sistemi oluşturulması için önerilerde bulunmak, bu amaçla ulusal ve uluslararası panel ve benzeri toplantılar ve yarışmalar düzenlemek, üniversitelerle işbirliği içinde ortak projeler geliştirmek, ilgili kuruluşlar ile işbirliği yapmak suretiyle vergi araştırmaları ile ilgili organizasyonlar oluşturmak,
- c) Bakan, müsteşar veya genel müdür tarafından incelenmesi istenilen yasa teklif ve tasarıları ile diğer düzenleyici işlemlere ilişkin çalışma, araştırma ve incelemelerde bulunarak görüş bildirmek,
- d) Talep edildiği takdirde Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilgili komisyonlarında görüş bildirmek,
- e) Yukarıdaki hususlarda belirlenen görüş ve önerileriyle ilgili olarak yapılan çalışmalarını izlemek, sonuçlarını değerlendirmek, kamuoyunu bilgilendirmek ve gerektiğinde yaptığı çalışmalarını yayımlamak.

İlgili Mevzuat:

1) 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Md. 2

2) 22.03.2005 tarihli Vergi Konseyi Yönetmeliği

178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun:

MADDE 2 – Maliye Bakanlığının görevleri şunlardır:

- a) Maliye politikasının hazırlanmasına yardımcı olmak, maliye politikasını uygulamak,
- b) Devletin hukuk danışmanlığını ve muhakemat hizmetlerini yapmak,
- c) Harcama politikalarının geliştirilmesi ve uygulanması ile Devlet bütçesinin hazırlanması, uygulanması, uygulamanın takibi ve yönlendirilmesine ilişkin hizmetleri yürütmek,
- d) Devlet hesaplarını tutmak, saymanlık hizmetlerini yapmak,
- e) Gelir politikasını geliştirmek, uygulamak ve devlet gelirlerini tahsil etmek,
- f) (Mülga bent: 02/07/1993 - KHK - 484/11 md.)
- g) (Değişik bent: 20/08/1993 - KHK 516/1 md.; İptal: Anayasa Mahkemesi 'nin 25/11/1993 tarih E.1993/47, K.1993/49 Sayılı Kararı ile; Yeniden düzenlenen bent: 19/06/1994 KHK 543/1.md.) Devlete ait malları yönetmek, kamu malları ile kamu kurum ve kuruluşlarının taşınmaz malları konusundaki yönetim esaslarını belirlemek ve bunlara ilişkin diğer işlemleri yapmak,
- h) Her türlü gelir gider işlemlerine ait kanun tasarılarını ve diğer mevzuatı hazırlamak veya hazırlanmasına katılmak,
- i) (Mülga bent: 02/07/1993 - KHK - 484/11 md.)
- j) (Mülga bent: 02/07/1993 - KHK - 484/11 md.)
- k) (Mülga bent: 02/07/1993 - KHK - 484/11 md.)
- l) (Mülga bent: 02/07/1993 - KHK - 484/11 md.)
- m) Milletlerarası kuruluşların Bakanlık hizmetlerine ilişkin çalışmalarını takip etmek, bu konulardaki Bakanlık görüşünü hazırlamak, yurtdışı ve yurtiçi faaliyetleri yürütmek,
- n) Bakanlığın ilgili kuruluşlarının işletme ve yatırım programlarını inceleyerek onaylamak ve yıllık programlara göre faaliyetlerini takip etmek ve denetlemek,
- o) Çeşitli kanunlarla Maliye Bakanlığına verilen görevleri yapmak,
- p) Yukarıdaki görevlerin uygulanmasını takip etmek, değerlendirmek, incelemek, teftiş etmek ve denetlemek.
- r) (Ek bent: 13/11/1996 - 4208/17 md.) Karapara aklanmasının önlenmesi konusunda gerekli araştırma ve incelemeleri yapmak ve bu konuya ilişkin uygulanacak esas ve usulleri belirlemek.

22.03.2005 tarihli Vergi Konseyi Yönetmeliği

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin amacı, Bakanlığa vergi politikalarının oluşturulması ve uygulanması ile ilgili olarak görüş bildirmek ve bu konularda araştırma ve çalışmalar yapmak üzere kurulan Vergi Konseyinin oluşumu, üyelerin seçimi, görevlendirilmesi ve görev süreleri ile çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – Bu Yönetmelik, 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33/ A maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – Bu Yönetmelikte geçen;

- Bakanlık : Maliye Bakanlığını,
Bakan : Maliye Bakanını,
Konsey : Vergi Konseyini,
Başkan : Vergi Konseyi Başkanını,
İcra Kurulu : Vergi Konseyi İcra Kurulunu,
Genel Kurul : Vergi Konseyi Genel Kurulunu,
Üye : Vergi Konseyi Üyesini,
ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Konseyin Oluşumu ve Görevleri

İlkeler

MADDE 4 – Konsey, tarafsız bir yaklaşımla ve objektif esaslara göre görüş ve önerilerini oluşturan bir danışma organıdır. Uluslararası gelişmeleri ve ülke koşullarını gözetir. Katılımcılığa ve ortak akla dayanan uzlaşmayı esas alır. Değişimi ve yenilikleri önceden fark ederek, sonuç odaklı çalışma kültürünü benimser. Sistemin tüm paydaşlarının güvendiği saygın bir kurum olmayı hedefler.

Konseyin Oluşumu

MADDE 5 – Konseyin onursal başkanı, Maliye Bakanıdır. Konsey Başkanı, Maliye Bakanı tarafından üç yıl süreyle görev yapmak üzere seçilir. Doğal üyeler dışındaki üyelerin görev süresi üç yıldır.

Konsey, aşağıda belirtilen üç grubu temsilen 50 üyeden oluşur:

- a) Doğal üyeler: Bakanlık müsteşarı veya görevlendireceği müsteşar yardımcısı, gelirler genel müdürü veya görevlendireceği genel müdür yardımcısı ile sekreteryaya hizmetlerini yürüten üye.
- b) Temsilci üyeler: Kurumlarınca seçilen ve görevlendirilen ekonomi ve maliye alanlarında birikim ve deneyim sahibi kişilerden oluşmak üzere;
 - 1) Sivil toplum grubu: Kamu kurumu niteliğindeki meslek birlikleri, esnaf ve sanatkarlar konfederasyonu, işçi ve işveren konfederasyonları, dernek, vakıf ve diğer sivil toplum kuruluşlarınca görevlendirilecek birer temsilciden oluşmak üzere toplam 18 üye,
 - 2) Kamu kesimi grubu: Maliye Bakanlığını temsilen üç üye ile Danıştay, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasını temsilen birer üye.
- c) Seçilmiş üyeler: Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından seçilen; ekonomi, maliye ve vergi ile ilgili alanlarda uzmanlık ve kariyere sahip (en az 9 üye üniversitelerden olmak üzere) toplam 18 üye.

Vergi konseyi üyesi olarak seçilecek kişilerde aşağıdaki nitelikler aranır:

- a) Ekonomi, maliye ve vergi hukuku veya politikası dallarında öğretim üyeliği yapmış veya yapmakta olmak,
- b) Kamu kurum ve kuruluşlarında ekonomi, maliye ve vergi konularıyla ilgili olarak en az daire başkanı düzeyinde görev yapmış veya yapmakta olmak,
- c) Vergi yargısı alanında üye, tetkik hakimi veya savcı sıfatıyla en az 10 yıl görev yapmış olmak,
- d) En az 10 yıllık deneyime sahip yeminli mali müşavir veya avukat sıfatına sahip olmak,
- e) Mali işlerden sorumlu görevlerde birinci derece imza yetkisini haiz olarak en az 10 yıl çalışmış olmak,

Temsilci üyeler birden fazla kurum veya kuruluşu temsil edemez. Konsey çalışmalarında bütün üyeler eşit oya sahiptir. Başkan ve üyelere, seçilmelerini müteakip Bakan ve Başkan imzası ile fotoğraflı birer kimlik belgesi verilir.

Konseyin Görevleri

MADDE 6 – Konseyin, vergi ve diğer mali yükümlülüklerle ilgili konulardaki araştırma ve çalışmalarını, toplumun çeşitli kesimleri ve gelir politikalarını belirleyen kurumlarla paylaşmak, uluslararası gelişmelerin ışığında ekonomi ile uyumlu, adil, etkin, hukukun üstünlüğüne ve toplumsal uzlaşmaya dayalı çağdaş bir vergi sisteminin oluşturulmasına katkı yapmak üzere, başlıca görevleri şunlardır:

- a) Türk vergi sisteminin, vergi idaresinin ve vergi denetim işlevinin geliştirilmesi ile ilgili görüş ve önerilerde bulunmak ve gerektiğinde bu öneriler doğrultusunda mevzuatla ilgili çeşitli taslaklar hazırlamak, sistemde aksayan ve uygulamada sorun yaratan konularda toplumun çeşitli kesimlerinin beklentilerini de tespit etmek suretiyle, çözüm önerileri getirmek ve bunları ilgili birimlere aktarmak,
- b) Vergi hukuku, vergi politikası ve vergi teorisine ilişkin çağdaş ve uluslararası gelişmelerle ve yargı kararlarını izleyerek bu maddede belirlenen amaçlara uygun bir vergi sistemi oluşturulması için önerilerde bulunmak, bu amaçla ulusal ve uluslararası panel ve benzeri toplantılar ve yarışmalar düzenlemek, üniversitelerle işbirliği içinde ortak projeler geliştirmek, ilgili kuruluşlar ile işbirliği yapmak suretiyle vergi araştırmaları ile ilgili organizasyonlar oluşturmak, (www.alomaliye.com)
- c) Bakan, müsteşar veya genel müdür tarafından incelenmesi istenilen kanun teklif ve tasarıları ile diğer düzenleyici işlemlere ilişkin çalışma, araştırma ve incelemelerde bulunarak görüş bildirmek,
- d) Talep edildiği takdirde Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilgili komisyonlarında görüş bildirmek,
- e) Yukarıdaki hususlarda belirlenen görüş ve önerileriyle ilgili olarak yapılan çalışmaları izlemek, sonuçlarını değerlendirmek, kamuoyunu bilgilendirmek ve gerektiğinde yaptığı çalışmaları yayınlamak.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Konseyin Organları ve Çalışma Usulü

Konseyin Organları ve Görevleri

MADDE 7 – Konseyin organları ve görevleri şunlardır:

- a) Genel kurul: Genel Kurul, Vergi Konseyi üyelerinden oluşur. Genel Kurul, 6 ncı maddede belirtilen görevleri doğrultusunda:
- 1) Yıllık iş planını görüşür ve onaylar,
 - 2) Toplantı gündeminde belirlenen konularda veya hazırlanan raporlarla ilgili görüş bildirir,
 - 3) Gündeme alınması gereken konularda önerilerde bulunur.
- b) Konsey başkanı: Başkan, Konseyi yönetir ve temsil eder. Başkanın yetki vermesi halinde, diğer üyeler de temsil yetkisini kullanır. Başkan, Konseyin etkin ve verimli çalışmasını sağlar ve toplantılara başkanlık eder. Başkanın görevleri şunlardır:
- 1) Konseyi temsil sıfatıyla, gerektiğinde konsey faaliyetleri ile ilgili olarak kamuoyunu bilgilendirmek ve gerekli açıklamaları yapmak,
 - 2) Konsey çalışmalarının gündeme uygun olarak verimli ve düzenli bir şekilde yürütülmesini sağlamak,
 - 3) Genel Kurul toplantılarına başkanlık etmek,
 - 4) Konseyin toplanma gündemi, tarihi ve yerini gerektiğinde üyelerin de görüşünü alarak tespit etmek ve üyeleri toplantıya davet etmek,
 - 5) İhtiyaç halinde çeşitli konularda çalışma grupları ve komisyonları oluşturmak ve bunların çalışmalarını sağlamak,
 - 6) Konsey genel kurulu gündeminde bulunan konuların hangi komisyonlarda görüşüleceğini tespit etmek,
 - 7) İcra kuruluna başkanlık etmek,
 - 8) İcra kurulunun ve komisyonların faaliyetlerini izlemek,
 - 9) Konsey başkan yardımcısını tayin etmek.
- c) İcra kurulu: İcra kurulu, Konseyin yürütme organıdır. Başkan tarafından, bir yıl süre için konsey amaçlarını gerçekleştirmek, çalışmalarını yönetmek, koordine etmek, Bakanlık ve diğer kuruluşlarla ilişkileri yürütmek, çalışma programları hazırlamak üzere, ihtiyaca göre konsey üyeleri arasından 7 ila 11 kişilik bir icra kurulu oluşturulur. Konsey başkanı, icra kurulunun da başkanıdır. Başkanın yokluğunda icra kuruluna, konsey başkan yardımcısı başkanlık eder. Başkan, icra kurulu üyeleri arasında görev bölümü yapar. Sekreteryaya hizmetlerini yürüten üye kurulun da üyesidir. İcra kurulunun görevleri şunlardır:
- 1) Konseyin çalışma programını hazırlamak ve uygulamaya koymak,
 - 2) Komisyon raporlarını incelemek, görüşmek ve gerektiğinde genel kurula sunmak,
 - 3) Konsey çalışmaları ve görev konusuyla ilgili olarak Bakanlık ve diğer kuruluşlarla ilişkileri yürütmek ve bilgi akışını sağlamak,
 - 4) İcra kurulunun görüş ve önerilerini Başkan vasıtasıyla genel kurula sunmak.
- d) Sekreteryaya: Konseyin çalışmalarının sürekli ve düzenli olarak yürütülebilmesi amacıyla, konsey bünyesinde sekreteryaya oluşturulur. Sekreteryaya hizmetleri Başkan tarafından önerilen ve Bakan tarafından görevlendirilen bir üye tarafından yürütülür. Bu üye, vergi hukuku uygulamaları alanında bilgi, birikim ve tecrübe sahibi kişiler arasından seçilir.

Sekreteryaya görevini yürüten üyenin görevleri şunlardır:

- 1) Konseyin çalışmalarına esas olacak ön hazırlıkları yapmak,
 - 2) Konseyin raportörlük, dosyalama, evrak giriş-çıkış işlemlerini ve arşiv faaliyetlerini yürütmek,
 - 3) Genel kurul ve icra kurulu toplantılarının organizasyonlarını yapmak, konseyin toplanma tarihi ile yer ve gündemini konsey başkanının onayıyla üyelere bildirmek, çalışma grupları ile komisyon üyelerine gerekli çağrıda bulunmak ve bunların çalışmalarıyla ilgili gündemlerini takip etmek,
 - 4) Başkan adına konsey çalışmalarına ait tutanak, rapor ve diğer dokümantasyonun düzenlenmesi, üyeler ile ve ilgili kurum ve kuruluşlara gönderilmesini veya dağıtımını, dosyalanmasını ve arşivlenmesini sağlamak,
 - 5) İlgili kurum ve kuruluşlarla haberleşmeyi sağlamak,
 - 6) Konseyin görevleri arasında sayılan organizasyonları, başkanın onayı ve bilgisi dahilinde yapmak,
 - 7) İcra kurulu ile çalışma grupları ve komisyonların çalışmalarıyla ilgili diğer işleri yapmak,
 - 8) Başkanın uygun göreceği diğer görevleri yapmak.
- e) Çalışma grupları ve komisyonlar: Konsey, kendi üyeleri arasından veya dışarıdan belirleyeceği kişilerden oluşmak üzere çalışma grupları ve komisyonlar kurabilir. Bunlar, konsey tarafından kendilerine verilecek olan görev kapsamında, görüş ve önerileri ile gerektiğinde bu öneriler doğrultusunda mevzuat taslakları hazırlar, çalışmaları yürütür ve sonuçlandırarak raporlarını icra kuruluna sunar. Çalışma grupları ve komisyonlara, başkanın belirleyeceği üyeler başkanlık eder. Bu kişilerin görev süreleri, çalışma grupları ve komisyonlarının çalışma süresi ile sınırlıdır. Bunlar, belirlenen sürede görevlerini tamamlayarak hazırlayacakları raporları değerlendirilmek üzere Başkana sunarlar. Çalışma grupları ve komisyon üyeleri, konularının konseyde görüşüldüğü toplantılara çağrılabilirler. Çalışma grupları ve komisyonların çalışmalarında, oylama yerine ikna etme ve uzlaşma esasları geçerli olmakla birlikte, bunların başkanları gerektiğinde oylama yapabilir. Oylama sırasında çalışma grupları ve komisyonda bulunanların salt çoğunluğuyla karar alınır.

Genel Kurulun Çalışma Usulü

MADDE 8 – Genel kurulun toplantı ve çalışma usulü aşağıdaki gibidir:

- a) Genel kurul, Başkanca belirlenen ortak bir günde, her ay olağan toplantısını yapar. Genel kurul, ayrıca Başkanın çağrısı üzerine her zaman olağanüstü toplanabilir. Olağanüstü toplantıların yeri ve tarihleri, üyelere toplantı gününden en az beş gün önce bildirilir,
- b) Toplantı yeri ve gerekli teçhizat konusundaki ihtiyaçlar Bakanlıkça sağlanır. Toplantıların gündemi, icra kurulu ile çalışma grubu ve komisyon başkanlarından gelen bilgi ve görüşler değerlendirilerek, Başkan tarafından belirlenir.
- c) Toplantı nisabı, üye tam sayısının salt çoğunluğudur. Üyeler, bütün toplantılara katılmakla yükümlüdürler. Ayrıca, toplantılara gündeme göre Bakanlık birimlerinden belirlenecek yetkililer de katılabilir. Genel kurul toplantılarına, Başkanın veya onayı üzerine sekreteryanın davetiyle kamu veya özel sektörden misafir kişiler de katılabilir. Misafirler görüşülen gündem konularıyla ilgili olarak görüşlerini açıklayabilirler.

- d) Konsey genel kurulunun kararlarında, ortak akıl ve uzlaşma esastır. Konsey, toplantıya katılan üyelerin salt çoğunluğuyla karar alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Konsey çalışmaları ve tartışmalarında ileri sürülen görüşler, toplantı tutanağıyla tespit olunur. Çoğunluk görüşüne katılmayan üyeler, kendi görüşlerini tutanağa yazdırabilirler veya talepleri halinde, toplantıyı izleyen iki gün içerisinde yazılı olarak görüşlerini Başkana gönderebilirler. Toplantı tutanaklarının birer örneği, ayrıca tüm üyelere sekreteryaya tarafından gönderilir. Toplantı tutanakları ve raporları, Başkanın onayı ile sekreteryaya tarafından Bakanlığa gönderilir ve gerekli görülenler konseyin web sayfasında yayınlanır. Konsey raporları, gerektiğinde üyelerin temsil ettikleri kurum ve kuruluşlara da Başkanın onayıyla sekreteryaya tarafından gönderilebilir.

İcra Kurulunun Çalışma Usulü

MADDE 9 – İcra kurulu toplantı ve çalışma usulü aşağıdaki gibidir:

- a) İcra kurulu toplantıları, ayda iki defa yapılır. Başkan gerekli gördüğü hallerde icra kurulunu ayrıca toplantıya çağırabilir. İcra kurulunun gündemi, genel kurul gündemi esas alınarak belirlenir. Kurul üyelerinden gündeme eklenmesi istenen maddeler de, Başkan tarafından öncelikleri değerlendirilerek dahil edilebilir.
- b) İcra kurulu toplantı nisabı, üye tam sayısının salt çoğunluğudur. İcra kurulu, toplantıya katılan üyelerin salt çoğunluğuyla karar alır. Oyların eşitliği halinde Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Kurul üyeleri bütün toplantılara katılmakla yükümlüdürler. Mazeretsiz olarak üst üste üç toplantıya katılmayan üyeler, Başkan tarafından görev sürelerinin bitimi beklenmeden değiştirilebilir.

Çalışma Grubu ve Komisyonların Çalışma Usulü

MADDE 10 – Çalışma grubu ve komisyonların çalışmasıyla ilgili usuller, icra kurulu ile çalışma grubu ve komisyon başkanları tarafından belirlenir. Bunların çalışmalarıyla ilgili toplantıların sonuçları bir tutanakla tespit edilir, bu tutanaklar ve düzenlenen raporlar icra kuruluna sunulur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Huzur Hakkı ve Giderler

MADDE 11 – Konsey Başkanı ve üyelerine bu görevleri sebebiyle, 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33/ A maddesi hükmü uyarınca; uhdesinde kamu görevi bulunanlara (2000), bulunmayanlara (3000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda ve ayda dört toplantıyı geçmemek üzere, her toplantı günü için damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tâbi tutulmaksızın Bakanlık bütçesinden huzur hakkı ödenir. Konsey üyelerinden temsilcisi buldukları kurum ve kuruluşlarca yol ve konaklama giderleri karşılanmayanların bu giderleri, Harcırah Kanunu hükümlerine göre Bakanlık bütçesinden karşılanır.

Konseyin çalışmalarıyla ilgili personel, araç gereç ve donanım ile her türlü cari giderleri Bakanlık bütçesinden karşılanır.

Ayrıca, konsey çalışmaları çerçevesinde yapılacak ulusal ve uluslararası alandaki etkinliklere, icra kurulu kararıyla konseyde temsilcisi bulunan kurum veya kuruluşlardan yardım ve destek alınabilir.

Konsey Üyeliğinin Sona Ermesi

MADDE 12 – Vergi konseyi üyeliği:

- a) Doğal üyeliklerde, bağlı bulunulan makam ve görevlerden ayrılma ile,
- b) Temsilci üyeliklerde, üyenin temsil ettiği kurumdan ayrılması veya temsil edilen kurumun üyesini değiştirmesi ile,
- c) Temsilci veya seçilmiş üyeliklerde:
 - 1) Konsey toplantılarına yazılı olarak bildirilecek haklı mazeretler dışında bir yıl içerisinde beş kez veya peş peşe üç defa katılmama halinde kendiliğinden,
 - 2) 213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanun, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu, 4208 sayılı Karaparanın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanun, 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümlerince ve diğer mali kanunlardan herhangi birine aykırı davranış dolayısıyla hapis cezası ile cezalandırılmış olma veya 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre Devlet memuru olmaya engel suçlardan biri ile mahkum olma hallerinde kendiliğinden (Bu hallerde, dava açılmasından sonuçlanmasına kadar konsey üyeliği, konsey kararı ile askıya alınabilir),sona erer.

Konsey üyelerinin, haklı sebeplerin varlığı halinde seçimlerinde izlenen usullerle her zaman üyelikleri sona erdirilebilir. Temsilci veya seçilmiş üyeliklerden birinin boşalması halinde, aynı usulle seçim yapılır.

Temsilci üyelikler, gerek üye ile ilgili gerekse temsil olunan kurum veya kuruluşla ilgili sürenin dolmasıyla da sona erer. Süresi sona eren kurum veya kuruluşun yahut üyenin aynı usulle yeniden belirlenmesi ve/veya seçilmesi mümkündür.

Çalışma dinamiğinin temini ve yeni fikirlerin Konseyde temsili amacıyla, her yıl üye sayısının en fazla 1/3'üne kadar üye değişimi yapılabilir.

Bilgi ve Yardım İsteme

MADDE 13 – Başkan, Konsey çalışmaları ile ilgili olarak, gerektiğinde kamu kurum ve kuruluşlarından bilgi ve yardım alabilir. Kamu kurum ve kuruluşları bu çerçevede talep edilen bilgi ve yardımı sağlarlar.

Yürürlük

MADDE 14 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 15 – Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

YATIRIM ORTAMININ İYİLEŞTİRİLMESİ KOORDİNASYON KURULU

Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Koordinasyon Kurulu (YOİKK), Türkiye’ de Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Reform Programı kapsamında Dünya Bankasının desteği ile 2001 yılında kurulmuştur.

YOİKK, Türkiye’deki yatırımlarla ilgili düzenlemeleri rasyonel hale getirmek, yatırım ortamının rekabet gücünü artıracak gerekli düzenlemeleri tespit ederek politika önerileri geliştirmek, işletme dönemi de dahil olmak üzere yatırımın her safhasında ulusal ve uluslar arası yatırımcıların karşılaştığı engellere çözüm üretmek amacıyla çalışmaktadır.

YOİKK, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Devlet Bakanının başkanlığında Maliye Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Hazine, Dış Ticaret Müsteşarları ile Teknik Komite Başkanları, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı, Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği Başkanı, Uluslararası Yatırımcılar Derneği Başkanı ve Türkiye İhracatçılar Meclisi Başkanından oluşmaktadır.

YOİKK bugüne kadar onüç toplantı gerçekleştirmiştir. Sekreteryaya hizmetlerini Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü yürütmektedir.

YOİKK,

Şirket Kuruluşu, İstihdam, Sektörel Lisanslar, Yatırım Yeri, Vergi ve Teşvikler. Gümrükler ve Dış Ticaret, Fikri ve Sınai Mülkiyet Hakları, Yatırım Promosyon, Doğrudan Yabancı Yatırım Mevzuatı, KOBİ, Kurumsal Yönetim, AR-GE teknik komitelerini oluşturmuştur.

İstihdam Komitesi üçlü işbirliği içinde çalışmaktadır.

İlgili Mevzuat:

11.12.2001 Tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile kabul edilen “Türkiye’de Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Reform Programı”

TR 0303.08 numaralı ve ‘Türkiye’de Yatırım Ortamının İyileştirilmesine Doğru: YOİKK Reform Süreci Hakkında Yorumlar’ başlıklı Eşleştirme Projesi, Avrupa Birliği-Türkiye 2003 yılı Mali İşbirliği Programı kapsamında Hazine Müsteşarlığı Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü ile Alman Ekonomi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ortaklaşa yürütülmüştür.

17 Mart 2005 tarihinde başlanılan proje, 30 Eylül 2006 tarihinde tamamlanmıştır. Alman Ekonomi ve Teknoloji Bakanlığı ve diğer AB ülkelerinden uzmanlar ile yerli uzmanların ortak bir çalışma içerisinde yürüttükleri proje, yaklaşık 19 ay sürmüş ve projeye AB tarafından 1.000.000 Avro finansman sağlanmıştır.

Bilindiği üzere, Türkiye’de yatırımların önündeki idari engellerin kaldırılması, mevzuat ve uygulamada gerekli değişikliklerin yapılarak, yatırım ortamının yerli ve yabancı yatırımcılar için elverişli duruma getirilmesi amacıyla, 11.12.2001 tarihli Bakanlar Kurulu Prensip Kararı ile ‘Türkiye’de Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Reform Programı’ kabul edilmiştir. Kısaca YOİKK olarak adlandırdığımız bu girişim, kuruluşundan bu güne, kamu ve özel sektörün etkin bir işbirliği içinde çalıştığı kurumsallaşmış bir oluşumdur.

YOİKK sürecine katkıda bulunmak üzere yürütülen Eşleştirme Projesi, YOİKK Teknik Komitelerinin gündemindeki konuların yanı sıra, yatırım ortamını ilgilendiren ilave bazı konuların, yabancı uzmanların bakış açısıyla değerlendirilmesine imkan vermesi ve AB uygulamaları hakkında bilgi sağlaması bakımından önemli bir fonksiyon üstlenmiştir.

Anılan proje kapsamında, YOİKK bünyesindeki Teknik Komitelerin çalışma alanlarına paralellik arz eden ve bu alanlara ilave edilen yeni konularla birlikte toplam 16 adet bileşen bulunmaktadır.

Proje kapsamında yer alan 16 çalışma alanı aşağıda listelenmektedir.

- Yatırımcı Etki Analizi,
- Vergi ve Teşvikler,
- Gümrükler ve Standartlar,
- Fikri Mülkiyet Hakları,
- Sektörel Lisanslar,
- Şirket Kuruluşu,
- Yabancı Personel İstihdamı,
- Yatırım Yeri Edinimi ve Geliştirilmesi,
- Doğrudan Yabancı Yatırımlar Mevzuatı,
- KOBİ’lerin Promosyonu,
- Maden Kanunu,
- Çevre Koruma Kanunu,
- Yatırımcıların Hukuki Olarak Korunması,
- Kamu-Özel Sektör Ortaklığı (PPP),
- Bölgesel İş Merkezi Olarak Türkiye ve
- Genel Değerlendirme.

Projenin kapsamının çok geniş olması nedeniyle proje süresince gerçekleştirilen çalışma gruplarına ve çalıştaylara dahil olan çok sayıda kurum ile birlikte koordinasyon halinde çalışılmıştır. 20’nin üzerinde kamu kurum ve kuruluşundan ilgili uzmanların katıldığı çalışmalara özel sektör kuruluşlarından da TOBB, TUSİAD, YASED ve TİM temsilcilerinden etkin katılım olmuştur.

Proje kapsamında yürütülen çalışmalar neticesinde, yabancı uzmanlar tarafından Genel Değerlendirme Raporu hazırlanarak yayımlanmıştır.

Genel Değerlendirme Raporunda YOİKK süreci iki açıdan değerlendirilmektedir:

- YOİKK sürecinde yapılan iyileştirmelerin özel sektör yatırımları ve özellikle doğrudan yabancı yatırımların üzerindeki etkisi ve

- YOİKK kapsamında bugüne kadar ele alınan konuların AB uygulamalarıyla uygulamalarıyla karşılaştırılması, başarılı ülke örnekleri ve AB ile OECD ülkelerindeki yatırım ortamının iyileştirilmesine ilişkin metodolojiler.

Raporda, YOİKK'in kamu ve özel sektörün etkili bir diyalog, işbirliği ve koordinasyon halinde bir araya geldiği kurumsallaşmış bir platform olduğunun üzerinde durularak, bu yapının güçlendirilerek ve geliştirilerek sürdürülmesi temel öneri olarak benimsenmektedir. Raporda öne çıkan diğer öneriler aşağıda yer almaktadır:

- Rapora göre YOİKK; stratejisini, çalışma yapısını, çalışma süreçleri ve metodolojileri ile ulusal rekabet edebilirlik alanındaki değerlendirmelerini diğer OECD ve AB ülkelerinin çalışmalarını da göz önünde bulundurmak suretiyle güçlendirmeli ve çalışmalarını takvime bağlayarak bir eylem planı dahilinde gerçekleştirmelidir. Eylem planı dahilinde yürütülen çalışmaların başarısı, üzerinde uzlaşma sağlanarak belirlenmiş göstergelerle ölçülmelidir.
- Türkiye'nin uluslararası pazardaki rekabet gücünün artırılmasının tavsiye edildiği Raporda, YOİKK sürecinin, halen YOİKK tarafından izlenemeyen eğitim ve becerilerin geliştirilmesi, iş gücü pazarlama politikaları, hukuki reformlar, yolsuzlukla mücadele, rekabet, bölgesel ve yerel kalkınma gibi önemli alanları da kapsamı önerilmektedir.
- Kamuoyunun oluşturulmasını sağlamak üzere, YOİKK faaliyetleri düzenli bir şekilde kamuya açıklanmalıdır.
- Türkiye'nin ekonomi politikasına ilişkin planları ve YOİKK süreci, rekabet edebilirliğin artırılması üzerine yoğunlaşmalıdır. Düzenleyici reformlar, Türkiye ekonomisinin uluslararası rekabet edebilirliğini artırma amacına odaklanmalı ve YOİKK bu amaca yönelik politikaların şekillendirilmesi için bir platform olarak kullanılmalıdır. Bu çalışmalara paralel olarak Türkiye'deki reform süreci, AB Lizbon Stratejisi ile uyumlaştırılmalıdır.
- Kapsamlı bir rekabet edebilirlik araştırması çalışması sürdürülmelidir. Ulusal rekabet ortamını, AB ve diğer OECD ülkelerine benzer şekilde iyileştirirken, Türkiye'ye özgü, daha iyi değerlendirme metodolojileri ve göstergeleri oluşturulmalıdır.

YUNUS EMRE VAKFI DANIŞMA KURULU

Yunus Emre Vakfı Türkiye'yi, kültürel mirasını, Türk dilini, kültürünü ve sanatını tanıtmak, Türkiye'nin diğer ülkeler ile dostluğunu geliştirmek, kültürel alışverişini artırmak, bununla ilgili yurt içi ve yurt dışındaki bilgi ve belgeleri dünyanın istifadesine sunmak, Türk dili, kültürü ve sanatı alanlarında eğitim almak isteyenlere yurt dışında hizmet vermek, Türkiye'de Yunus Emre Araştırma Enstitüsü ve yurt dışında Yunus Emre Türk Kültür Merkezleri açmak amacıyla kurulmuştur.

Danışma Kurulu, yılda bir kez toplanarak Vakfın bir önceki yıl yaptıklarını değerlendirir ve bir sonraki yıl için önerilerde bulunur.

Danışma Kurulunun Başkanı Kültür ve Turizm Bakanlığı müsteşarıdır.

Mütevelli Heyeti ve Yönetim Kurulunun seçilmiş üyeleri, Başbakanlık Tanıtma Fonu Genel Sekreteri, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürü, Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürü, Diyanet İşleri Başkanlığı temsilcisi, Danışma Kurulunun tabii üyeleridir. Ayrıca, İşçi Sendikaları Konfederasyonlarının seçeceği birer kişi, İşveren Sendikaları Konfederasyonunun seçeceği üç kişi kültür, sanat, Türk dili ve edebiyatı alanında görev yapan öğretim üyeleri arasından Vakıf Yönetim Kurulunca seçilecek on kişi ile Türk dili, kültürü ve sanatı alanındaki yazar ve düşünürler arasından Vakıf Yönetim Kurulunun seçeceği beş kişi üç yıl süre ile Danışma Kurulu üyeliğini yürütür.

Seçimle görevlendirilecek üyeliklerin boşalmasından altı ay önce Bakanlık Resmi Gazetede duyuruda bulunur. Seçimi yapacak merciler asıl ve aynı sayıda yedek üyeyi yedek sıralamasını da belirterek kararlarını ilanı takibeden üç ay içerisinde Kültür ve Turizm Bakanlığına bildirir. Bakanlık onbeş gün içerisinde ilgililere tebligat yapar. Bir kişi birden fazla organda asıl veya yedek üye olamaz. Asıl üyeliğin süresinden önce boşalması durumunda, onbeş gün içerisinde, yedek üyelere beşgün süre verilerek göreve başlamaları yedek sırasına göre Vakıf Yönetim Kurulu Başkanınca bildirilir. Süresinde göreve başlamayan yedek üye çekilmiş sayılır ve bir sonrakine tebligat yapılır, yedek üyeler asıl üyeden kalan süreyi tamamlar. Bu fıkranın uygulanması ile ilgili esas ve usuller Kültür ve Turizm Bakanlığınca belirlenir.

İlgili Mevzuat:

5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanunu Md. 4:

- a) Mütevelli Heyet: Mütevelli Heyet, Vakfın karar organıdır. Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Milli Eğitim Bakanı, Kültür ve Turizm Bakanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Mütevelli Heyetin tabii üyeleridir. Ayrıca, kültür, sanat, Türk dili ve edebiyatı alanında çalışan profesör öğretim üyeleri arasından Üniversitelerarası Kurulun seçeceği iki kişi, eğitim, kültür ve sanat alanında kamu yararına faaliyet gösteren dernek ve vergi muafiyeti tanınmış vakıfların üyeleri arasından Bakanlar Kurulunun seçeceği iki kişi, kültür, sanat ve Türk dili alanında çalışmalarıyla tanınmış kişiler arasından Bakanlar Kurulunun seçeceği iki kişi, üç yıl süre ile Mütevelli Heyet üyeliğini yürütür. Herhangi bir nedenle toplantıya katılmayan Mütevelli Heyet üyesi yerine, ilgili bakanlık müsteşarı veya heyet üyesini vekâlete yetkili temsilci, toplantılara katılabilir. Dışişleri Bakanı Mütevelli Heyetin başkanıdır. Dışişleri Bakanının bulunmaması durumunda, Heyete Kültür ve Turizm Bakanı başkanlık eder.
 - b) Yönetim Kurulu: Yönetim Kurulu, Vakfın icra organıdır. Bakanlık Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Tanıtma Genel Müdürü, Milli Eğitim Bakanlığı Dış İlişkiler Genel Müdürü, Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanı, Yunus Emre Enstitüsü Başkanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği temsilcisi Yönetim Kurulunun tabii üyeleridir. Ayrıca, üniversitelerin Türkçe dil öğretim merkezleri başkanları arasından Mütevelli Heyetin seçeceği bir kişi, eğitim, kültür ve sanat alanında faaliyette bulunan ve Bakanlar Kurulunca kamu yararına faaliyet gösterdiği kabul edilmiş dernek veya vergi muafiyeti tanınmış vakıfların üyeleri arasından Mütevelli Heyetin seçeceği bir kişi kültür, sanat ve Türk dili alanında çalışmalarıyla tanınmış kişiler arasından Mütevelli Heyetin seçeceği bir kişi üç yıl süreyle Yönetim Kurulu üyeliğini yürütür. Bakanlık Müsteşarı Yönetim Kurulunun başkanıdır.
 - c) Denetleme Kurulu: Bakanlık, Dışişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından görevlendirilecek birer üye ile iktidar ve ana muhalefet partisi tarafından üç yıl süreyle seçilecek birer üyeden oluşur. Maliye Bakanlığı temsilcisi Denetleme Kurulunun başkanıdır.
 - ç) Danışma Kurulu: Vakfın danışma organı olup, yılda bir kez toplanarak Vakfın bir önceki yıl yaptıklarını değerlendirir ve bir sonraki yıl için önerilerde bulunur. Bakanlık Müsteşarı, Mütevelli Heyeti ve Yönetim Kurulunun seçilmiş üyeleri, Başbakanlık Tanıtma Fonu Genel Sekreteri, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürü, Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürü, Diyanet İşleri Başkanlığı temsilcisi, Danışma Kurulunun tabii üyeleridir. Ayrıca, İşçi Sendikaları Konfederasyonlarının seçeceği birer kişi, İşveren Sendikaları Konfederasyonunun seçeceği üç kişi kültür, sanat, Türk dili ve edebiyatı alanında görev yapan öğretim üyeleri arasından Vakıf Yönetim Kurulunca seçilecek on kişi ile Türk dili, kültürü ve sanatı alanındaki yazar ve düşünürler arasından Vakıf Yönetim Kurulunun seçeceği beş kişi üç yıl süre ile Danışma Kurulu üyeliğini yürütür. Bakanlık müsteşarı Danışma Kurulunun başkanıdır.
- (2) Birinci fıkra uyarınca seçimle görevlendirilecek üyeliklerin boşalmasından altı ay önce Bakanlık Resmî Gazetede duyuruda bulunur. Seçimi yapacak merciler asıl ve aynı sayıda yedek üyeyi yedek sıralamasını da belirterek kararlarını ilanı takibinden üç ay içerisinde Bakanlığa bildirir. Bakanlık onbeş gün içerisinde ilgililere tebligat yapar. Bir kişi birden fazla organda asıl veya yedek üye olamaz. Asıl üyeliğin süresinden önce boşalması durumunda, onbeş gün içerisinde, yedek üyelere beş gün süre verilerek göreve başlamaları yedek sırasına göre Vakıf Yönetim Kurulu Başkanınca bildirilir. Süresinde göreve başlamayan yedek üye çekilmiş sayılır ve bir sonrakine tebligat yapılır, yedek üyeler asıl üyeden kalan süreyi tamamlar. Bu fıkranın uygulanması ile ilgili esas ve usûller Bakanlıkça belirlenir.

YÜKSEK HAKEM KURULU

Yüksek Hakem Kurulu; grev ve lokavtın yasak olduğu işler ve yerlerdeki uyuşmazlıklarda taraflardan birisinin, grev oylaması sonunda işçilerin grevin uygulanmamasına karar verdiği durumda işçi sendikasının; grev ve lokavtın ertelendiği hallerde erteleme süresinin sonunda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının; toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde çıkan uyuşmazlığın her aşamasında tarafların anlaşarak başvurması hallerinde uyuşmazlığı çözecek kararı vermek ve toplu iş sözleşmesini bağtılamak üzere oluşturulmuş kuruldur. Kurul kararları kesin ve toplu iş sözleşmesi hükmündedir.

Yüksek Hakem Kurulu Başkanı dahil sekiz üyeden oluşur. Kurulun Başkanı Yargıtayın iş davalarına bakan dairesinin (9.Daire Başkanı) Başkanıdır.

Diğer üyeler;

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (ÇSGB) dışında, işçi ve işveren kuruluşları ile hiçbir şekilde bağlantısı olmayan, ekonomi, işletme, sosyal politika veya iş hukuku konularında bilgi ve tecrübe sahibi olanlar arasından Bakanlar Kurulunca seçilen bir kişi,
- Üniversitelerin iş hukuku veya ekonomi öğretim üyeleri arasından Yüksek Öğrenim Kurulunca seçilecek bir kişi,
- ÇSGB Çalışma Genel Müdürü,
- Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) tarafından seçilecek iki kişi
- İşverenler adına en çok işveren mensubu olan işveren konfederasyonunca, biri kamu işverenlerinden olmak üzere seçilen iki kişidir.

Seçimle gelen üyeler iki yıl için seçilirler. Tekrar seçilmelerinde engel ve sınır yoktur. Her seçim döneminden üç ay önce ÇSGB ilgili makam ve kuruluşlardan üyelerini belirlemelerini ister.

Kurula işçi ve işverenler tarafından seçilecek üyelerin Türk vatandaşı, okur-yazar olması, medeni ve siyasi hakları tam olarak kullanma ehliyetinden yoksun bulunmaması, taksirli suçlar hariç, ağır hapis veya altı aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla zımnet, ihtilas, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı bir fiilden dolayı hapis cezasından hükümlü bulunmamaları ve siyasi partilerin organlarında görevli olmamaları gerekmektedir.

Kurulun yazışma ve uzmanlık hizmetleri, Kurul Başkanına bağlı Genel Sekreterlikçe yürütülür. Genel Sekreter, Kurul Başkanının önerisi üzerine genel hükümlere göre atanır. Yüksek Hakem Kurulunun istemi üzerine Başbakanlıkça yeteri kadar raportör ve uzman atanır veya ihtiyaca göre görevlendirilir. Ancak işçi ve işveren sendika ve konfederasyonlarında çalışmakta olanlar raportör ve uzman olarak görevlendirilemezler.

Her toplantı için Kurul Başkanı ve Üyelere, her çalışma günü için uzman ve raportörlere tazminat ödenir.

Yüksek Hakem Kurulu başvuru dilekçesinin alındığı günden başlayarak altı işgünü içinde üyelerinin tamamının katılması ile toplanır. Ancak, başkan hariç üyelere ikisinin katılmaması toplantıya engel olmaz. Özürlü veya izinli olan asıl başkan veya üyenin yerini aynı gruptan yedek başkan veya yedek üyelere biri alır.

Yüksek Hakem Kurulu uyuşmazlığı evrak üzerinde inceler. Yeteri kadar aydınlatılmamış bulunduğu yönleri ilgililerden sorarak tamamlar. Ayrıca, görüşlerini öğrenmek istediği kimseleri çağırıp dinler veya bunların görüşlerini yazı ile bildirmelerini ister. Bu kimseler hakkında Hukuk Usulü Muhakemeleri Yasasının tanıklara ve bilirkişilere ilişkin hükümleri uygulanır.

Yüksek Hakem Kurulu toplantıya katılanların çoğunluğu ile karar verir. Oyların eşitliği halinde ise başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır.

İlgili Mevzuat:

- 1) Anayasa Md. 54
- 2) 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu Md. 32, 34, 36, 52, 53, 54, 55, 56, 57
- 3) 17.05.1984 tarihli Hakeme ve Resmi Arabulucuya Başvurma Tüzüğü

Anayasa Md. 54:

Toplu iş sözleşmesinin yapılması sırasında, uyuşmazlık çıkması halinde işçiler grev hakkına sahiptirler. Bu hakkın kullanılmasının ve işverenin lokavta başvurusunun usul ve şartları ile kapsam ve istisnaları kanunla düzenlenir.

Grev hakkı ve lokavt iyi niyet kurallarına aykırı tarzda, toplum zararına ve milli serveti tahrip edecek şekilde kullanılamaz.

Grev esnasında greve katılan işçilerin ve sendikanın kasıtlı veya kusurlu hareketleri sonucu, grev uygulanan işyerinde sebep oldukları maddi zarardan sendika sorumludur.

Grev ve lokavtın yasaklanabileceği veya ertelenebileceği haller ve işyerleri kanunla düzenlenir.

Grev ve lokavtın yasaklandığı hallerde veya ertelendiği durumlarda ertelemenin sonunda, uyuşmazlık Yüksek Hakem Kurulunca çözülür. Uyuşmazlığın her safhasında taraflarda anlaşarak Yüksek Hakem Kuruluna başvurulabilir. Yüksek Hakem Kurulunun kararları kesindir ve toplu iş sözleşmesi hükmündedir.

Yüksek Hakem Kurulunun kuruluş ve görevleri kanunla düzenlenir.

Siyasi amaçlı grev ve lokavt, dayanışma grev ve lokavtı, genel grev ve lokavt, işyeri işgali, verim düşürme ve diğer direnişler yapılamaz.

Greve katılmayanların işyerinde çalışmaları, greve katılanlar tarafından hiçbir şekilde engellenemez.

2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu

MADDE 32 – Grev ve lokavtın yasak olduğu işler ile yerlerdeki uyuşmazlıklarda, taraflardan biri 23 üncü maddede belirtilen tutanağın alınmasından veya geçici grev ve lokavt yasağının altı ayı doldurmasından itibaren altı işgünü içinde Yüksek Hakem Kuruluna başvurulabilir.

MADDE 34 – Erteleme kararnamesinin yürürlüğe girmesi üzerine, Çalışma Bakanı bizzat ve resmi arabulucu listesinden seçeceği bir arabulucu yardımı ile uyuşmazlığın çözümünü için erteleme süresince her türlü gayreti gösterir.

Erteleme süresi içinde taraflar aralarında anlaşarak uyuşmazlığı özel hakeme de intikal ettirebilirler.

Erteleme süresinin sona erdiği tarihte taraflar anlaşmamış veya uyuşmazlığı özel hakeme de intikal ettirmemişlerse, Çalışma Bakanı uyuşmazlığın çözümü için Yüksek Hakem Kuruluna başvurur.

MADDE 36 – Grev oylamasının sonucu dört nüsha olarak düzenlenecek bir tutanakta belirtilir. Bu tutanağın bir nüshası işverene, bir nüshası greve karar vermiş olan işçi sendikasına, bir nüshası bölge çalışma müdürlüğüne gönderilir; dördüncü nüshası da mahallin en büyük mülki amirliğinde saklanır.

Oylamaya itirazlar oylama gününden başlayarak üç işgünü içinde iş davalarına bakmakla görevli mahalli mahkemeye yapılır. İtiraz mahkemece üç işgünü içinde kesin olarak karara bağlanır.

Grev oylaması sonucunda işçiler grevin uygulanmamasına karar verirlerse ve uyuşmazlıkta taraf olan işçi sendikası, oylama sonucunun kesinleşmesinden itibaren onbeş gün içinde karşı tarafla anlaşmaya varamazsa veya Yüksek Hakem Kuruluna başvurmazsa, yetki belgesinin hükmü kalmaz.

İşletme sözleşmesi yapılmasına ilişkin uyuşmazlıkta grev oylaması talebi işletmenin her bir işyerinin bulunduğu mahallin en büyük mülki amirliğine yapılır. Grev oylaması isteyen işçilerin sayısının yeterli orana ulaşip ulaşmadıklarının tespiti ile grev oylamasının kesinleşen sonuçları işletmenin merkezinin bulunduğu mahallin en büyük mülki amirliğinde toplanır ve toplu sonuç orada belirlenir.

MADDE 52 – Grev ve lokavtın yasak olduğu işler ve yerlerdeki uyuşmazlıklarda taraflardan her biri 32nci madde uyarınca Yüksek Hakem Kuruluna başvurabileceği gibi grev ve lokavtın ertelendiği hallerde erteleme süresinin sonunda Çalışma Bakanı da Yüksek Hakem Kuruluna başvurur.

MADDE 53 – (Değişik fıkra: 27.05.1988 – 3451/8. md.) Yüksek Hakem Kurulu, Yargıtayın iş davalarına bakan dairesi başkanının başkanlığında,

1. Bakanlar Kurulunca, bakanlıklar bünyesi dışında, işçi veya işveren kuruluşları ile hiçbir şekilde bağlantısı olmayan ve siyasi parti organlarında görevli bulunmayan, ekonomi, işletme, sosyal politika veya iş hukuku konularında bilgi ve tecrübe sahibi olanlar arasından seçilecek bir üye,
2. Üniversitelerin iş hukuku veya ekonomi öğretim üyeleri arasından Yükseköğretim Kurulunca seçilecek bir üye,
3. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü,
4. İşçi konfederasyonlarından, kendisine mensup işçi sayısı en yüksek olan konfederasyonca seçilecek iki üye,
5. İşverenler adına en çok işveren mensubu olan işveren konfederasyonunca, biri kamu işverenlerinden olmak üzere seçilecek iki üyeden oluşur.

Seçimle gelen üyeler, iki yıl için seçilirler, yeniden seçilmeleri caizdir. Seçimle gelen her bir üye için aynı şekilde ikişer yedek seçilir. Kurul Başkanlığı için birinci ve ikinci yedekler Yargıtay Hukuk Daireleri Genel Kurulunca hukuk daireleri başkanları arasından seçilir. Yüksek Hakem Kuruluna katılacak üyelerin seçilmesi, her seçim döneminden üç ay önce Çalışma Bakanlığınca ilgili makam ve kuruluşlardan istenir.

Bu maddede söz konusu seçici kurullar üye tamsayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Birinci toplantıda, toplantı nisabı sağlanamadığı takdirde, ikinci toplantıda katılanlarla seçim yapılır. Seçilebilmek için hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğunun oyu şarttır.

MADDE 54 – Yüksek Hakem Kurulu başvuru dilekçesinin alındığı günden başlayarak altı işgünü içinde üyelerinin tamamının katılması ile toplanır. Ancak, başkan hariç üyelerden ikisinin katılmaması toplantıya engel olmaz. Özürlü veya izinli olan asıl başkan veya üyenin yerini aynı gruptan yedek başkan veya yedek üyelerden biri alır.

Yüksek Hakem Kurulu uyuşmazlığı evrak üzerinde inceler. Yeteri kadar aydınlatılmamış bulunduğu yönleri ilgililerden sorarak tamamlar. Ayrıca, görüşlerini öğrenmek istediği kimseleri çağırıp dinler veya bunların görüşlerini yazı ile bildirmelerini ister. Bu kimseler hakkında Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun tanıklara ve bilirkişilere ilişkin hükümleri uygulanır.

Yüksek Hakem Kurulu toplantıya katılanların çoğunluğu ile karar verir. Lehte ve aleyhte oylar eşit ise başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlar

MADDE 55 – Yüksek Hakem Kurulu kararları kesindir ve toplu iş sözleşmesi hükümündedir.

MADDE 56 – Yüksek Hakem Kuruluna işçi ve işverenler adına seçilecek üyelerde aranacak nitelikler şunlardır:

1. Türk vatandaşı olmak,
2. Okur - yazar olmak,
3. Medeni ve siyasi hakları tam olarak kullanma ehliyetinden yoksun olmamak.
4. (Değişik bent: 23.01.2008–5728 S.K./387.mad) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı

suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından mahkûmiyetin bulunmaması ve siyasi partilerin organlarında görevli olmamak.

MADDE 57 – Yüksek Hakem Kurulunun yazışma ve uzmanlık hizmetlerini yürütmek üzere Yüksek Hakem Kurulu Başkanlığına bağlı olarak bir genel sekreterlik kurulur. Genel sekreter başkanın teklifi üzerine genel usullere göre atanır.

Yüksek Hakem Kurulunun istemi üzerine Başbakanlıkça yeteri kadar raportör ve uzman atanır ve ihtiyaca göre görevlendirilir. Ancak işçi veya işveren sendika ve konfederasyonlarında çalışmakta olanlar raportör ve uzman olarak görevlendirilemezler.

17.05.1984 tarihli Hakeme ve Resmi Arabulucuya Başvurma Tüzüğü:

BİRİNCİ BÖLÜM

Kapsam ve Deyimler

Kapsam

MADDE 1 – (Değişik madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Yüksek Hakem Kurulunun çalışma usul ve tarzıyla çalışmasına ve hizmetlerinin yürütülmesine, başkan ve üyeleri ile kurulda görevlendirilecek uzman ve raportörlere ödenecek tazminata, naip, bilirkişi ve tanıklara verilen ücretlere, menfaat uyuşmazlıklarında özel hakem incelemesinde uygulanacak usul hükümlerine, Resmi Arabuluculuk Teşkilatının kuruluş ve işleyişine, resmi arabuluculuk yapabileceklerin listesinin düzenlenmesine, resmi arabuluculara ödenecek ücretlerin alt ve üst sınırlarıyla resmi arabuluculuk yapılan uyuşmazlıklarda tarafların resmi arabuluculuk hesabına yatırmaları gereken ücretlere, ücretlerden gider olarak kesilecek tutarlara ve ücretlerin banka faizlerinin kullanılmasına ilişkin usul ve esaslar bu Tüzükte gösterilmiştir.

Deyimler

MADDE 2 – (Değişik madde: 23.03.1989 – 89/13956 K.)

Bu Tüzükte;

- a) Bakanlık, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı,
- b) Bölge Müdürlüğü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürlüğü,
- c) Kanun, 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu,
- d) Görevli makam, işyeri toplu iş sözleşmesi için işyerinin bağlı bulunduğu, işletme toplu iş sözleşmesi için işletme merkezinin bulunduğu bölge müdürlüğü, birden çok bölge müdürlüğünün yetki alanına giren işyerlerini kapsayacak toplu iş sözleşmesi için Bakanlık,
- e) Kurul, Yüksek Hakem Kurulu,
- f) Teşkilat, Resmi Arabuluculuk Teşkilatı,
- g) Arabulucu, resmi arabulucu,
- h) Hesap, milli bir bankada açılacak olan resmi arabuluculuk hesabı, anlamında kullanılmıştır.

İKİNCİ BÖLÜM
Yüksek Hakem Kurulunun Çalışma Usul ve Tarzıyla
Çalışmasına ve Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin
Esaslar, Tazminat ve Ücretler

Genel Sekreterlik

MADDE 3 – Kurulun yazışma ve uzmanlık hizmetleri, Kurul Başkanına bağlı Genel Sekreterlikçe yürütülür. Genel Sekreter, Kurul Başkanının önerisi üzerine genel hükümlere göre atanır.

Uzman ve raportörler, Kurul Başkanının önerisi üzerine, Başbakanlıkça atanır ya da kamu kurum ve kuruluşlarında çalışmakta olanlar arasından görevlendirilirler.

İşçi ve işveren sendika ve konfederasyonlarında çalışmakta olanlar, Kurulda uzman ve raportör olarak görevlendirilemezler.

Genel Sekreterin Görev ve Sorumluluğu

MADDE 4 – (Değişik fıkra: 23/03/1989 - 89/13956 K.) Genel Sekreter, bu Tüzükte verilen görevleri yerine getirir; başvuruların uzman ve raportörlerce süresi içerisinde incelenmesini, kararların ve yazıların taraflara ve ilgililere geciktirilmeksizin gönderilmesini sağlar; personelin devam ve çalışmasını izler. Ayrıca, Kurul Başkanının görev vermesi halinde uzman ve raportör olarak inceleme yapar.

Genel Sekreter, görevlerinden dolayı, Kurul Başkanına karşı sorumludur.

İmza Yetkisi

MADDE 5 – Kuruldan taraflara, ilgili makamlara ve kişilere tebliğ edilecek ve gönderilecek yazılar, Kurul Başkanı, yetki vermesi halinde, Genel Sekreterce imzalanır.

İdari ve Mali İşler Bürosu

MADDE 6 – Kurulun yazı, kayıt, dosya, arşiv, hesap ve diğer büro işleri, İdari ve Mali İşler Bürosunca yürütülür.

Personelin Görev ve Sorumluluğu

MADDE 7 – Kurulda görevli personel verilen işleri süresi içinde yerine getirmekle yükümlüdür.

Görevliler, Kuruldaki görüşmeler ve tarafların durumlarıyla ilgili bilgileri, yetkililer dışında, kimseye açıklayamazlar. Bu yasaklar, personelin Kuruldaki görevi sona erdikten sonra da devam eder.

Başvurular Üzerine Yapılacak İşlem

MADDE 8 – (Değişik madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Yüksek Hakem Kuruluna yapılan başvurular, Kurul Başkanınca, Başkanın yetki vermesi halinde Genel Sekreterce ön incelemesi yapılmak üzere uzman ve raportörlere havale edilir. Genel Sekreter yapılan başvurular hakkında Kurul Başkanına bilgi verir.

Gündemin Hazırlanması

MADDE 9 – Kurulun gündemi, başvuru sırasına göre, Genel Sekreterce hazırlanarak toplantıdan önce Kurul Başkanına sunulur.

Kurul, gündemde değişiklik yapabilir.

Kurulun Toplanması ve Kararlar

MADDE 10 – Kurul Başkanı, başvuruların alındığı günden başlayarak altı iş günü içinde Kurulu toplantıya çağırır.

Kurul, üyelerinin tamamının katılmasıyla, Başkanca belirlenen gün ve saatte toplanır. Ancak, Başkan hariç, üyelere ikisinin katılmaması toplantıya engel olmaz. Özürlü ya da izinli olan Başkan ve üyelerinin yerini, yedek başkan ve aynı gruptan yedek üyelere biri alır. Kararlar oy çokluğuyla verilir. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır.

Kurul görüşmeleri gizli tutulur. Kararların özeti ve azınlıkta kalanlar, karar defterine yazılır ve başkan ve üyelerce imzalanır.

Ön İnceleme

MADDE 11 – Uzman ve raportörler, kendilerine havale edilen başvuruları, önce, ehliyet, yetki ve süre yönünden inceler ve üç iş günü içinde düzenleyecekleri raporu, Kurula sunulmak üzere, Genel Sekretere verirler.

Esastan İnceleme

MADDE 12 – İlk inceleme sonunda, Kurulca, başvurunun esastan incelenmesine karar verirse, uzman veya raportörlerce, başvurunun mevzuata uygun olup olmadığı, ayrıca, işletmenin ve Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik durum, geçinme indeksleri, fiilen ödenmekte olan ücretler, benzeri işyerlerindeki ücretler, diğer çalışma koşulları ve gelir unsurları gibi hususlardan Kurulca gerekli görülenleri içeren ve belirlenen süre içinde hazırlanan rapor, Kurula sunulmak üzere Genel Sekretere verilir.

Karar Verme Süresi

MADDE 13 – Kurul, teşmile ilişkin istişari görüş bildirme dışındaki işlerde, yapacağı ilk toplantı gününden başlayarak en geç iki ay içinde kesin kararını verir.

Kararlarda Yer Alacak Hususlar

MADDE 14 – Kurul kararları ve varsa azınlık görüşleri, gerekçeli olarak yazılır. Kararlarda aşağıdaki hususlar yer alır:

- a) Kurul başkanıyla üyelerin adları, soyadları ve imzaları,
- b) Kararın tarih ve numarası,
- c) Başvuruda bulunanlarla başvuru nedeni,
- d) Uyumazlığın tarafları,
- e) Uyuşmazlığın çıktığı işyerinin unvan ve adresi, f) Kararın yürürlük süresi (başlangıç ve bitiş tarihi).

Kararların Niteliği

MADDE 15 – Yüksek Hakem Kurulunun menfaat uyuşmazlıklarına ilişkin kararları kesindir ve toplu iş sözleşmesi hükmündedir.

Tazminat ve Ücretler

MADDE 16 – (Değişik madde: 14.05.1996 – 96/8192 K.)

Her toplantı günü için Kurul Başkanına 1100, üyelere 1000, kurulda görevli uzman ve raportörlere her çalışma günü için 700 gösterge sayısının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 154 üncü maddesi gereğince bütçe kanunlarında Devlet memurları aylıkları için belirlenen katsayıyla çarpılması sonucunda bulunacak miktarda tazminat ödenir.

Kurulca naip olarak görevlendirilenlere her gün için 500 gösterge sayısının yukarıda sözü edilen katsayıyla çarpılması sonucunda bulunacak miktarda ücret ödenir.

Bilgi ve görüşlerini sözlü ve yazılı olarak bildirmeleri istenen bilirkişilere 500, tanıklara 400 gösterge sayısının birinci fıkrada sözü edilen katsayıyla çarpılması sonucunda bulunacak miktarda ücret ödenir.

Giderlerin Karşılanması

MADDE 17 – Kurulun giderleri, demirbaş ve kırtasiye gereksinimi, Bakanlık bütçesinden karşılanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Menfaat Uyuşmazlıklarında Özel Hakem İncelemesinde** **Uygulanacak Usul Hükümleri**

Özel Hakeme Başvurma

MADDE 18 – Menfaat uyuşmazlıklarında, özel hakeme başvurma hususunda yazılı olarak anlaşılan taraflar, uyuşmazlık konularıyla bunlara ilişkin önerilerini, seçtikleri özel hakeme bildirirler.

Özel Hakemin Yapacağı İnceleme

MADDE 19 – (Değişik fıkra: 23.03.1989 – 89/13956 K.) Özel hakem, 18 inci maddeye göre yapılan bildirimden itibaren altı iş günü içinde uyuşmazlığı incelemeye başlar ve kimliğiyle incelemeye başladığı tarihi belirten bir yazıyı, taraflarca yapılan yazılı anlaşmanın bir örneğini de ekleyerek bu süre içinde görevli makama gönderir.

Özel hakem, uyuşmazlığın çözümüyle ilgili olarak tarafların ve ilgili kurum ve kuruluşların bilgisine başvurabilir; taraflardan gerekli gördüğü belgeleri isteyebilir.

Özel Hakemin Karar Verme Süresi Ve Ücreti

MADDE 20 – (Değişik fıkra: 23.03.1989 – 89/13956 K.) Özel hakem, uyuşmazlığı incelemeye başladığı tarihten itibaren otuz gün içinde kararını verir ve kararı yazılı olarak altı iş günü içinde taraflara ve görevli makama, alındı belgesi karşılığında verir ya da iadeli taahhütlü olarak gönderir.

Aksi kararlaştırılmadıkça, özel hakem ücreti, taraflarca eşit olarak ödenir.

Kurulun Özel Hakemliğinde Tazminat ve Ücretler

MADDE 21 – (Değişik madde: 17.02.1997 – 97/9176 - K.)

Taraflar, özel hakem olarak Yüksek Hakem Kurulu'nu seçtikleri takdirde, 16'ncı maddede öngörülen tazminat tutarındaki özel hakem ücretini tebliğden itibaren üç işgünü içinde Yüksek Hakem Kurulu Başkanlığı adına milli bir bankada açılacak hesaba yatırır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Resmi Arabuluculuk Teşkilatının** **Kuruluş ve İşleyişiyle Resmi Arabuluculuk** **Yapabileceklerin Listesinin Düzenlenmesi**

Teşkilatın Kuruluşu

MADDE 22 – Resmi Arabuluculuk Teşkilatı, Çalışma Genel Müdürlüğüne bağlı Resmi Arabuluculuk Daire Başkanlığıyla Seçici Kurul ve resmi arabuluculardan oluşur.

Resmi Arabuluculuk Daire Başkanlığı

MADDE 23 – Resmi Arabuluculuk Daire Başkanlığı, Seçici Kurulun raportörlük hizmetlerini, resmi arabuluculara yapılacak ödemeleri karşılamak üzere oluşturulacak fona ilişkin işlemleri ve diğer büro hizmetlerini yürütür.

Resmi Arabulucular Seçici Kurulu

MADDE 24 – Resmi arabuluculuk yapabilecek olanlar, Resmi Arabulucular Seçici Kurulunca belirlenir.

Seçici Kurul, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının başkanlığına;

- a) (Değişik bent: 23.03.1989 – 89/13956 K.) Müsteşar veya Yardımcısı,
- b) Çalışma Genel Müdürü,
- c) Üniversitelerin iş hukuku, sosyal politika, endüstri ilişkileri ve iktisat öğretim üyeleri arasından Yükseköğretim Kurulunca seçilen bir üye,
- d) En çok üyeye sahip işçi konfederasyonu yönetim kurulunca seçilen iki üye,
- e) (Değişik bent: 23/03/1989 - 89/13956 K.) En çok üyeye sahip işveren konfederasyonu yönetim kurulunca biri kamu işverenlerinden olmak üzere seçilecek iki üyeden oluşur.

(Değişik fıkra: 23/03/1989 - 89/13956 K.) Seçimle gelen üyelerin görev süreleri üç yıldır, yeniden seçilebilirler; her bir üye için iki yedek üye seçilir.

(Değişik fıkra: 17/02/1997 - 97/9176 K.) Herhangi bir nedenle görevi sona eren üyenin yerine seçilen üye kalan süreyi tamamlar.

Bakanın toplantıya katılmaması halinde, Seçici Kurula, Müsteşar başkanlık eder. Seçici Kurul üyelerinin izinli veya özürlü olmaları halinde, toplantıya, yerlerine bakan görevliler ya da yedek üyeler katılır.

Seçici Kurulun Toplanması ve Kararlar

MADDE 25 – Seçici Kurul, Bakanlıkça yapılan çağrı üzerine toplanır. Toplantının yer, gün ve saati, toplantı tarihinden önce üyelere bildirilir.

Seçici Kurul, Başkan dışında en az beş üyenin katılımıyla toplanır. Kararlar çoğunlukla verilir. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Kararlar, karar defterine yazılarak Başkan ve üyelerce imzalanır.

Resmi Arabulucuların Nitelikleri

MADDE 26 – Resmi arabulucularda aşağıdaki nitelikler aranır:

- a) Türk vatandaşı olmak,
- b) Medeni ve siyasi hakları tam olarak kullanma ehliyetine sahip olmak,
- c) (Değişik bent: 17.02.1997 – 97/9176 K.) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin A-5 inci fıkrasında öngörülen genel koşulları taşımak,
- d) Siyasi partilerin organlarında görevli olmamak,
- e) (Değişik bent: 17.02.1997 – 97/9176 K.) Sendika şubesi, sendika ve konfederasyonlarda herhangi bir suretle görevli bulunmamak.
- f) Kamu kurum ve kuruluşlarında görevli bulunmamak (Yükseköğretim Kanunu hükümleri saklıdır),
- g) (Değişik bent: 17.02.1997 – 97/9176 K.) Hukuk, sosyal politika, endüstri ilişkileri, iktisat ve işletme öğrenimi yapılan en az dört yıllık bir yükseköğretim kurumunu bitirmiş ve işçi-işveren ilişkileri alanında en az beş yıl çalışmış olmak veya diğer yükseköğretim kurumlarını bitirmiş ve kamu kurum ve kuruluşlarında en az 10 yıl iş hukukuyla ilgili görevlerde çalışmış olmak.

Resmi Arabulucuların Seçimi ve Listenin Düzenlenmesi

MADDE 27 – (Değişik madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Seçici Kurul, her bölgede görev yapacak resmi arabulucu sayısını önceden belirler; bu sayı ihtiyaca göre değiştirilebilir.

(Değişik fıkra: 17/02/1997 - 97/9176 K.) Resmi Arabuluculuk Dairesi, bu Tüzük gereğince, arabulucularda aranan niteliklerle Seçici Kurula yapılacak başvuruların şeklini, son başvuru tarihini ve seçilecek arabulucu sayısını seçim tarihinden en az bir ay önce, Resmi Gazete’de ilan eder.

Resmi arabulucular, istekleri de göz önünde bulundurularak bölge müdürlükleri görev alanlarından en çok iki bölgede görevlendirilir. İhtiyaç halinde, en yakın bölge müdürlüğü alanı için başvuranlardan üçüncü bölge için de görevlendirme yapılabilir. Ancak, istek olmayan bölge müdürlükleri için de başvurular arasından Seçici Kurulca görevlendirme yapılır.

(Değişik fıkra: 17/02/1997 - 97/9176 K.) Seçici Kurul, başvuranların durumlarını inceleyerek resmi arabuluculuk yapabilecekleri Aralık ayı içinde seçer. Resmi arabulucular 31 Aralık tarihinde göreve başlarlar.

Seçici Kurul, başvuruların durumlarını inceleyerek resmi arabuluculuk yapabilecekleri seçer.

Seçilen resmi arabulucuların adları Resmi Gazete’de ilan edilir. Ayrıca bölge müdürlüklerinin bulunduğu yerlerdeki iş mahkemelerine bildirilir. Resmi arabulucuların görev süresi üç yıldır; yeniden seçilebilirler. Niteliklerini yitirenlerin resmi arabuluculuk sıfatları sona erer.

Resmi Arabulucuların Görevlendirilemeyeceği Uyuşmazlıklar

MADDE 28 – Sendika üyesi veya sendikada görevli olanlar, sendikanın taraf olduğu, işveren veya işverene ait işyerlerinde görevli bulunanlarla da işverenin taraf olduğu uyuşmazlıklarda resmi arabuluculuk yapamazlar.

(Ek fıkra: 23/03/1989 - 89/13956 K.) Yukarıdaki fıkra hükmüne aykırı olarak resmi arabulucu seçilenler kendilerine yapılan tebliğden sonraki üç iş günü içinde görevi iade için mahkemeye veya görevli makama başvurmak zorundadır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Resmi Arabuluculara Ödenecek Ücretlerle Resmi Arabuluculuk İçin Tarafların Hesaba Yatırmaları Gereken Ücretler

Arabulucu Ücretinin Sınırı ve Ücretin Saptanması

MADDE 29 – (Değişik madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Resmi arabulucuya ödenecek ücretin belirlenmesi için, uyuşmazlığın önemi, işyeri ve çalışan işçi sayısı, uyuşmazlıkla ilgili maddelerin çokluğu ve çözüm süresi, kapsamı ve niteliği gibi unsurlar gözönünde bulundurularak arabulucuyu görevlendiren mahkeme veya görevli makamca;

- (Değişik bent: 17/02/1997 - 97/9176 K.) İşyeri uyuşmazlıklarında alt sınır 5000, üst sınır 10.000.
- (Değişik bent: 17/02/1997 - 97/9176 K.) İşletme uyuşmazlıklarında alt sınır 15.000 üst sınır 20.000.

- c) (Değişik bent: 17/02/1997 - 97/9176 K.) Birden fazla bölge müdürlüğü görev alanı içerisine giren işyerlerini kapsayacak toplu iş sözleşmesi uyuşmazlıklarında alt sınır 20.000, üst sınır 25.000, olmak üzere bir gösterge saptanır.

Ücret, saptanan göstergenin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesi gereğince bütçe kanunlarında Devlet memurları aylıkları için gösterilen katsayıyla çarpımı suretiyle belirlenir.

Resmi Arabulucuların Bildirilmesi

MADDE 30 – Mahkeme, görevlendirdiği resmi arabulucuyu ve buna takdir ettiği ücreti, işyerinin bağlı bulunduğu bölge çalışma müdürlüğüne ve Bakanlığa, uyuşmazlık konusu toplu iş sözleşmesi birden çok bölge çalışma müdürlüğünün yetki alanına giren işyerlerini kapsıyorsa, yalnızca Bakanlığa bildirir.

Tarafların Fona Ödemeleri Gereken Ücretler

MADDE 31 – (Değişik madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Arabulucunun mahkemece veya görevli makamca görevlendirilmesinden sonra taraflar, Bakanlıkça belli edilecek milli bir bankadaki hesaba yazının alındığı tarihten başlayarak üç iş günü içinde, bu Tüzüğün 29 uncu maddesi uyarınca belirlenmiş olan ücretten paylarına düşen kısmını yatırarak makbuzunu Resmi Arabuluculuk Daire Başkanlığına gönderirler.

Tarafların hesaba yatırmaları gereken ücretler için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca düzenlenen belgeler, İcra ve İflas Kanununun 68 inci maddesinde sayılan belgeler hükmünde olup, bu ücretlerin takip ve tahsilinde kamu alacaklarının takip ve tahsiline ilişkin esaslar uygulanır.

Görevli makam veya mahkemelerce 29 uncu madde gereğince belirlenen ücretten % 7 oranında gider payı kesilir.

Resmi Arabulucu Ücretinin Ödenmesi

MADDE 32 – (Değişik madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Resmi arabulucunun ücreti, görevinin sona erdiğinin, görevli makamca, Resmi Arabuluculuk Daire Başkanlığına bildirilmesi üzerine, tarafların hesaba yatırdıkları tutardan % 7 oranında gider payı kesildikten sonra hesaptan ödenir.

Arabulucuya, taraflara toplantı için yaptığı çağrıya kadar anlaşmaya varılması ve tutanağın kendisine verilmesi halinde, takdir edilen ücreti aşmamak üzere, sadece görevi nedeniyle yaptığı belgeye dayalı yol giderleriyle 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre birinci derece kadroda en yüksek göstergeli Devlet memuru için öngörülen miktarda gündelik ödenir. Arabulucuya ödenen tutarla bunun % 7 si oranında gider payı kesildikten sonra kalan miktar taraflara geri verilir.

Kanunun 69 uncu maddesinde belirtilen hallerde, resmi arabulucuya ücret ödenmez.

Hesabın Kullanılması

EK MADDE 1 – (Ek madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Hesapta biriken gider payları ve oluşacak faizler hizmetin verimli yürütülmesi için yapılacak yıllık eğitim programlarının gerçekleşmesinde ve hizmetin gerektirdiği harcamalarda kullanılır.

Gider payları ve faiz gelirlerinin yukarıdaki esaslar gözönünde bulundurularak kullanılacağı yerler ve işler, Çalışma Genel Müdürlüğünün önerisi üzerine Bakanlık onayıyla belirlenir.

Çalışma Genel Müdürü, Çalışma Genel Müdür Yardımcısı ve Resmi Arabuluculuk Daire Başkanından ikisinin imzası olmadan hesaptan para çekilemez.

Ödemeler harcama belgeleri karşılığında yapılır.

Hesabın defter ve kayıtları Resmi Arabuluculuk Daire Başkanlığınca tutulur.

ALTINCI BÖLÜM

Son Hükümler

GEÇİCİ MADDE 1 – 7 Aralık 1983 gününden sonraki çalışmaları için, Kurul Başkanının, üyelerin, uzman ve raportörlerin tazminatıyla naip, bilirkişi ve tanık ücretleri, bu Tüzüğün 16 ncı maddesi hükümlerine göre ödenir.

GEÇİCİ MADDE 2 – (Ek madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Bu Tüzüğün yayımından önce oluşturulan Seçici Kurul üyelerinden seçimle gelenlerin görevleri üç yıl tamamlanıncaya kadar devam eder.

GEÇİCİ MADDE 3 – (Ek madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Bu Tüzüğün yayımından önce seçilmiş bulunan resmi arabulucular, görevlerine seçildikleri çalışma alanlarında görev süreleri sonuna kadar devam ederler.

GEÇİCİ MADDE 4 – (Ek madde: 23/03/1989 - 89/13956 K.)

Tüzüğün yürürlüğe girdiği tarihten itibaren, arabuluculara yapılacak ödemelerden, görevlendirme tarihine bakılmaksızın 31 inci maddede belirtilen % 7 oranındaki gider payı kesilir.

GEÇİCİ MADDE 5 – (Ek madde: 17/02/1997 - 97/9176 K.)

Bu Tüzüğün yayımından önce seçilmiş bulunan resmi arabulucuların görev süreleri, seçildikleri görev alanlarında, 31/12/1999 tarihine kadar devam eder.

Yürürlük

MADDE 33 – 05/05/1983 günlü 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 59 ve 65 inci maddelerine göre hazırlanmış ve Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük hükümleri, Resmi Gazete’de yayımı gününde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 34 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.